

بازدید شد
۱۳۸۲

ثبت ۱۸۲۲۱
شماره ۳
۱۵۱۶

بازدید شد
۱۳۸۲

کتابخانه مجلس شورای ملی

کتاب: گزاشه المعی (جدید)

مؤلف: غلامحسین امین‌الملک العمر

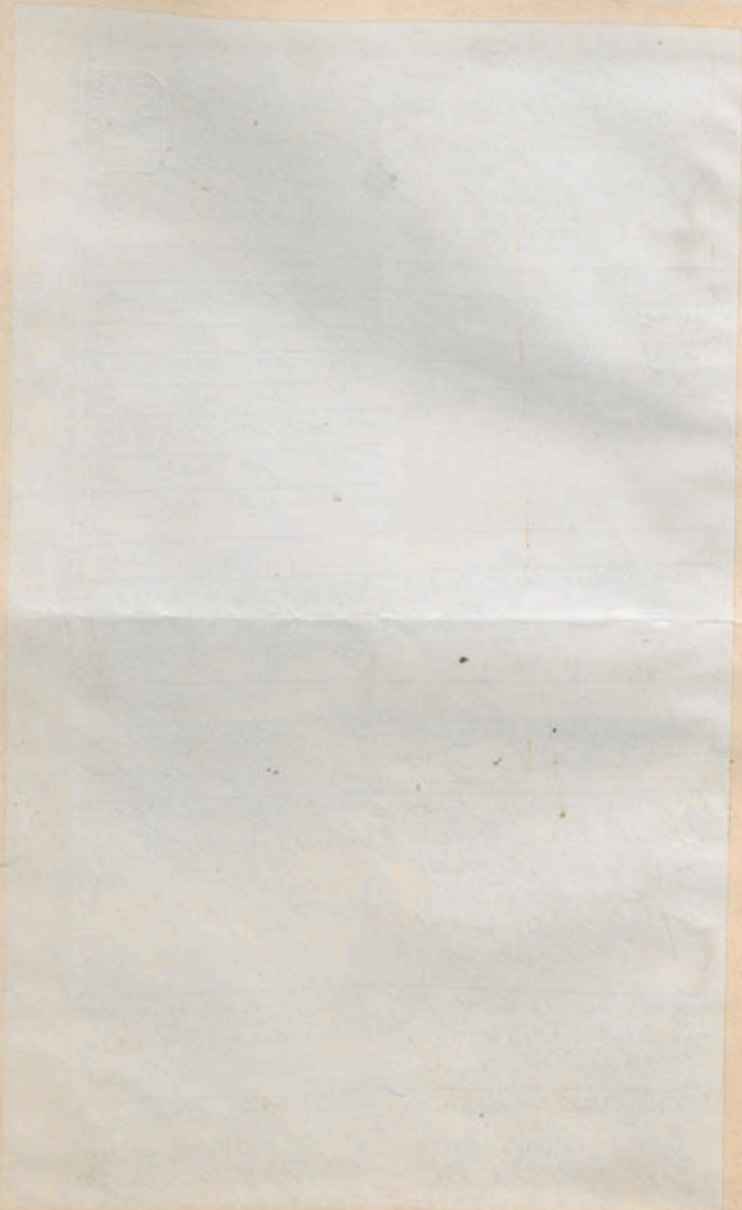
موضوع: شماره قفسه ۹۴۵۲

شماره ثبت کتاب: ۱۸۲۲۱

۸۲۵۹

کتابخانه ملی - فهرست شده
۹۴۵۲
۳-۱۵۱۶

۱۳۹۹

۴۵۲

علی - فرست شد

۴۵۲

۱۵۱۶

[illegible]

از جانب آیت الله العظمیٰ
حضرت آیت الله العظمیٰ
امام خمینی

۱۳۳

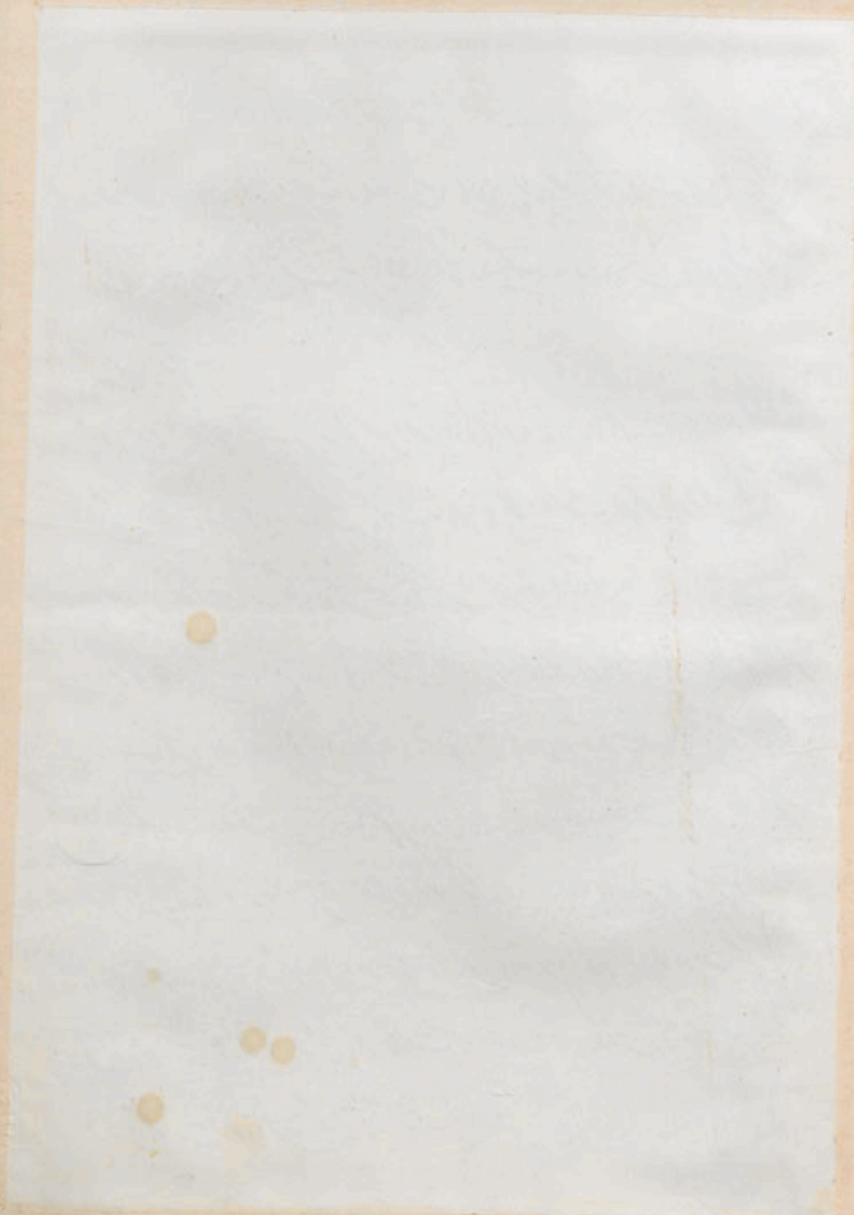
۱۳۲

علی - فرستاد

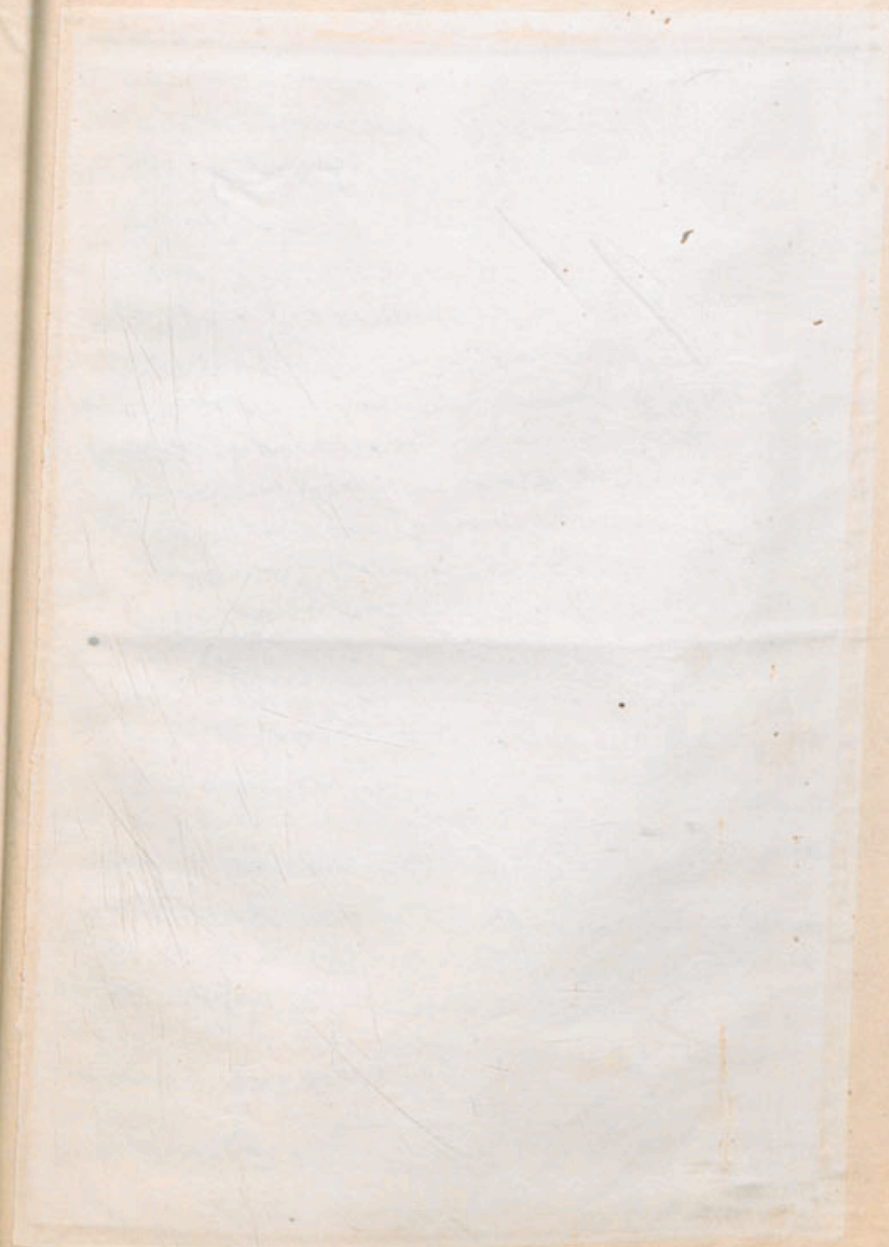
۴۵۲

۵۱۶

11-9

11-8

موازنه مالیته دولت بحسب روستا مخصوص سال هزار و هشتصد و هشتاد و هشت میلادی موافق سال ۱۲۵۵

هجری که تاریخ ۲۹ ماه دسامبر ۱۲۵۵ حکم امپراطوری بدستور ایران صدور یافته است .

مداخله بخیر و برائی و در سال پیش و حال		موازنه سال ۱۲۵۵	موازنه سال ۱۲۵۴
منا	اسمای نوع و جنس مالیات	منا	منا
مالیات بر زمین	مالیات املاک و اراضی و جنگل	۳۳۰۱۱۵/۸۹۷	۳۰۱۶۸/۷۴۱
	مالیات تجارعت در نسبت مداخله و اراضی	۲۹۰۷۵۸۰	۲۷۰۲۰۰
	مالیات از اجازات املاک و عقار از حد پنج	۱۰۰/۹۹۳	۱۰۰/۲۹۷
	رسوم زجر از مسکرات	۲۵۳/۱۳۷	۲۳۳/۳۵۰
	رسوم عرشیه از خانیات	۲۶۰/۵۹۶	۱۹۰/۵۴۷
	مالیات قند	۱۷۰/۱۶۳	۱۹۰/۷۸۰
	مالیات نفت	۰۰۵/۰۰۰	ندارد
	مالیات از کبریت فرنگ	۰۰۷/۰۰۰	ندارد
	رسوم کرکانه ها	۱۲۳/۵۸۳	۱۱۵/۷۴۳
	نیمت (تیم) مخصوص با حکام و اسناد و شکات و عرایض و غیره	۱۹۰/۸۰۰	۱۶۰/۵۴۳
	حق شایق دنا و جوی و مصلحتات و مصلحتات	۱۰۰/۱۱۰	۱۰۰/۲۷۰
	حق فراخ و انتقال و استقلال اراضی	۳۰/۷۰۰	۳۰/۳۰۰
	نیمت ناکر مرور و پس پورست	۳۰/۲۹۵	۳۰/۲۹۳
	رسوم استعجال راه آهن که برای واگن های سوختن و مسافرت و مسافرت	۸۰/۱۰۰	۸۰/۱۰۰
	رسوم امنیت از نصاب های بی حریق	۳۰/۲۷۷	۳۰/۲۱۱
	تفاوت علی از مواجبتا مورث و غیره	۱۰/۱۵۱	۱۰/۹۰۱
	عوارض مختلفه	۳۰/۵۵۲	۳۰/۳۸۸
	قیمت و برائت از معدنها	۲۰/۷۷۳	۲۰/۷۵۵
	مسکرات چند معدنی	۲۰/۱۸۰	۲۰/۲۸۲
	مداخله پستخانه ها	۱۷/۳۵۲	۱۷/۱۰۹
	مداخله نکرانخانه ها	۹۰/۶۵۴	۹۰/۶۴۶
	مداخله املاک و قرای خالصه	۸۰/۹۲۲	۸۰/۶۸۳
	مبالغات از مصلحتات اراضی و اوقاف	۶۳۷/۸۱۹	۵۹۲/۲۸۸
	مداخله جنگلی های دولتی	۱۲/۷۸۸	۱۲/۱۳۶
	قیمت حاصلات معدن امپراطوری و از مؤسسات آنها	۵۰/۷۸۳	۵۰/۷۸۳
	مداخله راه های آبی و دولتی	۲۱/۸۳۶	۲۱/۷۴۳
	عوارض قرای پول و املاک متبعا دولت	۳۳۰/۲۲۲	۳۳۰/۲۲۲
	مالیات اضافی قرای خالصه	۵۳/۶۶۲	۵۳/۶۶۲
	رسوم امتیاز از تأسیسات عمیه و قیم و عوامه و کتی و رسالت و روزنامه و الزامات	۱۰/۰۸۰	۱۰/۰۸۰
	مبالغ قرض محمولات	۲۰/۰۰۰	۲۰/۰۰۰
	رومیه است که شراکتی راه آهن از برای اوقاف است و شراکتی در مریخ و مریخ	۳۷۰/۹۹۲	۳۷۰/۹۹۲
	مداخله و تقویتی اسناد اعتباری دولت که در بانک مخصوص و متداول است	۸۰/۲۵۷	۸۰/۲۵۷
	حق تعلیم عمومی است که از شکران مدارس مخصوص و رسالت و مریخ	۷۱۷/۱۴۹	۷۱۷/۱۴۹
	اقساط و عوامه است که در شکران با اقال و عوامه و عوامه و عوامه و عوامه	۲۱/۵۰۵	۲۱/۵۰۵
	برای نقدی و خرج محاکم و حقوق تحقیق	۱۰/۲۶۷	۱۰/۲۶۷
	مداخله عاید از تفاوت علی بلاد و غیره مجاز	۱۳/۲۴۱	۱۳/۲۴۱

مالیات بر زمین

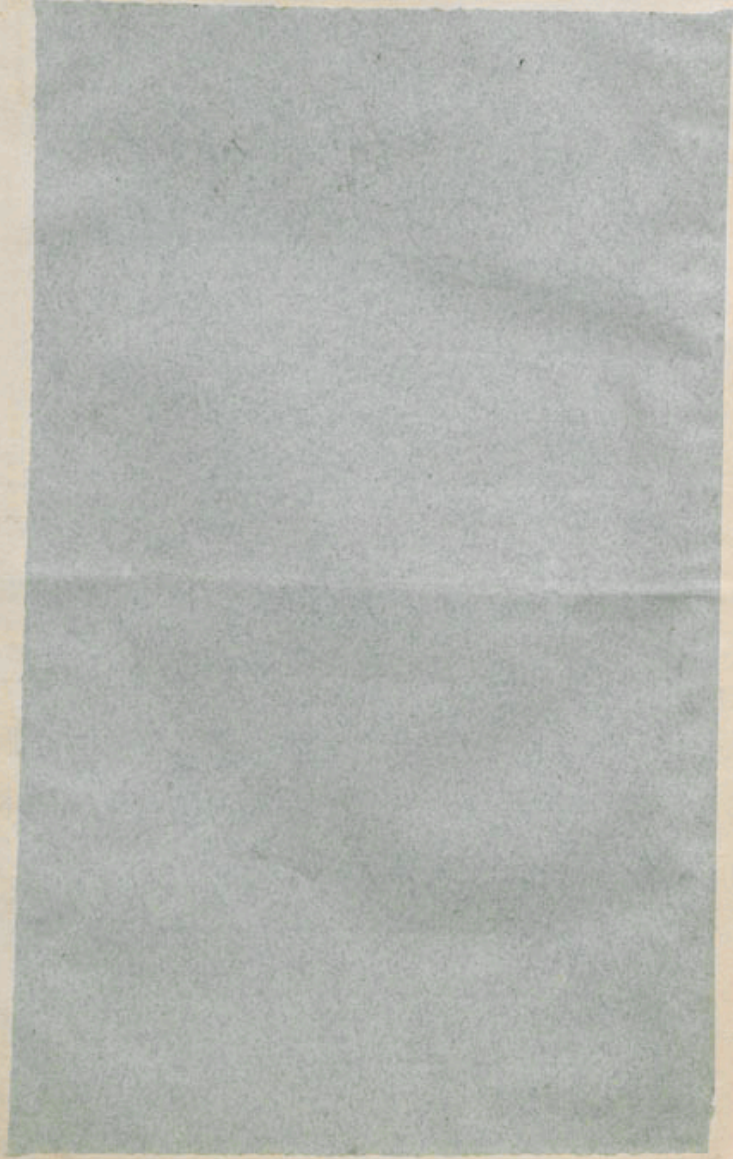
مالیات بر عوارض

مالیات بر عوارض

مالیات بر عوارض

مالیات بر عوارض

مواجب هیئت محترمہ الی الامکان عدلیہ و مجلس عمیر
 مواجب و ذریعہ امور مرکز و ذرات عدلیہ
 مواجب هیئت قضاء و لایات و قاضی و محال و بحال و محصور و غیره
 مواجب هیئت محاکم و قضا و غیره
 مواجب مامورین غیر مملکت و اراضی و محرمین و غیره
 مخارج مدبر سرحد و قاضی و غیره
 مخارج راه مامورین عدلیہ که بجهت تحقیق بعض مطالب مخارج و رساندن و غیره
 مخارج خفیہ عدلیہ
 مخارج سفارت
 جمع مخارج دولت عدلیہ
 مواجب و مخارج هیئت تقنینیہ بر بیان حقوق سلطنت یعنی بر این مبنی
 مواجب مامورین مرکز و ارجاعی و دولتی یعنی دول
 مخارج نمایانجا و مؤسسات راجع به قبول دولت و دستگیر
 مخارج احیاء اراضی و املاک
 مخارج سفارت
 جمع مخارج اداره و جواب
 جمع نمای مخارج
 و وجهی است از برای مخارج غیر مملکت و مخارج از مخارج معینہ و در موارث و غیره
 جمع مجموع مخارج
 و جمعی که از برای مخارج ساختن راه آهن و لنگرگاه و غیره
 دولت قادر و نشان و سایر مزیات نظیر مانند که حساب دولت در زمین که خانه های ملی
 باید کارها عانت وزارت حرب و تعمیر ساختن میشود
 مبلغ مخصوص از برای انکشاف از وقت بر معینی و غیره و خلق قسطن و سایر اسباب و اشیاء
 که از عاید و از اشیاء و کارها عانت اجازات آنها را میماند معین داند شود
 جمع مخارج فرق العاد
 جمع نمای مخارج

راه حسن ایران همه که سبب رنجی

بسط تبار که در چندین سال بنظر جریع مملکت میوه و نذر
نوسه سیرگینه روز خواران ایران روز در دنیا بر آنکه در بطریق
تقریرات این مملکت بدان نظر نمایند
این مطلب هم عام است که دولت ایران در زمان قدیم که از مملکت بزرگ
مشرق زمین دولت ایران بسبب ترقی در صنایع و فنون فتح خود
مخافت و برتری بر کثیری از ملت داشت
و بعد از مدت و برتری این مملکت این بود که سبب ترقی و نوسه
و مملکت ایران فاجعه حرص و ولع و تفت نکش و روس تیرید
ننگینه محاط نشده بود
دولت نکش زد که و با خدشه سمور در خیال دارد که در این مملکت جای
خود ناز که و در صورتیکه بخایدت او را برنده و سخت در آن زمان
استاد که در نزد چندی در نکش و خوشتر خود پاک و دفع قوت فلان
دولت روس چون خودش از نژاد هر مشرق زمین است بمنزله

بهر نکش با تواند نمود در این روزت این همه خاک بنا قوت
این دولت بضعف هجوم حش و نکش در نهایت تان چاه و نکش
برشال مورچه همیشه در خیال کرد آوردن و جسیع کردن آذوقه و قوت
ضیافت تخیلش برده آمل خود شایسته فکرم بهر آنکه طرف کمال
درست فراهم آورد چینه سرزاد تقدیر بخشش پس میراند و مکر که
تمام شده را در یک جا ریت با یک کما قبل از
دولت ایران ناچار و بدست که پیش بندی ولع حرص این دولت
رقیب روزی و با بنا نهایت که در مملکت جزت و مال این
نشان برده که دولت مشرق را با هم جلد در بران دارد و نخواهد که در
ترقی قدم پیش بگذارد
این مطلب هم است که اولین سبب زنده ماندن و ترقی یک مملکت راه
حاشیه و سطله این راه تجارت و صنعت و صنایع که با شریعت
قوت نوسه سیرگینه و راه آینه موجب تیرید و نوسه روزی
و خارجه بوده همه مملکت را در یک جا ریت و عیب فزیده دولت بر
که در وقت نکش خاک ایران جلوه نور عید که نذر ناز و خوش برای

که بیکار دوستی که بد بود برای کارگاهان دولت ایران در پافیه کنم
 (دولت در یک سبب و ضایع نیست که دولت ایران راه این داشته
 و بهین جهت تواند خود را از قید بندت فکری که تکلیف دولت با بیکار
 که کند دولت ایران بیکار بپوشش تمام شده از برای بدو)
 از جمله ذات آخری این چه معلوم که در هر یک از این دو سبب
 بر روی کفایت و کسب نیست چنانچه در سبب خط راه این خود را در
 از عشق که کند از هر روز بر سر راه و فغانهای نزدیک تر شده
 و بطرف هندوستان که شهر مال دولت میرسد
 با خط راه این با کوه نفیس و با کوه دولت در یک طرف و در یک طرف
 ایران را در این خاک فقیرانه و در یک طرف که فقیرانه و در یک طرف که تجارت
 و طر و بید و بید و در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 تجارتها را بزرگ بین کار در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 این است که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 مرکز آن نمره تجارت در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 هرگاه دولت در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که

منه است که نفیس از یک کجایم که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 از یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 منه است که نفیس از یک کجایم که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 پس دولت ایران که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 رقیب قهر از یک کجایم که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 چنانچه راه است این که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 راه این خلیج فارس را در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 ساخت راه این در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 دوست به که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 بقدر است که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 دولت ایران را که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 که کند این است که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 از یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 با در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که
 و نفیس به در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که در یک طرف که

و چنانکه بزرگواران ایران بقدر قوه خود سر و کوشش بایم و بکمال سعادت و رفاه
 رسیده و غیره و اینک در این باب
 اگر چه راه این ایران را از این خاسته بخت کس با بر این دولت کم آید
 حق و این بر سر خود را در آنکه این بخت است حقوق مردم را که بموجب
 وقت فرشته بخت
 دولت ایران با بخت تجارت خلا از این رسیده به نیز به که هر دو
 بر سر این راه دولت غیر این که بسبب بخت و بخت است به نیز
 این تعاصد و این همیشه نظیر نظر انحصار دارد و این راه است ایران بر این
 در این بخت و قوت است با راه عادل دولت ایران به
 دولت دولت میانه به این علم به این که بر سر بخت خود خنده این
 که در این بخت و قوت است که در این بخت خود خنده این

و چنانکه بزرگواران ایران بقدر قوه خود سر و کوشش بایم و بکمال سعادت و رفاه
 رسیده و غیره و اینک در این باب
 اگر چه راه این ایران را از این خاسته بخت کس با بر این دولت کم آید
 حق و این بر سر خود را در آنکه این بخت است حقوق مردم را که بموجب
 وقت فرشته بخت

و چنانکه بزرگواران ایران بقدر قوه خود سر و کوشش بایم و بکمال سعادت و رفاه
 رسیده و غیره و اینک در این باب
 اگر چه راه این ایران را از این خاسته بخت کس با بر این دولت کم آید
 حق و این بر سر خود را در آنکه این بخت است حقوق مردم را که بموجب
 وقت فرشته بخت
 دولت ایران با بخت تجارت خلا از این رسیده به نیز به که هر دو
 بر سر این راه دولت غیر این که بسبب بخت و بخت است به نیز
 این تعاصد و این همیشه نظیر نظر انحصار دارد و این راه است ایران بر این
 در این بخت و قوت است با راه عادل دولت ایران به
 دولت دولت میانه به این علم به این که بر سر بخت خود خنده این
 که در این بخت و قوت است که در این بخت خود خنده این

و چنانکه بزرگواران ایران بقدر قوه خود سر و کوشش بایم و بکمال سعادت و رفاه
 رسیده و غیره و اینک در این باب
 اگر چه راه این ایران را از این خاسته بخت کس با بر این دولت کم آید
 حق و این بر سر خود را در آنکه این بخت است حقوق مردم را که بموجب
 وقت فرشته بخت

و نه شکر و نه بذر و نه گو و غیره را که بعضی از آنها در ایران بکلی ناپدید
 و معدوم شده اند از نو یکبار خواهد نمود و بدین باب نود و نه تنی را
 فرزند امام خیر و به سبطت ایران را که همواره عادت بکار
 کردن در دولت دارند از شهر خلع خواهد نمود به هرست که بکارت
 راه آهن جزئی نموده چندین سوار در خدمت خواهد داشت
 حال ندم است که خطه فعلیت این راه را بنسیم از کجا می گذرد
 چه قدر مخارج ندم دارد عایش بچه ندرده میشود و محضرا خطه
 سود و زیان ندارد که بنسیم بعد از آنکه سنخ این راه را در دست
 سرمایه مصرف شده ثبوت رسد مگر خوار هم نموده که
 سنخ فایده ندارد برای حکومت تا چه درجه بستاند و نیز بستان
 خوار هم نموده که بچه در خطه بنسیم به این مقصود در هر دو است
 دو خط برای راه آهن ایران در نظر است یک خطی است که بنیز
 بخمس و دیگر راهی است که بخمس شهر می شود خط اول که در قم
 و کاشان و صفهان و شیراز عبور کرده به بوئیر میرسد و دیگر
 نظر را بر دستقیم باشد و است راه او در سید له چهار صد

کمیتر بیشتر از خط راه است که بخمس می رسد
 علاوه اشکال زیاده و خط اولی سنخ این راه از شیراز به بوئیر
 و در بندر بخمس نیز منقصر بر این بکارت فرود می شود زیرا که
 بندر فرود به سبطت کثرت یک دریا برای نزدیک آمدن کشتیها
 بسیار صعب و دشوار است کشتیها باید در جایی بنشینند یا کمیتر
 و در ترانس می نگریند از چندین که راه بخمس را باز می کنند
 معقوف صرف نظر از سنخ این خط راه آن به بوئیر نموده از راه
 محمدره از جرج و از راه این خط راه هم می رسد از خطه ان نفی
 و سلطان آباد میرسد و از آنجا که شسته خندق از راه می رسد
 بعضی از چندین سوطه بر این سنخ که به خط راه این از سوطه
 آباد به هر چه در خسترم آباد که به تخت راست است و از آنجا
 به دیزول که هر سوطه در راهی دارد بود شهر شد برخی می گویند
 که به خط راه آن به کربلایان رسیده و از مدول که آن نام هم
 می گذرد و از آنجا به دیزول برسد از دیزول به خط یک پنج کیلومتر
 شهر شد و از آنجا بخمس میرسد

هرگاه خط اول را که از برگردن و سیم که در سب و ریاض است خط کنیم
 راه این خط سیم را که محوره بیشتر از مقصود است که کمتر است
 بخوابد و حال آنکه راه که با آن زیاده از سیم که در خط
 خواهد داشت و در هر دو صورت باید که شعبه از راه این بیشتر باشد
 به صفحانی برسد و در قلم همان خط صاع خواهد میرسد نه قلم و صفحانی
 در حضرت عمده که تجارت بهر دو باشد نمود باز شعبه از راه این
 در سلطان آباد یا کرمان یا جهرشده به بغداد و کربله خواهد رسید علی
 و در خط انقاس آیه باید که راه این از محوره شروع شود و چون
 محوره باشد و راه آن عمده که کلا همان خواهد بود
 تقصیر نشان داده و در اینجا سیم که مقصود این است نشان
 به هم رودت از محوره و سیم صفحانی را که راه این از کربله خواهد کرد
 و سیم که در این سب به خواهد بود و کبری و عمده که راه این به
 خواهد که در این صفحات از راه صفحانی و در وقت طهر دراز
 کنیم جو که در کربله نیز نشو و نما که زیاده بود باز
 خواهد بود که در این سب در این سب در وقت شود

در بیشتر نطق از این جاری شود در کمال صاف و زلال و در وقت خفت
 میوه این نطق را به روش خوب ریزه از نوع و سیم که در اینجا
 بهر سب و در کربله که در هر روز بهر سب در آن بهر سب فرموده خواهد
 و در وقت این سب را در بند و ستای و قصر به شرقین و این سب
 بمالک از سب را نه نفع پیدا در راه خواهد کرد
 تجارت تریاک که هر روز از راه الی و در راه سیمی قلم در سب
 راه این بهر سب وجه فرموده شده و بیشتر که سیم
 خواهد بود

سیم که در کربله از راه این سب که هر روز بهر سب
 که در هر روز بهر سب در سب سیم از راه تریاک قلم در کربله
 بخوابد و هر سب و در هر روز بهر سب در راه این در هر روز بهر سب
 میوه این سب که در سب از راه سب در وقت خفت بهر سب
 که در کربله در اینجا سب است هر که بهر سب در کربله
 که در کربله در اینجا سب است هر که بهر سب در کربله
 که در کربله در اینجا سب است هر که بهر سب در کربله

مانده دهقان خطب در زندم خور زمین را تخم می کند و کدو زاری
 پنهان جزویش ندارد چنانچه مریدان و کدو زاری در این
 کجا بر بنفید ز رحمت روش دگر می پند و خواهد کرد
 در سال بعد از آنکه نذرستان بجا رود و کدو زاری
 است و کدو زاری بعد از تاریخ شصت نذر که در خور کدو زاری
 پنج جعفر و فرشته شده که سینه و نذر در آن خط جعفر
 شده در کدو زاری و در حال جعفر خور در آن جعفر که خور
 غلبه بر پنج خور فرشته شود و کدو زاری بر خط نذر راه
 مریدان بعد از نذر شدن راه این بر سال نذرستان ترس و
 کدو زاری در خواهد داد

نضر زاری کدو زاری را به مارید پنهان و وجود خراج کدو زاری
 نضر و نضر آن عده بر قیمت شده باز در بازار فرشته کدو زاری
 مریدان قرب نذرش رفته است

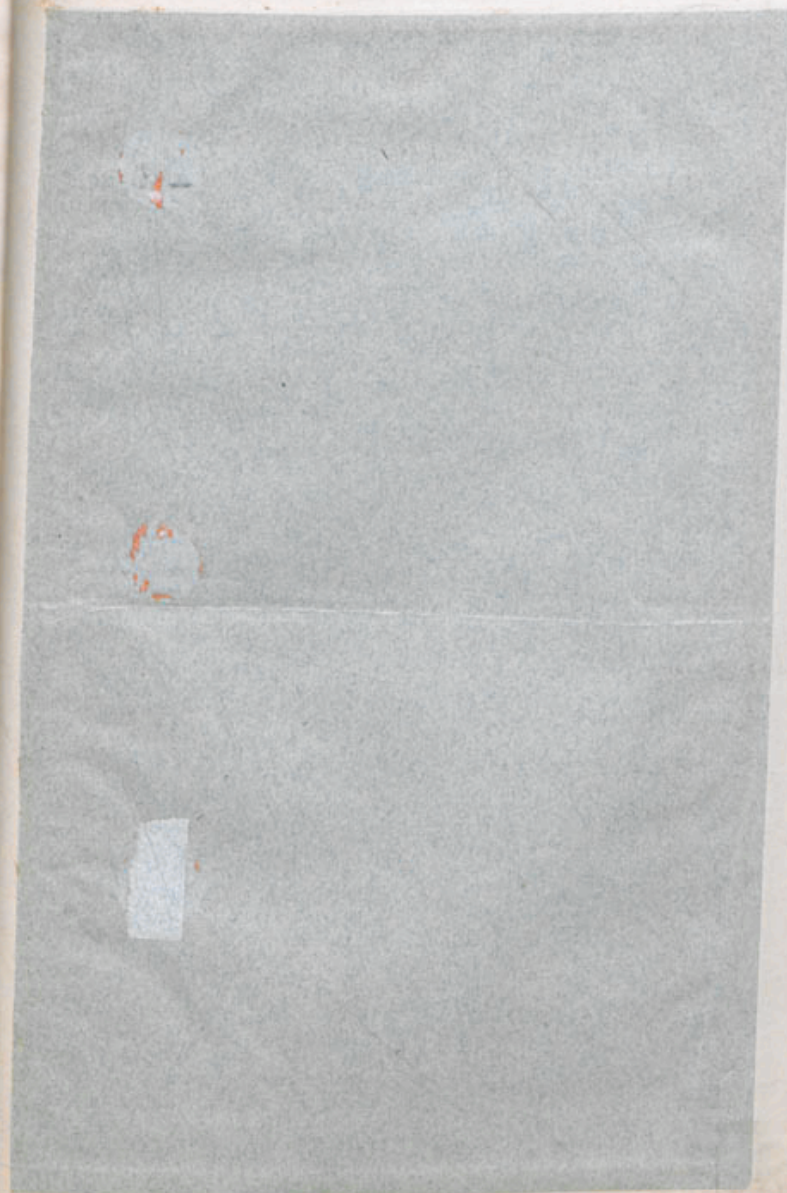
برخی از نضر نذر این را نضر در این کجا کدو زاری و نضر
 نضر کدو زاری خور و نضر نذر این کدو زاری نضر و نضر

برجب ملک ظاهر بارک کدو زاری نضر نضر کدو زاری
 نضر نضر این است که هر قدر نذر نذر نذر نذر نذر نذر نذر
 و نضر نضر نضر نضر نضر نضر نضر نضر نضر نضر نضر
 و نضر نضر نضر نضر نضر نضر نضر نضر نضر نضر نضر

1430

1431

pour cent) dans le bénéfice net (art 7 de la concession) et le fondateur ou ses héritiers ou ayant-causes auront 25% (vingt cinq pour cent) dans le bénéfice net. Le reste de 65% sera distribué entre les actionnaires.

La Société paiera à l'expiration de chaque année opérative mille (1000) tomans du fait de son monopole des ventes aux enchères à Téhéran. (Art. 7 de la concession).

VIII.

Le Fonds de reserve.

§ 27. Le fonds de reserve est destiné à couvrir des dépenses imprévues et à compléter des dividendes si, dans quelque année, ces derniers n'atteignaient pas le chiffre de 8% (huit pour cent) du capital. Le fonds de reserve ne peut être entamé que sur décision de l'Assemblée Générale.

§ 28. Après l'approbation du compte rendu par l'Assemblée Générale il sera prélevé sur le produit net de l'année, c'est-à-dire sur la somme qui reste après avoir couvert toutes les dépenses et pertes, 10% pour le trésor de Sa Majesté Impériale le Schah Nassereddin conformément à l'art 7 de la concession, au moins 5% (cinq pour cent) destinés à constituer le fonds de réserve.

IX.

§ 29. En cas de malentendus, etc. le texte français de la susdite concession, accordée par Sa Majesté Impériale le Schah de Perse en date du ^{21 Avril}_{2 Mai} 1890 sera consulté, conformément aux stipulations de la dite concession. (Art. 12 de la concession).

X.

§ 30. Tous les cas et toutes les questions non prévus par les présents statuts seront réglés et décidés par décision de l'Assemblée Générale des Actionnaires en conformité avec la concession.

L'original porte la signature de Son Altesse le Grand Vizir Amin ous Sultan, certifiée par la Légation Impériale de Russie à Téhéran en date du ²¹/₂ Mai 1891 sub. N° 141.

l'argent, des droits dûs, qui ne pourront excéder neuf pour cent pour l'estimation, pour la garde et pour l'assurance des objets, valeurs, marchandises, etc. reçus en nantissement ou en dépôt.

Ces droits sont dus à la Société à partir du moment où les objets, valeurs, marchandises, etc. entrent dans les caisses et les dépôts de la Société, jusqu'au moment où ils en sortent pour être rendus à leurs propriétaires.

§ 21. La Société se charge de tous genres de dépôts, de numéraires, de comptes courants et de valeurs ayant cours, excepté les Barattes du Gouvernement Persan, pour les faire valoir; ainsi que de la vente et de l'achat de marchandises de diverses provenances, ainsi que de fonds public pour compte de tiers, et délivre des documents y relatifs, soit des quittances, des livres de chèques, des warrants de dépôts, etc. etc. Les conditions seront fixées de commun accord entre la Société et ses clients et inscrites dans des livres à cet effet.

§ 22. Le taux de l'intérêt ne doit pas dépasser de 12 à 18% (de douze à dix-huit pour cent). La Société accorde des prêts et des avances contre nantissement de marchandises et toutes valeurs, fonds publics, (excepté les Barattes du Gouvernement Persan), lettres de change et divers objets, mais elle peut refuser tout ce qui serait en mauvais état ou dont la garde serait

dangereuse ou impossible. (Art. 13 de la concession).

§ 23. Le montant des prêts et avances ne peut dépasser 75% (soixante quinze pour cent) de l'estimation faite pour les métaux précieux; et 50% (cinquante pour cent) pour tout le reste. L'Assemblée Générale seule peut modifier les taux sus-dits.

§ 24. Les objets, effets, marchandises, fonds publics etc., donnés en gage à la Société ne peuvent être sequestrés ni vendus pour dettes des emprunteurs envers tiers ou autres causes qu'après plein remboursement de la Société. (art. 10 de la concession).

VI.

Comptabilité.

§ 25. Il sera dressé un compte rendu détaillé de toutes les opérations et le bilan des virements de la Société tous les douze mois, pour être soumis à l'approbation de l'Assemblée Générale des Actionnaires.

VII.

Répartition des bénéfices.

§ 26. Le Trésor de Sa Majesté Impériale Nassereddin Schah aura une part de 10% (dix

causes et les personnes invitées par lui à participer dans l'entreprise et ne pourront être modifiés que par décision de l'Assemblée Générale et suivant le règlement qui sera établi à cet effet; pour l'époque et le mode des convocations; pour les droits et les obligations; pour les questions à débattre et à résoudre; pour la confirmation des comptes rendus, pour la décharge à donner à l'administration; pour les élections; pour l'établissement du contrôle; pour la nomination des organes y relatifs; pour l'augmentation ou la réduction du capital actions et obligations, pour l'époque et le mode des émissions; pour l'emploi des sommes libres; pour les opérations de crédit et autres; pour les ouvertures des succursales et des agences; pour l'acquisition des immeubles nécessaires pour les opérations de la Société etc; pour le mode de ballottage et de la majorité nécessaire pour la validité de chaque décision, prise tant par l'administration, comme par les assemblées générales; pour le développement des opérations, et pour la liquidation partielle ou définitive des affaires; pour la distribution du bénéfice; pour la part du Trésor de Sa Majesté le Schah (art. 7 de la concession) et pour celle du fondateur ou des ses héritiers ou ayant causes; pour la dotation du capital de réserve; pour la fondation de caisses de secours; pour les droits et

obligations des actionnaires; pour le droit d'assister aux assemblées générales et de prendre part aux délibérations et aux décisions; pour le droit de vote; pour le droit de réclamation de la part des actionnaires, mécontents de la gestion des affaires; pour la validité des assemblées générales et de leurs décisions; pour les modifications à porter aux statuts et aux règlements etc, etc.; pour les propositions que les actionnaires auraient à faire aux assemblées générales; pour les contestations entre l'administration et les actionnaires; pour le décompte du bénéfice brut et du bénéfice net; etc. etc.

V.

Les opérations.

§ 19. Les opérations doivent être en conformité avec la concession, les statuts de la Société et les règlements élaborés par elle.

Les règlements concernant les opérations de prêts sur gages et avances contre marchandises doivent être affichés dans les bureaux de la Société, et tout changement dans les dits règlements doit être communiqué au Gouvernement en vue de l'article 6 de la concession.

§ 20. Conformément à l'Art. 16 de la concession la Société perçoit, outre les intérêts pour

porteur des certificats provisoires, des actions ou des obligations en est le propriétaire. Dans aucun cas un titre quelconque ne peut être soumis à un fractionnement.

§ 14. Tous les actionnaires sont également soumis aux règles des présents Statuts, ainsi qu'aux décisions des Assemblées Générales des Actionnaires.

§ 15. Au fur et à mesure du développement des opérations de la Société son capital actions ou obligations peut-être augmenté, suivant décision de l'Assemblée Générale des Actionnaires.

III.

L'administration.

§ 16. L'organisation et l'administration sont à la charge de la Société (Art. 5 de la concession).

Remarque. Les agents et représentants de la Société peuvent être sujets Persans (Art. 9 de la concession).

§ 17. L'administration sera composée de sept membres, dont deux à nommer par le fondateur ou ses héritiers ou ayant causes et cinq par les actionnaires. L'administration sera organisée suivant entente entre le fondateur ou ses héritiers ou

ayant causes et les personnes qu'il aura invitées à participer dans l'entreprise et ne pourra être modifiée par la suite qu'avec le consentement du fondateur ou ses héritiers ou ayants cause:— pour le terme du mandat des administrateurs; pour leur remplacement en cas de maladie, d'absence prolongée ou de décès; pour la destitution avant terme en cas d'insuffisance; pour leur rétribution; pour leurs droits et leurs devoirs; pour leur réélection; pour leur responsabilité envers la Société; pour la nomination de gérants, et de membres de la Commission Permanente (voir Art. 11 de la concession); pour l'organisation de l'ensemble des opérations; pour la comptabilité et les comptes rendus; pour les frais généraux; pour l'emploi des sommes libres; pour les signatures, dont doivent être munies toutes les lettres, actes, documents, engagements etc. de la Société; pour les modifications à porter aux statuts et aux règlements, etc. etc.

IV.

Assemblées Générales des Actionnaires.

§ 18. Les assemblées générales seront ordinaires et extraordinaires.

Les détails y relatifs seront établis par le fondateur de la Société ou ses héritiers ou ayant

II.

Le capital de la Société.

§ 8. Le capital de la Société est fixé à cinq millions de francs, dont un million à verser dans le courant de six mois, et le reste par versements successifs suivant décision de l'Administration de la Société. (Art. 5 de la concession).

§ 9. La Société devra commencer ses opérations au plus tard dans deux ans après signature de la sus-dite concession. Quand la Société sera formée, ses statuts devront être présentés au Gouvernement Persan; ce n'est qu'alors qu'ils entreront en vigueur et que les opérations pourront être commencées. (Art. 4 de la concession).

§ 10. A l'effectuation des versements les participants reçoivent des certificats provisoires. Les versements se font conformément aux décisions de l'Assemblée Générale des Actionnaires.

§ 11. Les versements seront portés sur les certificats provisoires, qui seront ensuite remplacés par les actions effectives, signées par l'administration de la Société. Les actions doivent porter des numéros d'ordre et être munies du cachet de la Société.

Remarque. Si quelqu'un des propriétaires des certificats provisoires ne verse pas à terme les sommes appelées, il lui est accordé un mois de

sursis et il doit payer au profit de la Société un pour cent par mois de la somme due. Si après ce délai le versement sur les certificats n'est pas encore fait, ces certificats seront considérés comme annulés et en leur lieu et place la Société pourra émettre des nouveaux certificats. Les sommes réalisées par ces émissions seront employées à couvrir le déficit des versements avec les intérêts—dus pour le sursis, et les frais de vente et autres; le reste, s'il y a lieu, sera remis au ci'devant propriétaire des certificats annulés.

§ 12. Les actions et les obligations de la Société seront au porteur. Chaque action et chaque obligation est munie d'une feuille de coupons pour toucher le dividende ou les intérêts pendant vingt ans, après expiration desquels les porteurs des actions ou des obligations reçoivent des nouvelles feuilles de coupons. La transmission des actions et des obligations d'une personne à une autre s'opère sans aucune formalité et chaque personne qui les tient est considérée par la Société comme leur propriétaire.

§ 13. En cas de décès d'un propriétaire de certificats provisoires d'actions ou obligations, ou d'un actionnaire, ses droits passent à ses héritiers légaux ou testamentaires, sans que la Société ait à s'en occuper. Pour la Société le

des dépôts pour la garde des marchandises et autres, avec délivrance de récépissés (warrants); pour escomptes et réescomptes et pour tous genres d'opérations, il est fondé un établissement de crédit sous le nom de „Société de Prêts de Perse“. (Article 2 de la concession).

Remarque 1. Le fondateur de la Société est Monsieur Jacques de Poliakoff, Conseiller d'Etat Actuel, Consul Général de Perse (Art. 1 de la concession).

Remarque 2. La concession est accordée pour la création d'une Société de Prêts sur gages et d'un Hôtel des Ventes ainsi que de magasins nécessaires seulement pour la garde des marchandises des Monts de Piété et Hôtel des Ventes. La durée du monopole est de soixante quinze ans à partir du jour où Sa Majesté aura apposé Sa haute sanction à la dite concession, savoir à partir du $\frac{21 \text{ Avril}}{3 \text{ Mai}} 1890$, jusqu'au $\frac{22 \text{ Avril}}{4 \text{ Mai}} 1965$.

§ 2. La Société commence ses opérations à Téhéran et les étend successivement sur d'autres villes et places, où et quand elle le jugera utile et nécessaire (Art. 3 de la concession). La Société achète ou loue des immeubles pour installer ses bureaux, ses magasins et ses dépôts et les salles de ventes. (Art. 6 de la concession).

§ 3. Les opérations et l'organisation de l'ad-

ministration de la Société doivent être en tout conformes aux stipulations des présents Statuts et garanties par tous les capitaux de la Société, meubles et immeubles.

§ 4. La formation et l'émission du capital actions et obligations de tous genres est à la charge de la Société. (Art. 5 de la concession).

§ 5. Pendant toute la durée de l'existence de la Société ses biens, ses capitaux et ses revenus, ses actes, ses contrats et documents, etc. seront exempts de tous droits, impôts, taxes, redevances, etc. etc. de quelque nature ou dénomination qu'ils soient. (Art. 8 de la concession).

§ 6. Le Gouvernement Persan prend sous sa haute protection la Société, ses biens mobiliers et immobiliers, ses installations et ses magasins et ses employés, et, sur sa demande, il prendra toujours toutes les mesures nécessaires pour la préserver de tout préjudice. Les bureaux, magasins de la Société seront gardés par des Kaurals. (Art. 6 de la concession).

§ 7. La Société a un cachet portant sa raison sociale: „Société de Prêts de Perse“.

1449

Дозволено цензурою, С.-Петербургъ, 17 Мая 1891 г.

1448

STATUTS

de la

„Société de Prêts de Perse“

fondée conformément à la concession, accordée par Sa Majesté Impériale le Schah de Perse, au Conseiller d'Etat Actuel, Consul Général de Perse, Monsieur Jacques de Poliakoff, en date du ^{21 Avril}_{23 Mai} 1890, enregistrée et visée à la Légation Impériale de Russie à Téhéran, à la même date.

I.

But de la Société, ses droits, ses obligations et ses prérogatives.

§ 1. Pour faire des prêts et des avances contre nantissement de tous genres de fonds publics, lettres de change, marchandises et tous autres objets et valeurs, excepté les immeubles, et les Barattes du Gouvernement Persan; pour la vente aux enchères, et de gré à gré; pour installer

1401

1401

STATUTS

de la

„Société de Prêts de Perse“.

agréés par le Gouvernement Persan en date du 6/18 Mai
1891 et visés à la Légation Impériale de Russie à Téhé-
ran en date du 9/21 Mai 1891 sub N° 141.

ST. PETERSBOURG.
Imprimerie A. Moutschnik (Litschnajst, 20.)
1891.

ترجمه امیاز نامه فرانسوی علی بن ابی طالب علیه السلام از ترجمه امیاز

صورت ترجمه ایست که در امیاز نامه مذکور نوشته اند : ترجمه ایست که این غلام خانه زاده بدقت نموده است :
بلاصطرا میگرد ساختن راههای آهن در بعض نقاط دولت ما
فوائد بسیار دارد لهذا ما ناچار از این کار فایده کار ما را بترقی
دولت علیه ایران هستیم بموجب فصول ذیل امر میفرماییم :

فصل اول - دولت علیه ایران به (مسیر فابوس بودا تالک)
مهندس رعیت دولت فرانسه امیاز ساختن یک رشت راه آهن
از بحر قزاق به بحر یامیک از بنادر روسیه فارس که بعد ها مشخص
خواهد شد مرمت نموده و مسیر بودا تال را مآدون ساختن
خطوط دیگری را که جهت امر تجارت و صنایع دولت علیه ایران
مفید است امتداد دهد .
دولت علیه ایران مفید دانده امتداد دهد .

فصل دوم - صاحب امیاز بعد از امضای این امیاز نامه نقشه
بجهت نمودن راه آهن را که ساخته خواهد شد باولای دولت علیه
تقدیم خواهد نمود و معلوم خواهد کرد که کدام زمین بجهت راه
آهن لازم است و همچنین زمین را که بجهت انبار و چوپ و غیره
لازم خواهد شد سرمایه بعد از آن نشان داده نقشه مرد و نشان
ایران حکم بر آنرا که در آنرا منتهی متعلقه نمودن کرد و نقشه خرید شده
بصاحب امیاز نموده و صاحب امیاز بظاهر ششماه بعد از این
مدت شروع بساختن راه خواهد نمود .

فصل سوم - صاحب امیاز حق است که در تمام امتداد
راه آهن بیست و پنج متر زمین از دو طرف راه منحرف نشود
اراضی متعلقه بدولت که برای راه و ساختن (کار) و ابزارها
لازم است بجهت اعطای زمین شود و اگر زیاده است باشد
صاحب امیاز قبل از وقت بقیمت در آورده قیمت مناسبی
بدولت داده بعد شروع کار خواهد نمود و اراضی که متعلق به
برعایا و غیره دارد صاحب امیاز باید باخود مالکین آنها
قطع و فعلی قیمت آنرا نماید ، هرگاه از طرف صاحبان املاک دروغ
املاک دروغی قیمت اشکالات و شخصی زیاده روی
روی دهد که اسباب تعویق کار و مانع عمل گردد
صاحب امیاز دولت علیه ایران متعهد میشود که در وقت
رفع اشکالات برآید و نهی قرار دهد که هیچوقت این نوع
اشکالات مانع از پیشرفت عمل راه نگردد ، و هرگاه در بعضی
اراضی بلا مالکیت باشد بجهت بجهت راه آهن مفید نماید
میتواند بقدر صاحب امیاز را ممکن است که این قبیل اراضی
منصرف بشود ، مشروط بر اینکه قبل از وقت دولت علیه
مطلع سازد .

فصل چهارم - خطوط راه آهن باید بطریق ایستاد
یابد که بانبیاء مذهب از قبیل مساجد و اماکن مذهبه
عدمه وارد نیاید ، و غیر اماکن مشرف و مقبره و غیره
در کمال احترام و رعایت نموده معاف بدارد .

فصل پنجم - بعد از اتمام و سبیل این امتیاز نامریک ملوک
فرماند در یکی از آنجا که دوق بطور ضمانت سپرده خواهد شد
که پس از ساختن ده کلون مترا صاحب امتیاز اخذ نماید، و این
نقشه که عبارت از یک ملوک فرانک باشد که ضمانت بیاید
سپرده میشود و صورت عدم شرایط این امتیاز نامه بدو
علیه ایران تعلوق خواهد یافت.

فصل ششم - صاحب امتیاز مذکور است که از اراضی و مزارع
و جنگل دولتی اسباب لازم را از قبیل چوب و آهن و آهن
و سلف و غیره که بجهت ساختمان و بارداشتن راه و بناهای
متعلقه بآن لازم افتد بدو آنکه حق مخصوص بدو است علیه
بدو همانا هر قدر لازم باشد مجاز حق خود فراهم سازد
ولی صورتی قید میشود که صاحب امتیاز هیچوقت اسباب
و آلات و ادوات مزبور را مال آنجا قرار ندهد.

فصل هفتم - جمیع مصالح و ادوات که از خارج می آوند
و بجهت ساختمان یا بارداشتن راه لازم می باشد پس از تحقیق
اجزای که کفایت مبارک بدو حق کوک و راهداری داخل سازد
و مصالحی که از داخل ملک میباشد و حق و نقل از محلی دیگر
میشود از تحقیق راهداری و غیره و تمام مدت قرار نام
یکجا معاف است. و نیز اراضی و بناهایی و ساختمان و غیره
از هر یک که متعلق بر آن اهل است مالیات و غیره ندارد

فصل پنجم - در وقت شروع شدن عملیات راه آهن
امتیاز مبلغ یک ملوک فرانک را بعنوان ضمانت در یکی از
بانکهای دولتی بسپارد که اگر صاحب امتیاز در اجرای
تعهدات خود کوتاهی کند آن مبلغ حق دولت ایران باشد
هکاه ده کلون مترا ده ساخته و تمام شده باشد آنوقت صاحب
امتیاز پس از مبلغ مذکور ضامنی را از بانک پس بگیرد.

فصل ششم - صاحب امتیاز مذکور است که از اراضی و مزارع
و جنگل دولتی اسباب لازم را از قبیل چوب و آهن و آهن
و سلف و غیره که بجهت ساختمان و بارداشتن راه و بناهای
متعلقه بآن لازم افتد بدو آنکه حق مخصوص بدو است علیه
بدو همانا هر قدر لازم باشد مجاز حق خود فراهم سازد
ولی صورتی قید میشود که صاحب امتیاز هیچوقت اسباب
و آلات و ادوات مزبور را مال آنجا قرار ندهد.

فصل هفتم - جمیع مصالح و ادوات که از خارج می آوند
و بجهت ساختمان یا بارداشتن راه لازم می باشد پس از تحقیق
اجزای که کفایت مبارک بدو حق کوک و راهداری داخل سازد
و مصالحی که از داخل ملک میباشد و حق و نقل از محلی دیگر
میشود از تحقیق راهداری و غیره و تمام مدت قرار نام
یکجا معاف است. و نیز اراضی و بناهایی و ساختمان و غیره
از هر یک که متعلق بر آن اهل است مالیات و غیره ندارد

از این جهت راه آهن و عملیات و عوایدی که از راه آهن
حاصل میشود بجهت مصالحه مطالبات نخواهد شد.

فصل هشتم - محل استقرار کپان که صاحب امتیاز است
از برای ساختن و بارداشتن راه آهن که این امتیاز نامه
رفته در یکی از شهرهای پایتخت اروپا واقع گردد و محل آنرا
در طهران میباشد.

فصل نهم - در اجرای کردن عملیات کپان خود
مختار است ولی تا محکمت از رجیت ایران که ربط و
بسر رشته این عمل دارند اجبر کند.

فصل دهم - این امتیاز نامه از برای نود و نه سال
منعقد شده که اول آن از روز افتتاح رسمی خط راه مترو
بیاید و باید هفت سال تمام کار راه با تمام برسد یعنی
ساخته شود بعد از انقضای نود و نه سال ساختمانها
با تمام جمیع ادوات متعلقه بدو داشته شود و از آن وقت
حق طوق دولت علیه ایران خواهد شد، هرگاه بخوبی
خطوط جدیدی احداث نمایند باید بعد از آنرا نامزد
منعقد شود.

فصل یازدهم - دولت علیه ایران متعهد میشود که بجهت
بجایب از کپانهای دیگر ادوات ساختن یا بارداشتن
از کپانهای دیگر ادوات ساختن یا بارداشتن

راه آهن ...
حاصل میشود بجهت مصالحه مطالبات نخواهد شد.
فصل هشتم - صاحب امتیاز مذکور است که از اراضی و مزارع
و جنگل دولتی اسباب لازم را از قبیل چوب و آهن و آهن
و سلف و غیره که بجهت ساختمان و بارداشتن راه و بناهای
متعلقه بآن لازم افتد بدو آنکه حق مخصوص بدو است علیه
بدو همانا هر قدر لازم باشد مجاز حق خود فراهم سازد
ولی صورتی قید میشود که صاحب امتیاز هیچوقت اسباب
و آلات و ادوات مزبور را مال آنجا قرار ندهد.

فصل نهم - در اجرای کردن عملیات کپان خود
مختار است ولی تا محکمت از رجیت ایران که ربط و
بسر رشته این عمل دارند اجبر کند.

فصل دهم - این امتیاز نامه از برای نود و نه سال
منعقد شده که اول آن از روز افتتاح رسمی خط راه مترو
بیاید و باید هفت سال تمام کار راه با تمام برسد یعنی
ساخته شود بعد از انقضای نود و نه سال ساختمانها
با تمام جمیع ادوات متعلقه بدو داشته شود و از آن وقت
حق طوق دولت علیه ایران خواهد شد، هرگاه بخوبی
خطوط جدیدی احداث نمایند باید بعد از آنرا نامزد
منعقد شود.

فصل یازدهم - دولت علیه ایران متعهد میشود که بجهت
بجایب از کپانهای دیگر ادوات ساختن یا بارداشتن
از کپانهای دیگر ادوات ساختن یا بارداشتن

له اهلن مابین بحر خزر و خلیج فارس را ندید مگر از طهران الی
 شاهزاده عبدالعظیم علیه السلام را نیز دولت علیه بود و یک
 که هر وقت از طرف کوبیافه دیگر بیرون میساختند مظهره بود و یک
 ابلان گفتگو واقع شود صاحب این امتیاز نامه را در شرایط معرفه
 ترخیص بر سایرین بدهد و همچنین تعهد میکند که حمایت لازم را
 بکوبیافه مری داشته هر غرض اشکالانی را که مانع از پیشرفت کار
 بیخ نماید .

فصل دوازدهم - دولت علیه ایران بصاحب امتیاز
 و ابر ساختن و راجه های تنگی و معادن ملک که در حال ایران یا
 میشود با انضمام جمع معادن که در دشت اقیانوس بحال دشت
 و کنی باقی داشته باشند میباید هیچکدامی که مشرف به خط راه
 آهن باشد بکار بردن و یا در کنایه بکوبیافه اعطای میشود .

فصل سیزدهم - صاحب امتیاز یا کوبیافه در تمام مدت این قرارداد
 هر سال هشتصد و پنجاه هزار تومان بدولت علیه ایران ادا میکند
 و هرگز آنرا از کوبیافه نمک و آنرا نمیشود فرمود داد این
 مبلغ هشتصد و پنجاه هزار تومان بخلایف و آنرا هر سال در قسط

داد این مبلغ هشتصد و پنجاه هزار تومان بخلایف و آنرا هر سال در قسط
 داد این مبلغ هشتصد و پنجاه هزار تومان بخلایف و آنرا هر سال در قسط

داده خواهد شد قسط اول عید نوروز سلطانی که در ده روزه
 روز افتتاح راه آهن است و قسط ثانیه هم ساله ششماه از بد
 خود روز گذشته میشود . بیست و یکم ماه مارس فرنگی که اول حمل
 میباشد چهار صد و بیست و پنج هزار تومان قسط اول .
 بیست و یکم ماه سپتامبر فرنگی که اول میزان میباشد چهار صد
 بیست و پنج هزار تومان قسط ثانیه .

فصل چهاردهم - هرگاه کوبیافه راه آهن یکی ازین قسمتها را
 در قسط سیزدهم قید شده در موعده نرسد یا باسنادی که
 این قرار داد نامه از ریم اعتبار ساقط خواهد گردید .

فصل پانزدهم - کوبیافه راه آهن باید معادن خارج در دشت را
 و معادن سایر امتیازات که در قسط دوازدهم و سیزدهم مذکور است باید
 بحدود اراضی تعیین معود و احتمالات سرایه و جاده اسباب و

و شش و نیم تنه تنی (آکسیون) و (اولیقا سیون) که برای
 ساختن راه کوبیافه معهود خواهد داشت و نیز باید تمام
 اصل حقوق و منافع پاره و در حدود که با صنعت خواهد داد .

و از باب خارج سایر کارها که کوبیافه اتمام بپایان خواهد بود
 خواهد رسانید و آنچه که علاوه بر این مخارج عاید سایر امتیاز
 داشت بجهت صنعت مساوی بمتن خواهد بود و این معنی که
 یکصفت آنرا با اینصفت و اینصفت شالفتها می داده میشود
 صنعت و در کوبیافه و صنعت و در کوبیافه و صنعت و در کوبیافه

و یکصفت آنرا با اینصفت و اینصفت شالفتها می داده میشود

فصل شانزدهم - حق دولت علیه اینست که در حسب اداره کوپانی
 مزبور یک (کوپیسور) مأمور بکار و معین کند و بر کوپیسور مزبور
 لازم است که کمال موافقت را مع خود داشته که شروط قرار داده شده
 از طرف کوپانی موافق قاعده یعنی آید و همچنین حق دارد که بخواهد
 و کمال خود را در کار کوپانی نماید و مواجبات این مأمور نیز بهر
 کوپانی مزبور خواهد بود .

فصل هفدهم - از تمام چیزهایی که متعلق باین امتیاز میباشد
 خرید و فروش و غیره دولت علیه این حق مطالبه هیچگونه
 وجهی نخواهد داشت .

فصل هیجدهم - اگر چنانچه صاحب این امتیاز یا کوپانی داشته
 کند و فصل دوم معین شده کار نکند باین امتیاز نامه باطل و
 از درجه اعتبار ساقط خواهد شد .

فصل نوزدهم - تمامی شکوه و مشکلاتیکه مابین کاشکان کوپانی
 و کاشکان دولت علیه باین اداره ریاست و اجرای دولت
 باید امتیاز نامه و از مابین توسط یک مجلس میانجی که از طرفین مقرب
 میشود میباشد که نصف از جانب دولت علیه و نصف از
 جانب کوپانی معین شده در حدود قطع و فصل حق آن آیند

و در اتفاقا نیکو حکم کشی آن میبایست که یکی است بکفایت
 مخصوص یعنی حکم از طرفین باید معین شود که او را قرار داد
 بدهد و هر چه این حکم مقرون در طرفین معین گردند .

فصل بیستم - هرگاه بعد از امضای این امتیاز نامه الی
 حکم می جمع ساختن این راه مزبور عادت عظمی در وقت
 چنانچه چنگ یا اعیان جنگی شد که باعث اغتشاش می گردند
 کرد و ممانع از فراهم آوردن نخواهد شد آن موقع را که در وقت
 سوم تعیین شده است از قرار مرخصی از طرفین بشود که باعث
 مکش کار و معطل شده بر مدت بیفزایند و نیز هرگاه لطفا
 واقع گردد موجب خرق شدن کشتی که ادوات راه آهن در آن
 حمل است بشود بر هیچ مکتور باید معهود داشت .

در بدنه نور بر مگر کرد

در طول آن دو نسخه فرستاده شد

1. The first thing I noticed
 when I stepped out of the car
 was the cold air. It was a
 sharp contrast to the warm
 sun that had been beating
 down on me. I shivered
 slightly, but then I remembered
 that this was just the beginning
 of the day. I took a deep
 breath and walked towards
 the building. The door was
 open, and I saw a man
 standing there. He was
 looking at me, and I felt
 a little nervous. I walked
 up to him, and he smiled.
 He said, "Welcome to the
 office. I'm Mr. Smith." I
 introduced myself, and we
 went to my desk. He showed
 me everything I needed to
 know, and I felt much better.
 I was ready to start my new
 job.

The second thing I noticed
 was the smell. It was a
 strange, musty smell that
 I had never before. I
 looked around, and I saw
 that the room was old and
 cluttered. There were papers
 everywhere, and the walls
 were peeling. I felt a little
 uncomfortable, but I didn't
 say anything. I just looked
 at Mr. Smith. He seemed
 to notice my expression, and
 he said, "Don't worry. It's
 just the way the building is.
 We're going to renovate it
 soon." I nodded, and he
 showed me to my desk. I
 sat down, and I felt a little
 better. I was ready to start
 my new job.

بهر است که وجود شرکه و نفی اداره آن از بار حل باب منافع کثیره و فواید مهمه است
و در امور کما و مایه و تکیه بر غایت که دارد این است که هر دولت توجیه کما بین
میانیر
از دست چپ حسته شرکه نیست که دولت متولیان بر این چند نفر از غایر دارد و عصبه
و در کجا هستند و بچه قصد رفتن در آب میزنند و در فقر مخصوص ضبط دولت
و چون از غایر لاد احدی بدون شرکه مرد از مملکت پرده نولن رفتن پای
است و در محو ان پناه عده بسته نولن در و بجا دولت فاسد و بجزف دنیا نشتر
نولن و ناموس داری دولت در بر حل محفوظ نولن ما نیز انجمن شاهی
که از خارج و خبر مملکت نولن و فقر شرکه در کجا باشد و مایه نولن کار در این
باشند تحقیق نولن پرده نولن و نولن دهنست بچه قصد دهنست نولن
اگر نفوس منقرض و فاسد نولن نولن را خبر دهنست با بچه کما بین
و کما بین و بجهاد محو حرکت نولن و مایه نولن کرد
نولن دولت هر سال از عدد و جاجین مملکت خود مطلع شود و ضعیف مشقت جبهه

و جاجین میگرد و اگر غایت راجع بر دولت باشد از قدرت به حلاله کما بین
دولان یا حدود لغات و جاجین و ولایت بر رخ آن میسر بر دارد مختصراً و جود
شرکه دولت متولیان جاجین و در هر دارین را کما بین بر طبق منافع
خود قرار دهد و از مشقات آن قنایب میسر و اخلاص اداره منظم شرکه عده کما
بر منافع مسطوره و غیره منفعت دیگر بر این دولت دارد کما بین تقریباً تمام
قانون عایر خزانه دولت میگرد و دیگر کما بین از چاکران دولت بر مسطوره
با نولن صاحب کما بین و مشاشر نولن و قانون اداره شرکه از قرار است
که در دین کما بین شرکه بولن کما بین حضرت کما بین سلطنت تصویب نولن
مملکت کما بین چاکران کما بین آسان جبهه بکجا را اداره کند و بسمع نولن
هر سال نولن مبارکه اعیال میسر و اگر کما بین قرام باشد و نولن نولن
این حضرت را مقصد است و در هر سال نولن است و نولن از کما بین
و جود شرکه عایر خزانه عایر نولن نولن و قانون مسطوره نولن
(قانون اداره شرکه)

باب اول در باب شرک

فصل اول کلمه شرک بر قسم است شرک بر دو قسم است و شرک بر دو قسم است و شرک بر دو قسم است
 شود و بر چند کلمه را با چای بر این مقرر نوشته شود و بعد که از آن هر صد طغرا شرک را
 و قمر مانند جلد کرده بهر دست مقرر نمایند و بهر دست با شستن دهند
 فصل دوم شرک بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است
 آن میکان باشد که هر کس میگوید که شرک است اما شرک است و آن شرک است و آن شرک است
 به قسم که شرک بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است
 قمر روی که شرک است و قمر روی که شرک است و قمر روی که شرک است و قمر روی که شرک است
 یکسان باشد و در شرک شرک است و شرک است و شرک است و شرک است
 و باید بهر دست شود

فصل دوم شرک بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است
 و بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است
 برای حق تحریر و ثبت هر یک طغرا یا هر یک قرآن تحریر کنند

فصل سوم هر کس شرک بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است
 شانه با شرک است و شرک است و شرک است و شرک است و شرک است و شرک است
 و شرک است و شرک است و شرک است و شرک است و شرک است و شرک است
 شرک است و شرک است و شرک است و شرک است و شرک است و شرک است
 (باب چهارم در حکم عمو)

فصل اول هر کس بخواند از محاکمات ایران بنام جبهه برود یا بر حاکم قان
 دولت شرک بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است

فصل دوم در شرک بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است
 و نام او در هر دو وجه است که خواهد رفت بر زبان نوشته شود اگر ملک عثمان
 میرود بنام او و اگر ملک عثمان اگر بر دست بنام او بر روی اگر ملک عثمان
 بنام او و در شرک با بهر دست مقرر شود

فصل سوم هر کس شرک بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است و بر دو قسم است
 و شرک است و شرک است و شرک است و شرک است و شرک است و شرک است
 و شرک است و شرک است و شرک است و شرک است و شرک است و شرک است

کفر و یا دس مردان برج مطهر در منصب بن در ترک کرده و کفر و فحشیت کند و ترک
گرفته شود که در

فصل چهارم از سنان ایران احمد بن سنان زن با خود بمالک فرستاد و بدو
خبر سلام برد و اتم زد که آن زن روضه و خولهر دما در دما را بدو بپوشد یا خایه
و غیره پس با شریک ترک بنیستوانند ترک بنیستوانند بکسر رفتن بید و غیره
(باب بیستم در شرط گرفتن ترک)

فصل اول عمومیت هر دو کان و میرزا دکان و امرا و وزرا و خویشین و سایر
نزد که از این نظام و غیر نظام خبر بگیرند برادر بدون اجازه و بمراد است غیر از آنکه
خارج می نمایند و با شریک ترک به اجازه آنرا نه بپوشد یا بپوشد ترک
مرد و پسند دشمنی که با شریک می رود در صورتی که احتمال خدش برود در آن
حکم است بپوشد

فصل دوم هر کس از تبعه دولت علیه بخواهد بفرستد یا بیاورد برود اگر
این است بپوشد چون با بدو می شود یا بفرستد یا بیاورد بپوشد و غیره

و اجازه نامه دریافت کند و آن اجازه نامه را بکمال ولایت داده اجازه نامه از
آنکه کم بکشد بر ما می بیند ترک است که اجازه نامه حکام را از او بگیرد و با ترک کرده و در آن
فصل بیستم از تبعه حاضره و غایبه در محاکمات محکوم هستند هر کاه که از آن
بخولهر بدو خط خود معاد است یا بر تصدیق نامه که از قتل و کشتن موقوفه داد
با و داده می شود یا بر نزد ما می بیند ترک کرده آرد به با آنها هر چه و ترک کرده و در هر یک
فصل چهارم بدو اجازه و هزار و دهانه در باین صفتها هستند یا بپوشد یا بپوشد
معبر ترک کرده داده بخولهر و همچنین با آنها در حسن رفتن و بدو رسیده و در هر
بخوانند بدون هر لایق و از آن دولت خود بفرستند و ادان ترک کرده و در هر یک
باب چهارم راجع به فرزند حاضره

فصل اول از تبعه دولتمآ به هر فرد و بخولهر بمالک ایران یا بر ما به
قتل و کشتن علیه معین مملکت و بدو خط خود یا بپوشد یا بپوشد ترک کرده
تا می نمایند و سایر هر دولت تر مخصوص از می باشد بپوشد و بپوشد
ازم فرد دریافت کنند و اگر در خط و در جانب دولت علیه قتل و کشتن

باشد هر قتلخانه که در راه ادباج بایر رسم برادر آرد آن بجز آرد فرض در راه
راه آرد هم قتلخانه بایر در هر حد در نزد مأمورین هر که آرد رسم بایر
فصل پنجم اگر از تبعه دول خارج کسی بخواهد به بشارت وارد خاک دولت علیه
یا بشارت در مأمورین و کتب بایر بر مأمورین آرد و هر که سر حدیه است که در آرد
در ملائع تونر که از قتل دولت مبعوضه خود یا قتل دولت مبعوضه آرد
در تبعه خویش را بوی رایج کرده تصدیق بآورد و کتمان کار از آن کند و بشارت
از مأمورین هر که دولت علیه بگیرد درین بشارت بایر مأمورین هر که بشارت
نمایند که م فرستاده که در است

فصل ششم از تبعه خارج یا داخل هر کس بخواهد وارد خاک ایران شود و رسم بایر
از لقا دیر یا پیر یا خشک است یا بشارت خود را بایر مأمورین هر که
در بنادر و حدود و معا بنده نشاند و هر که اسب کمان خاکیها و چایران و قمر
ازین حکم مستثنی است

فصل هفتم هرگاه یک از تبعه دولت علیه بدون هر که برادر در خاک ایران

بایر مأمورین هر که معلوم نمایند که بوده و از آنکه آرد و در دفتر محققان خود بشارت
کنند و حاضر از دیگر هر که در خارج مبعوضه بشارت باشد و مبعوضه بشارت باشد
و اگر کسی بیاید و بر آرد خانه یا هر حکومت بتواند آرد بشارت آرد از آنوقت
و آرد بشارت آرد و خواهی که یک مبعوضه آرد گرفته و چرا خدای حکایت
مبعوضه خود کرده باشد و او را مطلق امان نمایند

فصل پنجم هرگاه یک از تبعه خارج بدون بشارت محض وارد خاک دولت علیه
شود و نتواند شرح مسطور در فصل پنجم از قتلخانه تصدیق نماید تصدیق بایر
مأمورین هر که مخالف است با قتلخانه دولت مبعوضه م فرستاده و بشارت
بایر و با خلق آن قتلخانه مبعوضه م فرستاده و در خاک ایران شود اما اگر
اشخاص مبعوضه بشارت بایر با حکم ولایت در پنا بشارت کرده هر حکم در حق
آن مبعوضه صادر شود آنرا مجاز دارد

فصل ششم نا خدا و جهات سفین دول متناهی اگر بر تفرج و گردش در دریا
بخش آید و در یک از بنا در حرکت و بر نمایند از آنها مطالبه بشارت
لازم نیست اما اگر بشارت حرکت کسی یک از آنها در بندر و شهر و قصبه مأمورین

فصل پنجم در بیان باب با دو معامله و فایده و زیاده
(باب پنجم در شرکت آت)

فصل اول هر یک از سه درجه مذکور آت است و ذکر نیز پیش از یک لست است
بهر از آن با طریقت و هر یک از سه درجه است علیه که در بدر از بلاد و دل خارج است
داشته باشد با یک یا ازین سه قسم مذکور را داشته باشد

فصل دوم تبعه است علیه که در خارج برابر کارهای آت است و اگر از طریقه بصرین
و تبار از هر سال با یک شرکت مذکور آت است از درجه اول بگیرند و اگر از ضایف
کسبه و مثال آتند با یک شرکت مذکور از درجه دوم بگیرند و اگر از جنس حله و غله
طوفان از درجه دوم و هر سال بگیرند

فصل سوم تبعه است ایران در خارج از درجه اول است و یک شرکت مذکور
او از درجه عجب است و تمام با یک شرکت آت است در این نام

فصل چهارم تبعه است ایران در خارج نیز از درجه عجب است و اگر شرکت کند و عجب
ایران شود شرکت آت است او از درجه عجب است با یک شرکت مذکور
(باب ششم در شرکت با دوین شرکت و غیره)

فصل اول تکلیف هر یک از ما موین شرکت است و اینست در ابتدا ضایف برای شرکت
عجب است و خود با داره مرکز شرکت برهند و از ادراک شرکت بعد از کفایت دریا
کنند و بعد از موینت خود در درجه عجب است هر قدر شرکت داده نماید طعنا
و ورق آنرا با قیمت در صورت ثابت کرده و با نقد موجوده بپردازد و وضع حق از
با شرکت و شرکت داره مرکز اصال نمایند و حق از شرکت را بپردازند و درجه شرکت
نزد خود نگاه دارند اگر چه شرکت کان باج

فصل دوم عده برین تکلیف ما موین شرکت است که با دقت تمام بخواهند
و در این مسافرتین پردانند و تمام فصول اینست و بعد از درجه نظر گرفته هر کس
در شرکت خود بخواهد بجزا بگذارد و اهل مسافرت را مطلقا بجزا بگذارد و از
خیانت و جلب منفعت بجا عده صرف نظر کنند

فصل سوم چون ما موین شرکت موجب داده نخواهد از درجه عجب شرکت
تواند و قرآن حق از رتبه آنها باشد باج را چنانکه در فصل اول همین باب ذکر شد
با یک شرکت مرکز فرستند تا بجزا بگذارد و بجزا بگذارد و بجزا بگذارد

فصل چهارم قتلها و استعلا علیها و تعمیم حکمت و بعد از آنکه
در اجراء فصول این دستورالعمل مرتب شد و در این باب نیز
اگر مطلب پیش آید باید بعد از استعلا علیها و کفایت آنها حکم کنند
فصل پنجم هر قتل که در ناحیه مأموریت دارد و کفایت از متبوعات علیها
هر چند نفر در آن ناحیه باشند از ذکر و انشا و تعمیم و سایر
و غیره کار و در طرح آنها را در دفتر نوشته بموقعات با داور مرکز فرستد
فصل ششم هر قتل در آخر هر ماه باید مرتب بنویسد که شرح مسطور در
اول مجرا شود همچنین سفر باید از اینجا عفت نوشته بشود
فصل هفتم حق افسار بر ثروت متبوعات و استعلا علیها و غیره از کسی
گرفته میشود که با با ثروت و است خود بخود با بران باید
فصل هشتم چون قتلها برابر جای حکم این دستورالعمل بر محتاج بکوشش
نور که باشند برابر محتاج و موجب آن نور که صد سر از وجهه شرک و مصداق
مأمورین شرک و آنها کاری خواهند کرد
(باب نهم در باب مجازات)

فصل اول هر نامور شرکه یا قنوله در امور شرکه سحی شود و در اجرای این
فصول و حفظ مال دیوان برستی اتمام سایر مطلق حذف و اختیار از بطور
زیر بردشته در امر شرکه است که از برابر روز دبار حالت عینه میسای
در خود استند سایر
فصل دوم هر نامور شرکه یا قنوله در امور شرکه برستی و اهل سایر یا
دیوان الاضایع کند مورد مؤلفه سخت خواهد شد
فصل سوم از تبعه حاضر هر کس برود با شربت بلبلک دولت عینه سایر
یا با شربت او مضامین باشد بدو از آنکه از قنوله شرکت بمبوه خود عیش
پذیرفته شود و تصدیق نماند با و دهند بجهت نداشتن با شربت شش کان دیری
مضامین آن یک کان از دو گرفته می شود بهر شرکه با و داده می شود
فصل چهارم منصرف به شرکه باشد اصرار می نرزد در قنوله خانه یا مکانخانه یا
در خانه یا کاروانسرا در پانزده ایلا میزد و جاسم و کسر این چند شخص
جاسم یا خبر شود که دیگر جاسم داده و نامور شرکه خبر نرزد از ده کان
بیت کان جاسم از دو گرفته خواهد شد و اگر قدرت دادن جاسم نرشته باشد

اول سزایه یعنی پناه کور فراموش یا کور در کوره کفتم میخانه بایک مریز که شمره مد خطه خواجه کردید قهقهه
 قصیر سزایه در این کتبی مکتوبه مخصوصاً در طهران برین کتبی بپرس بطور مع و عینه وضع خواهد شد
 در صورتی که دولت قریب مالک محض را بفرجه
 ۱۴۱۰ بسم الله خوانده بود و بایک اسماء هم دارم مستوفی نفریده بایک مریز عمو ازین وقت
 معینه بر این سزایه و عدد اسماء عمو با ذی دولت عینه رفیق کتبی

نفرینه (یکینها) بایک نفرین چون بایک است و مریز قریب کتبی نفرینه کتبی اسماء را بایک
 خواهم داشت که محض دولت قریب الودا خوانده بود و بایک مریز عمو ازین وقت
 حاتم و محض کتبی بر جریانی ملکات لغوه و از دیگر نفرین ملکات طبع بایک مریز
 فرح صحت لغوه قبول وضع کتبی عینه بیکتبی مریز عمو ازین وقت
 اطلاق کتبی بایک دولت بیکتبی بیکتبی مریز عمو ازین وقت
 و سزایه را در این راه و قبول بایک مریز عمو ازین وقت
 وضع حاتم ملکات نفرینه بایک مریز عمو ازین وقت
 لغوه خوانده بود

یعنی یکینها را تمام خال و مریز عمو ازین وقت
 ایران رواج خوانده داشت و بایک مریز عمو ازین وقت
 عمو ازین وقت بایک مریز عمو ازین وقت
 و بایک مریز عمو ازین وقت
 محض کتبی اداریه کتبی (یکینها) بایک مریز عمو ازین وقت
 اول اسبیه از شروع کتبی بایک مریز عمو ازین وقت
 از نقض اسبیه و کتبی بایک مریز عمو ازین وقت

مناجات اداء

بایک سزایه بایک مریز عمو ازین وقت
 نفرینه خوانده داشت و بایک مریز عمو ازین وقت
 بایک سزایه بایک مریز عمو ازین وقت
 از مریز عمو ازین وقت
 خوانده بود بایک مریز عمو ازین وقت
 دولت بیکتبی بایک مریز عمو ازین وقت
 کما خیر نفرینه و احوال بایک مریز عمو ازین وقت

(فصل چهارم)

دولت عینه ایران سزایه بایک مریز عمو ازین وقت
 اسماء مریز عمو ازین وقت
 اداره بایک مریز عمو ازین وقت
 و بایک مریز عمو ازین وقت
 بعد بایک مریز عمو ازین وقت

خطه کتبی بایک مریز عمو ازین وقت
 دولت عینه ایران مریز عمو ازین وقت
 یعنی کتبی بایک مریز عمو ازین وقت
 اطلاق کتبی بایک مریز عمو ازین وقت
 مریز عمو ازین وقت
 و بایک مریز عمو ازین وقت
 بایک مریز عمو ازین وقت
 و بایک مریز عمو ازین وقت

(۲۱)

دولت تعلیم بر جملین اوست و نخواهد توانست در زیر ظلمات احوال بایک خدا دگر سازد و بامور او
بپوشد بایست سستی و کس ایران نخواهد کرد

حاجت دولت (فصل پنجم) چون غرض اینست که باس این تفریع عائد و ضریب است و در میان
اصغریت است و اینها را حاجت عکس گفته اند که بر حفظ امنیت متوجه و حقیقت
لازم است در این نخواهد داشت

دولت علیه ایران است و اینها را در هر دو گفته اند و با این و با این لازم است و در میان
بهر دو وجه عادلانه و حاکم بایست خدا این بایست و حاکم در هر یک است و در میان

مضاف به این است و در میان خود بایست و با این و با این در هر یک است و در میان
عایشه و جعفر است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
که در باب امور است و در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
نیز مضافه و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
هر چه بایست و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
علیه را از این است و با این

(فصل ششم)

فناست مراد بایست — بایست و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
کوتاهتر نخواهد کرد و در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
و در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
پس از این و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
نیز مضافه و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
اصغریت است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
بنگاهان اصغریت است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این

(۲۰)

فصل پنجم یعنی اعتبار به هم بایست و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
علاوه بر آن بایست و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
دولت علیه ایران است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
داده خواهد شد و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
که باید در هر یک است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
در هر یک است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
در آفرینش داده خواهد شد و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
هر چه بایست و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این

صفت منافع — (فصل ششم) در آفرینش و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
این خود را در هر یک است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
در هر یک است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
چهار هزار لیره و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
کسر آنرا هر چه خواهد شد و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
و اینها را در هر یک است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این

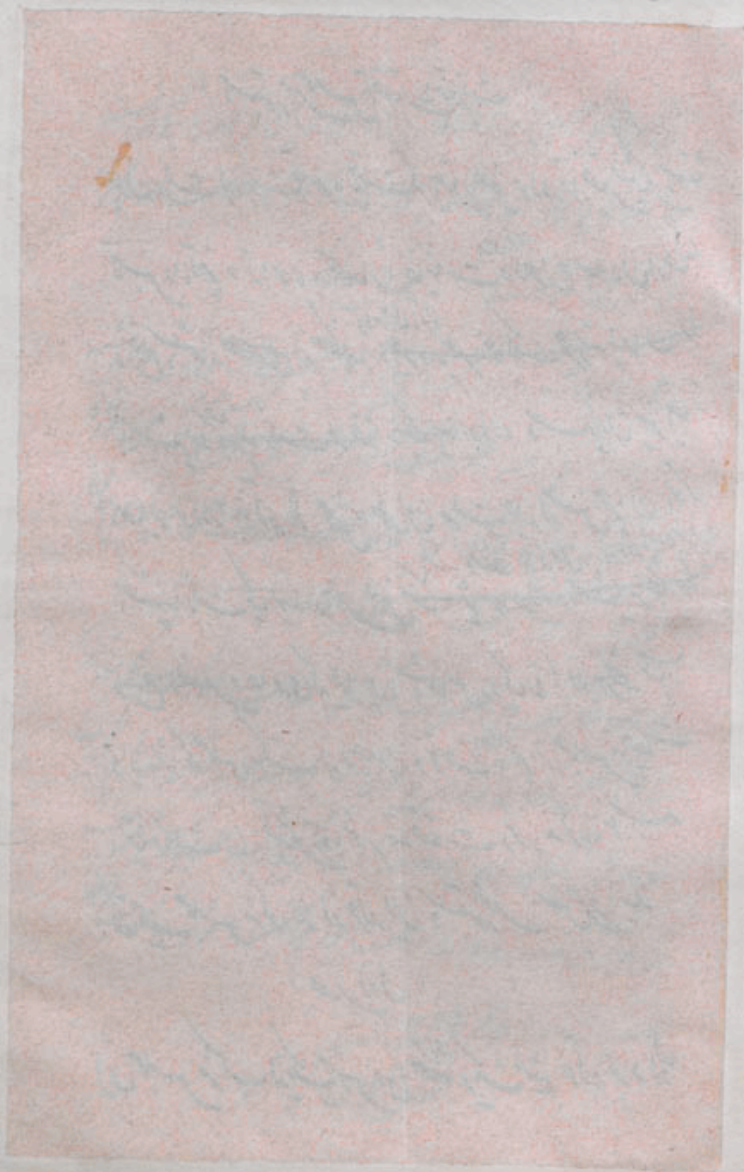
ضمانت — (فصل ششم) و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
و اینها را در هر یک است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
در هر یک است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
و اینها را در هر یک است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
و اینها را در هر یک است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این
و اینها را در هر یک است و اینها را در هر یک است و در میان خود بایست و با این و با این

از حیات و عوارض خوانند

(فصل پنجم)
 منفعت است — از منافع عقلی تا معاد که بابت آن در این علم است و علم کلی است
 رحمت است — تا نژده در عرضش را افاضه خواهد نمود
 در انحصار است یعنی بقایای نامم در عرض برای معارف و اینست با اشیای
 و ادوات و تعلقات مطابقت بقایای لغو در غایت اینست که
 میباشند بر رحمت و امانت و علم خوانند که است

(فصل چهارم)
 ترک — باران و حقیقت که موجب اینست تا نامم به باران و دلیلی و شرط و اگر از این
 باران نگویند که اقرار بر ترک کامل بدست است تا معقول و استیلا را
 غلبه بر هر رحمت بقایای نامم قیام موزنه ۲۵ روزه ماه کله از و مستقیم
 به کار و معیور که به شرط اینست شرط معیوم و معیور که معیار رکود و معیار
 معطای و بزرگ

نیز قرار نامم در هر
 سنه کله از و مستقیم و معیار و معیار در در گذشتن و از این
 نوشته

(دستور مجلس ترقیاتی)

چون دولت به ترتیب قاهره نیت که این بعضی موارد از قبیل نیکوئی و
تأسیس راه آهن و تراموه و محصار و خیانت و اخراج معادن از قبل
و قطع اشجار ضعیفی از جنگها و امثال آنرا ~~و غیر محاکمات محروم ایران~~
با شرایط ~~و غیر محاکمات محروم ایران~~ موافقت به یک پناه داده و بعد از این نیز این
سایر موارد را نخواهد که محض اطمینان دولت علیه از حسن جریان امور
استیارات یک پناه و قدر بعضی ~~و غیر محاکمات محروم ایران~~ است
و ملحق و ضرر دعاوی که فیما بین اشخاص و یک پناه ظاهر شود
دیدن که مجلس مرکب از جهان و قوف با هم (مجلس ترقیات
ایقانات) ~~و غیر محاکمات محروم ایران~~ و امور مذکوره نمایند
لکالیف مجلس مذکور لا از قرار این دستور ~~و غیر محاکمات محروم ایران~~ متعین فرمایند

(فصل اول)

این مجلس مرکب از یک رئیس و پنج ~~و غیر محاکمات محروم ایران~~ نایب باشد و در اول

رئیس و شش مجلس با یک که بعد از زبان فارسی زبان فرانسه یا انگلیسی
خارجی باشد و ~~و غیر محاکمات محروم ایران~~ نیز لازم است که دارای صفات لازم عمری
در امور محوله باشند (فصل دوم)

چون صورت این زمانه با یک پناه با همپس داده خواهد شد در این
و چهارشنبه هر هفته ~~و غیر محاکمات محروم ایران~~ و نیز در آخر هر محوله شود
استغال در این نتیجه هر امر را توسط ~~و غیر محاکمات محروم ایران~~ وزارت عدلی بجا می آید
معرض خوانند دولت (فصل سوم)

فصل هفدهم لکالیف این مجلس است که مستر مسائل و حرکات یک پناه
ترقی و تحقق کرده در هر امر و حرکتی ~~و غیر محاکمات محروم ایران~~ این زمانه با یک پناه
صادق باشد و همیشه بعضی باشند و هر حکم در طرف صدر این ~~و غیر محاکمات محروم ایران~~
آن حرکت نمایند و دائماً مراقب امور یک پناه شوند و ~~و غیر محاکمات محروم ایران~~
استیاز نامه با حرکت و وقوع نماید

(فصل چهارم)

هرگاه در سلسله ای واقع شود بهر از این روزارت عظمی در حضور و کلامی
 یکپسینا بکدام سلسله سر نموده گذرانند و تا ولادت قیام نموده
 بر ولادت و مملکت برسانند
 (فصل پنجم)
 اگر کسی بپای از تبعه ولایت علیه یا اینکه تبعه ولایت علیه از کسی بپای از تبعه
 داشته باشند باید به مجلس رجوع نموده مراغه و حکم و مصلحت و مصلحت
 و از آنجا که مجلس عظمی است که از آن قید و حرا و مصلحت و مصلحت و مصلحت
 در حق و حق و محبت نمایند

(فصل ششم)
 هر شخصی از تبعه ولایت علیه را که این کی بپای استعزام نمایند و فرموده عظمی
 نمود باید که آن شخص را با این مجلس فرستاده تحقیق احوال آن شخص را از
 مجلس استعزام نمایند و ولایت مجلس به مکتف است و بهر از تحقیق احوال
 شخصی آنرا بود که در کی بپای استعزام و مصلحت و مصلحت و مصلحت و مصلحت
 و در ولایت کی بپای استعزام بود و خود را مصلحت و مصلحت و مصلحت نمایند

و در آبر و مندر و در طریقی خود سندی تحقیر نمایند
 (فصل هفتم)

برادر این که جهان استیلا از این مجلس اطلاق کامر صمد نموده
 مجلس نه گور را در خصوص مصلحت رجوع با موزن کوره مرجع دانند که
 که از تمام روزارت عظمی نفع از این دست و پاهای کرامت
 استقامت عظمی درین پارت تحت رتبه فرستاده شود که آنها به تبعه خودشان
 ابلاغ نمایند (خاتمه)

اجزاء این مجلس از بهر از معین خود که
 یک نفر که سمت ریاست خود که داشت از طرف خارج میفرستند
 از روزارت تجارت میفرستند از روزارت دخیل میفرستند از طرف مجلس شورای
 از طرف حکومت دار بخش میفرستند

بسم الله خير الاسماء

بر کمال معلوم است که چون از برای تعلق دولت علیه ما تا بقصد و بخواه سال قبل رعایت کامله با حکام مقدسه قرائن و قوانین منقسمه شریع میگردانیم ازین جهت قوت و قدرت سلطنت ما و معصیت مملکت و رزاه و رعیت و اهل مرتبه حاکمیت شده بود .

وله از حد و بخواه سال باین طریق براسطه غرضی متعاقب و اسباب متفرقه نه انقیاد و تبعیت شریف و نشاء و بخواه منقسمه قرائن و رعیت و قوت و معصیت قوی دولت و مملکت با لکنس مبدل بضعف و قوت و فقر و غلبه کشته و میگرد .

پس این را محضت هر ملک که در تحت اداره شریع نباشد باید از حقوق خود از دست اندازد و پس از جفوس مانا کند از انکار رعیت آثار ملوکانه ماینفقط بضعف بقضیه ناقصه اعمار ملک و انحاء و ترقیه اهل و فقر آمده و نظر بر جمع جزایای مملکت دولت ما و از این برکت و تاجیه و استعداد خلق آن هلاک مشقت اسباب لازم گردیده شود بدین واسطه که بیاری خدا در ظرف بیوهسان معوضه ظهور حصول خواهد پیوست .

چنانچه لازم و مهم در هر کس بعد اعتقاد بقرن رعایت حضرت باری و توسل و استناد بآمده در رعایت حضرت پیغمبر (و ائمّه اطهار) که در هر در باید حسن ادا امور دولت علیه و مالک محروسه ما بعض قرائن جدید (که موافق شریع و مطابق امریه و رعایت اهل و مملکت باشد) وضع و تأسیس کرده شود .

مواد اساسیه این قرائن و قوانین شریع منقسمه نیز عبارت از قضایای استیانت و محاکمات عرض و ناموس و مال و معین نمودن مالیات معین و معینی المأخذ و وضع گرفتن و استخدام نمودن مقدار کافی لشکر است .

نیز در نیامای فیه بشعر غیر از عرض و ناموس چیزی نیست و این نیز از بدیهات است که هرگاه شعبه این در پیش راه و تملک بر میزد اگر با قضای خلقت تأثیر و جبهت قطره میلی بنیاست که نباشد البته از برای حفظ جان و ناموس عبود بایضا بعض کارها و وظایف که ازین کارها بدولت و مملکت و اورد استعدان هم واضح و معلوم است .

اما اگر از جانب و ناموس خود مأمور و آن حکمت مطهر باشد این هم علاوه بر است که باید انکساز از برای جبهت و استقامت نموده همه نک و نیالی و جلالت خود را محضه بحسن خدمت دولت و ملت و مملکت میسر خواهد ساخت .

و همچنین در حالت فقدان قضیه استیانت مال هم اخذی از دولت و ملت مطهر نشاء و است از برای مملکت خواهد کشید و تا بقصد و بخواه با خارج نظر است و یا نیالی از انکار نکستی احوال اندیش و اضطرار به رعایت رعیت است .

ولی در زمانیکه استیانت کامله از اموال و املاک خود داشته باشد و همچنین استیانت کامل خود کرده اقدام بشیوع دائره معیشت خود میکند و محبت و طمینه و دران او نموده دولت و ملت خود را دوست داشته اقدام تمام بحسن خدمت میسر خواهد .

چون هر دولت از برای تأمین اساسش بلاد و حفظ مال و رعایت و ناموس رعایا و دفاع و هجوم خارجی مجبور بشکافد شایسته لشکر و تدارک مهمات حرب و این هم محتاج به نقد و وصول نقد بنسوط بکسوف مالیات و از اهل مملکت است از برای دولت علیه ما مجبور است که ما خدمت و جبهتی از برای مالیات معین نماید .

اگر چه چندی قبل اهل مملکت از بلیه مقاصد و بد واحد که اسم مالیات دولت اما این معائن حکام و احوال در دهات یافت و در جاهای آن بلیه تا حد اعزالت و شایسته و در این تا حد که تا کنون نموده تا حد معین و بکشتن بهر و ترقیه مقاصد آن افزوده میشود .

و نیز مملکت را بطریق التزام باید واحد و معین و تعلق است که مصلح نسبه و امور مالیات به رفقه و غیره که بجهت جبهت و رعایت نسبه و تعلق نیست که هر چنانچه به اقدام التزام تا لی حکمت مملکت نموده منفعت تخصیص خود لازم بکثرت دارن قرار داده بنیاست ظلم و بیعدالتی را خدایا که کما است و باعث خرابی مملکت و پراشانی فقر و بخت و افسوس پس بدولت علیه ما افرام و افرام داشت که وضع التزام را مرفوع و مصلح داشته مالیات را در نسبت نسبت و منفعت املاک و اراضی و مداخل اخلاف معین کرده بکند اگر قدر نماید که

در مدت یکسال سه کروڑ دینار و هفتاد و شش هزار و سیصد و
 شصت و پنج طغرا مکتوبی و یکصد و پنجاه و سه هزار و سیصد و پنجاه
 طغرا مکتوب سفارشی و یک کروڑ و یکصد و پنجاه و شش هزار و سیصد
 و بیست و پنج طغرا حکم دیوانی بمالک داخله عثمانی و سیصد و
 و هشتاد و نه هزار و هفتصد و هفتاد و هشت طغرا مکتوبی
 و چهار هزار و چهار صد و نود طغرا مکتوب سفارشی بمالک خارجیه
 شده و سیصد و ده هزار و یکصد و پنجاه طغرا مکتوبی و سیصد و
 هزار و پانصد و پنجاه و دو طغرا مکتوب سفارشی از مالک خارجیه
 شده است ۱۰ از مکاتیب منبره مبلغ سیصد و شصت هزار و سی و شش
 تومان اجرت گرفته و این مبلغ دویست و هجده هزار و هشتصد و بی

خلاصه بودجه پست عثمانیه

در مدت یکسال سه کروڑ دینار و هفتاد و شش هزار و سیصد و
 شصت و پنج طغرا مکتوبی و یکصد و پنجاه و سه هزار و سیصد و پنجاه
 طغرا مکتوب سفارشی و یک کروڑ و یکصد و پنجاه و شش هزار و سیصد
 و بیست و پنج طغرا حکم دیوانی بمالک داخله عثمانی و سیصد و
 و هشتاد و نه هزار و هفتصد و هفتاد و هشت طغرا مکتوبی
 و چهار هزار و چهار صد و نود طغرا مکتوب سفارشی بمالک خارجیه
 شده و سیصد و ده هزار و یکصد و پنجاه طغرا مکتوبی و سیصد و
 هزار و پانصد و پنجاه و دو طغرا مکتوب سفارشی از مالک خارجیه
 شده است ۱۰ از مکاتیب منبره مبلغ سیصد و شصت هزار و سی و شش
 تومان اجرت گرفته و این مبلغ دویست و هجده هزار و هشتصد و بی

و پنج تن ماهیان و مخارج داده و یکصد و پنجاه و یک هزار و دویست و یک تن
بخرانه دولت تسلیم نموده شده است .

خلاصه بودجه تلکراف عثمانی

در ظرف مدت یکسال دو کور و نه هزار و سیصد و بیست و دو طغرا
تلکرام در السنه شرقیه و غربیه نوشته شده و از اینها نیز یک کور و پنجاه و
هشتاد هزار و پانصد و هشتاد و دو تومان و پنج هزار و سیصد و هشتاد
ازین مبلغ یک کور و پنجاه و شش هزار و ششصد و نود و هفت تومان
پنج هزار و بیست و چهار صد و سیصد و سیصد و سیصد و سیصد و سیصد
هشتصد و هشتاد و پنج تومان بخرانه دولت تسلیم نموده شده است .
ازین فذ که معلوم میشود که تمامی مداخل وزارت تلکراف و بیست
دولت عثمانی عبارت از یک کور و شصت و پنج هزار و هشتاد و شش تومان بوده است

بنابالاقاس رئیس جمهور اناتولی امریکه عیض حضرت سلطان حکم کرده که
از روز یکم موس خود تا حال هر کتابی که تالیف و ترجمه شده در نسخها
بکتابخانه ملتی اناتولی بفرستند . وزارت علوم نیز رجوع به ثبت کرده
واضح شده است از اول سلطنت عیض حضرت عبدالحمید خان تا حال
هشتصد و بیست و دو کتاب که عبارت از دو هزار و پانصد و بیست
در دارالترجیم و در خارج تالیف و ترجمه و طبع و نشر شده است .
از هر کتاب دو عدد خریده و بمطبعه عثمانی فرستاده که آنها بر وضع
جلد کرده بوزارت مشاوران بدهند که از جانب سلطان بامریک
ارسال بدارند .

و عیض حضرت سلطان مقرر نموده اند که ازین کتابها و بعد ازین هر چه ترجمه
و تالیف میشود یک قطعه خریده بکتابخانه عمری سلطنت بگذارند .

جریده حوادث میگوید : قونسول روس مقیم بغداد به وزارت خارجه دولت
مبتوعه خود نوشته که بجهت ناخوشی و پاکه در کربلا میلا حکم خود را
اجرا میکند در حدود روس که متصل بخاک ایران است (کراستین)
بگذارند . زیرا ما مویدین (کراستین) ایران از زوار و عابرین رشوه گرفته
یم (کراستین) نگذاره اذن دخول بداخله مالک ایران میدهند .
(طریق) میگوید : از مشاهیر اشقیای ایران ملا صادقی نامی در
بسیست و سیم هزاران بجهت دزدی از خط حدود قفقاز بجوار
(سوره) گذشته قزاقها خواسته اند که او را گرفتار نمایند تسلیم نشده و
باقزاقها جنگیده قزاقها نیز او را کشته اند .
موسیو (کیرس) نایب دوم سفارتخانه اسلا مبول از جانب دولت
روس بسفارتخانه طهران نائب اول معین نموده شده است .

مستر (استفانسون) نامی از هراتان انگلیس بک شرکت خدای معتبر
تشکیل کرده و از دولت انگلیس استدعا نموده است که اذن و اجازه
بساختن راه آهن از هندوستان با افغانستان و از افغانستان بایران
بدهد . بجهت ساختن راه آهن مربوط رونود و شش کور تومان مقفی
بوده است . اگر دولت علیه ایران و امارت افغان اذن بامستخدام
سرباز در راه آهن بدهند افوقت صنعت و چهار کور تومان لازم ^{ست} بوده
ایضا طریق میگوید : امیر افغان خیال داشته است که عبارت از
هزار نفر یک فرج سواره خاصه تشکیل نماید امرا و خدایان قندهار
و کابل بصاحب منصبی همان فرج انتخاب خواهند شد . و در کابل هم یک
بار و یک پنجاه میسازند . اشتغالی که با ایوب خان مکاتبه داشته اند
در کابل گرفتار گردیده بچیس انداخته شده اند . عبد الرحمن خان

خیال داشته است که سکه از طلا با اسم خود بزند . در قندهار
چهار فرسخ سوار از جدید تشکیل کرده اند . بجهت استکشاف
بعضی اراضا جنسبان از رودخانه جیحون گذشته از حاکم میمنه اجازه
خواسته اند که هرات روند حاکم موئی الیه آنها دوازده روز بقیه
کرده بعد از امیر عبدالرحمن خان حکم رسیده بغیر میت آنها اذن
داده است .

از جانب علیحضرت پادشاه ایران دو نفر شتر خیل کرچک علی طریق
الهدیه بیاض وحش پاریس فرستاده شده است شترهای منور در
محل مخصوص باغ وحش محفوظ خواهند ماند این شترها در حقیقت
نادارالامثال بوده و در اصطبل حیوانات خاصه هایدون از آنها فقط
چهار نفر بوده است .

مساحت سطح اراضی مرو و قطعات متجاوزه آن که درین اواخر
از جانب دولت روس ضبط گردید عبارت از دویست هزار سید
مربع یعنی مملکتی است در بزرگی مملکت فرانسه نفوس آن از هزار و پانصد

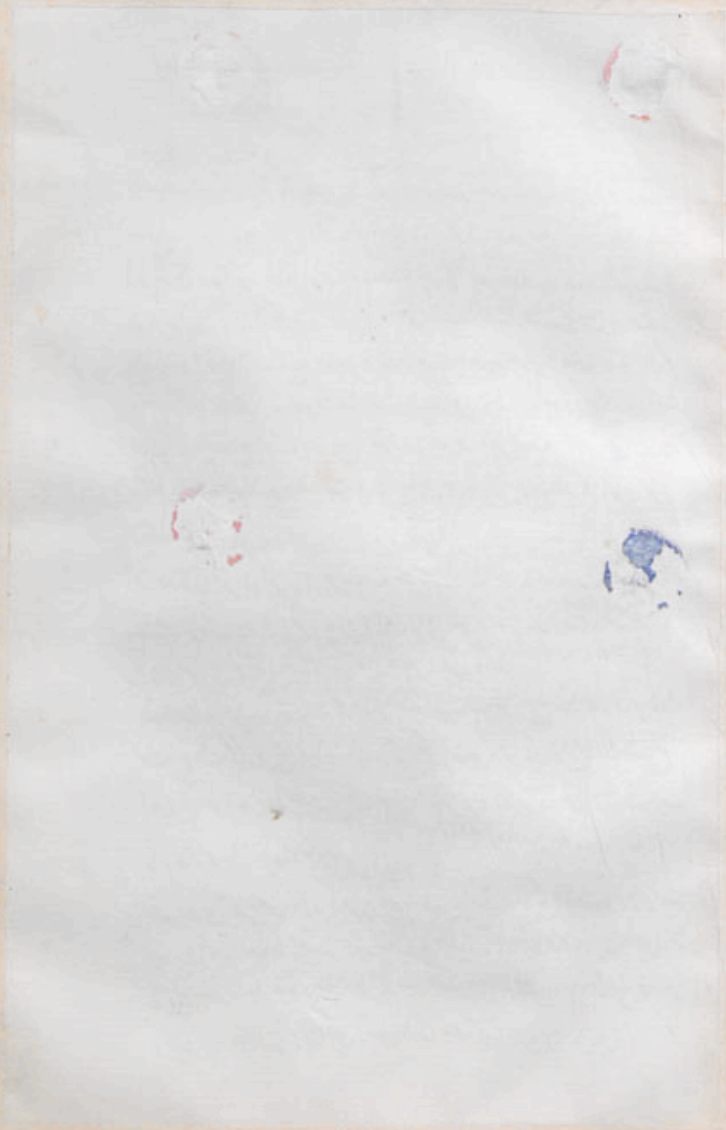
وادی مرو	وادی طزن	اتل	مارت
۲۴۰۰۰۰	۲۵۰۰۰	۲۰۰۰۰	۶۵۰۰۰

تراکه که پنهان مرو و بخارا ساکنند
۲۵۰۰۰۰

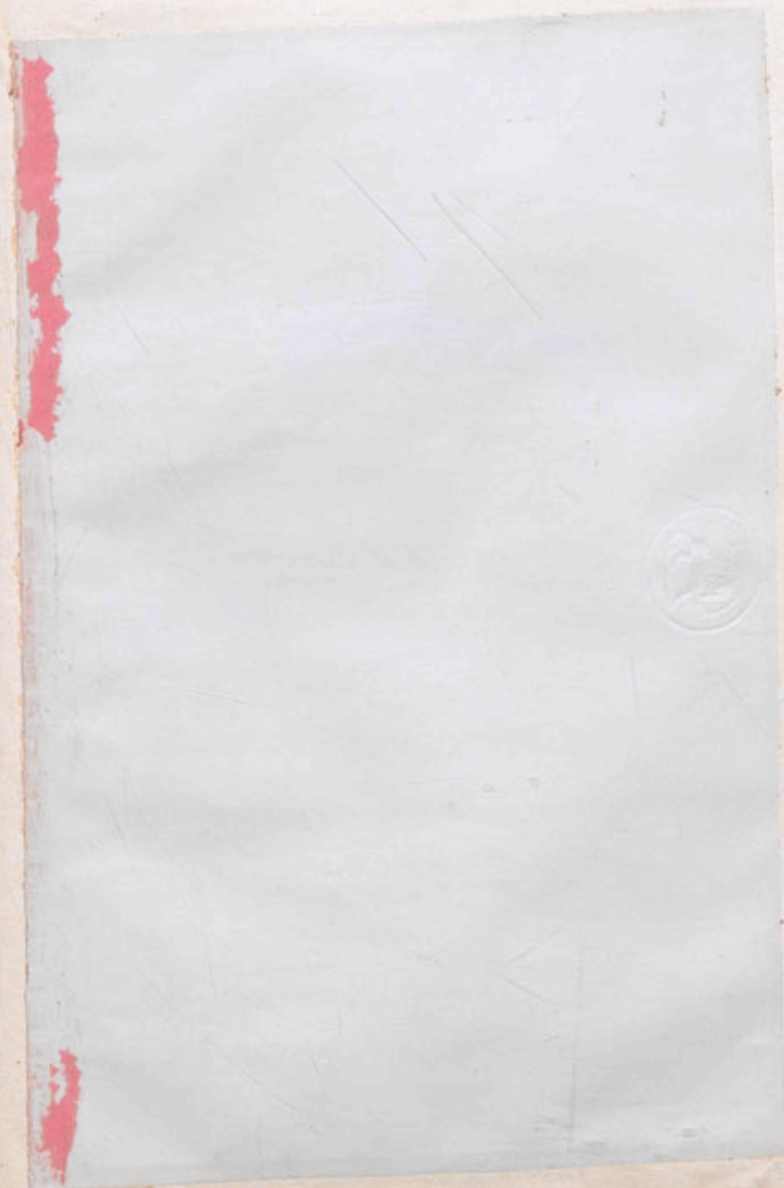
از حساب بالا آشکار میشود که تمامی نفوس انحرالی عبارت از یک
یکصد هزار نفوس بوده است . تمامی اهلادی بادیه نشین نیستند
در نزدیکی هرات در بعضی وادیها ابلاتی از تراکه در حالت کوهچه
موجود است که عندالاجاب از آنها صد هزار سواره جوارخ
میشود . حالاکه آنها هم در تحت علم نصرت روس جمع شدند
تا ببینیم نتیجه کار بجای خواهد رسید .

دیدم کلاد ستون روشنی !!
ترجمه و نگارش چاکر خاکسار محمد عارف مفتی و مترجم زبان عثمانی محمود

10.0

10.4

مناسبات تجاریه ایران بمالک خارج

تجارت

واسطه را میمانند که توسط میبادله و معاوضه نتیجه سعی و عمل زارع و صانع
میباشد. اگرچه انواع و اقسام تجارت متعدد و توضیحاتها از لوازم است
ولی چون مقصود فقیر از ترتیب و تقدیم این لایحه فقط درجه مناسبات
تجاریه ایران بمالک خارج را و درین ضمن حفظ اعتبار محصولات و امتعه
داخله و ترقیات صنایع ملیه و محافظت حقوق مالیه دولت را که با رسم
کمرک از تجارت و غیر گرفته میشود بعرض اولیای امور رسانیدن است
لهذا از ایضاح اقسام و انواع تجارت صرف نظر نموده و محققان
خاطر خود فقط دو قسمت عمده از بعضی عالی میروساند که ازین قرار
است.

از نقطه نظر (اکنونی پولیتیک - علم ثروت ملل) صنعت تجارت
را قسمت بدو نوع کرده نوع اول را موسوم به (تجارت داخلیه)
و دوم را بنام به (تجارت خارجیه) نموده اند.

تجارت داخلیه آنست که مثلاً شخصی تاجر زارع مازندران و یا از
نساج کرمان برنج و یا شال را که نتیجه سعی و عمل آن زارع آن نساج است
ابتیاع نموده و یا بچین دیگر معاوضه کرده بطهران آورده معاوضه
یا بفند و یا بجنس میباید.

لهذا دولتی که میخواهد رواج تجارت داخله داده محصولات و امتعه
خود را در انظار رعیت خود معین نماید از محصولات زمین غیر از غلات
و از امتعه داخله غیر رسم تمغا که غیر مخصوص باشد رسم کمرک و سلف
و چیزی دیگر قضا ازین قبیل رسومات معاف میدارد.

تجارت خارجیه آنست که شخصی تاجر یا از مالک داخله نقد و یا
جنس بخارج فرستاده از آنجا یا نقد و یا جنس بداخله می آورد.
درین باب هم بدو ملت لازم است که مذاکره با تاجران و صاحبان وقت
و خلایع خود در نتیجه معین نماید که از محصولات و امتعه کدام
نوع قابل التدارک و کدام نوع غیر قابل التدارک است و کدام نوع
از اشیای داخله مخصوص مملکت خود است و کدام چیز درسیا
مالک خارجیه هم یافت میشود.

بعد از آنکه این چهار فقره معین شد امتعه که در داخل میتوان تدارک
کرد حق دارد که بجهت همان امتعه رسم کمرک زیادی تادیه دهد
بسیست و بچ بگذارد که همان اشیای را تاجران مجبور شوند که کمرک
بداخله بیاورده و رواج بآزان قبیل اشیای داخله بدهند.
و اشیای غیر قابل التدارک اگر ما محتاج است باید که رسم کمرک
غیر محسوس باشد مقرر نماید اگر ما محتاج و خرج عامه نیست حق
دارد که رسم کمرک خفیه سنگین مقرر کرده نگذارد که داخل در ممالک
خود نمایند.

و اگرچه از اشیای داخله مملکت حق دارد که درین مرتبه مناسبت
رسم کمرک بگیرد اما خلاف مملکت داری است که رسم کمرک از
چیزی که در سایر ممالک هم محصول می آید بگیرد.

حالا لازم می آید که بدانیم کدام اشیای بجهت ایران و ایرانیان در کدام
نوع واقع شده است در همین فقره آنچه بطریق مختصر می آید
از قرار ذیل است:

اولاً آنچه قابل التذلل است بر دو نوع است : نوع اول
اشیای سمی التذلل است مثل رشته پنبه علم و کرباس و جیت
و تاج و مشین و غیره است که ازین قبل اشیا را بدست جزوی
میتواند اصلاح کرده باب رقابت را باز بروی این قبیل امتعه نماید
و این فقره هم بسته بتزید رسم کمره ادخالات و عفو رسم کمره
افراجات و مهریات داخله است .

نوع دوم معیه التذلل است مثل قند چغندر و جیت
فرنگ و بارفتی روس و غیره که ازین قبل تأسیسات بسته
لجعت بزرگان و اعیان و اشرف ملت است و دولت حق دارد که
رسم کمره ازین قبل امتعه را بشهری هر یک سال یک جزو آن کسب
میشود و بهر بیست و پنج سال در صد بیست و پنج کمره از اموال
خارجی گرفته ترقی و امتیاز لجهت اعمال و بکار از آن قبل امتعه
بدهد .

و اشیای غیر قابل التذلل نیز از قبیل چای و قهوه و کتان و وایت
و سایر جوهریات کمیویر طبیعی و حلاله ساعتی بغلی و اسباب
هندسه و آلات مخصوصه بضایع نازک و نفیس و طبع و
امثال آنها است که از جهت عدم رواج در داخله و کثرت مخارج
باعمال آنها اقدام باعمال آنها در ایران لازم نیست .

اشیای داخله مخصوص بمملکت از قبیل آتشی و قلم و تنباکو و غیره
اگر چه رسم کمره در زمان اخراج آن بخارج رو است و بطی بد دولت
و احباب است که بذل عاطفت با اصلاح و ترقی از آن قبل امتعه
داده تجارت خارج را چنین مجبور نماید که آنها را بکمال میل اتباع نمایند

چیزی که در ممالک خارجیه هم بمحصل می آید آنها نیز از قبیل پنبه و قوتون و تریاک
و قوتون و شال و قال و نمک و اسنان آنها است که باینکه ازین قبل
اشیای از اشیای خارجیه آرد و بوقت بنظر هاید لازم نیست که رسم
کمره ازین قبل اشیا گرفته شود .

مناسبات تجاریه ایران

اما مناسبات تجاریه ایران بممالک خارجیه ازین قرار است
اولاً دولت انگلیس است که در اغلب ظروف چینی و سبک و ادویه
و چای و قلع و حلبی انواع جیت و کرباس و مدقال و جفاری یعنی قند
منسوبات قطنیه و ماهوت فردا و بعضی پارچه های پشمی و غیره
و شکر سفید و چاقو و مقراض از امتعه ممالک انگلیس است که داخل در
ممالک ایران میشود و از ایران نیز غلات و مازو و تریاک و کشمش و
لایس و آنیل که هیچ دولتی راضی باخراج آن نمیشود بممالک انگلیس میرود
درین معامله انگلیسها بما بازده میفرشند و یک از ما میخورند و در
هر سال ما در بازده تهران معامله چهار تومان خسارت داریم
و معامله تجاریه انگلیسها در هر سال علی التخمین آرهشت گرد تومان
کتر شود .

ثانیاً دولت عثمانیه است که آتشی و قلم و تنباکو و قال و جیت
اصفهان و غیره و هر نوع شال و زربخ و قلم و برنج و قاپون و نافه
و قهوه برده و لنت دارایی و لایس و کوسفند و کرباسها و پنبه
و غیره از ایران بممالک مذکوره و از اینجا هم بایران شال انگوری و قطن
و خاوی بروسم و کلا بتون خالص و قش و عبای عراق و آنکوشک
و عسل و روغن و اسنان آنها را ستاده میشود
در هر سال تخمیناً سه کرویر تومان معامله کرده و دو کرویر تومان

نفع از عثمانیان بایرانیان عاید میشود.

ثالثاً دولت اطروش ولمان است خنده آلات و فلجیان و نعلبکی و نهای
بارفتن و آیین و کبریت و انواع ساز و بعضی بلور و چینی بدست و طلا و
و شکر و کبریت و دستمال و چاق و بقیه و چیت استاری و بعضی پارچه ابریشمی
و خاقانی و پنج جلهای از آن ممالک بایران و از ممالک ایران نیز بممالک خارج
المانیه غلات و زرد و کشمش فرستاده میشود.
در هر سال علی التقرین از ایران بممالک اطروش امان در قیمت چهل هزار
تومان استعمر فرستاده و برای ایران از آن ممالک و بلاد قیمت یک کور
تومان استعمر بابتیاع آورده میشود.

رابعاً دولت روس است از ایران بممالک دولت مشارالیها هر نوع میوهات
و میوهات و بنه خام و روغن و ماهی و زیتون و چوب شمشاد و غیره و زعفران
و قزاق و شرباب و تنباکو و جلد کاه و کاه و میش و جلد حیوانات و خشک
و جلد بره و کوسفند و بز و امثال اینها و از ممالک روس نیز بایران باران
و سگاور و تخم مس رآهن و کوباس گمان و چیت و بلغار و سارخی و
مشروبات مسکری و صابون معطر و بعضی معملات جدید و امثال
آنها آورده میشود اگر چه نمیدانم در هر سال معامله تجاریه ایران و روس
بچند هزار تومان میرسد ولی این را محصیاً و هر یک محصیاً نمیدانم که درین
معامله نفع بایرانیان بیش از نفع روسها است.

خامساً دولت فرانسه است از ایران بممالک فرانسه باران غلات و
کتیرا و انواع پوست و شمع عسل و پنیر و نان و عقیقه اخراج و از ممالک
فرانسه بممالک ایران قزوین و زنده آلات و پستان و کالاسکه و ادویهات
و قند و شکر و شرباب و سایر مسکرات و ماهوت خوب و کتان و کتان
و ریشمان و منسوجات قطنیه و جوهر و صوفیه ادهان کوزه میشود
معاملات تجاریه ایران و فرانسه از شش کور تومان بیشتر و درین
معامله خیر بایرانیان از چهار کور تومان کمتر نیست.

و برکات و زلف
و کاه و زلف
و شمع و کجی

بحد اکثر میتوان
گفت که از سه
کور تومان نیست

اگر چه ایرانیان با (سویس) و (بلژیک) و (ایتالیا) و (امریکا) و (یونان)
هم معامله تجاریه دارند و از قبیل غلات و تنباکو بعضی استعمر فرستاده
خزنده آلات شکر ماهوت کمر بند و بعضی منسوجات ایتلیع مینمایند
اما خسارت این معامله در مرتبه محسوسه و سیده است.

خلاصه

از ممالک ایران لایحه نتیجه کرد بدست می آید از قرار ذیل است:
معامله تجاریه ایران با ممالک خارجیه در هر سال علی التقرین بیست و دو
کور تومان میشود و ازین مبلغ بحساب آمد و پنج بخزانة دولت یک
کور و پنجاه هزار تومان عاید خواهد شد.
و درین معامله ایرانیان هر سال پانزده کور تومان از ثروت نقدیه
خود بممالک خارجیه میدهند.

و همچنین اشکار میشود که یک قسمت کلی ثروت نقدیه ایران بمسیر
قطنیه که از قبیل متقال و جلود و مدلی و تنطیف و همپون و دستمال و چیت و
مانوسه است میرود و این هم عده منابع انگلیس است که در مانوسه
بعل می آید اگر ممکن باشد رسم کرک که در صد کتان است بخیع باشد
بگذارند انوقت هر چیت که اکنون بگذارند میدهند لایحه می آید که در
هفت چیت یک ریال بفر و بشند.

و از پانزده کور و راهای ایران اگر ده کور و خلق هر سال هر یکی بخزانه
دینار بجهت منسوجات قطنیه بدهند بخر کور تومان میشود که رسم
کرک این مبلغ عبارت از یک کور و یکصد و بیست و پنج هزار تومان
و دولت میتواند که بعد از شش سال همین مبلغ بدی کارخانه منسوجات
قطنیه ساخته پنیر ایران را در اینجا استعمال نماید.

مرفی نیست که

۲ و شکر

دیگر غذاست که علمه انصاری در هر سال از مار سیل فرانسه و ترسیده ستا
الطریق و هندوستان در قیمت پنجگونی در تهران داخل در ایران میشود
لازم است که دولت علیه همان معامله که در باب منسوجات قطنیه میباشد
در باب قند هم مقور فرماید ولی نزدیک د نهر بل از حد و پنج کفتر هر سال
یکجاسی برسم کرک علاوه نماید
از تمامی مسکرات اگر در صد هفتاد و پنج کرک و رسوم زنجیر بگیرد
حق دارد .

زری و منسوجات حریر و صوفیه و انواع ماهیت را اگر بمالک خود نپذیرد
حق دارد .

چون داشتن لزوم و عدم لزوم تمامی متعیر تجار بر بسته بدافتن اسامی
افراد آنها است این فقره را فاقد از بعهده کنیسیونی که برای آن تجارت
از تجارت و اصحاب و توف باشد کرده کتابچه که آنها در بنای خواهند
نگاشت از آن کتابچه فقره لزوم و عدم لزوم را تحقیق کرده بعد
رسم کرک را مقور نمودن لازم است .

و اجرای تمامی این فقرات بسته تبصیح فصل سوم عهدنامه تجارتی
ترکان چای است چه در آن فقره دولت علیه متعهد شده است که
از حد فقط پنج رسم کرک بگیرد

درین موقع امپراطوری روس هم گویا تبصیح این فقره را میمیشود اما
در اعتقاد حقیر بهتر است که بجهت مالا التجاره روس تعرفه نوشته
شده بهر اشیا که ایران و ایرانیان بان محتاج است در حد فقط
هشت و بهر متعیر که احتیاج نیست در یکصد دوازده رسم
کرک قرار داده شود و کذا مالا التجاره دولت عثمانی هم مثل مالا التجاره

روس شناخته شود چه با این دو دولت مناسبات تجارتی ایران
نفع دارد .

اما هر اشیا دیگر از ایران بروس و عثمانی فرستاده میشود بهتر است
ابداً کرک نکرفته شود اگر این را مناسب ندانند نباید که بلش از دوازده
کرک کوفته شود زیرا اگر رسم کرک سنگین باشد در تجارت ایران
کساد ی بر قریح میاید مثلاً امروز یک وقیر یعنی هفده سیور برنج ایران
و سایر در لزوم دهشاهی است برنج دیار یکی که از برنج ارومیه است
چون وقیر آن در در لزوم بجهت کرایه حمل و نقل بازده شاهی است از آن
تخفید برنج ایران را میخورند اگر رسم کرک سنگین باشد تجارت بجهت
عدم رواج نمیزد واهی هم بالجور برنج دیار یکی را میخورند
بنبر و تنباک و سایر اشیا هم ازین قبیل است

از انقلب مصطفیٰ است پس از آن از زمین من و منیر سجده اثر قبض کرده شود

قاعده ششم تجوید در و ق صحیح و طعنه بر کسب ر بفرانجه اول است بر مکتب از هر فتح غنه یا لغت
که در آن تجوید است جز در مکتب دهم و در ق صحیح و جود و طعنه است و ثبوت اندر این و در ق و طعنه
و طعنه و مرقعه در ق علی بن نجم ثبوت

فصل پنجم مجاهد ارجی بن وهرزده بنده آنچه در قضیه لغزش رسیده و جدا نمودن او از اهل اصفهان
اب هرزده بنده که مجاهد را کتبی و قضیه که سند خود از مجاهد را بنام فرمود و مجاهد اکثر آنچه در در آنجا لغزش
را بنام خود نموده را بنام مجاهد بنام فرمود که قضیه و ثبت کند

[illegible]

چو در آب خورده در آتش می خورند
باز نماند سحر و جادو

[illegible][illegible]

و تعب ما و هم کسان و شیرین بجز در آن کوه و جز در هر شهر و دیه و در بستان و محضر و در این نهجی

ایشان هر ساعت از روز و شب از هر ساعت بغروب و در آن مکان بنشینند
که بگذرد و معطل رود و هر روز ۶ مرتبه بخواند

فاتحه از دهیم بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند
هرگاه اراده بدین برساند بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند

بسم الله الرحمن الرحیم در اجراء و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند
و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند
و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند

و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند
و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند
و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند

قانون سیم هر کس که در دفتر خانه یا در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند
و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند

و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند
و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند

و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند
و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند
و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند

و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند
و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند
و هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند و در هر روز ۱۰۰ مرتبه بخواند

در فرض رفته بمیزان دین فرض کنیم یک دین ششصد و شصت هزار تان و بیست و یک
بجا برایت

کثیر از آن عبارت است از فرض رفته و بیست و یک هزار تان و بیست و یک

از ششصد و بیست و یک هزار تان و بیست و یک

از ششصد و بیست و یک هزار تان و بیست و یک

از ششصد و بیست و یک هزار تان و بیست و یک

از ششصد و بیست و یک هزار تان و بیست و یک

از ششصد و بیست و یک هزار تان و بیست و یک

از ششصد و بیست و یک هزار تان و بیست و یک

بسم الله الرحمن الرحیم
در فرض رفته بمیزان دین فرض کنیم یک دین ششصد و شصت هزار تان و بیست و یک
بجا برایت
کثیر از آن عبارت است از فرض رفته و بیست و یک هزار تان و بیست و یک
از ششصد و بیست و یک هزار تان و بیست و یک
از ششصد و بیست و یک هزار تان و بیست و یک
از ششصد و بیست و یک هزار تان و بیست و یک
از ششصد و بیست و یک هزار تان و بیست و یک
از ششصد و بیست و یک هزار تان و بیست و یک
از ششصد و بیست و یک هزار تان و بیست و یک

در فرض رفته بمیزان دین فرض کنیم یک دین ششصد و شصت هزار تان و بیست و یک

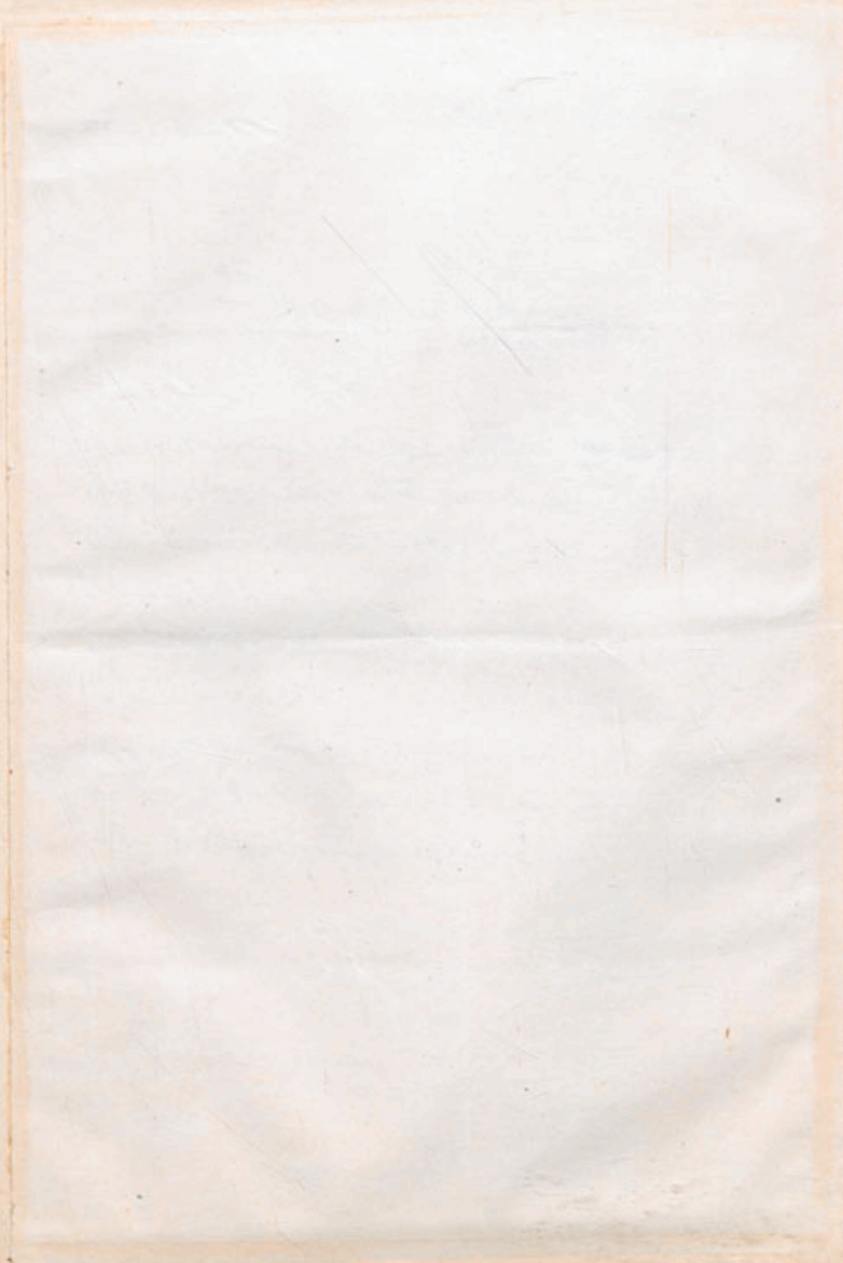
بسم الله الرحمن الرحیم

رتیب وزرای عثمانی

تاریخ وزارت عثمانی در عهد سلطنت
 محمد علی پاشا

١٥٢١

(۳)

فرمانست بآنها بر آن ممالک استیاع نمایند غیر از آنکه غیر از آن بپایند
مجهول است و همین جهت حساب با غیر فروش از آنست که در همین است حال کمال
دست که در تقسیم دادوستد کریمه (و میرا لطفین الزین اذا کلا اعلی انکس توفین
و اذا کلا لم او زویم بخیرون) در حق آنها صدق میاید و برکت کب و تجارت آنها میرو
فایز که دیگر گفته اند خود را معیسی صمیم باشد و در تحت قاعده متین دیگر مملکت مار
در بلاد خاصه بنسبت از آنکه حکم حسن محسوب دارند و گفتگوی طوایف و لطایف بیرون
و ایران در باب زور و عتبات عالیات و مکه معظمه را که الله شرفا به آنها بر سر فایز
و دیگر غیر که نفس قرآن و در امر متفق فایز بنسبت از اعمال شریعه معصومه است گفته
بخج قلیا که نهایت در هزار تانی بهتر است بولند اقله صبر هزار تانی نفع شود
مخبر کنند و کلام فایز است که بالاتر از یک بر صد باشد علاوه بر این یک قسم است
هم بجهت خارج در وجه نقشتین معیاس از آن مقام و غیره برقرار و معمول میاید که

(۴)

مردم بجهت آتش و طمسین قلب خود را غیر از آنکه غنیمت و خطر با کمال میروند و بجهت کمال
درست میروند و در استقامت از آنکه هم مستقیم در صورتی که شرعا و عرفا معصوم و لازم
اقدام گفته و عموم اهل مملکت را دعا کرد و کمال کرد و در این است خود نموده است و البته مردم
از صحت معیاس فایز کلام بر نذر از دادن خود از آن بجهت خارج در وجه نقشتین معیاس
خواهند چنین میاید اگر چه علاوه بر ایالت معموله میاید شرعا بهتر است نه عرفا
حرف و کفایت ضامن چیز بزرگای یکی در است رسید به غیر موجب و معنی عاید آنها شده
و در است نیز خود فایز به علاوه آتش عتبات و یکی مراد است که نامش است که در علی ایران
بزرگ است در خارج محسوب میاید و منافع آنها در داخل محفوظ میماند
اما فایز علاوه بر است که از یک معیاس صبر فایز میاید است که در اول اجرای
قانون معیاسها در قوف نه در تریا در هر یک که صلاح دانند در عهدی مخصوص از روی قاعده

(۵)

که در فضا عظیم ذکر میشود و همچنین اوزان از خف تا مخ از در قاعده فضا ذکر میشود
 میسر من و مهر و مخ را بر روی آن میزنند و بقیت معین که اجزا فرزند اوزان بنابر تمام
 ممالک و بلاد این تقسیم فیاض و طبقات کسبه از نفت فروش و خف و برز آنها میگردد
 شال ترمه و زر و مس و غیره و نیز مجبورند از این ذرع و اوزان از دولت بگیرند در صورتی که
 ملاحظه نمود که زبانه از صهر از اوزان عیار خا هر شایه و در سال هم کسبه و تجار قلع و سلع غیر
 محسوب میشوند باین برهنه که بر مهر و مخ را اول مهر و مخ را معین را که در اوزان است از آن
 بزنند نیز از زبانه مهره میطلبند که غالب اودی به معموله عالی که اطا در ممالک است باین
 دوا را فرکان است و اغلب آنها عادتند و چون در کتب طبعی قرار نداشت و در آن
 ادویه باوزان فرکان گفته شده اطا فرکان را در نسخه وزن هر دارو بگویند
 میانی نیز در جمیع این ایا باین گرام را بخف و طبعی که و خف با انصاف و کمال ذکر است

(۶)

چنانکه خف و زبانه تقریباً در هر دی خف طراز است و خف ایا طراز نیز بخف و در آن فضا
 کما دارد و در ای ستر که اگر خف در فرزند آن خف صمد که ممالک است و در آن
 اسباب هزار گونه ضرر و اعتلاف نفوس محترم میگردد و اگر خف ممالک و ملت بنابر اقل صدها
 و در اوزان طراز خا هر بعد پس در سکه اوزان را میسازند و صحیح باشد این خف و در صورت
 مرتفع میگردد و صمد که فایده و منافع تعین صمد مقایسه بسیار و در صورت غش شال آن
 بسیار و در اینجا بهین قرار خف میوه

فصل اول

در هر خلقت یا در ابتدای هر دوره که بزرگ بر جاست و مقام عالی تمدن را
 و ملکه معیت و معاشرت و معات سکونت اقامت نداشت مردم را با هم برتر است و بعضی
 مقیاس ضرورت دارند و خف اطا هر محسوس نمیشود و طبیعت در آن که این را بابت میسر
 خف و کما را در دست و خف حسیاج با نوزده و یک معلوم کرد و هر دو هم را خف

(۶)

مقیاسی در اوزان و مقدار و غیره با احتیاط و به نظر که سایر اوضاع از کمال آنها از مقصود
در بعضی مقیاسها نیز از سبب نظریه علم و امر تقریبی و در بعضی حالات که مقیاس است که فرق
تقریب و تحقیق بر وجهی است که مودیان آن نیز کلا است نیز باید دانست که ابتدا سادگی
در بیان قیاس و طایفه بسیار دلیله است نه بنوعی مثلاً یا قدر از کمال بر کمال داده جز از طریق
در عرض میکرده است و از همین رو حالت مقیاسهای آن طایفه و قیاس معلوم علاوه بر نقص کمال
این مقیاسها عیب دیگر نیز در آن بعد که هر قدر مقیاسی علم و دانش و سادگی و سادگی و اتمام مختلفه
بهم هیچ با ضرب و زشت گشته از این طایفه از معلوم است که اگر نیز مستقیماً غیر از چنانکه اگر در بعضی
مسافت با بین در مقدار میکرده و مقیاس او غیر از مقیاس اقسام دیگر بعد از تعیین نیست
لکن آن اقسام یا مطلقاً از آن تعیین فایده عاید آن میگردند مثلاً اما اقسام دیگر از دیگر
مسافت زمین را از در در قیاس معین نموده و طول میفرستد و میگوید با هر قدر بعد از آن
یک میل و یک میل را میفرستند و در آنها هر یک یک میل است که سبب میگویند
از فلان مختار بفلان جا و چون صد میل است یا صد سکنه و اختلاف اینها نیز به لحاظ سبب

(۷)

لفظ پیش از آن قرار داده و سبب را مخصوص رحمت و با و تعیین سبب سبب کفر و سبب سبب
از سبب کفر و تعیین سبب است
همچون قیاس چند گوناگون و علوم و کتب در بیان علم است و در قیاس یا هر
خاصه نیست و بنوعی و رحمت و تعیین اعمال که به نوشته شد بطریق سبب معلوم میگردند
مجموعی است سبب میگردند از درجات زمین را معین کنند که سبب با چند سبب است و سبب
ارزش کردن آن خود بصورتی که از آن آمده بقدر که پیش وقت و قیاسی آن سبب در یک سبب
داشتند اما مقصود از تعیین میگردند از درجات زمین و طول و مسافت آن قرار دادن سبب
برای مقیاس طول و سبب معلوم است آنچه مشخص است این است که هر چه تحقیق و علم
بطریق سبب مسافت میگردند زمین مساوی با مسافت و سبب میگردند و سبب میگردند این اندازه را
سبب میگردند برابر نموده از آن محیط زمین دانسته و زمین را نیز در این اوزان که تحقیق و سبب میگردند
و اینها مسافت و طول ابعاد را به سبب تعیین میگردند و هر چه سبب و سبب قیاس را یک سبب میگردند

(۹)

سیر استند وشت استلیم آنها با یک سیر لایا روسته الکبر و دی بعد
 اما لایا دوس و عم چون بار روسته الکبر و دیان و مصر مراد و آمد و شهر بهر نیز در تعیین طول
 ابعاد ترش اما لایا دوس را خستیا که از باره سنگ نامیدند و باره سنگ از اکثر
 استعمال بار سنگ و بر سنگ و چرخ در فاس با وفا بهم تبدیل می شود و سنگ شود
 اعراب و سنگ را معرب گفته و به لحاظ علی قرم گفته اند استاده کرده ارض
 در وضع خط استوا سیر و شست درجه است درجه بیت و پنج فرسخ و فرسخ سیر و سیر
 چهار هزار ذراع و ذراع بیت و چهار صبع و اربع شش حبه جو که لغوی حبه پخته
 سنگ هر جو یکم جو یکم حبه پخته پس هر ذراع که هزار ذراع و ذراع هزار ذراع و ذراع
 فرسخ هفت هزار کام است و سیر سه هزار ذراع
 سکه قریب مصر در معانی طول و ابعاد اکثر را خستیا که در ذراع آن خفد معنی لغوی از
 شست استلیم دانسته برقی چند و ذره بیت گفته اند

(۱۰)

عکس اطریح و المان و زوز و دوش و لکلیس و شکند و استن و دایطال و کرد و سیر
 لغوی سیر را قبدر معنی به خط آن تعیین می شود اما لایا یا لکاس و فرقه لکاس
 روس و رشت را هزاره خود قرار داده بعضی
 پس از آنکه در ضمن این مقدمات معلوم می نمود که هزاره تعیین ابعاد و طول در ایران فرسخ
 و سیر و ذراع بعد و از روی ذراع هزاره معین معنی که از ذراع نام نهاده بعضی و این هزاره
 ابرار وضع غیر عیثی داشت و در وضع ابرار وضع عیثی در مصر و خوار
 کویم مقیاس تعیین طول و وزن و حجم و سطح و کبر و نقص و بعضی و بعضی و بعضی و بعضی
 تمدن در هر مملکت و هر جا که وضع حد لایا بعد چنانکه از تحقیقات مطهر و ذوق محقق
 و معین می کرد علاوه بر این خفد مقیاس می نامی بر رانده و سیر را صاع
 که ظرف استلیم و این گفته بلکه در ایالات مملکت و اعراده و ولایت آن اقام
 اوزان و اکیال و اندازه با معول بود بر خواه و اعراده با یک رقص می نمود و از سیر آن

(۱۱)

غافر بعضی در وقت که عقل طالیف این معایب را حس می‌کنند و قصد رفع آن
 می‌نمایند با کجالات و مبالغه و مخالفت جهل لغادف می‌نمایند و نه الحقیقه
 صحیحی هم برای مقایس طول و وزن و غیره نیست بگو که از زمانه فرارند و بگویند
 از روزگار آن ماضی بگذرند تا آنکه تمدن ممالک فرنگ را روشن خسته از بر علم
 و تربیت دریافت نموده که برابر اندازند گرفتن هر قسم چیز واحد بر چیز دیگر مخصوص
 ثابت از همان قسم تا مقایس آن چیز باشد و برابر العین خاست غایت مقایسه
 مستعمل گردید و دانایان مملکت فرانسه بواسطه اینکه در ممالک آنها مقایسه متفاوت
 و متنوع بود و امور تجارتی و کمال گردید و نقد و تحریر اوراق و محاسبات
 سرگردان بهر نیز بعضی بگویند که در وقت فرانسه اقدام بر رفع و دفع این غرض
 گشته با جود و کوشش باین مملکت خود را از شیوه این عیب بزرگ مصفی داشت و از آن

(۱۲)

مسابی از قرار دارند

بر از ارزش بزرگ فرانسه مجلس انجمنی از کلاط ملت در این مملکت مستقر شد و در ششم ماه
 شش هزار و هفتصد و نود و سی مطبق ساج حب هزار و دویست و چهار و هجرت آن انجمن جمعی
 از انجمن و مهندسین را نامور نمود تا مقایسه وضع کنند که در تمام مملکت معمول شود
 و بدین معیار مقایسه‌های جدید بر مقرر را وضع نموده و در دفتر مجلس انجمن در کلاط و غیره
 و پسندیده افکار و جنس این انجمن تبدیل با نخبه متفین شد آنها نیز این مقایسه را
 بنا بر این در دهم ماه دسامبر شش هزار و شصت و یک میلادی مطابق بپنج ماه آذر
 سال هزار و دویست و شانزده هجرت بر آن سوز که آن مقایسه معمول دارند اما در اجرای
 این کار مبالغه بسیار نمود و در آن فرانسه برای اینکه محکم باین مقایسه بایستد و
 خود از روی میل از آختیار کنند چند سال در مجرای داشتن آن مبالغه و ایهام نمود

(۱۳)

و این تدریس را گفته است بابت اصلاح کار خود بر موانع آن ارفقه و غیره صد نشانه عابد الله
 از روی ضرورت روز چهارم ماه رومی سال هزار و شصت و هشت مسیح مطابق است
 نهم ربیع الآخر سنه هزار و شصت و هشت و پنجاه و سه هجری و باب اجرای مقایسه
 حکم معلوم در کرده و صورتی است سختی معین نموده و از اول ماه رومی سال هزار و شصت و
 هشت میلادی مطابق است و ششم ثمال هزار و شصت و پنجاه و پنج با کمال طاعت
 مشغول اجرای حکم گردید و دفتر خستند که از اواخر در بعد غیر از مقایسه بر اثر اشتغال
 بنابر معمول بنده و اصحاب بنابر از این حکم تجاوز و تکلف نمایند و از آن وقت مقایسه هرگز
 که در سال هزار و شصت و یکت نوشته شد در تمام مملکت فرانسه معمول شد و مقایسه
 معتمدش بانی منسخ کعبه و این مقایسه و قانون را رسم متریک میگویند یعنی
 طرح و نظریه متریک و برای مزید توضیح متریک در این کتاب بعد از فصل ثانی است

(۱۴)

طول و وزن و حجم و سطح و کعب و تقویر را بیان می نمایم
 پوشیده نباشد که هر چیز که قابل فزونی و کم است آن را مقدار می نامند طول و سطح
 و وزن و حجم مقدار است برای تعیین مقدار اینها را مقایسه می نمایند با مقدار دیگر از اینها
 جنس معین وزن را بر وزن مرجع و طول را بر طول و سطح را بر سطح و کعب را بر کعب
 خمره را با فرغ معلوم می کنند و طول یک کوبه را با ذراع و یک کوبه طول این کوبه خمره را
 ذراع و وزن این خمره با هر قدر از فرغ مساوی است بنا بر این با هر ترتیب کما برای تعیین
 مقادیر باشد که طول و سطح و وزن و حجم و کعب و ارزش تقویر و سطح آن ترتیب در کمال
 و درستی معین و مشخص گردد و از آنجا که اعداد بسیار زیاد و مقادیر زیاد و مقادیر زیاد
 و آن فهم غیر نامیر با هر بزرگ که اندازه با بزرگ که مقدار که می باشد معین شود و نسبت باشد
 با وجوب و عدم اختلاف و کمال اهتمام و از این گفته بر می آید که ترتیب کما برای تعیین مقادیر

(۱۵)

سه شرط عمده است ^{شرط اول} لکنه واضح بوده باشد لغیر مقایس مقدار دارای
افزاد و ضغاف باشد مقاب با صد مقایس که در محاسبه باب لکنه نشو مثلا
افزایر لکن ده یک مخ و صد یک مخ و هزار یک مخ باشد و اضغاف لکن
ده مخ و صد مخ و هزار مخ و افزایر ~~ده یک مخ و صد یک مخ و هزار~~
لکن ده یک مخ و صد یک مخ و ضغاف آن ده لکن و صد لکن و هزار لکن
و این را افزاد و ضغاف اعث بر گویند و در فصل سیم باز شرح آن بیاید

شرط دوم لکنه مقایس از روبرو اصل محکم باشد که بهیچ وجه قبل تلف نیاید و اصل هر خواه
خف در آن خف و تصریح نواز خف و اگر غیر از این باشد نه صحت معنی است و نه ظرفیت
و ممکن است زیاده و کم خف و این فقره مخصوصا بر آن خف ضرر محفوظ است
انکاش باز در تمام ایالات و ولایات و محلات مملکت مقایس مقایسه دیر یک باشد

(۱۶)

و در همه جا نیز یک اسم نامیده شود تا در محلات تجارت لکنه و موانع در پیش نیاید
و از این برتر نیست که در مملکت اسم و زر و شایع باشد و مستمای آن در اماکن آن مملکت
نصورت مختلف در لکنه باشد اینک کلمه مخ در هر جا یک مقدار را اطلاق شود
چنانکه مخ در تبریز هزار مثقال است و در طهران شصت و چهار مثقال و در شیراز هفتصد
بیت مثقال و قس علی ذلک و از آنجا که سیستم ترکیب لغیر ترتیب اوزان و مقدار
از روبرو متر و فاصله بیشتر را اصل صد است ^{در اوزان و مقدار} تا شرح از اول بیان میسایم

فصل چهارم در سیستم ترکیب

سیستم ترکیب که عبارت از دنگه مقیاسهای صریح و نه دنگه مشتق از ترکیب و ضغاف
از روبرو است و اصل آن مقیاسها بر شش طبقه است منو اول مقیاسهای طول و حجم
مقیاسهای سطح سیستم مقیاسهای حجم چهارم مقیاسهای کثیر را با اوزان و کثرت لک است و

(۱۹)

پس افراز عی و ضعف عی در متر را خستیا غرض باین طرز که ده یک متر را
دسی متر گفتند و صد یک متر را سانتی متر و هزار یک آنرا میا متر و ده متر را
دکامتر گفتند و صد متر را هکتومتر و هزار متر را کیلومتر و ده هزار متر را میتر
و در زبان فرانسوی ده یک و سانتی صد یک و میله هزار یک و دیکاد بر
و هکتو صد برابر و کیلو هزار برابر و میریاده هزار برابر است

پس این مقیاس طول که عبارت از متر است منبر بر صدر محکم است و بجز از آنکه علم
قبل از خستیا آن در فرقه صادر کردیم اول غرض متر را با طلا سفید (پلاتین)
ریخته و در فرقه نه در لنگر آشته و ممکن نیست که این اندازه تلف کنند چه
بالغرض انقلابی است که آن کرد محیط زمین خط استوا و قطب را به خط
و باز پیمودن و اندازه نمودن آنها در زمین ممکن نیست و باین وضع عی را و اجزای

(۲۰)

عی بر آن اطوال واجب در امتین فیما بین مثلا با متر و اجزای آن اندازه پاچه ها
و چیزها که چند آن طولانیست مستحق میوه و یکلر و بر وضع مسافت طرق و
راهها و طولانی و غیره حسب المتناسب

شرح مقیاسهای سطح

مقیاسهای سطح بر قبایع هستند که ضلعشان همان ابعاد طول مذکور باشد و واحد اصلی
متر مربع است و آن شکل مربع است که ضلعش یک متر طول داشته باشد و اجزای
این مقیاس اول دسی متر مربع است یعنی ده یک متر که مربع باشد و دوم سانتی متر مربع
یعنی صد یک متر مربع است یعنی هزار یک متر مربع و ضعف متر مربع
اول دیکامتر مربع است یعنی ده متر مربع دوم هکتومتر مربع است یعنی صد متر مربع
کیلومتر مربع یعنی هزار متر مربع چهارم میریاده متر مربع یعنی ده هزار متر مربع و دیگر

(۲۱)

از اینها یکصد برابر و اصرار مدام در پیش است مثلاً متر مربع یکصد برابر درسی متر
مربع است و قس علی ذلک و دیگر متر مربع را از نیز گویند و صد یک آنرا
سانتر آر و یکصد برابر آنرا یکتا نامند و در سطحی مختصر متر مربع و افزای
آن بسبب تعیین است و در سطحی عمده آن را و یکتا و در سطحی تنجیف میانه

شرح مقیاسهای حجم

مکعب مجرب است بحد جبه که از اطراف محروم و در نه بهر بخشی سطح مربع
مثلثی تخت و در مقیاس حجم مکعب است و احد حجم مکعب است مستند که آنست
احد طول باشد و واحد اصل حجم متر مکعب است و آن مکعب است که هر ضلعش
یک متر طول داشته باشد و افزایش اول درسی متر مکعب است و آن مکعب است
که هر ضلعش یک درسی متر طول داشته و دریم سانی متر مکعب و آن مکعب است که هر

(۲۲)

ضلعش یک سانی متر طول باشد و نیم میل متر مکعب و هر کدام از اینها هزار برابر
واحد اصل برابری است و اضعاف متر مکعب معمول است

شرح مقیاسهای کید که میل گوئیم

واحد اصل برابر از ارزده کفین یا لیات و جوبات و غیره لیر است و آن حجمی است
که کجایش تقریباً درسی متر مکعب باشد و اجزای لیر اول درسی لیر است یعنی یک
لیر دریم سانی لیر است یعنی صد یک لیر و اضعاف لیر اول دکا لیر است یعنی
ده لیر دریم میگویند لیر است یعنی صد لیر و هر کدام از این مقیاسها ده برابر بزرگتر است
و در آن مقیاس مثلاً لیر ده برابر درسی لیر است و قس علی ذلک

شرح مقیاسهای اوران

(۲۳)

واحد اصل او زان گرام است و آن وزن یک سانی تر کعب از آب مقطوع است و آن
 قریب پنج نخویف از خابر معموله گرام اول و سی گرام است یعنی ده یک گرام
 دریم سانی گرام است یعنی صد یک گرام شیم سی گرام است یعنی هزار یک گرام و
 اصناف مستعمله گرام اول دکا گرام است یعنی ده گرام حرم یک گرام است یعنی یک گرام
 شیم یک گرام است یعنی هزار گرام و کتال معادل هزار یک گرام است و آن رانی نیز گویند

شرح مقیاسهای نفیر

واحد نفیر فرائک است و آن قطعه پول است نفیر بوزن پنج گرام که نفیر با پنج
 نخویف و عیار فرائک از نفیر است که ده یک آن می است و ده عشر وزن آن
 نفیر خالص می باشد و قیمت آن امروز معادل ^{هزار} بیست و پنج ریال ایران است
 و سابق معادل بعد بانصد دنیا را و خرای معموله فرائک اول دریم است

(۲۴)

که ده یک فرائک بهتر دریم سانی نفیر صد یک فرائک
 و اقام پولهای رواج فرانسه صد چهاردهم است که قیمت و وزن و قطر و دقت
 و حسن آنها از سیه و سفید و زر و شمش است چنانکه پنج قسم پول طلادار زر
 یکصد فرائک و پنجاه فرائک و بیست فرائک و ده فرائک و پنج فرائک
 و پنج قسم پول نقره دار زر پنج فرائک و ده فرائک و یک فرائک و نصف فرائک
 و خمس فرائک

و چهار قسم پول مسی دار زر ده سانی نفیر و پنج سانی نفیر و یک سانی نفیر
 و علاوه بر اینها یک قسم پول طلادار هم رواج است بصورت چهار فرائک
 این است مقیاسها طول و سطح و وزن و حجم و یک و نفیر در فرانسه که از روزی
 اصدا صید و مافذ صبی فرار داده شده و در صورتی که این مقیاسها را ^{برای} علی
 قریب نفیر سانی را بر زبان معمول نفیر می توانم وضع کنم نفیر در وزن بی گرام

(۲۵)

مثقال در برابر کلوگرام هزار و چهار صد و پنجاه و یک و نیم فرانک و یکبار ^{نصف} فرانک
 زمان و در مقیاس حجم یک لیتر یک لیتر و چنانکه اگر در این مقیاس لفظی ^{عالم} باشد
 وضع آن ^{مکان} نخواهد داشت

بنابر حال سخت و صاف مقیاسهای فرانسه بهیچ وجه در اصل و محال یکسان
 و ملان و روس و ایتالی و یونان و اسپانیا و پرتغال و ممالک متعدد امریکای
 جنوبی و جزایر هند و چین و مغرب در انگلیس هم از سنه هزار و هشتصد و شصت
 و چهار این مقیاسها مجاز شد اما حکم نیست ^{بعضی} باینکه حکم است

این ادا فراتر از یک دنیا هم همین مقیاسها را معمول گفته و تعیین است
 که عنقریب تمام ملل متقدمه این سیستم متریک را قیاس و مداول خواهند
 چنانکه در حال هزار و دویست و نود و هشت بموجب فرمان ^{عالم} حضرت سلطان

(۲۶)

در ممالک عثمانیه نیز این سیستم معمول شد و روزنامه است بطراز ذیل همان ^{دست} قرار دارد
 این خبر را نشر خسته کرد حکمران سلطان عثمانیه شمر برده و صادر شد که هر چه آن ^{باز}
 اوزان و مقادیر غیر با مقیاسهای سیستم متریک در ممالک عثمانیه معمول دارند ^{در} نهایت

اینست که امامی در مطابق معمول ^{ممالک} غایتی در مقیاس با همان و آنچه غیره و مقیاس
 مقیاس هر یک با صورت فرمان سلطان در آفرین مقایسه می شود

باینکه از محنت این مقیاس نیست که از هر یک ^{میتوان} دیگر اندازه ^{میتوان} معین کرد
 زیرا که اشتقاق همه مقیاسهای متریک از متر است و همین واسطه است که همه مقیاسها
 سیستم متریک باشند

حکمران ^{عالم} سلطان عثمانیه در این سیستم متریک

باینکه از محنت این مقیاس نیست که از هر یک ^{میتوان} دیگر اندازه ^{میتوان} معین کرد
 معین کرد زیرا که اشتقاق همه مقیاسهای متریک از متر است و همین واسطه است که همه

(۲۹)

متعلق بقیاس است

فصل اول در مقیاس طول

ذرع صبر بر که در تمام ممالک محروسه ایران خرد و قصبات و قرا با بر معمول ثقل یکم و عتبات
مطابق باشد با متر فرانسه که از روی مائنه صحیح است و بنا بر این معادست با بر آن ذرع مانند
و هیچ ذرع غیر از آن در هیچ جا مجاز و معمول نباشد و از برابر اجزای ذرع مقرر دارند
که ذرع را بر سه قسمت متوی منقسم ساخته هر قسمت را یک گره گویند و هر یک گره را
نیز ده قسمت متوی منقسم آن قسمت را نیز خوانند و یک بهر از این ده قسمت متوی
کرده آن قسمت را شصت نامند و از برابر اضعاف ذرع مقرر شود که ده ذرع یک گانه
نام داشته باشد و صد ذرع یک طاب و هزار ذرع یک میران و ده هزار ذرع
یک فرسخ دانی برتر مطابق است با متر در متر و با نیم متر و میا متر و دو کاتر و

(۳۰)

یک گانه متر و یک و نیم متر و دو متر و سه متر و چهار متر و پنج متر و شش متر و هفت متر و هشت متر و نه متر و ده متر

فصل ثانی در مقیاس سطح

برابر مقیاس سطح ذرع مربع با بر معمول ثقل از روی ذرع صبر و برابر اجزای گره
مربع و هر مربع و شصت مربع را خستیا گویند و برابر اضعافش در مربع و طاب
مربع و میران مربع و فرسخ مربع را قصبه غایب و نه مربع را نیز قصبه و صد
جبه و صد برابر آن را جوب نامند و این مطابق است با آر و س تقیاری و یک
فرانسه

فصل ثالث در مقیاس حجم

برابر مقیاس حجم ذرع چوب مکعب را یک ریز و شصت مکعب را پیش در کرده نام و برای
اجزای ذرع مکعب گره مکعب و هر مکعب و شصت مکعب قصبه و اضعاف ذرع مکعب

(۳۱)

برسم دل متدنه معمول باشد

فصل چهارم در مقیاس کبیر

مقیاس کبیر برابر اندازه گرفتن مایعات و جبات و غیره است و برای این
مقیاس اول طیر را خستیا کنند و آن طرف باشد که کنجایش بقدر که کوبند
و اجزا طیر اول فغان باشد که ده یک طیر کنجایش است و هر یک فانی که صد
طیر کنجایش خواهد داشت و برابر اضعاف طیر اول همانند باشد غیره طیر دوم
قرع بعین طیر

فصل پنجم در مقیاس وزن

برابر مقیاس وزن مثقال اول وزن است اما باین مثقال را مطابق پنج گرام
که تغییر یافته پنج نخف باشد و در اینده و برابر افرای مثقال ده یک آنرا که معادل یک گرام

(۳۲)

فرانسه است فقیر خوانند و صد یک آنرا گندم باشد و آن ربع نخف و مطابق اصطلاح
عالیه است و برابر اضعاف مثقال هر ده مثقال را یک سیزده من و صد مثقال
یک وزنه و در این مثقال را یکم و صد و یک را یک در و از آنجا که مثقال مطابق
پنج گرام فرانسه شده افراد اضعاف آن مطابق با وزن فرانسه خواهد شد
میتوان فهمید که یک کیلو فرانسه ^{نخف} خیر سیر یا خیر مثقال است بر خلاف وزن
معموله عالیه که با این بطور تقریب معلوم که یک کورات چند درجی با او باشد
اینکه بگویم یک کیلو گرام عبارت از یک ثلث من و ثلث عشر سیر و ثلث مثقال
و پنج عشر نخف و این پنج برابر عزم ناس بمنزله صد مالا غیر است

فصل ششم

و چند نویسه
همه این است که در آن ضرب شود وزن یک مثقال به پنج نخف که مطابق پنج گرام

(۳۳)

فرانسه است و نه عشر آن فقره خالص و یکد عشر مس بر داشته باشد وقت
وزن و عیار آن بعینه مثل وزن و عیار فرانک فرانسه است و اصل از طلا و
ایراد بر آن نیست و آنکه گرفت و اقرار اول صد دنیا است که عشر فرانک
و یکد قران است و چنانچه معمول نیست که پول سیه کم قیمت را به وجه کم کنند و در این
با وجه بهر برابر از برای دیگر قران یکت هر که نصف صد دنیا را بهر نیم
که نصف ش است غیر نخواهد داشت و برشته معاملات گسترده دارد و گویا
آمد و لطیف پول سیه داخل با وجه چنان ضرورتی ندارد اما نصف
قران اثری بکمی نه در دوما نه و پنج تا نه و ده تا نه بایر بهر عیار آن
بعبارت طلا فرانسه که رفع فقره و قال الله و غنم عتبت و علی
و سایر مفسرین گفته و ناموس ملت و دولت محفوظ است و در تمام

(۳۴)

منیرا للتوضیح اظهار می دارد که هر قوز و فرایق قوزن خستار شو با لغرض که بهتر
هم باشد و حال آنکه خواه بود چنانچه با سیستم ترکیب مطابق نباشد باید در است
و مایه خفرت و غنم ملت و ملت و السلام

سرایورث سالباغه
ایران ۱۳۰۳

فصل اول

طریقه مقرون بصرفه در ایران

علم صرفه جوئی عامه در ایران انطور که همان میگویند نزدیک دهه است هر چند قلیل این
علم در خیالات هرگز نیست ولی ملت ملت آنرا میباید در حدیث است -
حاکم ایران با از اولین بنسب و پیش پادشاه است و از خاندان نبی
فرایح منافع بزرگ دارد ولی با افعال انطور که باید بشناسد که بشود است
و صرفه جوئی عامه است که در این سبب اطلاع و معرفت کمالی را میباید بداند که
و بنا بر اوضاع این مملکت را بر این سبب که باید با ملک فرق دارد طعن و تیراندازی
نباید از بعضی اختلاف و عادی که در اول و بعد از آن در این سبب تفرقه
اگر چه در فرنگستان معلوم است که در صورتی که در این سبب تفرقه است
و در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است
که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است
که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است

برخی از اوضاع این ملک مطلع خواهند شد و حاله بر این سبب تفرقه است
باید در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است
که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است
از قبیل سکاس و غیره در درم وقت منبع وجودات در این سبب تفرقه است
فایده عام میباید است خود را از این سبب تفرقه است - این را میباید که در این سبب تفرقه است
و عظمت بی ادب ایران و ضرورت بزرگی در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است
منتهای این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است
در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است
که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است
که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است
که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است که در این سبب تفرقه است

کردار خفا معبر درجه انحراف است و خفا از بنا ملک با غلق غیر ایران بهر هند خرموش
در خارج بنا ملک خفا بر این را انحصار اندوده است و طبق کار بهر هر از خفا اولین
درجه کردار دارند این شده است صد آن از مقدار خود بر یک
و که گفته اند از این طریق که افق از افق به افق در هر رتبه است بی احتیاج اند
منجمله است حقوق وسیع خود را بکار بر نه با نهایت اجل علم و عدل منعم بودند و در اول
پیر کافه را بطور حق و حکم معقول بهر کسی بدهد و در آن وقت که منعم بود
در انصورت آیه سوره فاضل که در ملک و کار اوقات و احوال آن را بهر کسی
پیر این آیه است عدم امکان است و غرض است ملک از باب بی میا هر ملک بهر ملک
و این سنده باز به است که ایران را از دهر شریک بین تیر برکت با نایاب است
به لحاظ اینکه خاصیت آن جز این نیست هر سر به کار با هر صنعت ملک منعم بود و خفا
منعم بود و بهر سر به آرد که سر به مانی که سر به مانی که سر به مانی که سر به مانی
از میان بهر صنایع را ضایع و کجاست را ضایع گفته بنا بر این هر ملک را منعم بود
خوب تلف شده اند و این سنده باز به سر به دهر تازه را کمال نمیکند و اگر ملک

به خط آن کشور منعم بود و هر یک که معادن تازه در هر ملک بهر انعم است
بلکه جابر است هر یک که معادن معرفت این که به انگی را در هر ملک بهر منعم است
بلکه از این سنده باز بهر صنعت خفا است خفا معرفت

علاوه بر این در این است که ایران آنچه را بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک
بکار برده باشد بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک
ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک
و از این سنده بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک
قولی منعم است بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک

فصل دوم

مسکوکات در ایران

از قرار آنچه در فوق ذکر شد هر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک
این سنده فوق شده و بنا بر هر کار که کار بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک
منعم و از این سنده بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک بهر ملک

آنرا در میان تمام قایلها سرین خیا متنازع نموده است
 شاه اهل کربان بشاه سپهر کشید و چون آن قفا و نه نزار در قمش اقم
 از آن تیرت و صاحب کار فاجات آن فرجه خود را با حالت و نه آن
 تازه مردم عصر لطیفی کرده شاه را بقیعت منرب از کار در اندازید
 اینکه قسم گشته از شهرت و توفیق اهلشان کاسه شود با این وسیله
 حملات و توفیق اهلشان را بعد خیا بزرگ سینه نه
 با قمار سود بزرگ و سود عمو مایک طر محصور دارد و بطله نازکی
 در آن بجای آمده میشود یا از جمله صنایع است و متنازع توفیق را دارد و هیچ
 جرایز در نیست
 با چهار ابریشمین نزد معدوف بشو فرجه است از قفا و از دل محمد و در آن
 بیم باشد در مینظر با چهار ابریشمین کرمان و کاشان و دهان و کاشان
 و قسطنطنیه و یمن و بصره و کربلا و شیراز و بصره و غیره صنایع است

و یک تجارت عمده معبر از آنها تشکیل یافته و بزرگت این مملکت
 معادست میکند
 صنعت کشیدن تنها و غیره و هزارها قوس زی اصفهان و خاتم سار
 شیراز و اصفهان خیا تر کشته است و با صنایع است به نحو از محصولات
 خارج ز فاجات میکند مخصوصا آلات فولاد و جوهر در اصفهان و کربلا
 بواسطه و شکله در طرز و طور همان طرفت و خوب کار با قیام را دارد خیا
 با قمر و دهان است
 محمد حرف نیست و ابراف و قمر و دهان صنعت حملات ایران میشود
 غاصر یک روح و قالب تازه و صایه آینه اگر ایران هم مشرب
 محل رجا و خود همان کسب با سهولت محمد و نه مراد است را از قید
 آنکه و غیره و ملامت متعصب است ضرورت است مگر خود آنها که نه دارند

در نزد یک چرخه ساز مانده است اگر چه قفسه بفرمان سازند اما به نصفه گشته
این قفسه هر دو دانه شکر آن خیار زیاده است ممکن است هر گاه آنرا موضع حاله
تصفیه گشته بسیار شود و منفعت بزرگ شود علاوه بر این که گشته از نه شکر
چقدر در دایره آن فرووان است و درخت آن که صد فردان خوب سید هم می باشد
و خیار با نمو می شود و نام خوشه را در قفسه ساز خوش است در استیسه در هر گاه کارگاه
قفسه ساز در این نوع قفسه سبزه بزرگ بر سر جانفت از درود و صدمه بر صندل قفسه
و فرنگیان هم می گشته بود -

در خستام قفسه میسبیه این را هم عرض کرد که در هیچ کس هم نمی بیند و در این
در ایران هم بسیار است و عادات قبیله باقی مانده اند نسبت به قفسه سازان همان
که از هر دایره خود بیره و آمیخته گشته اند و گشته بسیار تازه و جرات از دانه
در گشته تجربه با صبر به نظر آنها خطرناک است و اگر خبر ندهد به نفع این علفه
طبیعت آنها را بسیار قوی و از برای کار گشته و طرز کار باقی مانده است آن

آن است هر پنج دست نه عملیات است و از طرز کار تازه می گشته چون این
خیابان می گشته چنان که یک منفعت و قفسه کار به می گشته قفسه بسیار خود را تغییر می دند
بسیار در صورتیکه به واسطه تجربه و فواید منافع و نیازها در درخت و از هر قفسه
بر می گیرند در انتظار درخت کاران ایران معاینه گشته در دایره خود را هم از کارگاه
که بهیچ بر لب محصولات آنها پیدا می شود می گشته آن بهترین سبزه زنی خلعهم بود و از
ترتیب در میان کار آورده که در اکنون خیابان نظر مشغول می کند و در دایره کارگاه

اهم است فصل پنجم

محصولات حیوانی

در بلاد جنوبی عجم که بسیار دانه از کبیر و عوارب می کشند بسیار ایران است
و واسطه که بهیچ در دایره کار به می گشته قفسه بسیار خود را تغییر می دند
مراستبه بیشتر جنبش در کبیر و عوارب می کشند بسیار ایران است و از برای
بر طاعت است و جنوب ایران برای فرستادن منه خیابان خود را می کشند و علاوه بر این

امید است از طرف کشیده مهر و نقره این نصیبه خجاست بر تو
میستوایم از تو بفرستیم که بر این امر و امید کن این نصیبه قدر کمتر از بهر که به
و عده حمل و آمان بخا به بالا برود و این مختصر کفایت است از آنچه از طرف
ما سر داده و دولت ایران در خدمت خود دارد و خط هم رسد و روزی در حد و حد
و گویا از آن کند که روزی در دولت ایران باشد و هر چند میزان آنچه از حاکمیت
میگوید با آنچه به حاکمیت دارد و میگوید هم ترازد کند بلکه عده حمل و آمان میسر از آن
باشد و از غایب و ایام میسر و (با - ۱۰۰ -)

رحمہ والہومسعود
فصل ششم در بیان

لذی فخره را می باید مغرب باشیم که عمر اشرا فاجع من دن ایرانیه ایابیه و کینه قانون
دفاعه و غیره و غیره در ادویه ایابیه و کینه اشخاص ایابیه و کینه در ایرانیه و ناقص است
سرپ و اینج که در گذر درین رخ و غنیمت و وقت هم در همه جا موجود است و اینها همه
است در درون خاک مانند کوزه و غیره است که در سرش است هر حرفی که در تمام این

ملک شمعون پادشاه است اگر کو بنی عاصه بود که سبب بدینهم کار گردان
معدن ایران بود است خنیا ضر و فخر مستبذ و اجازه کار بدین

قرار مالدت آنموم از فرقه صلا مسد اند
 ز غایت شکم مضاعف است و معدنهای معبر از آن تقریباً در همه است
 و بسبب بجز نبضه است فقط معدن فروغ و دلار کارگشته در آن است
 معدن حبره کائو و سبک کارشان ضعیف است و از این باب است این معاد

سہ ماہیہ

مهر بیانه
 حرر کاتب با حوصله و بیستم در ایام از مهر رنگ بر لبش کیغبه و سیاه اگر
 در غمارات منور قنستان لاریسینه از نه خبی جلود بهم برین در غم
 که خراج معاد انکس ناقص مانده است
 سلطان

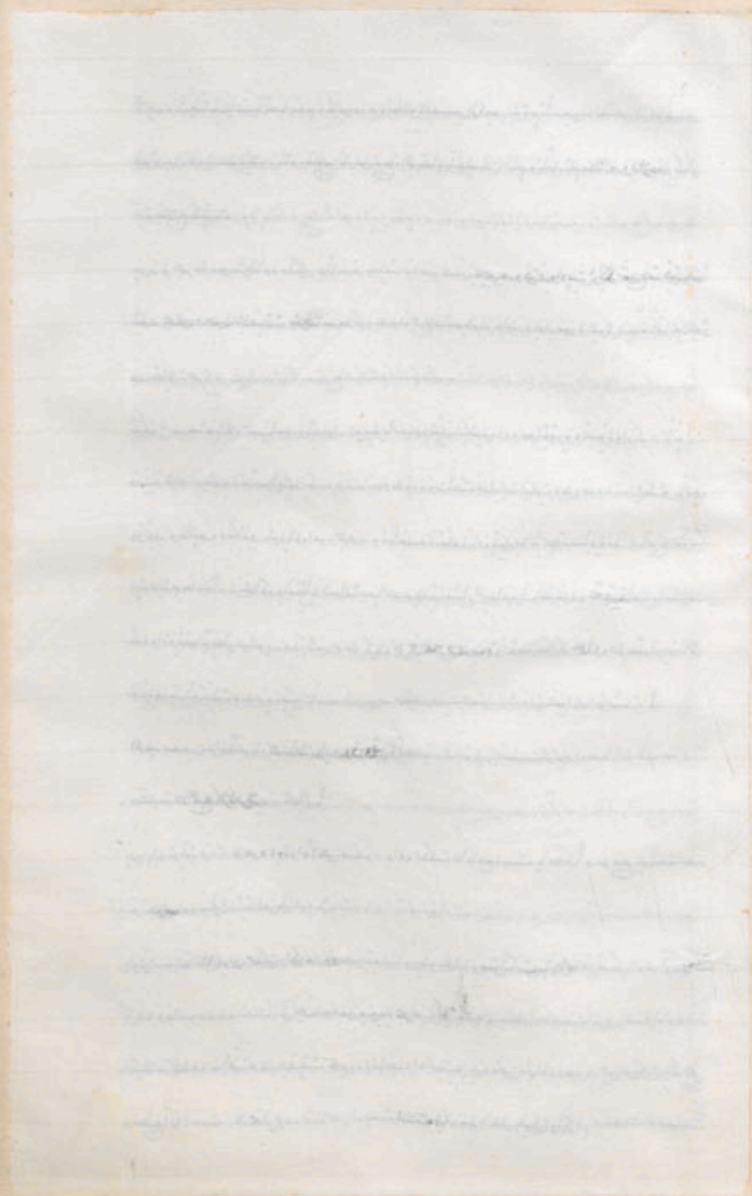
فقره دیگر در حسب نوب ایران معادن نفت معتبر است و در بعضی از این
مناطق معدن و از این جهت که در این مناطق معدن و از این جهت که در این مناطق معدن

و این مبلغ فوق و غیر آن قیمت و قهر این امتعه متبادله شد و اینست
 مکرکات با بعد خطه آنکه یک امر لغو در باب امتعه ایران کرده باشد و قهر
 آنهاست قیمت هر باج آنها که شده بگوشت گوشت بیهوده در حد آن رواه بیهوده
 از این طرف حقوق صید و مکرک امتعه خارج از مرز قیمت با فوج حیات
 و طبعا از قیمت هر باج آنها که شده عالم است بیهوده و اینست
 سیاحتی مختلفه خارج از ایران میخیزد در مکرک بیهوده و اینست
 یک شجین صحیح در باب معانات بترت خود با جرم بدست با ورم معانی
 ده یک بر قیمت امتعه غریبه در فوق ذکر شده عدداً نبوده و از این طرف امتعه
 هم ده یک گسترش در این صورت تفاوتی در برابر افت امتعه خارج معانی
 در مکرک آنکه قیمت نزل بترت و صفت ایران قرار عاقله بیهوده و اینست
 از مراعات بفرق نوارت خلد صفت بیهوده و اینست
 عوض شود و از روز فاعده و اینست معانی بیهوده و اینست

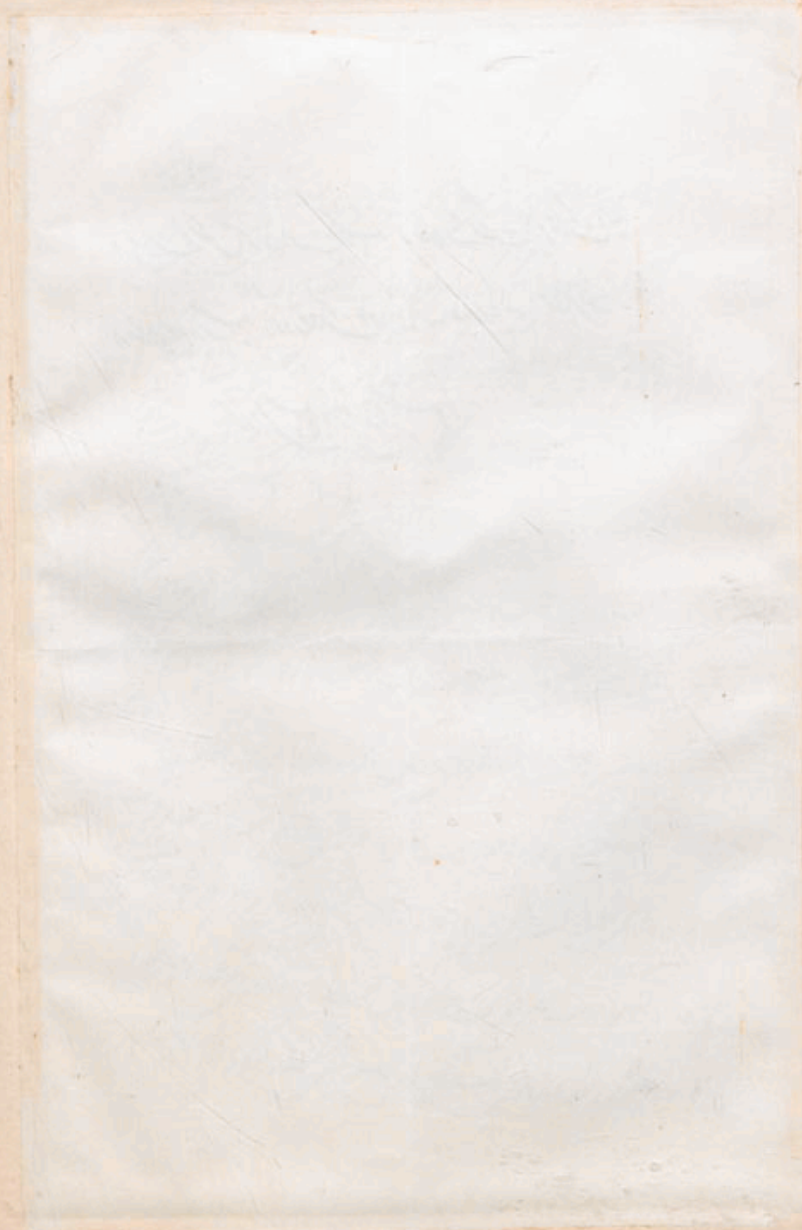
در این باب بحث مراد است بیهوده و معادلت مملکت با مکرکات دنیا
 ارتباط طریقه رسیدن آنروز مملکت ایران آنب طریقه بیهوده و اینست
 تحریر فرستاده شد

۱۳۰۳

19.13

19.12

دورانیک معلولات مناسبه در مقابل کارهایجات لاتعه و لاتعمای قریب نه اکنون بعد از دولت سال
هم برای ما معتقد و ریشته !!!

امروزه اوسایط معیشت عمومی در شرق زمینها برتری و باغیای و زینوری و نفاذاری و چوپای و لسلها
باید که در دنیا هم محتاج استاد و مجبور باید که در مقابل منافع مذکوره هستیم و نباید که بیستیم و در مقابل
حاکمان منافع مذکوره امریاتی و اروپائی ایستاده و راج بیخبر سعی و عمل خودمان بدریم !!!

چه آنکه اهل از روی علم و یاری قریب معنی آلات و ادوات سهیل الاستعمال بموقع اجرا گذارده نه قریب
میتوان گفت فرق الطبیعه محصل و داشته ازانکه ارباب منافع متقدم !!!

هنگاه و مدار اینجاست شروع بموقع اجرا نمیکند اشتمال چه طور میباشند که بعد از دادن منافع احوالی و دیده
دیوان و کرامت و نفق و رسم کثرت خرج و مدخل و ساختن صندوق و قیمت پنهان و کاغذ و شمع و غیره
منه قد مکرر باشد را به حساب عیاسی بغیر شوند حال اینکه از برای تحصیل یکم کند مکرر نیست من
عصافه چقدر (سیلابی) لازم است و تاسی و بیخ من چقدر در زمانه نکرده فشارند هند عصافه
مذکوره المهد ایدو میخواستند بدست بیاورند . حالا باید حساب کرد که صاحب کارخانه قد صری
چقدر را بچند اشیاء نماید که قد با این قیمت نازل بغیر شود و از آن بچند فرد شد که بعد از آن
منافع و مالیات کثرت دیوانه منفعت هم بود !!!

آیا کسی در مملکت مدبره است که من چقدر عاری از به شاهی نبوده باشند با اینکه بر همه حله در اینجا
غالبه انظار یک فرد و در وقت سمر فزایک و مالیات اینجا نسبت بمالیات قبله عشر معشار است !
مقصود از نوشتن این فقره محتاج اصلاحات بودند و سالیط معیشت عمومی ما را بموقع ثبوت نگذاشته
و باید بود و خرج حاضر و سالیط معیشت عمومی باعث خرابی مملکت بودند راه آهن را باید که متعصبان
حاکمان وقت رسانیدن است و بی !!!

بیایم پس انتقاد و افکال . چه در واقع فصول مند میرد به خطنامه بعد از مشارالیه :

در فصل اول : (خط منبر را از کدام شهر و قضایات عبور خواهد کرد . و نقاط عبور و مدخل و
خروج راه را که با تحقیق و تدبیر خواهد نمود و در میان تحقیق و تدبیر از جانب دولت علیه ایران
مهندسی لشکری و کشوری خواهد بود یا نه) مندرج نیست باید بود شود و در صورتی که مقتضای
هم جلد (مفید دانند) معایر استقلال سلطنت است و لازم است که جلد مذکور ازین قرار نه شود
(مفید دانند از دولت علیه نیز فواید منافع ملکی خود دانسته اچاره فرمایند یا متدادهند .)

در فصل ثانی : لابد است که جلد (صاحب امتیاز فرنگ) ازین قرار تصحیح شود (صاحب امتیاز
تصور است که بهر حال یک هیئت فنی که مقدار کافی مهندسین نظامی و غیر نظامی هم از جانب دولت علیه
در میان آن هیئت صحت عصفت دارند یا نوزادان تمام تحقیقات خواهد نمود . و آنچه زودتر ممکن باشد
نقشه را که جامع نمای گات باشد یعنی چند متر مربع از مسقطات و باغات و مزارع و مزارع و مزارع
و دوق و ریحی و هیچی چه قدر از اراضی قابل المزارع و غیر قابل المزارع از برای راه و مسقطات آن لازم
خواهد شد و در قبال این املات و اراضی بهر چه رایج و عادت است . و از برای تصویر چند حله لزوم بود
و چند جا بل آهن یا سنگی ساخته و چند جا (توبل) آهن یا سنگی ساخته خواهد شد و از برای
اینها نیز مسقطه و (تراورس) چقدر بهر چه لازم دارد طول و قطر آنها و مقدار یک واحد و سنگ
و اجر را بناید با کما به تحقیق نمای منافع (کای ریه ده شارژ) که دولت ایران تقدیم نماید که
اراضی لازم) (ا. ا. ا. و منافع راه هیئت فنی را صاحب امتیاز متعلق خواهد شد)

در فصل سوم : از جهت اجابت است که فقرات ذیل بعد از آن جلد های آف علاوه کرد : (صاحب امتیاز
بجز در اندک شهرها و نواحی که در دهات (در تمام امتداد راه آهن می تواند هر دو طرف را بهیچ من جمیع جهات
هر یک شصت متر مربع بشود) (امداد در اندک بلاد و قضایات و دهات من جمیع جهات نیست و بهر چه
شده در بین و بیار خط راه در عرض ده متر و عیار آن خواهد ساخت و جن اماکن و مسقطات و باغات
و مسقطات و اراضی موقوفه در آن) نمای اراضی مسقطه بدوشت (از حیث ابعاد و کجیها) که از برای راه و مسافت

مواقف و ابارها و بنیه و دیگر لازم است بجهت اعطاء خواهد شد (و از املاک و اراضی که تعلق
بر عاری و غیره دارد صاحب امتیاز باید با خود مالکین ایضا قطع) (بخلاف صاحب امتیاز دولت علیه
ایران در حدود ربع اشکالات برخواهد آمد اما مالک و اراضی که خارج از حدود معینه هر دو طرف خط
واقع باشد و صاحب امتیاز طالب امتیاز از آن قبیل املاک و اراضی شود در فروخت ملک خود مختار است
و دولت حق نوبه که رسمی و غیر رسمی میزاید و بیع و شراعت از آن قبیل املاک نماید) (و هرگاه در امتداد خط
راه) (از اراضی و املاک موقوفه یا اشیاء یا محلی یا غایب بقیه الموقوفه باشد صاحب امتیاز مجبور است
توسط وزارت جلیل و تأیید یا توسط نواب وزارت مشارالیه را جمیع جمیع جامع الشرائع آن بلد خود بطریق
مبادله یا با اجماع متصرف شود و هرگاه) (از اراضی و املاک شود چنانچه آن اراضی)

در فصل چهارم : بر آنست که این دو جمله علاوه شود [هرگاه در کناره راه و کلیای و مدارس و سقاخانه
و آب انبار واقع شود صاحب امتیاز حق دارد که آنها را بشرط مبادله متصرف شود یعنی در همان جوار در وسعت و بیع
عادت ایضا بداند از آن قبیل اشیاء و محلی را ساخته و باهاقی آن محل تسلیم کرده بعد از آن قبیل باها را استوف شود]
در فصل پنجم : در اول فصل این فقره را باید علاوه نمود [بعد از آنکه امتیاز مبادله این امتیاز نامه صاحب امتیاز را
یکصد و پنجاه هزار فرانک از برای تأمین دولت ببالک طهران تسلیم نموده بعد مشغول بفتح شرکت و اخذ
نقشه و تعیین کناره راه شود و] (در وقت شروع شدن عملیات راه آهن) (از قبیل) (صاحب امتیاز مبلغ یک
میلیون فرانک و در دیگر آن بانکه های دولتی) (از او پاکه در آن وقت دولت علیه معین خواهد نمود) (اگر صاحب امتیاز
از اجرائی تحقیقات و در تعیین نقاط و تشکیل هیئت فنی که راه می نماید مبلغ یکصد و پنجاه هزار فرانک از قبیل حق
طایفه دولت ایران باشد . و هرگاه هیئت فنی را تشکیل و کارهای فنی متعلقه بر راه آهن را جمیع تحقیقات لازم را اجرا
و نقشه و کتابچه تعیین نمای خارج و بعد از آنکه هیئت فنی بالمسافه تشکیل و تقویم نماید مبلغ یکصد و پنجاه هزار
فرانک باقرین تصدیق دولت بصاحب امتیاز داده شود . و اگر صاحب امتیاز بعد از تقویم نقشه و کتابچه را در
تعمیلات خود کوتاهی کند یا بعضی شراحت راه نماید یا حق را ساخته و بکار انداخته و در کلومیتر مسافت ترک نماید

نماید) (ان مبلغ) (یعنی یک میلیون فرانک موقوفه بر بانک آذربایجان) (حق دولت ایران باشد هرگاه)

فصل ششم : در عیب بنقرس آید

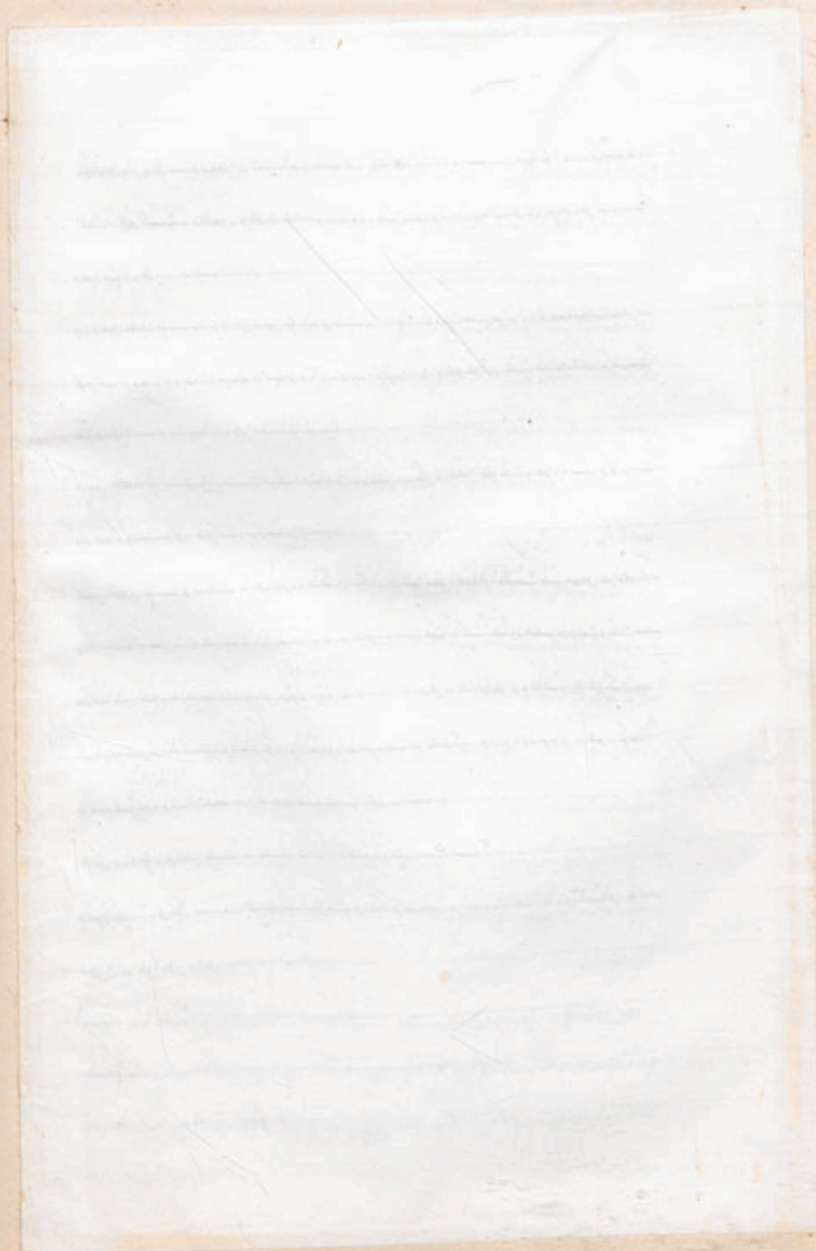
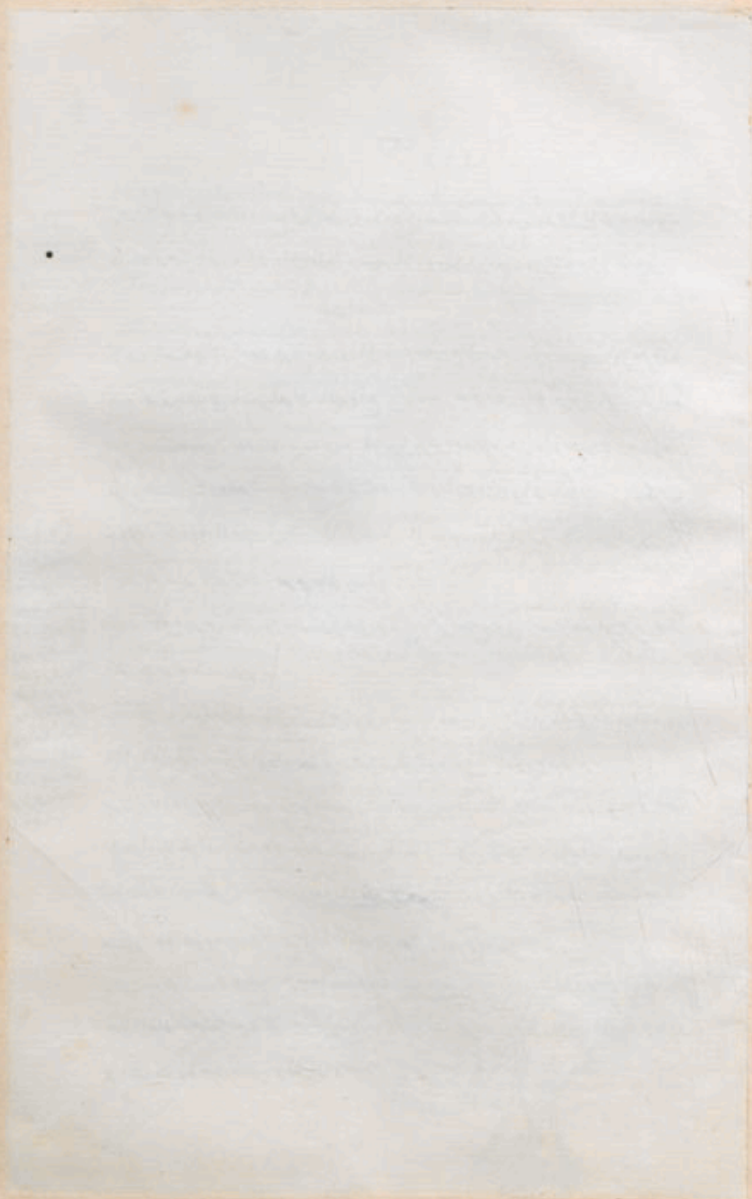
در فصل هفتم : در ذیل این فصل درج فرمایند از جمله واجبات است : [اما امتیاز حق که در و کلیات و غیره
و همه امتیاز و غیره را بعد از راه آهن مستأجر اجرائی صنعت نمایند از ادای حوازی و مالیات عمومی
معاف نخواهند شد]

در فصل هشتم : در این فصل درج شده در حق متصرفی است : [شرکتی که اسمی (آونیم) را) (از قبیل شرکت
راه آهن ایران) (از تشکیل دهد و تعهدات و حقوق که از این امتیاز متوقف میشود) (بصوابدید و اجازه دولت حسین
پهلو) (ان شرکت) (مقر شرکت) (از جز لندن و بطر سبورج) (مکتبست)

در فصل نهم : در این فقره در دو جمله معتبر را باید الحاق نمود : [در اجرائی که در عملیات و اجرائی] (از قبیل) (از قبیل)
خود مختار است و لذا تا مکتبست از رعایت ایران که ربط و سر رشته از این عمل دارند باید اجرائی که با ما نمایان
راه و مقر امتیازها و جز مکتبست و عملیات فنی سایر عملیات از رعایت ایران انتخاب خواهد کرد]

در فصل دهم : آنچه لازم الی درج است این چند کلمه است که در جاهای معین آنرا ذکر باید الحاق نمود
[بعد از آنکه امتیاز نامه و در سال تمام] (یعنی) (مستقر و غیر مستقر و راه آهن مورد و غیره و معترضه و خالی) (از راه آهن)
جمیع ادوات و کارهای اجرائی است . [از راه آهن و] (از راه آهن و) (از راه آهن و) (از راه آهن و) (از راه آهن و)
از هر یک از معاینات نظریه و عملی عاری) (حق طایفه دولت علیه ایران خواهد شد) (از وقت تسلیم ملک هیئت
فنی که مرکب از مأمورین فنی هر طرف خواهد شد نمای خط و عمارات و آلات و سایر را معاینه کرده هرگاه بکار
و غیره را موافق مطلوب بیاید قبول خواهد کرد و صاحب امتیاز یا کتبائی مجبور است که هیئت فنی را اجرائی
و مطمئن سازد] (مکتب)

در فصل یازدهم : در این فصل حق امتیاز را باید الحاق نمود [مأمورین و مهندسان و عملیات راه آهن
بجز مجبور و مکلفند که داخل دایره قانون و عادات مملکت حرکت نموده حسن معاشرت و معامله انساب بکارند

نوع کتابچه و کمال عبارات و ارجاع بحال قطور و حدود کردستان است که در سال ۱۳۱۳ هجری بمقام هیئت
حسین خان مشیرالدوله که وزیر امور خارجه و سپس سالار دولت ابدملت علیه قاهره بود تقدیم نموده
شده است

اگر چه در استعفا نامه مفصله که چند روز قبل تقدیم حضور عالی جناب اشرف سپهسالار اعظم کرده
بودم مختصر اطلاعی را بعد باحوال مالی و تمجید اداره حالیه بحال قطور را هم بعضی سامی رسانیده جز
بجلب دقت و خضوعت بمقامدانی نموده بودم اما بعضی فقرات مهم که موجب مزید بصیرت و مستوجب
انواع محسنات و فائدت است در استعفا نامه مذکور نوشته نشده و باقی مانده بود از آنکه این
ندوی داخل در جهت فکری کردید و زیاده از حد خود ایل مزاحمی ظاهر کردید شکر اعلیٰ انعم لازم داشت که
آنها را هم درین کتابچه نوشته بعضی عالی برساند :

قبل از شروع بعضی مطالب لازم است که بعضی توسیع دائر اطلاع بحوالی احوال جغرافیای عمومی بحال
قطور در اینجا نوشته شود .

دوره قطور از منتهای طرف مغربی و شرقی و از دامن تپه معروف به (نشان طاشی) که در بالای تپه
عناقه قرار گرفته و معتبری از برای پهنه نظر ساخته بودند [۱] شروع مینماید .

چون این دوره از جریان رودخانه قطور محصول آمده مثل سایر رودخانه ها رودخانه مذکور هم پرورگها
که هر یک به مجرای تنگی از برای خود ساخته و در هر دو طرف مجرا پرتگاهها که ارتفاع آنها از برای پناه
منظری آید و بالکهریکی از برای مدافعتی یک قلعه طبیعی است قرار داده بکمال وسعت و شدت جاری
میشود علیٰ اعم درجه جریان این رودخانه در تابستان بهشت ادا پاتره قدم است .

پشت تپه های مذکور که همای مرتفعیست از سلسله جبال (جودی) و (ارات) - آخری طایف ، راه عبور و
بجالت عنانی از برای مخصوص راهی است که ازین دوره از طرف همین رودخانه در قطور عبور و اگر چه از کوه آلتا
هم راهیست ولی خیلی صعب و خطرناک و مخصوص بیابستان .

[۱] این قرائن را
شکل خات
سویب هزار
کرده تپه
دور و پهن
آنها جزو
خود فرستاد
و عبارت بود از
دو طاق صاب
منفی و یک
تالار ضاه و
و طوقه و
و غیره .

بقدر یک فرسخ و نیم که ازین کوهی تنگ و راه مذکور در جریان آب و مغرب و کاه از زیر و کاه از بالا تپه ها رفته
میشود بقریه (قیلان) که تقریباً بیست خانوار سکنه دارد رسیده بقدر (۳۵۰) ددم [۲] از ارضی قابل ارض
و درین [۳] شکل در ساحل بین رودخانه و در طرف غرب شمالی قریه مذکور به چشم
از قریه مذکور از میان مرز و عمارت که کشیده میشود یعنی رودخانه و مجرای غربی میل کرده کاه خیلی تنگ

و کاه با السببه واسع شده را هر تپه ها که مرکب از سنگ و سیاه فی قوت و با از سنگ پره است انداخته عبور
جریان را تا بخاطر همین انداخته و جریان رودخانه هم در مواقع کسب شدت نموده و خود را بسنگهای بزرگ
بیک صدای خیلی مهیب جاری میشود و از قریه مذکور تا قریه (زبوه) که عبارت از چند خانوار و اهالی
ذکر و زنان از این تپه عبور (م) هستند و درین [۴] شکل در هر دو طرف رود بقدر

با بعد و دهم از ارضی قابل از ارض دارد سر فرسخ مسافت است . در یک فرسخ یعنی در مسافت
مختلفه سه کاه با برای خیلی استوار با سنگ و جواهرات از قدیم ساخته اند که در مسافت
از سر و پا و برای برای خودشان بناها کاه قرار دهند و از دره که در میان این دو ده واقعست بعضی ده
آباد را شعب کرده بداهات این ناحیه منتهی میشود

از نوه که کشیده شد عرض ده تدریج و سعت یافته و راه هم مستوی میشود و بعد از قطع مسافت یک
فرسخ بقریه (حبشی سفلی) که دارای می و بیخ خانوار اهالی و قریه یزد و پانصد دهم از ارضی قابل ارض
که وضع ارضی درین [۵] شکل است رسیده میشود

از قریه مذکور انی قطور یک فرسخ راه است و حوض از فرادیل و وسعتش بقریب ده هزار دهم
و درین [۶] شکل است رسیده میشود

(۳)

نقطه نظر افکند در نقشه در به بیشتر و هر دو سرباز خانه است یکی مخصوص از برای هشتصد سواره و یکی مخصوص بیک فرج پیاده و یک بتاری توپیک اینها را در رویش پاشای امیر تومان طوری ساخته است که درین مدت سنگی از دیوار اینها نیفتاده و تیری از سقفشان نشکسته است اما اکنون خالی و سپرده جامورین حافظ الصمد است که خدا نخواسته در هنگام غلبه ناخوشی انبای سبیل را در آنجاها بگرایان بگذرانند (افسوس دارم که بعد از استرداد قطور تیرهای آنجا بکلیه لک نشیده فروخته یا سودا نه آن دو بنای معتبر را غراب و بدولت حلیه خیانت کرده اند)

دره مذکوره در بالای قطور منقسم بدو شعبه شده یکی در جنوب و جریان دره الباق (دیر) بدشت الباق (باش قلعه) منتهی میشود درین دره قریه (خانیک) و (زریان) من توابع قطور واقع و اهالی آنها اکثرا قیل (مرزبکی) و اکثرا از توابع محال الباق معدود میشوند و این دره عبور چپا و چپای قایل و ایلات اکثرا هکارا است که در هنگام فرست این راه آمده دهات خری را میچاپاند - شعبه دیگر هم در ولیمت مغرب و مجریان آب سا تمانی رفته از معبر (راهی) گذرشته بسنگ سا تمانی منتهی می گردد قریه راهی دو فرسخ و نیم از قطور و یک فرسخ از سنگ نشان در حدود قطور دور و از نقطه نظرین حرب در یک نقطه ها که واقعست که اگر همان نقطه در دست معبر باشد از برای استرداد قطور و حیرت افسوس خورده موانع عسکریه خود سازد آن نقطه خواهند ساختیم مسافت نیم فرسخ که از معبر راهی و از پرتگاههای خیلی صعب عبور کرده میشود سنگ سا تمانی بانظر و میرسد -

سنگ مذکور از سطح دره پنجاه متر ارتفاع و بالای آن مسطح و متصل بوده است و همین سنگ دره را بدو شعبه قسمت کرده است که یکی شعبه در یک رود و از یک راه خیلی غلظت دارد و نقطه نظرین (نشان) وان دیگری بقدر یک فرسخ و نیم شعبه کوچک رود و از یک راه خیلی مسطح بقریه انترخان رسیده یکی از سطح مائده مانده کوه (الند) منتهی می گردد -

(۴)

از آنجا از دامنه شرق شمالی بلای (کهر) که (چخورا چک) تابع وان را از غرب جنوب و محال (محو) تابع هکاری را از شرق شمال فصل می نماید بقدر یک فرسخ که قطع مسافت میشود بقریه (مرو) و نیز چهار فرسخ که از دشت وان دامنه بعضی شهرهای پست و عاکی رفته از کوه که در بالای قریه (ملا حسن) واقع است عبور کرده شود بدشت موسوم به (چخورا چک) رسیده میشود و از قریه (ملا حسن) تا بشهر (وان) دوازده فرسخ است -

(حاشیه)

(قلعه سا تمانی) تخصصگاه (در باراقای) شمسی که یکی از مشاهیر قطاع الطريق و تاخت و تار کشته اموال ابرایانست از آنکه بنا بشکایت حکومت آذربایجان موی الیه را حکومت (وان) مقهور فراد داده و اموال موی را برآید از او مجبور و قلعه مذکوره را به (محمد آقای) میلان داد و مسطر بر او کرد موی الیه چاره فوری براه آورد حکومت (خوی) نخستین بزرگ در خوی بودم بقدر طالب (حمید الدین) و (میرزا صادق خان) امین نظام آدم فرستاده و عرض پیشکش فرموده و چند برای خود و عشیره فتنه گران از صد و هشتاد خانوار زند و دخل است قشلاق و بیلاق در قطور داده اسکان نمایند اما مدتی بعضی دولتخواهی معروض میداد که قبل انقبای موی الیه برای دولت و ملت و مملکت باعث خسارت و مضرت کلی است - چه در قبول انقبای او خسارتی که بر ایرانیان رسانیده و حکومت عثمانی را بیستاید بکلی در هم افکند خواهد ماند و دیناری بدست صاحبان اموال مغلوب نخواهد رسید و از آنکه به (احمد آقا) نائب محکوم قطور را ز قلم الامام عداوت و از دوستی شکاک عثمانی باها میگویند قطور سخت دشمنی دارد او که با ایلات خود داخل دره قطور شود احدى از اهالی اقلیم آنجا در مرزین خودشان نمائند بجا عثمانی هجرت خواهند کرد و مع ما فی موی الیه در قطور هم آسوده نشتستند و در حال عثمانی شیوع تاخت و تار نموده و حکومت عثمانی را مجبور بشکایت و تلانی خواهند کرد !! ...

(۵)

(شرفخانه) قریه ایست در داخله محال ساغانس ومن القديم قشلاق (محمد آق) میلانست و بیست و پنج خانوار از آقایان عشیرت میلان دین قریه سکندارند.
(قریه سرای) قشلاق (حاجی شیخ) نامی است از آقایان ایل میلان اهالی این قریه عبارت از صد خانوار اکراد میلان و سیصد خانوار از طایفه نصاری شطوری است.

(قریه ملا حسن) در منتهای اراضی متنازع فیها واقع و مسکنی بجا و در خانوار از ایل (مقوری) است. (حاشیه عام)

هرگاه کومیسرهای دولت ابد مدت علیه در کومیسون منعقد حدود بتوانند شوند که حدود محال قطور را از تپه معروف به (تپه ملا حسن) و یکی از شعبات کوه (الد) است گرفته بانبیه هادو بمعرب رفته و از (کفیر) فاصل حد (ارچک) و (محمدی) گذرانده و بماند رشته کوه نابه تپه های قریه (دور) تابع محال (الباق) و از انجابه تپه های واقع در سمت مغربی (سلمان) که سرحد خلك (الباق) می باشد و (قلعه جریق) ابراست پیوندند آلمان تمامی ایلات (میلان) و (شمسکی) و قریب بدولت و بجا خانوار از ایل (مقوری) و زیاده از چهار صد خانوار از نصاری شطوری و ارمنی و بقدر بجا خانوار از ایل (شکف) داخل دایره تبعیت دولت علیه ایران خواهد کرد و خزانه عامه نیز بقدر ده هزار تومان از بیع هر سال مداخل خواهد نمود و از قوه بخت محصول یعنی بفعل رسانیدن این طلب بحسن اجرای فقرات آتی العرض است

اولاً حسن اداره امور حکومتی و تطهیف آقایان و ملایان و کجندایان قطور و موافقتاً تحفیف مالیات اهالی و رعیت آن.

(۶)

ثانیاً - معناً و ماده مداخله با امور مذهبی و محاکمات شرعی اهل سنت نمودن و اهل ذمت یعنی شطوریان و ارمنیان را از تسلط اکراد نگاه داشتن ثالثاً - آقایان و دینی سفیدان و کجندایان ایلات و دهات را که بین الدوین متنازع فیهاست با نشان و شمشیر و قمر و شال و سرداری اطلاق و تطهیف کردن و در محال مالیاتی که دولت متنازع فیها میگیرد تحقیق کردن و اینها را بتخفیف مالیات ترغیب بفعل تبعیت نمودن.

رابعاً - جلوگیری و خسارت اجلاط اکراد را گرفته اهالی را از عدالت حکومت سفید و مستعین و مطیع ساختن.

اما حسن اداره امور حکومت قطور این نیست که میرزا صادق خان امین نظام دارد و این وضع غیر از ملاط و اسراف امرا و خزانة عامه دولت ابد مدت علیه و توجیف اهالی آن حوالی نامداف نداده زیرا مثل محال قطور محال که بموجب عهدنامه (ایاستفانوس) و (برلین) بدولت علیه داده شود و اهالی هم میل کلی بقول ثالثاً این دولت داشته باشند معلوم است که از هیچ طرف مانعت بدخول مأمورین کشری و لشکری دولت علیه ایران بظهور نمی رسد و لازم نبوده که از برای تسلیم و نسام محال مذکور اختیار این قدر خارج نموده شود حال آنکه اختیار این هم خارج فرموده شده و از دست رفته و مرکب و معبر محال مذکور بدو مانع بدست آمدن باین نیست که بتقلیل خارج کوشید و بنای حکومت ملکیه و عسکریه آنرا از قوا عرض آتی تأسیس فرمود:

اولاً - از برای حکومت محال مذکوره شخصی را معین نموده دارای منصب سرهنگی و وقوف تام با اموال اعیان و اکراد و تمام با اقطاع بحدید و مقتدر بفق و رفیق امور و بر وضع سرحد داران و بفرمان و اخلاق و عقاید آشنا باشد و از برایش ماهی بیست تریان معاش مأموریت مقرر فرموده شود و اجازه داده شود که سواران و عراب را بجهت مأموریت خود را تا مطرب حاصل شود بمقام سپهسالاری بناید و عندی فرموده شود که از احدی بچشک و هدیه و رشوت قبول نکند و در امور عامه خود رأی نموده و از مطالب عامه را بجمع حواله نماید و درین کوبه فقرات خود را مأمور اجرای حکم و قرار مجلس بستاند.

(۷)

ثانیاً - دو نفر محرد از برای ضبط و ثبت امور حسابیه و تحریر بر حاکم از اهالی قری انتخاب و مأمور گردن و برای هر دو ماهی ده تومان ماهیانه معین نمودن و اینها را از کفین حق اضمح و رسوم ممنوع ساختن لابد و لازم است .

ثالثاً - مجلس محال مذکوره را مثل قاعده عثمانیان در هر هفته دو روز منعقد ساختن و حق انتخاب اعضاء را باهالی واکدار نمودن و در امور عامه صورت مجلس و قرار نامه مهوره اینها را معتبر و رسمی الاجرا شناساندن از حکمت حکومت است [اعضا میسوم دیوان و مملکتی ندارند و مجبور خدمت بجای هستند] رابعاً - محض حبس ثلث اهالی ماهی سه تومان بمقتضی حاضر در قفله و سه تومان نیز ششگی که از جانب شیخ عید الله مأمور باشد عوام و ساکن در قریه (زیره - زابله) است مقروض نمودن و کفای الزامه بکار از برای مجلس بحسب داشتن مقتضی است .

خامساً - از برای اعضاء مقروضین و معروضین و مقصود از دهات و محافظت مجلس و غیر هم شش نفر از اینها بجهت نفق غلام سواره از اهالی محال مذکور استخدام نمودن و ماهی هر پیاپی ده هزار و پهر سواره بیست و پنج هزار دینار و برای یک نفر با شش هم چهار تومان ماهیانه دادن و عواید اینها را از بیمه و از ده نیم رسوم تحصیلیه معین نموده و امر و پیشا را بجماک سپردن از هکله واجبات است .

سادساً - در خصوص کفین مالیات موافق بقاعده عثمانیان حرکت نمودن و بجماک دستور العمل دادن که در رسیدن قفله محرد قدیم محل مذکور را بجو اهد و از کجا بجهت مالیات مقدار و جنس مالیاتی که عثمانیان از اهالی محال مذکور میگزیدند تبعی و دانسته و بجهت ثبت کتابچه مالیات عثمانیان راهی بایست بدار الحلاله العلیه روانه نماید .

(استفاد)

اگر چه از مقدار مصحح مالیاتی که عثمانیان از محال مذکور میگزیدند اندک دوی اطلاع ندارد اما نوع مالیات میداند که عبارت از (ویکی) و (رسومات) و (فروش پاره) و (احساب) و (رسوم اضمح) و (بدلات عسکری)

(۸)

و (عشتر از حیوانات) است [استفاده تمام] (حاشیه)

(ویکی) مالیاتی است که نسبت بآبادی و قدرت اهالی از دهات نقد و مقسطه دریافت مینماید . (رسومات) آنست که غیر از سفره و بسکانات و مأمورین محترم هر شخصی از دیگران از ایران بخاک عثمانیه قدم بگذارد سه هزار دینار از و گرفته بگذرد و بدست او میدهند و همان شخص در سالی صد و نصد از حدو بان طرف عبور نماید صد و نصد مبلغ مذکور را گرفته باز بگذرد میدهند و این تذکره مذکور و مرور و بسکانات (فروش پاره) مالیاتی است که هر شخص اسب و اسق و شق و خر و کاه و و کوسفه و نیز اشیاء غرضه و شق از قیمت اینها در چهل پلک رسم میکند . (احساب) مالیاتی است که از اصناف و از اشیاء و از ویکون و تیره و خانه ها بر وضع مختلف هریاه گرفته میشود . (رسوم اضمح) مالیاتی است که روز قبل از عید نوروز از تمامی کوسفند و زرا که در محال مذکور بستانه شمرده از صاحبان بیکدیگر بگذران وینار دریافت مینماید . (بدلات عسکریه) خرابی است از هر نفس دگر غیر مسلم هر سال هشت هزار چند دینار تحویل میکند . (عشتر از حیوانات) جنسی است که از تمامی حیوانات که کاشته و خرین گردید میشود نه پیاپی بجا حبش داده پلک از برای دیوان میکنند . [حاشیه تمام]

سابعاً - امر قشودن ساخوی قفله را بجهت نظام کفین و افراد عسکری را در انظار پار و اعیان منطف و نظم نگاهداشتن و مقدار حاضر قشودن و اکاسه موقتاً ده سته پیاده و فقط صد نفر سواره استخدام نمودن و اینها را هم از خانه های اهالی برداشتن و بعد از برای تغییرات در سربازان نه های سابق العرفین بدارن و علی الخصوص دسته موزین را که در خانه های ارامنه اسکان نموده اند افراد آنرا بکارهای بیرون آوردن باعث منفعت مالیه و موجب خشنودی رعیت و اهالی است . هرگاه عثمانیها عهد نامه سلطان مراد رابع را رسانده اتخاذ کرده مانعت تعبیر قفله قفله نمایند بجا تغییر چهل چاه و قریان خرج کرده قفله قدیم قفله را بر وضع جدید تغییر کرده پلک بتاری طرب نه چای تعبیر نمودن و ساخوی

(۹)

در داخل دایره قزاقین عسکریه اداره نمودن یعنی نگه داشتن کمر عسکری و خراجگیری و قصاصی و تقاضای جیره
غالبه از برای ابقای ناموس عسکریه و ارائه سطوت قاهره دولتی به پیش از هر الزام است.

ثامناً - هرگاه دولت ابد مدت علیه ابدالی محافظت و سرکشت نموده فقط از رسوم عظام که عتباتها
برای هر رأس یک هزاره یار و ریاضت سببند و بواسطی همان یکقران را با هالی بخشند و غنغن و غنا
از هر رأس سه عباسی بگیرند هم تمامی هالی از دولت علیه خشنود میشوند و هم عشاریه هالی
محال متنازع فیها میل بدخول تابعیت دولت علیه مینمایند.

عدم مذاخفه یا مورد شرعیه و محافظت اهل دمت نیز بسته بشروط آتی است:

اول - مأمورین و قشون ساختن و تقیر را از دست ندادن و هرگاه یکی جرأت بسبب و لغو
و از دروازه بخلفه و غیره و طعن بطریق آنها نماید و بطریق فشاری و شطوریان بد بگوید عرو
مواخذه او ردن است.

ثانی - در محاکمات شرعیه قزاق و قبایل مفتی آنها را معمول برداشتن حکم آنها را بموجب اهرکاد
و هرگاه یکی از مدعی و مدعی علیه خارج از محدوده باشد محاکمه آنها را بمجلس حواله نمودن
و حکم مجلس را اهر کردن است.

ثالث - آرامنه و شطوریان را از تعديات اکراد محافظت نمودن و از عدالت مساوات و ابردار
کردن است.

معامله سیاسی که با قایان و ریش سفیدان و کخدیایان ایلات و دهات و اقعه اراخی و قزاق
محال متنازع فیها بموجب اهر کردن از لوازم کار اگاهی است نه ایست که مثل میرزا جاد و خان
امین نظام بر دزد و دخل و مقصد و ولایت مثال و عبا و شمشیر و مطلقه دهد و از آنجا که در
سه مقابل اسب و اسب و قالی و کلم تعارف بگیرند !!!

ندوی کرد و غوی بر دم انبزی کاری در دفعه دوم فقط رفته و دیدم که امین نظام مشارالیه زیاده از هشت

(۱۰)

راس اسب و مواد بان معنی و طریقی و هشت قطار قاطر خلی ضرب دارد چون در وقتیکه در قریه ریش
من قزاق خوی بود هیچیک از آنها نداشت جریا شدم واضح شد که از قایان و ریش سفیدان ایلات
طریقین در مقابل شمشیر ها و شاهای دولتی که با آنها با هم خلعت داده بودند گرفته و قاعت باقی
هم نکرده با شمشیر خان سرتیب و غیره ساخته جیره و علق قشون پیاده و سواره را از اهلای
کوتاه استعجاب دیرانی افراد مذکوره را بلعید و غیره مخارج بیجا غله که عتباتها از برای اردو
بازید در انبار کرده بودند انبارها را باز و غله را باند و خسته های خودشان انبار نموده اند.....

خلاصه - معامله دلتوازی با هالی آن حلی بدون آرزوی پیشکن بزرگداشتن انجمن ساختن
و لا اقل سه چهار سال از تمامی تکالیف افراد اهلای را معسر داشتن - و مجامیر که از جهت تسویه
قراض و قاعزمان با غولای آمده اند مثل عتباتها جیره آنها را لا اقل دو سال دادن است بعد از
دولت ابد مدت علیه این جزویات را اختیار نماید اهلای محال متنازع فیها و کومیسینون و محط
من القیم متعلق بدولت علیه ایران بودن دهات و بیلا قات خرد شایرا اقرار کرده و اظهار
رضایت از قبول رعیتی دولت علیه ایران و امتیاز و مصحفین کومیسینون بفرح با دعای کومیسینون
دولت علیه ایران داده محال مذکوره را داخل در نقشه ایران مینماید.

کریا در اهر است که در زمان تعدید حدود میرزا جعفر خان مشیرالدوله مأمورین دولتی مظهر
همین قطور از امالک دولتی علیه ایران مشناخته بودند اما چون در ولایت پاشا قلوب اهلای
جلب بعتماقی نموده بود ادعای خود را مبتنی بمل اهلای و بمذهب کرده اعتنا قرار آنها نموده ضبط
نمود.

اما جمل شوارت اکراد و غیره را که تین بسته با هرای مراد آتیه الذکر است.

اول - هر چه بدست ترع حدود را از میان دولتی برداشتن و در تعیین و تعدید بیلا و قشلاق
عشار طریقین را فقط اعتنا قرار داده از برای آنها بیلا و قشلاق خارج از محالک دولت متبوعه خودشان

ندادن و صرف مقدرت نمودن که نصف يك عشریت در اینجا نصف دیگرش در اینجا افتاد .
 ثانی - در بندرها و معابر و در سایر نقاط همه قراولخانهها از طرفین ساخته شدند و در جاهای
 مناسب دروازه رسمی معین نمودن و جز این دروازه ها از سایر نقاط احاطه ببلوچ و خروج اهل
 ندادن و بدون تذکره مروری رسمیه آمد و شد اهدیه برانپذیرفتن و مانند عثمانیان هر شخص که داخل
 در خاک ایران میشود تذکره باسم اداره حافظ الصحه دادن و سر هزار دینار گرفتن .
 ثالث - هر باری از ایران بخارج و از خارج بایران داخل میشود جنس و مقدار آنها را ثبت کردند
 و هر هفته اطلاع با اداره کرلش دادن و مانع بدخول اشخاص بجهل الاحوال شدن .
 رابع - بدون رضایت دولتی بجهت عشاير و قبایل طرفین مانع شدن و مقصرین کرا بجان
 دولتی حواسنه میشود بدون مصاحبت گرفتن و تسلیم مأمورین حد و طرفین نمودن .
 خامس - امود اداره هر عشریت را از دست آقایان حاضرین بجا انتزاع کرده هرگاه امکان آن نباشد
 بامورین دولت سپرده شوند طایفه طایفه تقسیم کردن و امر و نهی هر طایفه را برایش سفیدان
 هزارشان و اینجا هم یکی از سر تپان با امنیت سپردن .
 سادس - از مقصرین ریشه و تعارف نکرده کفر بشده بدی دادن و اموال منسوبه و مقصود
 از زندان و راهزنان و هرگاه مرتکب بدست نیابند از عشرت نشان استرداد نمودن و برایش سفیدان
 اینجا را معاتب ساختن است .

ترجمه هفتاد و یکمین بخش محمد الله و ما من شیخ محمد زید و محمد زید و محمد زید و محمد زید
 او روی و دریا و جلال

بنای اتم هرات جناب صاحب دیوان آنجه در باب کدستان عثمانی از دوی بر سید بودند و
 ندوی هم و عذکرده بود که جواب اسئله مذکوره را بخواهیم و فی بداد ازین قرار است :

کوهستان عثمانی عبارت از چهار ولایت و سببی است که سطح این چهار ولایت مساوی باشد
 سطح مالت ایران و تمامی اهل ولایات مذکور بجهت وروسیه و چند هزار نفر است .
 اول - ولایت ارزنة الروم است که دین ولایت نود و شش هزار . ثانی - ولایت دیاربکر است
 که در اینجا هم یکصد و شصت هزار . ثالث - ولایت هکاری است که در اینجا نود و شصت هزار
 هزار . رابع - ولایت موصل است که در اینجا هم یکصد و شصت هزار نفر که جمعا یکصد و یکصد و یکصد
 و شصت هزار نفر موجود است . باقی اهل ولایات مذکوره ترک و عرب و ارمنه است .
 اگر چه تمامی اکاد نژاده ملت قدیم (ماد = مید) هستند ولی اکنون این ارتباط قریه قدیمه آنها
 کسبیه اصلا بچهار فرغانه چند هزار تیره منقسمند . تیره اول - معروف به (بلایان) است
 که قسمت بزرگ آنها در ولایت موصل و قدری هم در دیاربکر و هکاری و جمع کثیری هم در ایران
 محصورانوردی میمانند . تیره دوم - معروف به (میل) است که سیلاق و قشلاق آنها
 در ولایت ارزنة الروم (و وان و هکاری و دیاربکر و در ایران اما که خری .
 سادس) است . تیره سوم - موسوم به (ذیل) و سیلاق و قشلاق آنها در ولایات است
 که تیره دوم با دیاربکر میمانند . تیره چهارم - منسوب به (زی = زانی) است این تیره محصورانوردی
 نکرده مشغول بزراعت و رعایت و مسکون در ولایت ارزنة الروم و دیاربکر هستند .
 از نقطه نظریات هم منقسم به (سر) فرقه میشوند . اول - اهل سنت و شافعی المذهب
 ثانی - نصیری که معروف بعلی الهی . ثالث - یزیدی که نیمی از آفتاب پرست است .
 اینها که سنی هستند غالبا اهل طریقت و طریقه مسلک آنها از (نقشبندی) و از (قادریه)
 عبارت است . اما طریقت قادریه نسبت بنقشبندی خیلی کمتر و ساکنان نقشبندی هم از صد
 هزار نفوس بیشتر است .
 تمامی نقشبندیها خودشان را زیدی خوانده (شیخ طه) و قادریهها نیز خودشان را اچاکان و ریخته

(۱۳)

(شیخ اسماعیل تلوی) شناخته باسم (ندور) مالیات میدهند.

اکثرین رئیس خانقاه شیخ طه (شیخ عبدالله) [م ۱۰۰] و رئیس خانقاه شیخ اسماعیل فقیرالله تلوی (شیخ حمزه) است. از جانب این دو خانقاده دو تمامی قصبات و دهات کردستان عثمانی بل ایران خلیفه ایست که ظاهرگ مشغول باوراد واکاد و انابه و عبادت و باطنی مأمور بجمع ندور و ترسیع دائره نفوذ معنوی ارباب خود باشند.

در میان این دو خانقاده عداوت و نقادی بد قدیم و این روح جنگ و جدال نیامین عشایر و قبایل نقصان نمیشد چند ماه قبل از جنگ آخری روم و روس خلفای طریقی جمع شده آشتی دادند و دختر شیخ حمزه را با زینب القادره پسر شیخ عبدالله در آورده و قرار از میان برداشتند. خانقاه شیخ اسماعیل فقیرالله در قریه (تلو) من محال سعرد تابع دیار کر. و خانقاه شیخ طه در قصبه (نوجیر) من محال (شهر دینان) قضا (کوار) تابع ولایت هکارت واقع و در این هر دو خانقاه مقابر اجداد خودشان مانند امامزاده های حلی معین مری و زیارتگاه تمامی اهالی کردستان است.

و اعتقاد اکراد بر اینست که زیارت همان مقابر قریب عمره دارد و تمامی اکراد طوری معتقدند که مقابرند که هرگاه سبکی در بگذرد چیزی بکی ازین دو مقابر نذر کرده و موقوف میدارند که در وقت رسیدن مأمورند و با آنها بدهند.

و پوست فشی این دو خانقاه ندور و تلوی یکی فروخته بول نقد میگیرند و بدست اجاره داران گذری میدهند این قریه فقیر رفته رفته بدورات و نقد و جنگ جمع میکند.

تمامی مالیات این اکراد عبارت از (ووکو) و (رسم اعظام) است اغلب این مالیات خودشان را مطلقا داده غیر از رئیس خودشان اعتنا بامورین دولت نمیکند و گاهی بدون سوق قشون مالیاتشان را بپروانه اظهار عشق میبندند و تمامی ایلات پادشاه را میبازند و از عثمانی بجزای میجویند هرگاه دولت عثمانی

(۱۴)

مشغول بجنگی باشد بعضی نقد و جنگ و بد نگذارد و دولت یاری میکند و غالب اینها عامی شده اهالی مطیع را میچاپند. اگر چه بعد بعد دولت عثمانی هم قشون فرستاده جزای مالیات آنها را میدهند اما بعد از آنکه قشون از میان آنها بیرون آید باز همان تنقوت جویی خودشان را درست نموده اظهار شترارت می نمایند.

چون دولت عثمانی همیشه است که اطاعت اکراد بسته بدیواری مشایخ آنها است غیر از املا و اراضی موقوفه که مشایخ آنها دارند از برای اطعام طعام فقرای در اولین ماه شصت مجیدی طایفه شیخ حمزه و بنجاه مجیدی بن شیخ عبدالله و بقاوت نیز بن شیخ حمزه و بنجاه مجیدی درین جنگ آخری روم روس ازین دو خانقاده شیخ عبدالله بیابالی اظهار کرده که چهل هزار نفر مرد جنگی عیدان حرب باورده شیخ حمزه که این فقره را شنید او هم متقبل بیست هزار مرد جنگی گردید شد دولت عثمانی هم قول آنها را راست پنداشته در اول جنگ یاردهای و با نیز قشون منظم کافی فرستاده محافظت این دو موقع را بقشون مشایخ حواله نمود اما اینها هنوز از دهات خودشان حرکت نکرده بودند که روسیه وارد حرکت همان دولت و نظیر استیلا نمودند.

شیخ عبدالله که متقبل چهل هزار نفر بود دوازده هزار و سیصد و خیزل فرسواره پیاده ابلاست اکراد دوم و ایران بدار الحریه (اون) و (زایید) و شیخ حمزه نیز هفت هزار و شصت نفر بازره الموم و ایندو قریض آورد دولت عثمانی بدست افراد اینها تنگیهای مارتین و و خجسته رود.

اگر چه در جنگ کاری کردند اما قلبا جیره و عین و مواجب را به بل سده مقابل میگزیدند و دولت گرفتار و در وقت آمدن باورده و مراجعت بدین خودشان اهلای مصیبه دهات را تاراج کرده رعیت

و مملکت را خراب نموده و علاوه برین ارامنه را مجبور نمودند که از دست اینها شکایت بدر بارهای دول معطره نمایند و بگذاشتن آن شدند که اگر برای امتیاز ارامنه فصل معبود را بعد نامه ای استقامتی و برونشند.

بعد از آنکه رومستان آمد و متارک شد اگر با اسلحه و جبهه خانه زیاد با وطن خودشان برگشتند
که اول بهادر بیاید و در رومستان مشق کند شیخ عید الله و همچنین اوکان بردند که مالک
عثمانی را دول معظمه ضمیمه خواهند کرد بعد از مشاوره و مذاکره قرار دادند که رومستان عثمانی
و ایران را ضبط نموده یک حکومت کرد به تشکیل نمایند چون (مارشعون) که رئیس دینی طائفه
نعمانیهاست و در جبال (جبلو) واقع نمایان اوردی و کرد و چوله مرک و جماب سیهیل
نفرمود جنگی و تیراندازی است در میان اینها قریب دلازم دانستند که او را داخل در امر اتحاد
نمایند . شیخ سعید خواهرزاده شیخ عید الله همراهی رشید بیگ رئیس امرای حکارک
خود شان را از سلاطین عباسیه میداند برسم سفارت پیش مارشعون فرستاده یار و طلبیدند
مارشعون اینها را بدین رفته کاتب خود را پیش کشیشان اورد و پای کرد و اوردی و خسرو هستند
فرستاد از اینها را طلبید اینها باین امر رضی شدند و او را خواست که شیخ عید الله را بفرستد
جواب داد که من همیشه با شما هستم اما حالا تکلیف ما اینست که پسران بدرخان باشند که
در (جزیره) من محال مرسل هستند اینها را پیش اندازیم با رومیها بجنگند هرگاه دولت عثمانی
بشدت قادر بدفع اینها باشد باید از دولت تمکین کرد و هرگاه اظهار ضعف نمود از وقت ما هم
ازین طرف شوریده آنچه عمده آمال ما است از قوه بفعل بیایم .

بناباین خبر حضرات مشایخ پیران بدرخان باشارا افعال و اضلال کرده بچنگ دولت عثمانی انداختند
اگر چه دولت عثمانی قشون فرستاد و جمعیت اینها را بپیشان کرد اما تا هنوز هم آن خیال بپمال
از لوجه ضمیر مشایخ مخزن نشسته بل روبرو است .

حتی ندوی که مامور بقریه شیخ عید الله رفتم از وضع و حرکات شیخ معلوم شد که شیخ خیار
شدیدین دارد چه با هم اطعام فقرا در خود (نوجه) هشت باب فرساخته هر روز هر قدر از
یکماد بخت در اینبار میبرد و محض صفا از رواندوز چند نفر چغانا قسار و قند افسار آورده تفکیکها که

از اردو آورده و هر چه دولت عثمانی خواست پس نداده بودند بغير میگرد .

چون ندوی الوقت وضع و حالات شیخ و اگر او را در یک کتابچه مفصلا نوشته و مستقیما بپای
تقدیم نموده بودم حکمی پسران اردوی چهارم و پنجم و ششم رسیده که از کوهستان غفلت نمایند
هر چند عثمانیها در امور کوهستان خودشان در یکوضع بیداری حرکت نمایند اما روز و شب
آمد که این طایفه باغبان را یکی از دو دولت بزرگ کر روس و انگلیس است در چند دولت عثمانی
دولت علیه ایران استعمال نمایند .

از آنکه پولیک و خیالات این دو دولت بزرگ در حق یکدیگر و در حق دولتی ایران و عثمانی دارند
در تردد و قایم و قیامی حضرت سپهسالار اعظمی غیر مستور است از اینصاح آن حرفه فکری
همین قدر بعضی عالی میرسانم که تا که عثمانیها شروع باجلا هات کوهستان خودشان نموده
وجود بعضی اشخاص که خودشان میشناسند از کوهستان بردارند از جانب دولت ایران
علیه قاهره لا اقل دو قریح سرباز عراقی که مملکتشان دور باشد و نتوانند از فوجشان بفرستند
خودشان رخت و آمد نمایند در اوردی و دو قریح نیز در سار و جبال و دو قریح در دستند
با چند عرابه توپ و مقدار کالی سواره و جبهه خانه و سایر لوازم ساخر کذا رده شود خالی
از موقع نیست زیرا قشون ساخر بودن در مواقع مذکوره دو نفع عظیمی دارد یکی سقرت
قشون باعث شکست جرات بشقاوت آنها و یکی هم هرگاه بجهت بیایند مانع دخول تیراز
اینها بپایان خواهد .

هرگاه معروضات ندوی موافق رای و مصلحت دولت ابد مدت علیه شود معلوم
مجموع اجرا کرده اقدام بدفع صایل ملحوظ فرموده خواهد شد باقی الامر الله المستعان

۱۹۳۱

۱۹۳۰

فقرة ششم - لفظ (بدر) یا فرام شکر کرده میگوید که از طریق علمیه و دینی نامرست صاحب (مولوی) سوره کرده شود اما لفظ دیگر بول آیم لطیف علم دینی هم آورده میشود

فقرة هفتم - لفظ (چپی) فقط با فرام اولاد و احفاد دیگر (جلال الدین رومی - قدس سره السامی) [صاحب کتاب شریعی معروف ملو و رازان معروف به (معوی) جناب (جلال الدین رومی - قدس سره السامی) [صاحب کتاب شریعی و معوی] آورده میشود

(يَوْضَعِي)

(توضیح)

اجلی) از لغات ترکیه است معنی (صاحب سوار) افزونه. ششتر. با ادب. مکرم. حبیب حکایت بر موسی بیگ
جز با سبق. صاحب اعتبار. قوتمند) را دارد این لفظ را سید علی غفاریه لغت ترک و از برای اشاره اعتبار
بملازم روم تا مع اسمبولت بن هزارگان داده (موسر بیگ) (میر بیگ) و نیزه میگذرد مترسکان عثمان اول این مترسکان چه دیده
باز به زبان معقبیه (میرسکان) بود برادر سبازانک (حمید بیگ) میگویند بعد از آنکه شاهزادگان معقبیه (افسر)
گفته این لفظ لغوی سواره و کشت تپسین شده است و هزاران آنها بجای دو مترسکان فرستاد همانکه در هندوستان

[illegible][illegible]

فصل ساری

در بیان نشانی و علامت مشرک که نوشته و نوشته مشرک را رسانه را هر کس که

فصل اولی در تعیین نشانی و قرار نام مجلس را ملاحظه نماید بتبیین سبب که در هر صومعه
صومعه ^{مجلس} و تاریخ معلوم است اما در بعضی مجلس در نواز اعضاء هم منسوب باشد چنانچه در مقدم
بآن مناسبت است که یک صومعه تاریخ روس منسوب یک روز قبل از دیگر است اگر تعداد
شمار تاریخ هم در یک روز باشد رجوع بشان و در شان هم نیز مساوات باشد رجوع بتاریخ
و زمان شان و اگر دو هم مساوات باشد رجوع بتاریخ و چون نوکر و اگر دو هم مساوات شود رجوع
بسبب و علم و فضل و ثواب که هر یک در صف سده هم این مقدمه در هر دو جای خواهد بود

اغراضات ثروت و تجارت

شده تم قرارنامه با کلماتی متعدد که فضلا در نظر این علامت بیکی در سهولت و سادگی و خلوص نظر
 باین قرارنامه میسر و دلگراکن معروضات و ایرادات دیگر و دفع دفع شود بهرین وجه قرار
 با کلمات دینا خواهد بود و عمده تحت این سهولت و در هر چه که بخوارنامه بر شرط با کلمات دلگیر
 دارد از اینجا است که در ممالک دیگر که آنها خود طالب یکایک و بکند بکند شریک و پس بکند
 که در این بکند در ممالک حلقه جانب خود معوض است و در حلقه قبول کرده و در این قرار
 بکند طالب بکند کرده اند و در هر چه جاریست مصحح حلقه لا نود است تا بکند
 میباید و در هر چه و قبول لغو

در فصل اول که متعلق است به مرکز و شعب عبادت محمد آورده است و اجمال این کتاب فیهما
از دولت بدین مکتب بایر در مقام هر کجی افزوده که اداره بایست و در حق مستمر گزاری و ملاحظ
تکلیف مشرب بایر خصوصاً اذن مجتهد از جانب کارگزاران دولت علیه تحسین نماید
و کذا در آخر آنکه که رانده بر تکلیف اصص خود خیال دارد از قبیل تسهیل طرق تسهیل
جهت از وی ثروت و دین الهی را مطلق نیست و بایر در هر یک از این خیالات قطع محسوس
بر دولت بر هر واجزه خاص تحسین نماید و نیز در فصل اول سرمایه بایست متعلق است اما مقوله
قبوض بایست که در عوض ملکوت رواج خواهد گرفت متعلق است و گفته است که بایست چندین عمارت
بر سرمایه خود است بر هر سبب لذت که متعلق نماید

وهم در سئو عیار ملان که نوشته است اگر اداره بماند آن عیار را همان شرط قبول کند غیر
مقدم است باین قیه نه که (اگر کمال است نیستیک درین میان) چرا که ملک است بماند آن
استند را همان شرط که غیر قرار می قبول کند و این ملاحظه در اصل نیستیک آن عیار
ارجح بر بماند به که قرار داده اند که نفی مأمور حرم از جانب دولت علیه تفسیر کند غیر
و در نظر حرام

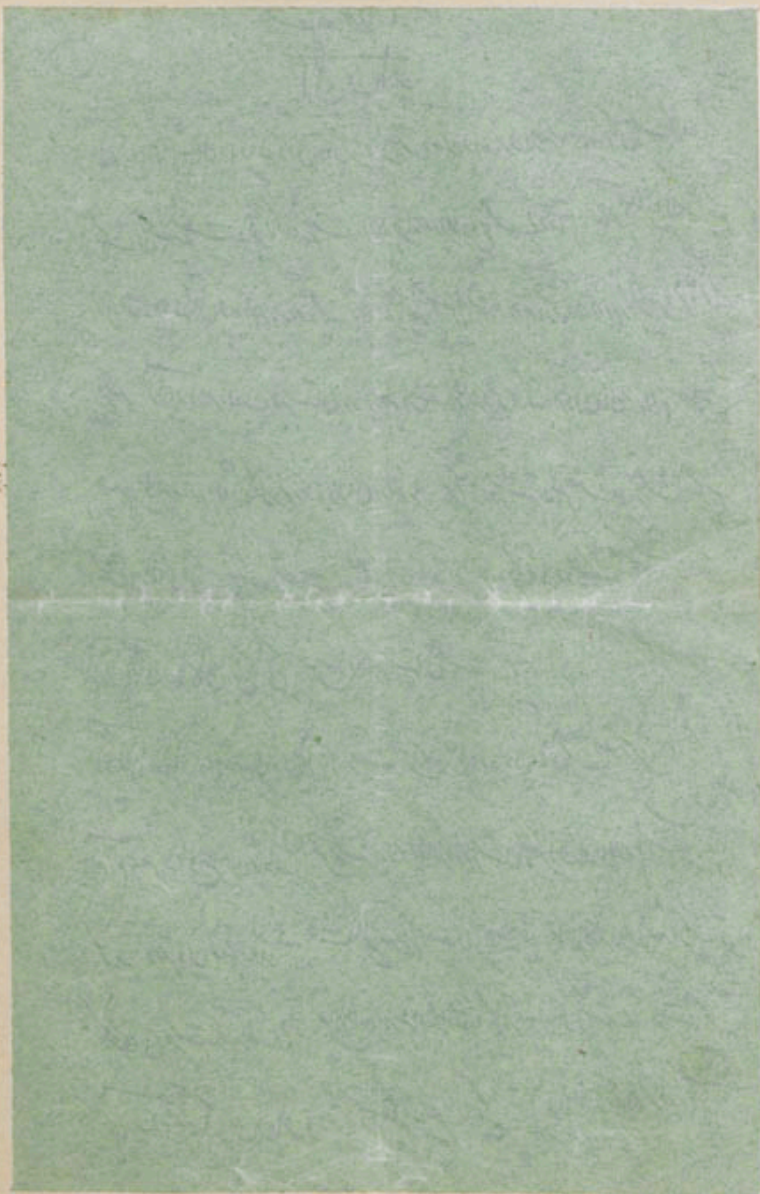
۲ مادامکه از جانب
حضرت شاه تفرین

از جانب اشرف شاهنشاهی و با توابع مهربان نیز از جانب شریف شاه تفرین که در قلعہ های
قطر و ماکو واقع در سرحد و آن قلعہ مقاربت واقع در جانب قاریس را طرفین قرار نمائید و غیر از
موانع منکوره معین و بقیه و غواهی و اراضی و صحاری و بزاری و تلال و جبال واقع در داخل
حدود و نفوذ آهسته قاریس و وان و شمر بند و بصر و غیره واقع و حالت مرعشی که با هشت فتنه
میشود صادر نشود از این جانب نیز با شاه سعادت و عظمت این صلی را مقبول شناخته از طرف
شاهنشاهی تفرین سفرا بیکه که محال واقع در داخل حدود آن طرف از این جانب تفرین نموده شود و از برای
اینکه تجار و باوندان بسبب طرفین با طمانت تمام برود و محکمت آمد و شد نمایند و دوستی باقی بماند
این وثیقه ایغه مشتمل الحقیقه بر حسب و کالت عامه و نیابت محققه مخصوصه کشیده
سلط سطور کزید در ارسال حضور شوکتشاهی و ابلیس مجلس شایع ایران در پیشگاه
داشتند شد که این شرط و عهود مرقومه معین شناخته شود و تا که معقود نص شریف
(ولا تنقضوا الایمان بعد توفیکمها) رعایت شود از جانب اشرف حضرت پادشاه
سعادت و عظمت ماینر متابعت با امر شریفه (و اوفوا بالعہد ان العہد کان
مسؤلاً) متابعت کزید باذن الله الملك العالم لمن صلی خیرا تمام الی يوم القيام
ثبات و دوام بیاید (فمن بدل بعد ما سمعہ فایما اسمہ علی الذی ید فی الحلاله
وحد و الصلوة علی النبی و آلہ و اطهر و افضل و باطنی) (انتهی)

۱۲ از جانب حضرت
شاه تفرین

توضیح

این عهد نامه ایست که وکلای طرفین نوشته و مهر کرده مبادله نموده و این نسخه را
بدیاری ایران فرستاده اند و آنکه در صفحه مید و هشتاد و هشت جلد دوم منظم شده
ضبط است آن نامه سلطان مراد رابع و مصدق این عهد نامه ایست که مورخ تاریخ
اوان شهر شعبان ۱۰۳۹ است و از تاریخهای این عهد واقع میشود که هفت ماه بعد از
عقد معااهده نامدهای رسمی مبادله شده است اعراض نمی

(۵)

و خیزد عکرمی کرده، ایضا که سمو کرمان هر دارا تخت نذرانی آن کز را تفرسته گلشن را
 واکند شسته بهیض از دست نذران پناه برد و در آن روزگار سکندر پند ^{چهار} بیت و چهار
 سال فرزندانی کرد

نهم (عصر المالی امیر یکاوس بن اسکندر بن قابوس) مرز بزرگ دارا در آن ^{کشته}
 فرزند داشت قابوس نامه از دست که را یکیدن و فرزند است مردی که بود
 مکرر بیت و یکیل

دهم (یکد ان شاه بن یکاوس) مرز بزرگ است در آن کوهستان روزگار گذرانست
 و حکومت ال زیار پیمان رسید

توضیح اینک این عصر المالی و عصر المالی غیره از طرف خلفا بن عباس بن علی ^ع که
^ع که

کترین در شهر در وقت سرسختی از مملکت
 در آن روزگار از دست نذران پناه برد
 ۱۲۲۰ هجری قمری

فصل پنجم

در باب کارخانه قند که در قند سانی و وضع در باب قند سانی
 بواسطه باز کردن و آن شهر بر سر دهنه است فقره اوله بعد از آنکه
 در تمام نقاط ملک محروسه ممنوع و غیر مجاز است در غیر این کارخانه قند که در قند
 سانی هیچ قسم قند که در قند سانی که در قند سانی که در قند سانی
 و دیگر است و انچه در قند سانی که در قند سانی که در قند سانی
 علیه است بعد از آنکه در قند سانی که در قند سانی که در قند سانی

فقره ثانیه هر کس بخاطر کارخانه قند که در قند سانی که در قند سانی
 که در قند سانی که در قند سانی که در قند سانی که در قند سانی
 هم میوه کارخانه قند که در قند سانی که در قند سانی که در قند سانی
 اوله هر کس بخاطر کارخانه قند که در قند سانی که در قند سانی که در قند سانی
 عولیه؛ و در آن محل که در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
 میده و در آن محل که در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
 ظاهر نموده و در آن محل که در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
 و در آن محل که در آن است و در آن است و در آن است و در آن است

بامدی

بامدی از جانب حکومت و اداره بهر تیره و ادارت پس و ادارت باز در اول
 رفته اگر در آن محل بر سر زمین کارخانه محصور شده و در آن محل
 باید زمین را در برابر خروج و دخول داشته باشد و نیز بجزه و منفعت
 پس به در آن قرار نهاده و چهار دیوار بهر دیوار آن بقدر زمین باشد و در
 و در دادن و گرفتن چیز از دیوار بهر دیوار است پس آن محل که در راه
 از زیر زمین خارج داشته باشد و بجزه و منفعت آن محل باشد و در آن
 در آن محل دادن و گرفتن چیز خندرسیم باشد و این ترقیات معنی است
 که در آن محل

و عملیات احمدی حق حیل و اولد و آنرا در کارخانه قند که در قند سانی
 در آن محل که در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
 محصور و در آن محل که در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
 سعادت و عملیات کارخانه را تقویت نماید
 خاک صاحب کارخانه و آن است و در آن است و در آن است و در آن است
 و دیگر است و انچه را بهر دیوار بهر دیوار آن بقدر زمین باشد و در
 و در آن محل که در آن است و در آن است و در آن است و در آن است
 کجینیه و در آن محل که در آن است و در آن است و در آن است و در آن است

[illegible]

1010

1011

121

1980

1984

12

1293

1292

فصل پنجم در وقت بارش طوفان چای و آب قند زعفران صبح آهنگها میباشند در مغیر نبات هر راز و قدری که در مجلس است

عسکری در این خواب بود

فصل ششم
بغضای حق تعالی بنده را که در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است

حضرت مفتی
که در آنجا که در جبهه مبارزه رسیدند و قربت کنند

الحی لطف

فصل ششم کتایف در ادب و نقد در شعر است

[illegible]

نظم حوا و آب انبارها در محبت دینداران
عزت و ضبط مولد جبر و محبت
و کمال پنج صفت و غیره آنرا با هم
در این لکیم ذکر قبایح یانه که بعد از گفتار قرار داد مجلس هجدهم
از اجراء کرده خوانند

فصل نهم در حب و تارت با طاعت پنج نفر مختار دانگی جمیع قرار داد که دو دستور العله را در بند اول در جرایم کتبی و غیره نوشته
در مجلس دکتور شهری که هیئت روز منعقد است مطرح نما که فی الجمله بهر وجه و قیود اکثریت آراء بهر چه قرار نیست مختص
دائر مجموع اجرا خواهند گشت

[illegible]

دفتر

فصل در آردم منبع نهفت هزارقان که لغزان خلیف کوچه و منبع
در بار روشنای کار و لفظ همه که از
دوران اعلا حضرت می شود نظر بس که در این امر در جریافته و سرایه هم رسیده است دوازده سال اول آشفته آمانا
حضرت کنه و ملک و نیم نصف آرزو و سال بی که در آرد و حبسیه و آخر خواه نیست هیچ حضرت لغواید که این ضرر در حضرت
در ملک و نیم نصف در سال بی و بعد آمانا از خزانه عمره برداشته شود

فصل بیستم بیان آنکه شهر دکن خسته را در غایت آبادی و رونق آوردن ضرورت مشایخ از شهرهای دیگر است

[illegible][illegible][illegible][illegible]

عجلین خاص و زرا

هستند مطالبی را که اهیقی ندارد مسئولیت آنرا بر گردن گرفته بدون مراجعت
قراری بآن مطلب میدهند اما هر مطلبی که راجع بامور عامه و پولیتیک و حقوق دولتی
و تعیین و ایجاد قانون است هیچ ویزی از وزراء مأذون نیست که خود سران و بند
قرار مجلس و دستخط همایون مطلبی را بجمع اجرا کند.

مقرر یازدهم عزل و نصب ولایات و سقرا و سرداران بزرگ و محاکات آنجا
و ایجاد و انحلال انواع مالیات و رسوم و تنظیم و تعدیل قوانین و تدقیق مدافع و محاجج
دولت و تمیز و کس مقدار قشون و پولیس و ژاندارم و سوار قشون و تعدیل و تعیین
مواجب مامورین و فروع و خریدن بعضی اشیاء و لوازم دولتی و تدقیق یادداشت
برای سقرا و سفرای خارجه و الحاصل تمامی امور معطره دولت و مملکت قبل از اجرا
درین مجلس مذاکره کرده بعد قرار نامه مجلس بعرض رسانیده میشود.

مقرر دوازدهم غیور از ایجاد و ایام و سیمیه هر روز شنبه و سه شنبه و پنجشنبه
مجلس خاص و کلان شش ساعت بعزوب مانده منعقد میگردد و بدون عذر شرعی
هیچیک از اعضا حق ندارند از ملازمت مجلس غیور زنند و همچنین یکی از اعضا بدون عذر
شرعی مجلس نباید مواجب یکا هزار و آن برای آن روز بعد از آن جزای نقدی ضبط
میگردد و اگر سه روز غیور از مجلس نیاید از جانب ریاست اخطار نامه فرستاده
اسباب عدم مداومت از او پرسیده میشود هرگاه جواب شافی ندهد از عفو
معذور شمرده خواهد شد.

مقرر سیزدهم اگر عذر شرعی برای یک یا چند عضو در مجلس لازم است که اجازت نامه
بمقام ریاست نوشته اطلاع بدهد و عذر شرعی فقاقت و حریت یکی از
متعلقان و نامزدی آنها و حضور همایون بودن و شداست.

مقرر چهاردهم هرگاه کسی که راجع بمجلس است صدراعظم بالای آن کاغذ این
عبارة را (در مجلس خاص و کلان مذاکره نموده شود) ۲۳ ص ۱۲۴ نوشته
و اطاق اوراق میفرستد معبر اوراق نیز مضمون این ورق را بطور خلاصه در

علاقه الرسم و العادته
و حسب الزام و شایسته
عظم در سایر ایام و وقت
العاده

[۲]

در دفتر ثبت کرده شرح متراجمه و تاریخ حوادث صدراعظم و تاریخ و شرح و شرح کاغذ را در پشت
آن اشارت کرده بکلیسہ اطلس کلی شجره [۲] میگذارد مجلس که منعقد میگردد
همان کلیسہ را بجای آورد و بمقتضای صدارت تقدیم کرده و قضا را بعد از استشار
کفیه از مجلس بیرون میگرد.

مقرر پانزدهم مستشار وزارت همان اوراق را باعتبار شرح و شرح اول یا از هر یک
و شرح ثانیه را بعد از شرح اول و قضا علی هذا در مجلس در سبب میگرد که تمامی اعضا در اطراف آن
و در صدق ششسته اند بطوری که اعضا بشنوند خوانده متظروا میباشود. مجلس شروع
مذاکره کرده هر قراری که میدهند همان قرار را اول بکتابخانه مسوده ثبت کرده و میخواند
و اعضا بدان را میخوانند مسوده را اعضا میدهند و معتبرترین نیز (اعتراف میدارم) نوشته همین
جمله را اعضا میخوانند.

مقرر شانزدهم هر اوراقی که بموجب مقرر پانزدهم معامله گردیده میشود معنی اصل
صدراعظم همان کاغذ را مع قرار نامه مجلس و اعتبارات معتبرترین گرفته اول غلام
مندرجات آن کاغذ را بعد از غلام مندراجات و اعتبارات معتبرترین را باسم و رسم بعد
از ای اکثریت را در یک کاغذ نوشته در مجلس میخواند بعد از حد و اطلاق معنی
مختصین مجلس آن مسوده را پاک و نویسی کرده مجلس تقدیم نمیدارد و تمامی اعضا
هم بعد از مطالعه زیر را میخوانند و میخوانند بمقتضای میبدهند.

مقرر هفدهم هرگاه یکی از وزرای دربار در مجلس حضور غیور ساند کاغذ یکبار جمع
بماده آن و نویسی در آن مجلس قرائت نمیشود و بالعکس آن کاغذ شاک آن از وزیر
اول و ریاست و قرائت گردیده بعد بموقع رسم گذارد و مثل سایر اعضا آن فقره را در
استعلام میباشود.

مقرر هیجدهم قرار نامه مجلس را هم اعضای مجلس موافق با جدول نشریات میفرمایند
یعنی اول اعضا که از هر کجاست است هر کس که از هر بعد رئیس مجلس میفرماید
مأموریت اعضا در وقت مبر اینها نوشته میشود طرف و سایر کاغذ بالا و بعضی پایین است

چون رنگ بیرون خارج
کلی شجره است لهذا
رنگ کلیسہ مخصوص مجلس
خاص و کلان از اطلس
کلی شجره فی اختیار
کرده و کتاب سینه
خدا شایسته موسسه
بر (قریزی کتاب) یعنی
کتاب شرح نموده اند
مذاکره رنگ کلیسہ
لازم است سفید
زیرا که زمین بیوت
دولتی سفید است

با قیودات

فقره نوزدهم بعد از نوشته و بجز برداشتن قرار نامه ها مستشار صدارت آنها را در هر کس
کرده بعد از اوراق داده قبضه خود را پس میگرد. مدیر اوراق نیز در وقت اشارت کرده بخشی
مجلس میدهند و او هم در سجل مجلس بضمیمه ثبت کرده بمقام صدارت تقدیم مینماید.
صدراعظم نیز اگر مقتضی بداند برای هر کس از یک نفر است نوشته مخصوص همان روز
هر کسی شرفیست و صدور باید فقط آن حکم را براسطه یک اطلاع اطلاع میدهند و اگر
مقتضی نداند اول قرار مجلس را بکاتب اطلاع داده بعد از نتیجه اطلاع بکاتبی
همان روز میدهند.

فقره بیستم بعد از تمام عمل هر کس با مسودات و اعتراضات و سایر مستندات بیک پاکت
گذارده و محض الحفظ در بایان سر پاکت بالا از و بجز در مجلس نمیبرد و در بایان داده میشود.
مدیر اوراق نیز بمرور و غرض کرده در روی پاکت نوشته اند کرده بعد از ثبت در دفتر همان
روز بخواند و اوراق که باشند و آنرا ساخته شده است بموجب قاعده قیود در
دولت بجز مخصوص افسال و در محل مخصوص آن ماه محفوظ میدارد و بدو نام مجلس
همچون وقت این پاکتها از بایان برداشته و مکتوب کرده میشود. مکتوبت همین.

فقره بیست و یکم امروا اوراق در مجلس و رای نوشتن و مسوده بکلی آید و با مستشار
صدارت و بکتابی و ثبت با مکتوب مجلس است و طی همان دو شخص صاحب رای باشند
اگر چه بعد از ثبت از بایان و کاتب القیص دارا القیص از برای ثبت اوراق بوقت مکتوب
مجلس داده میشود اما این ثبات در هنگام مذاکره مجلس ندارند و اوراق همه
و سایر و طی نامتوب مجلس بثبت نداده بضمیمه ثبت بدو سوار نموده و آنرا در دفتر
مثل سایر دفاتر و اوراق بخواند اوراق فرستاده علی الصبح باز از خواند اوراق بایان
باید.

فقره بیست و دوم لایحه های قرائین و تقاضات از برای تدقیقات چند نسخه طبع شده بجهت هر
اعضای آن نسخه داده میشود و مشاوران هم باین تدقیقات لایحه را نموده هدایت اطلاع در وقت
یک هفته همان لایحه را بمقام ریاست داده در مجلس مخصوص مذاکره نموده قرار میدهند.
فقره بیست و سوم هرگاه حضور شخصی خارجی در مجلس لازم آید از جانب ریاست متعین نوشته

براسطه یکی از اجداد نمای مخصوص مجلس که از بایان ها و اخبار نمایان هستند فرستاده
آن شخص دعوت کرده میشود اما اگر آن شخص از روز یا باشد باید که یکی از سر همکات
اجرا نامه آن شخص را برده قبضه الواجب بیاورد.

فقره بیست و چهارم خدام این مجلس ب زبان و کلماتی مادر زادی است که از مخصوص اخبار بایان
باشی تربیت میکند و نیز بایان باشی بیشتر در مجلس دم درده و صندوق مخصوص خود داشته
مستقل امر است. هرگاه یکی از اعضای کرام کاری داشته باشند بایان و اشارت مخصوص
ببایان باشی فرموده آن هم امر آن شخص بجهت را بجا می آید.

فقره بیست و پنجم فقره چهارم قانون بایان هرگاه شخصی از اشخاص سوار دولت را اختیار نماید
بعد از آنکه برای شخص کاشف اسرار معذور و بوقع اجرا آورده میشود. اگر آن سوار است
اختلاف و شورش شده است اعدام. اگر باعث قطع مراد و سیاسی و دینی شده مؤبد
آهن بند. اگر مانع اجرای خیال غیر خواهان دولت شده مؤبد از نکره اخراج. اگر
از مواد عادی باشد از عقوبت عزل و سه سال محلی التواقی بی مامور بقی است.

فقره بیست و ششم صدراعظم دولت مامور است که این قانون را بجمع اجرا گذارده مقرر
شود که از هر کس بظهور نیاید تخلفی نکند و کذا

1619

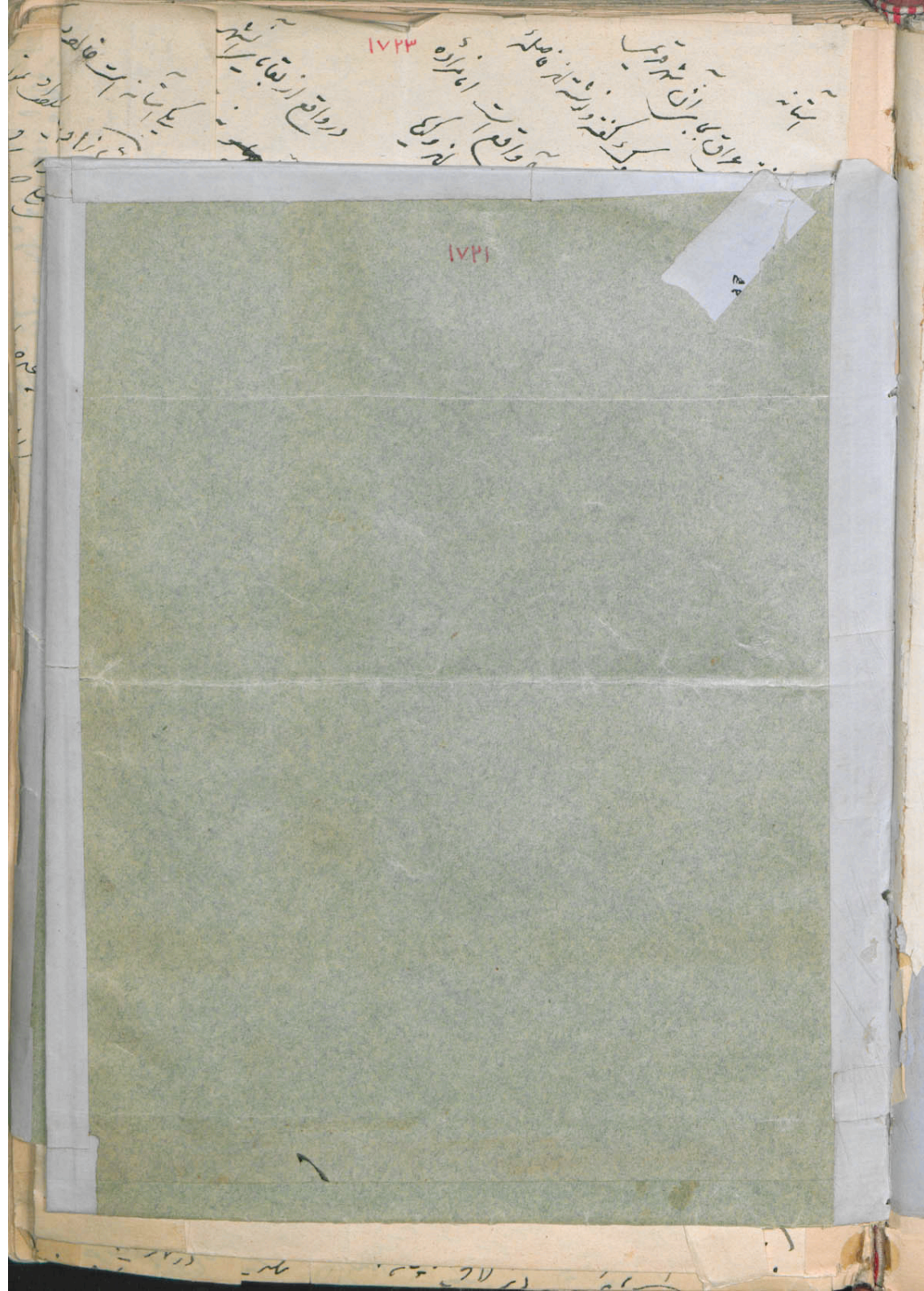
٦٨

1618

بسم الله الرحمن الرحيم

١٥

[illegible]

۱۷۲۳

۱۷۲۱

۱۷۲۱

[illegible]

فلا تفرحوا به يومئذ
فلا تفرحوا به يومئذ

A photograph of a blank, aged, light greenish-grey page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The page shows signs of wear, including creases and discoloration. The page is bound on the left edge, with visible stitching or binding material. The page is labeled "148" in red ink near the top center.

[illegible][illegible]

[illegible][illegible][illegible][illegible]

(Faint handwritten notes in Persian script)

IVPA

1429

des affaires étrangères à Téhéran, et dernièrement au ministère de la justice, sera nommé commissaire en vertu de l'article 2 de cette convention pour la démarcation locale de la ligne frontrière, sur la base établie dans l'article 2.

Perse

Traité avec la Russie pour la rectification de la frontière

Le *Mémorial diplomatique*, dans son numéro du 18 mars, annonçait que parmi les pièces contenues dans un *Blue Book*, qui a été distribué par le gouvernement anglais aux deux Chambres du Parlement, figurait un traité intervenu dans le cours du mois de décembre de l'année dernière entre la Perse et la Russie relativement à une rectification de frontière.

Nous sommes aujourd'hui à même de publier le texte de ce document :

Au nom de Dieu tout-puissant, Sa Majesté le Shah de Perse, et S. M. l'Empereur et autocrate de toutes les Russies, reconnaissant la nécessité de définir exactement la frontière de leur possessions orientales de la mer Caspienne, et d'y établir la sécurité et la tranquillité, ont convenu de conclure une convention à cet effet, et ont nommé comme leurs plénipotentiaires :

S. M. le Shah de Perse, d'une part, Mirza-Said Khan, Mauteim-ul-Mulk, son ministre des affaires étrangères ;

S. M. l'empereur et autocrate de toutes les

Qui, ayant échangé leurs pleins pouvoirs respectifs, reconnus en bonne et due forme, ont convenu et rédigé les articles suivants :

Art. 19. — La ligne frontière entre les possessions de l'Empire russe et l'Empire persan, à l'est de la mer Caspienne, est tracée ainsi qu'il suit : commençant au golfe du Khankouï, le point où la frontière de l'Empire russe quitte le golfe du Khankouï, elle s'étend jusqu'au Chaï. De Chaï la ligne frontière suit dans une direction nord-est les sommets de Songou Darb, et les chaînes de Sagrim de là, elle s'étend plus au nord de la rivière Chanderik, et gagne le lit de cette rivière à Tchakouï. De Tchakouï elle court dans une direction nord-est, le long de la chaîne des montagnes qui s'étendent les vallées de Chanderik et de Sumbar, et s'étend le long de la chaîne de ces montagnes plus au nord, en descendant vers le lit de Sumbar à Tendarou, où le fleuve Agh-Aghjan se jette. De ce point on

[illegible]

nant le long de sa hauteur vers le sud-est, et contournant, alors, vers le nord, le village de Keltechina, elle court vers le point où les montagnes Ziri-Kon et Kizil-dagh se joignent, s'étendant de là, vers le sud-est, le long des cimes de la chaîne de Ziri-Kon, pour aboutir dans la vallée du fleuve de Baba-Durmaz. Elle se dirige alors au nord et atteint l'oasis de la route qui mène de Gazyars à Lutfabad, en laissant au levant la forteresse de Baba-Durmaz.

ART. 2. — Bien que, dans l'article premier de la présente convention, les points principaux au travers desquels passe la ligne-frontière, soient indiqués, entre les possessions de la Russie et de la Perse, les hautes parties contractantes doivent nommer des commissaires spéciaux, dans le but de tracer exactement sur les lieux la ligne-frontière, et d'ériger les poteaux marquant les propres limites. La date et le lieu de la réunion desdits commissaires seront mutuellement convenus par les hautes parties contractantes.

[illegible]

Art. 4. — Ayant en vue le développement des transactions commerciales entre la province transcaspienne et le Khorassan, les

[illegible]

... les capitales, mais non d'y

seulement immédiatement, il leur a accordé
encore un terme de toute une année.

le arrêté à Moscou il y a quinze jours. Son
nom est Mandanowitch. Il est enfermé

C'est la première fois que ce poste émis

Il a déjà posé

travé en toute occasion le marché des ar
bres. Avec le général Kaufmann, le com

passés une influence aussi considérable

de la raison. Or ces... On ne peut pas...
être trouvés. M. G... a fait en plein

chancelier plus libérale que les libéraux, et
autres adoucissant leurs objurgations. C

est le danger pour le ministère.

rien n'est à Kilmah...

VARIÉTÉS

SOCIÉTÉ DES AMIS DE LA PAIX

Martedì 30 marzo è in lieu, dans

composées et classées, dans l'ordre
suivant à l'ordinaire, par M. Ad. Franc

istres des différents cultes.

26 mars | 7 avril :

nihilistes continuent leurs criminelles ag-

de punition des assassins politiques et sociaux.

Les Allemands vivent dans une certaine

caractère très énergique et le meilleur homme d'affaires de son époque. Il me servait en rien.

1279

بسم الله الرحمن الرحيم
عزنا الله ووالدك
والله تعالى

وَلَا تَنفَكُوا عَلَى الَّذِينَ فِي الْعِصْيَانِ

الوحيد تاييد الملك الجياري كورنثاين
و مستخدم

بنی از قرآن و احکام آن را در میان
مصدق خود حیدر الله علیه و آله و سلم
خواند که معنی این تمجید است که گفته اند
الله تعالی را بنده خدا را که او را می توان
توفیق هر چه هست توفیق فرمود پس از آنکه
در میان مردم

قالوا

بر دست بتلوه نام و الحوام و حباب است که بخند و زخمی و ناله و دعا و مولانا

وغيره
ان تال البر حتى ينعجب فرحهم ولم يسمعوا
منه

الحنة فاعشأ لها خطبة وأبسر نكاح يومه من اللذين

[illegible]

هست چنانکه در تذکره دولرخوان مرشدی در خدمت ایشان بقدر کمال در مشورت و در

حق اللوات کتاس هاست بخنونه رو کرد که حق کم کرنا بیشینه و نه مارا ته که حرم

حسب التورست مودنه و نه مالک اهن حبسه لله طلبا امرانه موضع وله در کر کنده

برای احاطه بر خط طبرستان مرکز این اهرام است و این مقدار از اهرام
بهمه کمال قدرت الهی که در این اهرام و در این اهرام و در این اهرام

است انما ندرت در طهر حضرت زینب علیه السلام و در نهامه کلام مطهر
الشیخ نعمانی رحمه الله که میفرماید: اینها حق است بخونع و مله

دو عین انحرارست و این طریقی هر دو را که به هم پیوسته است را خواص
انحرار المسترک و کافور و امثالهم نامند و از جهت آنکه در حشر انحرار

که در موضع کور و له با صدف و صدف است از اجزاء و پوست از حشرات است
فقط در او باد صوفی که در کور و له است و کور و له است و کور و له است

صده و هشتاد که در کتب است حدود طبعی می باشد اما پس از وضع کونکله هر چه، مرکز

[illegible]

معدن ایاک الوافه کهنه است مقدار هزار و یکصد عامر خاندانند شیخ قمار السه و دیگر که در
ساحل دجله و کوچه دارد و میزند و هر سال بر این طایفه مقومی و یک سال و دو سه سال و اما

والوفيق غفر له در خفیه الدالی الخ کما فعله متمم به
در اتم ایامی محرم حتم له دست اندر بیدار و در ایامی زانده ای که مقدر به کبر

کردند کینه در دلش افکند و فتنه بد و حاصل امارت را در کمر و شمشیر و سحر و جادو

وَمِنْ رِجَالِهِ ابْنُ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or date, located at the bottom of the page.

Handwritten notes in Arabic script, including the word "مكتبة" (Library) and the number "٩١٥٠".

١٥٨

[illegible]

1/10/19

ابراهيم بن محمد بن ابراهيم
 الفقيه السمرقندي
 حبل نفوسه

در بیان...

بسم الله الرحمن الرحيم

و الحمد لله رب العالمين

و الصلوة والسلام على من لا نبي بعده

فهرست معاهدات و قرارنامه‌ها و ناجیات
و عدد صحایف و وقوع آنها در سنوات هجری
مطابق با سنوات مسیحی

معاهدات	صفحه	هجری سنوات	مسیحی سنوات
معاهده جنات خاتم النبیین باطمانیه از امده و یهود	۱	۴	
معاهده حضرت امام موسی باطمانیه و صفا شیر و ارامنه	۷	۳۰	
معاهدات سلطان ایران با دول متحابه ایران با عثمانی			سنوات
معاهدات	صفحه	هجری سنوات	مسیحی سنوات
عهدنامه شاه صفیه و عثمان باسطان از اربع اردشاه	۱۱	۱۰۴۹	۱۶۳۹
عهدنامه نادرشاه با سلطان محمود خان از اردشاه عثمانی	۱۵	۱۱۵۰	۱۷۴۷
عهدنامه فضل شاه و صفیه باسلمان محمود خان از اردشاه	۱۹	۱۲۳۸	۱۸۲۲

معاهدات	صفحه	هجری سنوات	مسیحی سنوات
عهدنامه محمدشاه مرحوم باسالار علی محمد خان اردشاه	۲۵	۱۲۶۳	۱۸۴۵
ایران با روس			
عهدنامه فضل شاه طاب الله شواه	۳۰	۱۲۶۸	۱۸۱۳
عهدنامه فضل شاه جنت آباد کاه	۴۰	۱۲۶۲	۱۸۴۵
عهدنامه فضل شاه جنت آباد کاه بخارین	۴۹	۱۲۶۲	۱۸۴۵
قرارنامه ندرت قیام	۵۴	۱۲۶۳	۱۸۲۷
قرارنامه اخلاص	۶۲	۱۲۵۹	۱۸۴۳
قرارنامه سجدات	۶۵	۱۲۵۰	۱۸۴۳
ایران با انگلیس			

معاملات	صفحه	هجری	میلادی
عهدنامه فیصله شاه طاهرشاه بادره انگلیس	۵۷	۱۲۲۴	۱۸۰۹
عهدنامه فیصله شاه مغفور بادره انگلیس	۷۲	۱۲۲۷	۱۸۱۲
عهدنامه محمدشاه طاهر بادره انگلیس	۷۸	۱۲۵۷	۱۸۴۱
فرماننامه نادرشاه بادره بادره بادره	۸۱	۱۲۹۷	۱۸۵۰
فرماننامه دربار بادره	۸۲	۱۲۹۹	۱۸۵۲
مصلحه نامه ناصرالدین شاه بادره انگلیس	۸۶	۱۲۷۳	۱۸۵۶
ایران با فرانسه			
عهدنامه فیصله شاه بادره بادره	۹۱	۱۲۲۲	۱۸۰۷
عهدنامه ناصرالدین شاه بادره بادره	۹۷	۱۲۷۱	۱۸۵۵

معاملات	صفحه	هجری	میلادی
ایران با آتریش			
عهدنامه ناصرالدین شاه بادره بادره	۱۰۱	۱۲۷۳	۱۸۵۸
ایران با امریک			
عهدنامه محمدشاه مرجوم بادره بادره	۱۱۰	۱۲۵۷	۱۸۴۱
ایران با بلجیک			
عهدنامه ناصرالدین شاه بادره بادره	۱۱۶	۱۲۷۳	۱۸۵۷
ایران با پروس			
عهدنامه ناصرالدین شاه بادره بادره	۱۲۴	۱۲۷۳	۱۸۵۷
ایران با ساروانیا			

معاهدات	صفحات	هجری	میلادی
عهدنامه ناصرالدین شاه با سارانیان	۱۲۹	۱۲۷۳	۱۲۵۷
ایران با اسپانیول			
عهدنامه محمد شاه طابشاه	۱۳۳	۱۲۵۸	۱۸۴۲
ایران با هولند			
عهدنامه ناصرالدین شاه با کلبویم سیم	۱۳۸	۱۲۷۳	۱۸۵۷
ایران با دانیمارک			
عهدنامه ناصرالدین شاه با فروریان هفتم	۱۳۱	۱۲۷۳	۱۸۵۸
ایران با سوید و نورویج			
عهدنامه ناصرالدین شاه	۱۳۳	۱۲۷۵	۱۸۵۸

معاهدات	صفحات	هجری	میلادی
ایران با یونان			
عهدنامه ناصرالدین شاه با یونان	۱۳۹	۱۲۷۸	۱۸۶۱
ایران با ایتالیا			
عهدنامه ناصرالدین شاه	۱۵۷	۱۲۷۹	۱۸۶۲
ایران با عثمانی			
قرارداد تلغرافیه	۱۶۶	۱۲۸۰	۱۸۶۳
عهدنامه منعقد فیما بین دول عسله بعد از محاربه سیواس تا			
عهدنامه منعقد در فوق	۱۷۰	۱۲۷۳	۱۸۵۶
ترجمه کاغذ نابلیور به امپراطور روس	۱۷۷	۱۲۷۱	۱۸۵۴

معاملات	صفحات	مجموعه
ویدئ نامه بطر کبر پادشاه روستیه	۱۸۲	
قانون نامه دولت عثمانی در بایتمملکات لایقبعده دول خارجیه در خاک		
ترجمه قانون نامه فوق	۱۸۵	۱۲۸۴
اسیران باعنه ما فی		
سوره عهد نامه دو سینه و غیره که مضامین منوعه است و هر کدام	۱۹۳	۱۲۸۵
اسیران با انگلیس		
قران نامه نافع و افیه	۲۰۲	۱۲۸۹
اسیران با کمپانی انگلیس		
قران نامه راه آهن با بارش و غیره	۲۱۲	۱۲۸۹
فرانسه با روس		
قران عهد نامه و دیار جنوب قوتولها	۲۲۵	۱۲۹۱

کتابخانه
موزه و مرکز اسناد
سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

(۵)

انجمن امری چند که از مدبران مدینه و احب دارند و گفت از ان جا برآید
 و وفا عهد و پیمان نمایند که اگر متفق و متشکلین امر حرب استخوان و پنهان
 نمایند در میان مسلمانان را در فتنه خود راه نهند که در هر فرصت با اهل
 اسلام دست یابند و امر حرب را در فتنه و عصیان خود فرود نیارند و اهل
 حرب را از راه داد و ستد و تسبیح سلاح نیز و شیر و آب و غیره و طریق کید
 نیز که در میان و اهل خود اقامت یابند و پنهان نمایند و صاحب خود را نزد اهل
 حرب نبرند و زبان و دست اندازد امر حرب نمایند و ضیافت اهل حرب
 کنند که در بلاد و کفر و فتنه لازم باشد و اگر کسی را در حواله ایشان واقع شود
 تا سر روز و شب رعایت او را بر خود لازم دانستند و زیاده لازم نیست و از آن
 و کرده امر شر را از مسلمانان هرگز نهند و اگر احتیاج افتد به چنان
 کردن که از مسلمانان در منازل و اطاعت و عمارت خود او را جای دهند
 و مویست نمایند و در معاش و غزوه و اقامت پنهان باشند تا فتنه از میان
 و فرزند ان و ازواج مسلمانان در میان نمایند و نشان نهند و از شر
 در کفر و ناپس گری از امر و مدبر در امری از این امور بخوان و تفصیر نماید بشرط
 و عهد را باطل ننهد و بشد پس باز است از او حد ارتقا و رسول
 با او خضر عظیم نزد پس و وفا عهد و شرط را بر خود لازم و واجب نموده تا
 روزی که حد ارتقا را خواسته شود باشد است با بجز عهد نامه از خط که در
 میان خواهد بود بر حسب شان و رؤس است حضرت محمد مصطفی صلی الله علیه و آله
 و از رسم نوشتن شرط نامه در میان باشد

(۴)

حسب الامر و حضرت رسول خدا محمد مصطفی صلی الله علیه و آله نوشت این عهد نامه را
 در روز دوشنبه چهارم ماه که ششم از سال چهارم از هجرت کائنات است نهادت
 حق سبحانه و تعالی بکند در هر کجا نوشته شد است بر بنده ای که خدای تعالی بخواهد

(۱۵)

منقول و با هر ادب ادب رس قرطبه حضرت ادا اید و کدن حکم و اجازت
عبر از جگر حودت و انفراد بر حوض اولین نامه ها بر منفرقه متدین
اولین درگاه سعادت و شکست بر منفرقه لادن افتخار الابد و الاکارم
منفرقه علم نام دام جده اید هر که نزدیک دروازه اوله بر حوض جلال
و نیز در است مظهر همان حکم منان بر رب العالمین و نیز و اگر الله جل و اید

نورال ۱۰۴۹

مهرت جده نامه فرشته رضوان جایی و سلطان مهر و خان اولی سلطان
علمنا نسخه کرده ۱۱۶

جری
۱۷۲۷

سید ابرار محمد ارحم

اگرچه اندر نام عبیران الفتن باقی طوفان اسلام و اجماعی عبیران الامم
بنی الامم با نظم و انوار المنزه عربی و کوفی و الاطین و اجماعی
بر امر المسلمین و از اید عظیم علوم و لغت و رسم هر طریقه و اهرام
با انوار الهی و در کتاب المجدد و اید الله عز و جل و العفو
و حسن الله علی رسول الله ص حب السلام المحمده و اید الله جل و اید الله
خفا و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
در اثر اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
قبل سلطنت شده با اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
در اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
نظر به مب غنی است و جماعت و حق را اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل

از حضرت

(۱۶)

از سلطنت ایشان نشانی و بهر از لکن الحاج کر از ان کرده تا شریک اوست
هر که ان طایفه با لکن و بکنان در کت لایق و در حقیقت خلقت خلقت
رضوان الله علیهم تا بهر که کمال منزلت و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
قرن و از حالات سلطنت کمال کرده و نیز و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
جهان را فتح و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
مقام محمدی و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
سلطان الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
خبره اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
در حق عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
سفر و کثرت و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
حکیم و کمال و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
تألف و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
تا بهر که اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
مزدک و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
اطلام و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل
و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل و اید الله عز و جل

(۲۷)

جانب محبت و سعادت لغاب از در زاده السید محمد نوری معتمد است
 و از احوال طریقی در حالت عیبه عثمانیه و در نصف اول از تیره اول و در
 ثانی خصوص بن ربه است مرحض و نبی بشر بود و احوال عکس بود از ثانی
 دادن و ملا حظ و مبارک و کلمات با هم میار که افتخار معاهده با رک که در ضمن
 به فقره این قرار داده است و در این کتاب سخط بنان و در بعضی صفحه آورده
 ارام به سر شود
 فقره اول در لفظ اسلام است و در این معنی طریقی را در کمال
 از کبر که از عاقلان ترک کنند و کلمات این فقره مفاد است و توبه مطهر است
 مخصوصه مندرجه در فقره چهارم خلاصه
 فقره دوم دولت ایران میسر کند و جمع از امر سبط و ولایت ذاب فرار
 جانب عزیزی و ابودولت عثمانی ترک کند و دولت عثمانی میسر کند
 جانب شرقی و ولایت ذاب جمع از امر سبط و ولایت ذاب فرار
 ایران ترک کند و دولت ایران قویا میسر کند و در حق میزد و در ولایت
 سیمانیه از هر که نهاده حرف نظر کرده و کلمات عثمانیه در ولایت
 مذکور دارد و قنات الدفات بطور دفع و تفرغ مناسب و دولت عثمانی
 نیز قویا میسر کند و میزد و محرمه و جزیره انقزو و ملک و هم از امر شرقی
 بهر جانب به رط العرب را در در نظر حق بر مستحق میزد و از ایران است
 به ملک و در نظر دولت ایران میزد و ملک را بهر حق خوانده است و کلمات
 ایران با در نام از حق بهر محبت میسر شود و موضع التیق در طریقی

در این جا

(۲۸)

در این جا که در وقت نمایند
 فقره دوم طریقی مناسب میسر کند و بهر معاهده و معزیت برادگان را
 در حق از امر ترک کرده از در جانب عثمانیه میسر کند و بهر معزیت را
 میزد و بهر امر سبط مطابق با هر سبط معزیت و بهر لفظی را حفظ نمایند
 فقره چهارم طریقی قرار داده اند که در این را تا هر که از قول
 در سینه دولت بزرگ و اسطوره در هر معزیت و در سینه استیغ و ذکر طریقی
 میزد و در سینه در هر معزیت و در سینه استیغ و ذکر طریقی
 عدالت ضرورت و احتیاج میزد و در جانب عثمانیه میسر کند و بهر معزیت را
 مناسب
 فقره پنجم دولت عثمانی و معزیت میسر کند و در سینه استیغ و ذکر طریقی
 افادت داده و غیبت آنها را از هر که میزد و در سینه استیغ و ذکر طریقی
 دحض نموده و از طاعت در لفظی میسر کند و در سینه استیغ و ذکر طریقی
 سبطه در سینه استیغ و ذکر طریقی
 فقره ششم در سینه استیغ و ذکر طریقی
 جاریه سوال میزد که فقره با جنت بود و در سینه استیغ و ذکر طریقی
 در سینه استیغ و ذکر طریقی
 میزد که با معزیت میسر کند و در سینه استیغ و ذکر طریقی
 فقره هفتم در سینه استیغ و ذکر طریقی

(۲۹)

بیشتر از آنکه از این احوال و احوال دیگر در این عهد است بر سر عهد نبوده
 بکمال این عهد است که در راه کائن در مالک در آن عهد است که
 کنند و همین عهد است که بر او استقامت فاکید و رابط و تر و انگار و تمام
 فاجیه در آن عهد است و بعد از این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 غایب تا چنانکه در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 سابر عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 در عهد سابر از این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 بهر زمانه از طرف در آن عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 ابر این عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است

که قدر احوال دارد

فقره ششم در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 حق بر وجه در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 و همین خصوص در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 نیز بر این عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 بود و در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است

در

(۳۰)

در این عهد

فقره ششم در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 دوم عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 دولتی عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 با کثرت از جانب در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 خواهد که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است

۱۲۶۳

۱۸۱۳

صورت عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است

عهد است

بسم الله الرحمن الرحيم عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 ابر این عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 قضا قدرت که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 از این عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است
 مگر که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است که در این عهد است

[illegible][illegible]

۱۰۰

(۲۵)

برجی عرض و الجذر و دگر در زو ر چهار سده بر کمان عینی و ادوات
فقط ششم و باب امر و شد و اخذ و باب سادات در بیان حالک در این عین
لقد ان سر و در دگر از امانا بر کعبه شربت اینک در دست رس و ادوات
سادات منفذ است بهی و وسیع یا که در منفی بدست عید ابران سر سینه از
درست حد بر سر و داران تر که و کما در دست داشته باشند از طریق
بجو در یک باب حالک اینج در دست بدون تر باشند و دگر سر حره و فیه ک
و در وقت کشیده و مر سده و در دست اشتغال غایب و عان مر حبت امانا
خود از هر عین معیاش نماند و ابدال و تر از آنکه حالک در وسیع و ادوات
ایران و نیز از طرف ایران حالک در وسیع بدست عرض مع بر سینه فایضه
مال و میده و دیگر فایضه اگر در این باب سادات طبعی کعبه طبعی فیه
نموده و ادوات باشد برج سادات و در دست زو د کما در طبعی یا اگر و دگر
زو د کما در دست امر و شد و در عین و ادوات نماند و ابران در دست
لقد ان سر و در دگر از امانا بر کعبه شربت اینک در دست رس و ادوات
سادات منفذ است بهی و وسیع یا که در منفی بدست عید ابران سر سینه از
درست حد بر سر و داران تر که و کما در دست داشته باشند از طریق
بجو در یک باب حالک اینج در دست بدون تر باشند و دگر سر حره و فیه ک
و در وقت کشیده و مر سده و در دست اشتغال غایب و عان مر حبت امانا
خود از هر عین معیاش نماند و ابدال و تر از آنکه حالک در وسیع و ادوات
ایران و نیز از طرف ایران حالک در وسیع بدست عرض مع بر سینه فایضه
مال و میده و دیگر فایضه اگر در این باب سادات طبعی کعبه طبعی فیه
نموده و ادوات باشد برج سادات و در دست زو د کما در طبعی یا اگر و دگر
زو د کما در دست امر و شد و در عین و ادوات نماند و ابران در دست

(۳۷)

هرت در سیه در فانی توخت و نهجرت در ملک ایران فرت شد اموال دالک
او در ایران به نهجرت و فرت او در فانی و عیار هرت است لکنه امرای
اموال مغرت بر جبهه فنی از اهل شمر و دینم در نه مغرت کرده و سینه
از فانی خوانده و او در ملک مغرت را اقام او و سینه و نهجرت چنان به این معنی
در بیان ملک و سیه ملک ایران دیگر و سینه و هرت به سینه فنی به هرت
فنی به سینه فنی

فنی به سینه فنی و ملک ایران فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
مرا در نه از ملک فانی به سینه فنی و ملک فانی به سینه فنی به سینه فنی
و ملک ایران به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
افند که فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
ملک و سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
نه فنی به سینه فنی

فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
مرا در نه از ملک فانی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
و ملک ایران به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
افند که فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
ملک و سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
نه فنی به سینه فنی

(۳۸)

فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
مرا در نه از ملک فانی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
و ملک ایران به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
افند که فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
ملک و سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
نه فنی به سینه فنی

فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
مرا در نه از ملک فانی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
و ملک ایران به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
افند که فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
ملک و سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی به سینه فنی
نه فنی به سینه فنی

(ov)

از جانب شاه به خدا طاق با بدر تعلق خواهد کرد و ایچم با همه اسباب خود با
خواجه حسنه رفت اما در هیچ حالت از ایچم و از هیچکس از اسباب او درخواست
نمیکند که به سبکدستی و تنبیه و ترس خود در آنجا به بندگی ایچم و اسباب او تمام
خزانه کرد و بر این حرف کز و ج گفتند که باینکه به خود را از اقلی سنان سیدون
بیاورند و از بعضی شاه حضرت شاه ایچم را از جانب شاه گفتند نشانی شوند و
بر او دست نهاده حاضر نمیشدند بر این حرفها و نشانی ایچم همان ترسیده ایچم
مرحمت میکرد که هر سون ایچم با طاق وزیر عظمیایکبار بهر سلسله را داشتند
و از این پس اول ایچم باز به اسباب خود آمد اما به دهنه هر روز و هر کوم
تفریحات بر این ترسیدنی و یکبار دوس یکبار که در آن محله بود که ایچم صاحب
مستغنا به دستمال او میفرستند و در سینه بخت تر خواهند بود و بهر آن
و در دگر و همه تنگش بر این نشان میروند که ایچم اندام و آن عکس را در فرمال
مشته بر این نشان میبیند که خواسته کرد و وزیر عظمیای صیقلت بر این امر اول
به این نشان که ایچم رفت ایچم و تنگش کرد و بر باز به این نشان که
رفت اگر ایچم و یکبار که در از جانب و صیقلت خود را در سینه باشد
صیقلت بر این از این نشان که خود خفته گرفت همان ترغیبات بود و او
دوس در حق ایچم و دکلد و کار کرد که در آن ایران به با مریت برابر بطور
بورغ بر اینه و در دکلد و کار کرد که در آن ایران به با مریت برابر بطور
ملکت اینج که در سینه است و دکلد و کار کرد که در آن ایران به با مریت برابر بطور
و این قدر و دکلد و کار کرد که در آن ایران به با مریت برابر بطور

[illegible]

۱۲۴۵

به پشت اینکه بمحض رفت امپراطور معا به تین قصر اردو امیر همتا ایصال شست کرد
 همان نماز و دلایات ادبا یکین در وقت رفت بیواسطه کرد و سیه خانه داد
 و انظار ام ای بالدکضا بر ارض شاف روسیه بمیخبر و حکومت شت در
 الکالی در سیه باز وضع شت در احوال رسلط و رفقا رفقا بر حایت
 و حسن ضابطه و امایش درو لا متفق و با سفر رسایه لغو و هتیه اراکات
 عز و در حاکم کر به کسب الحار به در ولایت مذکور تا مقیم بمیخبر و بطاعت
 مذکور اباب که کند و محرم مذکور ذوقی همت کرد و قانی است و در
 یازدهم و انور است شسته امیر به جارت است از یازدهم سیه صفر ۱۲۳۳
 تا سیه ششم شت و معلوم شد و قلمه او هتام ولایت ادبا یکین از ایران انصاف
 در آخر اده یافت و بمحض رفت امپراطور کلک روسیه سلطان استغفار خوا
 داشت در ایا حنیفه ملک خود سازید و در زیر حایت بد واسطه بالدکضا
 خود جاسوسها مخفی شد و انتقال آنها بارت بمیخبر کرد و در باب
 معلوم بود و قانی این فرار از اوقت به دولت روسیه و معلوم شد بمیخبر ایضا
 معلوم است که به بد واسطه لید و اندر او در ارض او سر نهاده و در این صورت

[illegible]

عکس که رویه و بنا بر فضا ساق چند دفعه از پای من را در گرفت خواننده دوست
چون اختتام و مقام مراقب صلح و به خان فخر علی کرد و رویه و در جایی
از ملک اقامت نماید لهذا فرار و از من و عکس که برای من در بعضی از کتب
نشر شده بود صلح کرد و روز و عفو را با اوقات و داخله را ان کتب

$$(\star v)$$
[illegible]

(۷۱)

شک اگر کج و در هر جانبی دولت ایران و افغان افتد اولیا را تقبل را
در این باب که در دهر و جرات و اولو که اندک کمر است که این طرفین
و اطمینان کردند

ایم عهد نامه میسر به رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
شرط رفت و آمد و این عهد نامه در لوم و شرط معاهده مصطفی بنی الدین
و قرار است اولیا دولت ایران است و این عهد و شرط هر دو طرف
التفصیل یافت است و اعزاز ایشان در عهد و شرط و دست آن عهد
از طریق فرستاده میسر به رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
میرون با اولیا دولت ایران و قرار است که در عهد و شرط و دست
با این عهد نامه میسر به رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
در ازوم و سرج که از دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست
شسته ام ایام الله به المصطفی به رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد

و لو دستخط با شاه افغان در دهر و جرات

و این عهد نامه میسر به رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
شروط و دستخط و در این عهد نامه و رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
قبول است که در این عهد نامه و رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
کسر و دستخط و در این عهد نامه و رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
و این عهد نامه میسر به رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
و این عهد نامه میسر به رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد

دین

(۷۲)

تاریخ از رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
عهد نامه میسر به رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
طهران مستقر است که در عهد نامه میسر به رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد

این عهد نامه میسر به رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
است و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست
مرکز و چون قدر از عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست
دست علیه التفصیل کتبی یافته مقدمت کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
بعد در عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست
الوزراء العظام مشرفه و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست
و این عهد نامه میسر به رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
و این عهد نامه میسر به رسم و سر کتبی یافت مرقوم در ضمن آن عهد
دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست
شمر مرقوم کرده و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست
و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست
ایم عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست
خداوند با این عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست
کجاست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست
در عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست و عهد و شرط و دست

(۷۳)

میر و متغیر شد

اولی او یار دولت علیه ایران بر خیزد و از هم جدا شدند و از تاریخ این عهد نامه
 بزرگ و هر عهد و شرط هر یک از آنها فرستاده شد باطل و در آن زمان
 و سراسر بر طایف و کشتی را از همه ده متغیر کشت ایران را و هر طایفه
 منه و شان و سمت بنام منه و اندر از این طایفه را که از منه و در
 مملکت ایران نوز و اگر طایفه مزبور خوانده در از لا خوارزم بنامه و در
 و بجا را و هر قدر و بجز مملکت منه غایب شد و ایران حیرت افکن
 و دالها و سایر اعیان آن سالک را و این نژاد و از طایفه مزبور را
 دارند و خطی از ده نه به و کتایف و خواه از در و در و در
 چرا که و شتر از طایفه فرست مملکت ایران است و بیا به اولی
 دولت علیه ایران از دولت علیه الکلی خدایت و امر از غایت و
 مملکت منه از جانب دولت علیه الکلی هرگاه امکان و قدرت داشته
 بقدر و خواست او یار دولت ایران بجز حکم و سپاه از مملکت منه و شان
 روانه سمت ایران نمایند و اگر بجز بعضی که قریبا فرستاده شده امکان
 نداشته بجز هر ساله مسیح در دست خزانة منه اجزای است بسا دولت
 ایران به منه اعلام و حکم و به الی طایفه مزبور با دو میان مرغ و جره
 و نوزاد و فراد و کار ساز و بجز و جره نفع مزبور بر ارکان و این قوت است
 بجز دولت علیه الکلی از هم است و از رسیدن آن بقوت و کفر و فساد و
 و به انه در فضیلت و جود و صرف می شود

(۷۴)

بیم اگر اجنایطه فرستاده به دولت علیه ایران به الی و نزع دارند و دولت
 علیه الکلی هر قدر اتفاق افتد بجا و دالها و ان کشتن کشتی و دولت
 نامه و باین طایفه بزرگ و شتر و نزع مسیح واقع کرده و اگر
 از هر یک بنامه بجا و دالها و ان کشتن کشتی و دولت علیه الکلی
 حکم و به الی ایران امر کرده و بجز در دست خزانة منه و در
 خراج و بجز در کار و در دولت علیه ایران نمایند و بجز اعانت و دام و
 بیا بجز ایران و طایفه مزبور و نزع به الی نوز و طایفه مزبور ایران
 نمایند و بجز در کار و در دست خزانة منه و در کار و بجز در دست
 مسیح بیا باین طایفه دولت علیه الکلی اتفاق افتد و بجز دولت اولی
 دولت علیه ایران خوانده و حکم و به الی طایفه مزبور و بجز در دست
 و سلم به ایران اولی دولت علیه الکلی بجز فرست و بجز در دست
 بیا بجز نمایند

چهارم چون قسار و دولت علیه ایران بجز در راجب قوت شاه و پیش از
 مرگ و قرار داد و بجز در راجب قوت شاه و پیش از
 نوزاد و بجز در دست هر یک کشت و نوزاد و بجز در دست

بیم هرگاه طایفه افغانه را به اولی مرتبه الکلی نزع و به الی بیا بجز اولی
 دولت علیه ایران سپاه و بجز در دست هر یک کشت و بجز در دست علیه الکلی
 اعانت و امر از غایت و به اجزای است از اولی دولت علیه الکلی
 بجز از فرستاده اولی بجز در دست و بجز در دست و اگر حکم و بجز در دست

دولت علیه ایران و افغان اتفاق افتد اول دولت علیه انگلیس را در ایران
کار بست و هیچ طرف که ملک و امده نگذاشته که در یکدیگر امن طریق و مطهر
صدا کردند

نیم از همه ریشک در بر و در دایه فخرم موجب و سبب و بنا نهاد ایران
خواهش می نمود و در هر امر که در کشتهای جنگی باز نهاده و یکبار انگلیس
اجازت میبند و عملی شتر را از فخرم از دار اسطفا لند و هم از بند و غیر
نابند و کبرست شاه ایران حاضر و کبرست موجوده و نور کند و موجب و
اخراجات آن بار کار جهان و جمیع دولت ایران باشد بر این قرار و با این

دولت علیه انگلیس داده و خفته شد
همه اگر از دست ایران که کفیه و شتر کند و خفته و قرار بر دولت انگلیس
غایب با به کفایت است اما دولت ایران آن کس را از دولت بر نور
بیرون کند اگر بیرون ندهد او را گفته روانه ایران غایب و در هر یک
برین از رسیدن انگلیس به ایالت مزبور اما از آن دولت علیه ایران بکار
او بکار که آن مدهو بر کس را در حقیقت از همان که نه نه و بر از همانست انگلیس
فرود لید او را گفته روانه ایران غایب

همه اگر در کسرا نجیب اول دولت علیه ایران را امده و در هر یک او بار
دولت انگلیس بر خط امکان و دستور علیه از وقت که شتر کند و خفته و
دخا جات از امراتی بر انگلیس از وقت قطع و در هر یک یا فک کند و شتر
مزبور با بران خرد و دیگر کارها که در آن دولت علیه ایران فک کند و شتر

و

و دیگر با خفت و ضرورتا هر کنند

نیم بر جیب و جیبان مسلم و غیره و سوانی دولت علیه انگلیس خفته و
و یکم چون شاه و جمعی ایران خواسته و کبرست این مندل هم و از
عجالت محمودا با بهره بسته لند از و در عتای بر جیب خفته و قرار
موجب در وجه هر یک به شتر از در نه و جهان و مسلم و انگلیس در کار

صاحبان و سرداران		مردم	
کرنل	کرنل	کرنل	کرنل
کرنل	کرنل	کرنل	کرنل
کرنل	کرنل	کرنل	کرنل
کرنل	کرنل	کرنل	کرنل

مردگان و زخمی گران		مردگان و زخمی گران	
کرنل	کرنل	کرنل	کرنل
کرنل	کرنل	کرنل	کرنل
کرنل	کرنل	کرنل	کرنل
کرنل	کرنل	کرنل	کرنل

مردگان و زخمی گران		مردگان و زخمی گران	
کرنل	کرنل	کرنل	کرنل
کرنل	کرنل	کرنل	کرنل
کرنل	کرنل	کرنل	کرنل
کرنل	کرنل	کرنل	کرنل

و

(۸۳)

حالت ایران قرار داده و چهارم از اوجاقون نکل بر آت نفوسند که وقته
قون از خارج بر سر آت بیاید و غرض از آنست که بعد از وقته و خارج دیگر
معدرت فرستادن قون در آن حالت حالت ایران تهدید کند که قون از
داخل بر آت نفو و بعضی مرعبت قون خارج و بکاف خفه فرآید، مرنشون
از آن امر مرعبت نکند که ایران نماند

[illegible]

بمیرا کب و داد نمود
این دولت ایران فسرده و ترک کند او عارضه برسد و خطبه قاهر کند
ملازمه ملاطمت رعیت با دیر حکومت ایران چون انامرات ^و انامرات ^و انامرات
ایام کاران برحوم یام محمد فانی از بزرگش مبرخ و هر چند سنده و باس
با برن که بگذشت ایران را احضار نیست و قبل خدیجه که او پیش تر از اسم
و در آن سده فانی اعلام خوانده کرد

و نیز فراموشی در غایت حق تعالی را احضار کند و از جهاد راه ترقی
افتاح و روح بر نفیس باشد و بهر دو کتب هم در اوقات گزارد و هر یک را هم در وقت
یا هر چند که خواند و رفت داشته باشد و هم از اوقات دیگر هم در این کتاب خواند

بشر

(14)

نزدیک حد که مران خارج مدفن از مرکز مراد و اقتضای است در از جمله آن
اگر کویق از ابراز تیره زمان و نیستش و دیگر که در حالک ایران احوال لازم
نموده در این دولت ایران نایب جناب مرحوم بدر مدفن که در کائنات است
مرد و در این احوال مرسته و باطل را افست

وتم دولت ابران قرار داد که چون شرط و به آن استثنای جمع خدایان مرا را
در ورشند در طهران قرار داد که ابران بسته متعلق و طلق النان س
در هم میر به مقصر و مکرس و متمم از سیه همان قبول کنه که انما مرا که
سبه خدایان خود از هرات سیه دان کنه و ان انخاص میر خود به بنای سیه
و بجز انچه بنده و از که شونده مدخلات سابق مورد عنایت و محبت شونده و سینه
قرار داد از حکم صیاح که از او حکایت فرسان سیه در کنه خدای
سازد و در هر روز از این قرار داد سه نوشته را از ان قرار داد

انچه قرار داد ما سرشته مطهره که از جانب دولت ایران تا معین سمول و بر نفوس
فاخره و چنگ دولت ایران در هرات و در قلع و در و رف جلا و مجتهد و
الکلیس این برابط را قرار دادند و از طرف دولت انگلیس مراد و و در حمله
و به هم رجا در امور و داخل هرات و در اوج هرات لشکر و اگر در جلا و حمله
افغان و جزو خاسته به افغان و دولت اندازند که هرات و مستغنیات
ان نایب و ادب دولت ایران از دولت انگلیس خواست نایب دولت انگلیس و دولت
و نصیب دست نایب که نایب هرات بکایت مستغنیات خود به نایب دست
غلام محمد در جلا و افغان

(۸۷)

دانش خرد

هم چو بدست و اقبال غایب چو بخت ایران و انجمن صبح برقرار کردید
بکم این فقره مقرر است هر که در دولت انجمن مالک ایران را انتخاب خواهد کرد
مراقی شرایط و تعهدات دین

همچو بخت غایب چو بخت ایران و انجمن صبح برقرار کردید
افکار باشند و از ادبانه

چندم انجمن تا زمانه ایران نمیدرکند هر چه فایده بر از بسا و له امضا
از جمله که یک هفته که کامر اعلام نماید در واسطه انجمن رایج و رایج
در وقت جنگ برادره خود را که انجمن معذور و خیر نمیشد باشد از عقوبت
این حرکت خود معذور باشد بطوریکه هر یک مورد و دستگیر نمیشد هم حرکت خود
مورد توبه و از دست و قدر نفقه بود

همچو انجمن تا زمانه ایران نمیدرکند هر چه فایده بر از بسا و له امضا
در هر که و کارگران ایران را از ملک و نهادهای دسار مالک افغان
بسر کینه تنه مالک زود کاهرت به ماه برادر به له امضا نماید و هر چه
موردی خواهد بود

نهم انجمن تا زمانه ایران و انجمن صبح برقرار کردید
و نهادهای مالک افغان در هر که مصلحت نماید از دسار بهرات و مالک
افغان بهیچ عداوت اظهار نمیشد و خطبه و بیج و نیز انجمن است
نمیدرکند هر چه فایده بر از بسا و له امضا در امرات و انجمن افغان و انجمن غایب

(۸۸)

انجمن است ایشان و عده سر و بند در استقلال بهرات و تمام افغانستان را از
غایب و هر که استقلال مالک نزد بهر اخذ کند در صورت ظهور زمانه غایب
دولت ایران و مالک بهرات و افغانستان دولت ایران نمیدرکند هر چه فایده
برجوع بهرات و نهادهای مالک افغان تا اتمام یک هفته که در صورت
انتهای دولت و نهادهای مالک افغان تا اتمام یک هفته که در صورت
در هر وقت انجمن معذور و مالک افغان تا اتمام یک هفته که در صورت
از انجا بهرات و نهادهای مالک افغان تا اتمام یک هفته که در صورت
و نوع مفید است و جمع بهرات و نهادهای مالک افغان تا اتمام یک هفته که در صورت
معهذات و نهادهای مالک افغان تا اتمام یک هفته که در صورت ایران است

نهم در صورتیکه از جانب بهرات و مالک افغان بر سر عداوت ایران نباشد
بزرگوار تر ضمیمه باشد تا زمانه دولت ایران حق خود را دست هر کینه و نوع
تجدید بهرات و نهادهای مالک افغان تا اتمام یک هفته که در صورت
در هر که از جانب بهرات و افغان تا اتمام یک هفته که در صورت
اجرا معذور و نهادهای مالک افغان تا اتمام یک هفته که در صورت
و انجمن که دولت ایران و مالک افغان تا اتمام یک هفته که در صورت

نهم دولت ایران نمیدرکند هر چه فایده بر از بسا و له امضا
اگر اینکه در بخت و افغانستان بهرات و مالک افغان تا اتمام یک هفته که در صورت

کشیده و دولت العقیس نهند مکرده در این اثنا سر کرده ها که عند آید چون حکم در موجب
صفحه اطاعت رعایای ایران است به سعادت شایسته ایران باشد که او که در
بلکه تعویب اطاعت مزبوران نهایت مقصود دولت العقیس است و ملاک برای این
دولت العقیس نهند مکرده و بقدر امکان رعایای ایران از دست حقیر عا که العقیس
در قصد اقامه و کینه عا که مزبوران لایم خود دولت ایران نهند مکرده و کینه عا که
خود خرد نماید عا که العقیس را در قصد اقامه مزبوران است کنند و نیز دولت
العقیس نهند مکرده و در این اثنا رعایای این را مراضی نرف و روز از جانب
عالم در العقیس که در یک مکرده صفحه

عقدنامه ملک مغرب خدیو شد و اصفهان را مرانی بدارد و عقیقه در فراد و دولت
ستد و باز خود را که مکن خود و کینه اثبات سکونت از این مطن
از عقیقه سکونت و از خود و عقیقه در پارس در چهار رسته در بر مضم
نقد ج ۲۲ بخیر زمانه ۸۵۰ ع

مدرستہ اسلامیہ

الرائق به الملك الفخري محمد بن عبد الله

نصفه بی صدر اعظم و ن علیہ ایران

بیرزاد آقا خان رسیده بمشهد

1 5 4 5

مدرسه مبارک

عهد نامه منعقد هجری و تقویم ایران و فرانسه

چون در این اوان سعادت نشان و در مان مست افزان صبر علی شاه سلطان رسد

وہی ہے

[illegible]

اولاً لکنہ غازی انصیفرت قرار کرت ہیں۔ کلک برکاد ابران و جناب امیر
فرماندہ ہیں۔ ایلک یا صاحب مرید برہمن بہد بہکیم کر شہر ایلک فرمودہ
وہ اسم مست و انکار امر فرمودہ مراد علی الدینی العقی کمال دق
محب

و چون آنکه خباب را برادر اعظم به تقاضای اسم و نژاد یافت دولت عیبه

(۹۷)

چهارم آنکه در طرز در آمد و خرج مردم سینه و قرض دولت فرانسه بوده
دولت روسیه و انگلیس بهر وجه از اجاره سینه و طرز بنا قرار داده اند و در هیچ
صحت بیان راه در و عبور نه شده

پانجم آنکه گفته اند دولت فرانسه با ارتفاع و نپین و امر مسئله تجارت در سلطنت
طهران بکار برآورد و انگلیس با فرانسه در امر مسئله قرار داده اند که اگر مسئله
نقد و عهد نامه جدیدی در خصوص مردم فرانسه

ششم آنکه گفته اند تا این چند سینه در سلطنت طهران قرار داده اند از آنجمله
تاج محمد بن شاه رضا نامه بهر باریک انگلیس قرار گرفته تا این امر منتهی شده
ششم آنکه گفته اند دولت فرانسه و بهر جانب امپراطور در رضا نامه این سینه ادبانی
دولت بهر ایران نقد تحریر آرد و در جانب امپراطور عظیم که در انگلیس بهر
بهر سینه تا نزد صهر المظفر میرزا حسن شاه بهر بهر ۱۸۰۷ میروی

عهدنامه منقعه فیما بین ایران و فرانسه

چون انگلیس بکیران دولت خود سینه را بهر شکر ملک تا بهر در امر واقع
نمیباشد و از آنجا بهر صاحب کلاه بر شقه طراز و از آنجا بهر خود باطل نموده
نابین امپراطور ملک فرانسه و انگلیس بکیران دولت خود سینه را بهر
کلاه دولت که در آن جهت حیز و اعظم مدبر و اکسیر ششم سینه جاده دارا و سینه
دارت تاج و تخت کیران شاهانه عظیم با کلاه استقلال کیران ملک ایران هر
به الوبه اراده و تشریفاتی تا در آن در و رابط و سینه باقی در نپین و سینه
و در اسطوخودوس و سینه تا بهر سینه باقی در نپین و سینه تا بهر سینه باقی در نپین

مروت

(۹۸)

مروت و آنکه جانبی را است که سینه را نه لهند ابرار تقسیم ابرکار انگلیس امپراطور
ملک فرانسه جانب سینه میگویند که بهر سینه و در نپین و در نپین و در نپین و در نپین
فرانسه صاحب نشان افتخار سینه را بکیران و در و جانب سینه سینه که بکار کیر
و نشان افتخار سینه بهر سینه و در و جانب سینه سینه که بکار کیر
صاحب نشان استقلال امپراطور و در و جانب سینه صاحب نشان نشان کیران
از درجه افتخار و سینه سینه و در و جانب سینه سینه که بکار کیر
در و در و صاحب نشان در و اول امپراطور عظیم و در و جانب سینه سینه که بکار کیر
نقش اول و صاحب لقب امپراطور سینه جانب انرف افتخار و در و جانب سینه سینه که بکار کیر
دولت بهر ایران سینه و کلاه سینه که در و جانب سینه سینه که بکار کیر
طهران سینه سینه و در و جانب سینه سینه که بکار کیر
بهر سینه و در و جانب سینه سینه که بکار کیر

اول بهر الوبه المظفر میرزا حسن شاه بهر بهر ۱۸۰۷ میروی
در و جانب سینه سینه که بکار کیر

در و جانب سینه سینه که بکار کیر
بکار کیر سینه سینه که بکار کیر
بکار کیر سینه سینه که بکار کیر
بکار کیر سینه سینه که بکار کیر
بکار کیر سینه سینه که بکار کیر
بکار کیر سینه سینه که بکار کیر
بکار کیر سینه سینه که بکار کیر
بکار کیر سینه سینه که بکار کیر

بکار کیر سینه سینه که بکار کیر

مهر و پیکر بسات یا توقف ناسند به برید از دست حکام و ایالت طایف عزت
و حاجت فکر اند بهر باب خواسته نقد و در هر حال سوز و گداز است به تبع
و ال کلامه اولاد منظور بر سر در حق ایشان نیز منظور محقق شد و به لغت و شبه
مازون در عرض اند هرگز نه استعد و استعد و حصول است چه از راه دنیا و چه از
راه عشق ملک بکبر گردید و در نه و از ملک به کبر گردید و بفرستند و مبادید و عادت
نابیه و هر چه از ملک بکبر گردید و در نه و از ملک به کبر گردید و بفرستند و مبادید و عادت

چهارم هرگز نه استعد و استعد به تبع عینی معانی ملک بکبر گردید و بفرستند
و از ملک به کبر گردید و در نه و از ملک به کبر گردید و بفرستند و مبادید و عادت
عینی و در نه و از ملک به کبر گردید و در نه و از ملک به کبر گردید و بفرستند و مبادید و عادت
مرکز از ایشان نیز مطایبه نقد و حق و در نه و از ملک به کبر گردید و در نه و از ملک به کبر گردید و بفرستند و مبادید و عادت

مطایبه نقد و حق و در نه و از ملک به کبر گردید و در نه و از ملک به کبر گردید و بفرستند و مبادید و عادت
بیم در ملک خود به ایران اگر فانی اتباع دولت بهیه فرانسه مراغه با ساسه
چنانچه در هر طر کفر و اجراء است ان تمام معبد و دیگر و قتل و
فرانسه است اگر متوقف در ملک ان نیز مراغه و مبادید و عادت
والله در ملک و از قرب کج ان مزبنا است خواه بود دیگر و قتل و
طریق کفر و با بر وفق قوانین شده اولاد در ملک فرانسه خواه که در هرگاه فرانسه
به مبادید و عادت فانی شبه دولت بهیه فرانسه و اتباع دولت بهیه در ملک
ایران ثلاث گردد در هر حال و دیگر و قتل و عادت بهیه فرانسه بهیه فرانسه
متد عینی و تحقیق و تدقیق و احسب ارجح بهر حال و انفا در ملک دولت علیه ایران

مهر و پیکر بسات یا توقف ناسند به برید از دست حکام و ایالت طایف عزت
و حاجت فکر اند بهر باب خواسته نقد و در هر حال سوز و گداز است به تبع
و ال کلامه اولاد منظور بر سر در حق ایشان نیز منظور محقق شد و به لغت و شبه
مازون در عرض اند هرگز نه استعد و استعد و حصول است چه از راه دنیا و چه از
راه عشق ملک بکبر گردید و در نه و از ملک به کبر گردید و بفرستند و مبادید و عادت
نابیه و هر چه از ملک بکبر گردید و در نه و از ملک به کبر گردید و بفرستند و مبادید و عادت

چهارم هرگز نه استعد و استعد به تبع عینی معانی ملک بکبر گردید و بفرستند
و از ملک به کبر گردید و در نه و از ملک به کبر گردید و بفرستند و مبادید و عادت
عینی و در نه و از ملک به کبر گردید و در نه و از ملک به کبر گردید و بفرستند و مبادید و عادت
مرکز از ایشان نیز مطایبه نقد و حق و در نه و از ملک به کبر گردید و در نه و از ملک به کبر گردید و بفرستند و مبادید و عادت

مطایبه نقد و حق و در نه و از ملک به کبر گردید و در نه و از ملک به کبر گردید و بفرستند و مبادید و عادت
بیم در ملک خود به ایران اگر فانی اتباع دولت بهیه فرانسه مراغه با ساسه
چنانچه در هر طر کفر و اجراء است ان تمام معبد و دیگر و قتل و
فرانسه است اگر متوقف در ملک ان نیز مراغه و مبادید و عادت
والله در ملک و از قرب کج ان مزبنا است خواه بود دیگر و قتل و
طریق کفر و با بر وفق قوانین شده اولاد در ملک فرانسه خواه که در هرگاه فرانسه
به مبادید و عادت فانی شبه دولت بهیه فرانسه و اتباع دولت بهیه در ملک
ایران ثلاث گردد در هر حال و دیگر و قتل و عادت بهیه فرانسه بهیه فرانسه
متد عینی و تحقیق و تدقیق و احسب ارجح بهر حال و انفا در ملک دولت علیه ایران

(۱۰۳)

سیر کیه از صاحب الغریب ابون جابر ایله و دارا کر مکتوب ایس که خبر و خبر
و انصرفت ابراطور از دین جاب بیو درون ژوزف الکندر و بر صاحب
فلسفه ملک ابراطور مراد و له و تاج انتر در سه اول سنبر لغرض و سیر کیه
مقبور بار انصرفت ابراطور فراسه را و کله در من خدو بین لونه و اش
له از کله در بار بیس قبیع شده و جنبه نامهار خود را له و مطبق و مزاق ترکیب
در بر بسته لغرض ای اندر ابراطور نهاده

از نیکو امر و زنجانی مالک در عیادت علی ابراهان و مالک در عیادت سید
از نیکو امر و زنجانی مالک در عیادت علی ابراهان و مالک در عیادت سید

(ج) سقراط سار و سرخ و دهن و چنگ و دلقی عین صفتیم که اینده در بار
چو که سر و دهن و سار و دلقی است این را باج معارف است این حالت
چیزی را رخا و حله که در حق سقراط و سرخ و دهن و چنگ و دلقی که در اول
مردود در هر باب از این است که معارف و معانی و اجزای هر باب

علاؤ الدین

چشم بسته و بقی مستند بین بران می ماند آن خواننده خود را باز در تمام در حالک
طریق برسانند و از خاک و بقی مالک مجبور از کج زنه به آنکه کار کرد از آن
و لذت مشرق این نشانه بر کمال وقت را خواننده که این را از آن در فضا
مرات لحظه به اند و همه است مفر این را در اصل طاعت نمایند و در حق این
عبد الحاکم الهی را رعایت نکنند و در است سفر هیچ چه عز و در حق و قدری
بر این را در یاد و کعبه این مقصود که در عبود و فرائی و بر نجات این

(۱۰۶)

عطی خواہندہ کرو

چهارم چایچه یعنی چینی از صنعت تجار و مهبط و دان و سیاهان در از بر ارض خود
 بلکه چینی بر دانه از زمین و حوال تا وقت خروج خود نسبت ایشان باقی رعایت
 نه برائی و دفعه را پسند داشت بر عیار اول کافه الداد میسر شود بنا بر این معیار یعنی
 چینی سهندین و دانی خوانند و هر چه از خاک و چه از دانه است بلکه میگریند و در
 و از ملک هر کس بر نه و در و لایق طریقی معقول نقل کنند و در تمام دست مالک
 و حق نرافق و اعد و قاضی چایچه و لایق طریقی تجارت نمایند و دانه را
 و مالکین بکند امر خود را چایچه و از ایشان هیچ اسم و دانه یا نامط لبه
 نخواهند که از دانه چایچه اول کافه الداد مطبوع میسر شود و این معیار است که در
 دولت علیه ایران بر عیار یک دولت فارس در ایران حق تفتیش و ملک از این معیار
 و دانه را و سایر ملک به چایچه حق نیز بر عیار است و هر چه از دانه چایچه یعنی
 در ملکین نخواهند تجارت و چسند نمایند و باب چهارم تجارت مطیع قاضی آن ملک
 خواهند بود و هر تجارت مزبور است صاحب معیان و مودب به چایچه است
 علیه ایران بصفه اندر دانه را و دانه مالکین یک رعیت او ترای نخواهند شد
 و در صورت لزوم باید در هر جایگاه مودب و مودب ملک و قونل است بر این معیار
 نقش باشند در جایگاه مودب و قونل او ترای نباشد و این باب نسبت به تجارت
 معیار ایماحان رفت و نقشه تجارت بر عیار اول کافه الداد میسر شود و این معیار
 معیار دانه مودب و قونل است

چشم را با برادرش به ملک ایران متعین کردند و از ملک نزد پادشاه مراجع شدند و پادشاه

کلمہ الوداد و رفقاء غایہ

[illegible]

و در باب حد اعتدال بحرینج دهنه طلیک و قونلها و کار که از ان دست معیه ایران
در امور رعایای ایران و در زندگانی که از ان اسباب در دست بهیه اوستریا بایک
ان سرته فقط از اجزاء ملک اوستریا بحرینج دهنه طلیک و قونلها در
کار اورداد و در هرگز

کلمه الوداد داده مرشد
 دوم اگر کسی از تنه در بقی معنی در مالک حاجی نفس خود تمام اموال و دنیا و طلب
 و قدغن او را بخت خواهد کرد که لازم حسب راقطع و بعد از آن اموال او را
 میان طلبکاران بوجوب خفایت و مرا قنیت تقسیم نمایند پس از تمام این امر
 طلبکاران سرزده و بهر بهر از خانه بیاضی بفرستند است طلب خود را رد نمایند
 این بقدر سرور با مالکیت است او نیز و دایران عمل گفته بود که هر قسم و در طلبکار
 دهنده مالک و قبول او نیز و در قول است رای به بقضای او را طلبکاران
 بعد از این که لازم تقصیر اقرار خواهد نمود هر معلوم کند که این نفس نه که در وطن
 خود اموال او را بخت طلب ایشان رد نماید یا نه که آشنه است یا خیر هر که مالکیت
 ایران را در مالک او نیز با نفس خود است بهیه او نیز با سر بهیه دهنده مالک و قبولی
 کلمه الوداد داده مرشد

کلمه الحواد داده مرشد
 یازدهم هر که او یک از شبهه جانی در مالک و بقین وفات یاب که او به تمام
 استیجاء مریدان لاجل رحمت مریدیت مرشد هر او بر وفق قاعد و رسوم مکتب مرشد
 در اجنب و بنیاست حال مریدان

از دم مرگ در مرد اجرام کبیره را میسر بران در عالمک اوستریا را عیای
اوستریا در عالمک بران مورد اتهام شده حکما که مراد از کربا در عین از مران عظمی

(۱۰۹)

و نسبت به ولی کاهن اردو اذین است
بزرگ هرگاه بجای یک از ولایت متعهد بنویسد و یک دولت دیگر بکلیت واقع شود بعض
اینجانب هیچ نوع غلبه و مزه و تیسیر بر او در حسن و به دوستان صادقانه که به
الاله به بنی و بنی و بنی ابران و او ستر برقرار باشد گناه

رسیده
این معاهده در روز پنجشنبه از تاریخ روز به دولت تقدیم بجای است و به سال
برشته از خواهر بعد و همچنین بر این مدت نیز بر خود خواهد ماند تا اقصای
خوارده و پس از آنکه یک از ولایت عینی متعهد بنویسد خود را در توقیف
و ترک اجراء این معاهده به دولت دیگر اظهار نماید و حکام و سرکرده گان و کمره
چیان و صاحب مضایق و سایر کارکنان ابران و بنی عینی و سر خود اندیشه و در اجرا
مردم بآل و آل وقت نمایند و به تمام اوجه از ستم و طمع و کینه و کینه را باین
نزد آن تقدیم بجای است و بنی عینی و به شاه و ذیجا و در پاریس و در سلسله قبول
در شش ماه یا نه هرگاه که بکلیت معاهده بدو خواهد شد بکلیت معاهده سطر است و حق
و کلاهی و بنی عینی متعهد بنویسد به معاهده و سر خود معاهده و سر خود
نزد در بنی عینی و سر خود در پاریس و بنی عینی و سر خود در معادن المبارک
۱۲۷۳ هجری مطابق معتمد و سر خود ۱۸۵۱ هجری و سر خود بنای عینه و معتمد
به شاه و سر خود معاهده و سر خود و سر خود را معاهده و سر خود
و سر خود سر خود سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود
ان و قبول و گناه از برادر خود ان و اعلا و سر خود و سر خود و سر خود

(۱۱۰)

قرار داده شد از جانب شاه کشف معول خواهد شد از برادر ابران و بنی عینی
عنه و سر خود و بنی عینی و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود
بنای عینه و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود

الاهی شاه الکلی و بنی عینی
مهر و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود
مهر و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود

سوالی عینه و سر خود و بنی عینی و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود
هر یک سال

بسم الله الرحمن الرحیم
معون ایزد متعال و به شاه و به سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود
افزار بر سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود
عدل و انصاف و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود
سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود
پروردگار و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود
سطور و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود
رجع ان و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود
و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود
بعض از جانب و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود و سر خود

(۱۱۱)

دولت میر ایران صاحب نشان عالی و حاکم فارس ای و حاکم مکرمل ملک
و غیره و غیره و از جانب رئیس مالک محمد امیریک نماینده دول استیض و زیر
مالک محمد زکریا بقیم دربار دولت شاهانه و در هر دو کار و فراموش و منفعت شایسته
و منقذ است بر فضل ایند و کلمه بکلمه از این قرار است

بسم الله الرحمن الرحیم
چون بخت کبریا در وقت خورشید زاریت ملک رفت کردون حشر خضر
و عظم خدایا که چشم همیشه جا و داراب و سکه و دارت قیاس و کنت یک نماینده
اعظم و مستند لیس مالک ایران و رئیس مالک محمد امیریک نماینده دول
المودیت و دارا و ملک فانه و دارنده و رابط و سر فایده و لایق و بخت
و در اسطوره و در هر دو کار و نماینده و کورسند و لایق و در هر دو کار و
در صورت و در کار و لایق و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و
لایق و در کار و لایق و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و
دولت میر ایران صاحب نشان عالی و حاکم فارس ای و حاکم مکرمل ملک
و لایق و در کار و لایق و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و
مالک محمد زکریا بقیم دربار دولت شاهانه و در هر دو کار و
براز آنکه بخت را در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و
ایند و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و

اولی بر اینم نماینده دولت میر ایران و حاکم فارس ای و حاکم مکرمل ملک
محمد امیریک نماینده دول و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و

(۱۱۲)

هم سوار کرد و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و
لایق و در کار و لایق و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و
دولت میر ایران صاحب نشان عالی و حاکم فارس ای و حاکم مکرمل ملک
و لایق و در کار و لایق و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و

هم سوار کرد و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و
لایق و در کار و لایق و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و
دولت میر ایران صاحب نشان عالی و حاکم فارس ای و حاکم مکرمل ملک
و لایق و در کار و لایق و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و
مالک محمد زکریا بقیم دربار دولت شاهانه و در هر دو کار و
براز آنکه بخت را در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و
ایند و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و

هم سوار کرد و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و
لایق و در کار و لایق و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و

دولت میر ایران صاحب نشان عالی و حاکم فارس ای و حاکم مکرمل ملک
و لایق و در کار و لایق و در هر دو کار و لایق و در هر دو کار و

(۱۱۵)

و بقی معاهده یعنی مقدر است هر چه در کار ما مورد قبول ملک و قوسلار است
حاکم قبیله اریک سیزده از آن کوه ها بود و بر حسب عهد نامه بارش و مردی روس
در حاکم ایران معین شد است

چشم این عهد نامه در شتر و گاو و بره و بکله خطه کلک صلاحت و در شتر و گاو و بره
و دلبی ایران و حاکم قبیله اریک منفعت شتر است از تاریخ مملکت افغانستان
طابق نامه ده سال برشته از عا به بود و اگر پیش از انقضای ده سال نه که هر یک
از این ده سال بر حسب اعلام و حکم یک خود را در قطع و توقیف اجازت یافت
بر دولت دیگر اظهار نه دارد و عهد نامه بر یک سال دیگر مملکت بر و عهد نامه که
برقرار عا به بود و معینی تا ده ادد ماه به روز و شش ماه از اعلام
بروز مملکت نماید و در گذشت معاهده یعنی قسسه امر و عهد نامه افغانستان
دست بر عهد نامه در اسلامبول در دست نشانه یک کتبه اگر مقدر و کرد و عهد
نامه سب و گذشت معاهده یعنی معاهده نامه به بار که عا به و خطه و
مردم و قسسه مژده این عهد نامه به بار که در عهد نامه زبان فارسی و انگلیسی
یکبار در دست و منفعت و سیزده ۱۲۷۳ تا ۱۲۷۴ تا ۱۲۷۵ تا ۱۲۷۶ تا ۱۲۷۷ تا ۱۲۷۸
و منفعت و پنجاه و شش سال ۱۸۵۶ در اسلامبول مردم کرده به بنام عهد نامه
پارسی و بره از خطه کاه عهد نامه و شتر و گاو و بره و مملکت را در افغانستان
در سیزده و شش سال مملکت سیزده و شش سال و منفعت و قسسه مژده در کلک صلاحت
و بقول و کاه ۱۰ از هر ده سال و اخذت ۱۰ و مملکت را به این عهد نامه
قرار مملکت از باب ۱۰ که کف معلول و مجر و خا به شد از برار و سب و ان این

نقدین

(۱۱۶)

نقدین نامه را به خطه و ده سال بره و مملکت که در این عهد نامه
مملکت و قسسه مژده این عهد نامه به بار که عا به و خطه و
یکبار در دست و منفعت و سیزده ۱۲۷۳ تا ۱۲۷۴ تا ۱۲۷۵ تا ۱۲۷۶ تا ۱۲۷۷ تا ۱۲۷۸

سلطنت و چون
نقدین نامه را به خطه و ده سال بره و مملکت که در این عهد نامه

نقدین نامه را به خطه و ده سال بره و مملکت که در این عهد نامه

نام نه اند که نه عهد الم طرست تا اکنون حکمیت بنامس العهد و عهد
تا العالم سینه سینه العهد بر خرد نه ان نیز برش و نیز برش ان سینه برش
پوشیده تا نه در حجاب و سب و نظام امر و عا به و سب و عا به و سب و عا به
ارادت و حشبه و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به
اثر و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به
نقشه و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به
مژده و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به
ملک حاکم و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به
کف اعلام و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به
مژده و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به
لام سلطنت و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به و سب و عا به

(۱۳۹)

یادیر تر این عهد نه در معرفت بدار و در سینه فانی این عهد نه مقرر است
در این عهد نه در هیچ قرارداد ایران بکلی ترک و بلا عیب نخواهد بود و از ده ماه
براز و بعد از اعلام نه در سر وقت آن

هم این عهد نه در هر عقدی نخواهد شد و نقدی نه در ایران در مدت هزاره
و در هر که میسر شود در پاریس بود و در اسد بول بهر که خواهد شد و کلیه
مشارع بین این عهد نه در اکتاف هر جزو مرقوم و مقرر نموده در پاریس در چهار
نفره و نه در هر دو نفر دیگر بر آن فراتر نه در هر یک نفر در قضا و حکام
براز و در دست و نهاد در هر سه و در هر یک نفر در ۱۸۰۶ عیسوی

نسخه
در هر یک نفر

نسخه
در هر یک نفر

بر لو عهد نه در عقد و فانی در این ایران و سایر دینا
در سینه

بسم الله الرحمن الرحیم

بعد از این و متعال باشد و به دستفعلی عظم و تیار به دستفعلی ارم و سب
افزار بر قدرت فایده در و در دست فایده بر سب و تیار بر قدرت فایده در
و انصاف و هر یک در دست و داور تاج و تخت و داور در و در دست فایده در
تخت و در دست و فانی در دست و المین و تخت و در دست فایده در دست و در

افزار

(۱۴۰)

افزار و در کمال ملک و قدرت که ملک ایران موافق این عهد مقرر کرد
مقرر کرد و فانی در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
نقد نه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
پارچه و سایر دینا موافق سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
بجانب ملک و در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
نقد نه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
انجمن در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
در هر یک نفر در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
و تخت و در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
و سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه

چون انجمن در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
و ملک ملک و داور و در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
بر دست و سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
و انجمن در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
بجانب ملک و در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
نقد نه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
پیش و دینا و سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه
بر دست و سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه در سینه

بزرگ را بوی دوز و فرود میسند و نیز را دگر میفرستند و قیام کرده و این منبر را برین
دربار من مقرر نموده و اختیار نمودند و این را که در میان قاعده و مناسبت است به فضل
شماره را در آن روز

اولاً لبر البرم فاجبى حرمت عبادان در عبادان حرمت و حرمت بهیمة عارینا و در عبادان
 الله دست از سر حاکم و اولاد ملک برقرار و خلیفه بود

همه وقت در سر من و اندامم بود از آنکه
چون سوار گردید و دزدان را می بیند که با هم
باز و رفتن می زنند و در میان راه حق سواران را بدو زار می رود لیکن به دوستان
افزون است حفظ خود را بپوشیده بود

بیم نیست یعنی سعادتی از قبیل سعادان و تبار و بیشتر در غرض و در ملک و محو
سیاحت و وقت ناسبت با سره از اجابت حکام و ولایات و دکلر طریقین تجرت
و حمایت ندارد نه بدیند که از این کعبه و سرکار سوسکه در نسبت و ناسبت و کلا که از او
مستور شود در حق ایشان نیز مستور خواهد شد و با نفع و منفعت و در حقیقت آنکه
هرگز نماند و فرستاده و در ملکات به از راه دریا و به از راه خشک ملک که در میان
و از ملک که یک جزیره و بجزر شده و مایه و معاد ناسبت و هر چه از راه
ملکین و فرایستند و نقل ناسبت و لکن بر مفسد است و تا در طریق و از راه
تجارت و داخل ملکین ناسبت مطیع و این آن که در هر تجارت مزبور که ناسبت خواهد
نشد

چهارم که گفته شده و افشای راجع به این معنی می باشد که این ملک یکدیگر گفتند می باشد
و از آن ملک می گذرد و به هر که که از آنجا رود راجع به آن کاره را در آن ملک

المعبر

(۱۳۲)

امسہ و ضرر لست ایمن بولایت در یقین و علی ستم و ج در مکتبی خط میر شریف
از این بن نیز خط بر خوا شد و حق دو به سید و بیع یکم در رسم در و یقین یعنی
خط کما باشد

چند روزی که محمود ایران گرفتاری افتاد دولت بهمدیاری ما فرستادیم و ما بهمدیاری
دولت نظر کشید و اجازت دادند ان تمام عهد و کلمات و توفیق دولت بهمدیاری ما

اگر متخلف در عمل و کلام از این راجحه و باطنه و ظاهره نصیب باشد و الله در مکتب و مقرب
ملکمان از جبر است و خواه بعد و دیگر و قول و فعل و مزبور و طریقت و کلام و روضی و قاضی و غیره اول

در حکمت سار دینا ظاهر کرد که مراغه یا حشرینا زنده باقی نبوده است
سار دینا و انجاست حشر در حکمت ابران حکمت کرده و دیگر بقول است

ایریم و بدینا میگویند که مقتلات در میان و کفین و ذریعین و حسیب از کرم و فیروز و الواف
در حکم است می ایران و ملل علی علی علیه السلام است حضرت امیر و انفس

و بلیک قول است بلیه مرزبوتا خواهم شد هر که مرا خدایا بکشد یا نه در دولت
ایمان بجا می آید است در کسایت و بشه بر دل غار به واقع شکی نیست و حسنه ای

[illegible]

از دار در مکتب نزد معلم و در شهر نزد تهر و در حالک عارفان و ارباب
در حال عارفان و ارباب و در حال عارفان و ارباب و در حال عارفان و ارباب

بانیان و کماله الوداد رفعا مرتبدا: اینست خیزش مول در رب و قطع بضر

حق سوار کرد و وزیرش را هر یک از این صاحبان بخوانند هر یک یک
بار و سیم ساله آن رفتار و سواد حق سوار کرد و از این رفتار و سواد
الوداد و اینها قبول شد و اینها آن رفتار و سواد حق سوار کرد و وزیرش را
حق سوار کرد و اینها قبول شد و اینها آن رفتار و سواد حق سوار کرد و وزیرش را
خواجه

همیشه در این معادین از قبل سبب جان و تبار دهنده در جنبه هم در ملکیت
بیاحت و ترفند نماند با توجه از باب حکام و ولایات و وکلای طرفین لغات
و حاجت تدارک آنها سرمد خوانند که در هر حال سودا گرانست و بیاجای گاه
الوداد منظور می شود در حق این جنبه منظور نخواهد شد و لغات و لغات و
و محضی از هر گونه است و اشتهار و ولایات چه از راه دیباچه از راه خشک
ملکیتی که میورند و از ملک هر یک بریزد و در دست و پا میورند و نه نماند
و در برابر از د ملکیتی که در دست و پا میورند و نه نماند و نه نماند
طریق و اقرا تجارت داخل ملکیتی نماند سطح و این ان که هر تجارت مزبور
برسد خوانند

[illegible]

آنکه نقل است: بقیات از آنکه در جزایر خارج از دهنه شرقی بطریق بسیار
از شرق شرقی کمیته هر قدر صعولت داشته و لا تفرخ و داده شده باشد از هر جزایر
بود و این جزایر است هر دو که بعضی ششست بر باریک است ایران آن طریقی
خواهند بود بر باریک که از ارداد رود و باریک و اریک و بسیار از این
صورت بطریق بسیار از هر شرقی معلول است و کوه و دریا باریک است ایران
علا فوق را خوانده داشت که بر باریک اقیانوس و فراخ و ممتد دارند
هم چون بقی یعنی کجاست حاجت اینجا و تقدیر
امور تجارت و فراخ کردن اسباب حصول ثمرت و دست اندازنده و ممتد
بند جایی چنین جنبه را نموده هر دو طرفی هر قدر قوتل برشته را که قوتل
درست غیر ایران در هر دو دم و بناد و بیتم و خانه و جاده و قوتل و در
بسیار ممتد و دلا ممتد و ایران و بنه را و هر دو در اسطر بر باریک است و این
داشت این قوتل و این ممتد و این با باریک در هر دو طرفه ممتد و ممتد و
اعزازات و اقتضات و ممتد و قوتل و این که از ارداد و در ممتد و
ممتد و این با باریک و این ممتد و این ممتد و این ممتد و این ممتد و
درست و این ممتد و این ممتد و این ممتد و این ممتد و این ممتد و
قوتل و این ممتد و این ممتد و این ممتد و این ممتد و این ممتد و
که قوتل و این ممتد و این ممتد و این ممتد و این ممتد و این ممتد و
بود و این قوتل و این ممتد و این ممتد و این ممتد و این ممتد و
ممتد و این ممتد و این ممتد و این ممتد و این ممتد و این ممتد و

(۱۳۷)

بجارت و اندک ملکیتی غایب مطیع خوانند جهان را این ان که هر قدر قدرت مزبور

فصل چهارم کشیدند که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
فصل پنجم که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
الوداد و از کشیدند که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
خروج از ملکیتی مطیع به سرکرد از این بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
در رسم در حق معاینه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر

فصل ششم که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
اسباب حصول سعادت و نجات و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
در از طریق سعادت و نجات و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
و گویند که معین خوانند که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
نیز در نهاده و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
موقوفه مکتبی از اعزازات و اوقات و معانی تا هر قدر که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
الوداد و مالک محوره و جانبی موقوفه به باب خوانند که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
و قولها را بران را عبادت و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
کرد و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
طاعت و در حق معاینه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
مستول تجارت بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
فرموده این در مستول تجارت بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر

فصل

(۱۳۸)

فصل هفتم که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
موجودین ایران و بر سر و در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
نجات طاعت تا هر از ده سال از جانبی و در بر سر و در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
الکربان و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
خوانند که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
کمال و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
کمال و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
موقوفه مکتبی از اعزازات و اوقات و معانی تا هر قدر که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
الوداد و مالک محوره و جانبی موقوفه به باب خوانند که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
و قولها را بران را عبادت و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
کرد و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
طاعت و در حق معاینه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
مستول تجارت بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
فرموده این در مستول تجارت بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر

فصل هشتم که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
الکربان و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
خوانند که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
کمال و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
کمال و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
موقوفه مکتبی از اعزازات و اوقات و معانی تا هر قدر که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
الوداد و مالک محوره و جانبی موقوفه به باب خوانند که در آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
و قولها را بران را عبادت و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
کرد و از آنکه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
طاعت و در حق معاینه بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
مستول تجارت بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر
فرموده این در مستول تجارت بنده و افسه و این حق معاینه بجای که هر قدر

در هر یک که نفی است را و مرید داشت شمرند که از او در ملکین امانت
 بر کبریا و نزل است بر ستم بر سر نهاده را به برادر او از فردی و در آن ملک
 بر جده و جنت است بر دینی و این نهاده در ملک خود چنانکه باید بایه در آن
 مبرور دارد
 این که این صاحب حق بجهت حاجت این و نفی است امر در باریت و فراموشی
 اسباب حصول سعادت است و نهاده و مالک نه فانی بجهت حاجت این چنین احسن
 نموده و از طریق سرفروشی نزل بسته را که در نزلها و است ابران
 در دار اسطیطه طردن و زن و کاکلی در رخت خزانده است و نزلها
 است ایلای در دار کفنه طردن و نه را به برادر و دار اسطیطه بریز مقرر
 بعد از نزلها و این صاحب حق با سوره در هر یک که ملکین از او فرات
 و این زات و صاحب نزلها و نزلها که او داد در ملک خود و در این
 قطعه طه به باب خوانده گردید و مرید به ملک و نزلها را ایلای
 در رخت ابران را نه در طه هر دو در حقیقت حاجت خوانده کرد و در این
 و به نیت و نزلها را ابران را به رخت به ایلای را نه در طه هر دو
 در حقیقت حاجت خوانده کرد و نزلها را این صاحب حق در ملکین طردن مقرر
 ببارت نزلها و این خوانده به این و این و در سوره و باره رخت برده
 این در مقرر ببارت نزلها که ستم طه است
 خانه به ستم به ستم و نزلها را به ستم به ستم به ستم به ستم به ستم
 فانی به این و این ابران و ایلای به ستم به ستم به ستم به ستم به ستم

و در هر یک

در هر یک که نفی است را و مرید داشت شمرند که از او در ملکین امانت
 بر کبریا و نزل است بر ستم بر سر نهاده را به برادر او از فردی و در آن ملک
 بر جده و جنت است بر دینی و این نهاده در ملک خود چنانکه باید بایه در آن
 مبرور دارد
 این که این صاحب حق بجهت حاجت این و نفی است امر در باریت و فراموشی
 اسباب حصول سعادت است و نهاده و مالک نه فانی بجهت حاجت این چنین احسن
 نموده و از طریق سرفروشی نزل بسته را که در نزلها و است ابران
 در دار اسطیطه طردن و زن و کاکلی در رخت خزانده است و نزلها
 است ایلای در دار کفنه طردن و نه را به برادر و دار اسطیطه بریز مقرر
 بعد از نزلها و این صاحب حق با سوره در هر یک که ملکین از او فرات
 و این زات و صاحب نزلها و نزلها که او داد در ملک خود و در این
 قطعه طه به باب خوانده گردید و مرید به ملک و نزلها را ایلای
 در رخت ابران را نه در طه هر دو در حقیقت حاجت خوانده کرد و در این
 و به نیت و نزلها را ابران را به رخت به ایلای را نه در طه هر دو
 در حقیقت حاجت خوانده کرد و نزلها را این صاحب حق در ملکین طردن مقرر
 ببارت نزلها و این خوانده به این و این و در سوره و باره رخت برده
 این در مقرر ببارت نزلها که ستم طه است
 خانه به ستم به ستم و نزلها را به ستم به ستم به ستم به ستم به ستم
 فانی به این و این ابران و ایلای به ستم به ستم به ستم به ستم به ستم

(۱۶۳)

روز باده ارمنا حاجت طایفه نادر از ده سال از جانبین بصورتی در استی
محرور و محفوظ خواهند بود اگر کسی بی پیش از انقضای این عهد بفرستد
از ده نفری معاینه میسر جز در اور قریف چهار این عهد نامه را به دولت
دیگر اعلام کرده باشد عهد نامه عالی برقرار خواهد ماند تا مدت یک سال بعد از
تاریخ روز انقضای این عهد نامه هر قدر اعلام میزور طرز نامه و کلامی که
در این معاینه عهد نامه است اصفیای حاجت پادشاه و دیگران و خود را در پادشاه
در طرف نشانه یا کمتر اگر عهد در کرد و بدارد نامه عهد و کلامی که در این
عین معاینه این عهد نامه مبارکه که حاضر را انقضای و هر روز مرقوم و مختم
نموده این عهد نامه در عهد نامه نادر و در انقضای در دار انقضای طهران بکار
بست و نهم هر راجع الدولی سیزده هزار و دویست و هشتاد و نه هزار ۱۲۷۹
مطابق ببت و چهارم ده سپه بر سر نه از کو مشقه و لغت و در میر تحریر
شد
فصل محقق
اول ادبای دولت همبخت شاه شاه ملک محمود در ایران قرار میگیرند
در الامت چهار سال و در ایران از فرستادن به ابرش و معانی و
نبار ابطال از ایران موقوف باشد بطلان عهد و عهد و کلامی که در عهد
عهد نامه مبارکه به کلامی که

چهارم از در و قریف نانی باشد این کلامی که در عهد ایران و در ابطال
از کلامی که در عهد و کلامی که با حقه افغانی است در انقضای دولت
نخ ابرش به سبب خبر و عهد و کلامی که در عهد و کلامی که در عهد

و ضبط

(۱۶۴)

و ضبط کلامی که در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران
دولت لغات و در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران
تقوا و در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران
طهران و در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران
مراغی که در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران
قراین ملک و در عهد ایران و در عهد ایران

نیم ادبای دولت علیه ایران و در عهد ایران و در عهد ایران
و ان حاجت از تریز و در عهد ایران و در عهد ایران
نامه عهد و در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران
ابطال این عهد نامه و در عهد ایران و در عهد ایران
بهر نیک و در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران

چهارم از عهد و در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران
و در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران
در دار انقضای طهران و در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران
میر مطبقی چهارم از عهد و در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران

بنام عهد و همبخت پادشاه هر روز از عهد کلامی که در عهد ایران و در عهد ایران
فرق را اصفیای و در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران
و اصفیای نانی باشد و در عهد ایران و در عهد ایران و در عهد ایران

(۱۴۷)

قرار دادند

فرد اولی دولت علیه ایران فخر نامه که از خطوط فخران خود را استاده
به هر ایک نقطه سره فغانا و دولت علیه فغانا نیز مستند می شود از خط
فخران است و در هر یک شش بار از الفظه مرز و با سره در آن نقطه
خطوط فخران و این همه که اتصال باشد

فخران نقطه اتصال خطوط فخران و این عین تبیین طوفان در هر فغان
در بر سر ایران و فغانا واقع است یعنی شده است و کتی نیز فخران
در این عین کتی که پس از تسبیح مراد است فخرانیه خود سه وقت
و در هر نقطه سره خود سه لفظ باشد خطوط فخران خود را پس
اتصال خوانند داد

فخران که دولت علیه فغانا فخر نامه جمیع تحریرات فخرانیه در آن مالک ایران
با از مالک خارج به دولت علیه ایران از تباط فخرانیه داشته باشند
بجای مالک فغانا با آن مالک خارج به دولت علیه فغانا در تباط فخرانیه
داشته باشند حال آنکه در آن مضامین فعل و مبر به هر یک فخرانیه که
دولت علیه ایران جمیع تحریرات فخرانیه در آن مالک فغانا به دولت علیه
فغانا در تباط فخرانیه داشته باشد که ایران با مالک خارج به دولت علیه
ایران با آنها ارتباط فخرانیه دارد حال آنکه در آن مضامین فعل و مبر به
تحریرات فخرانیه ایران در مالک فغانا و تحریرات فخرانیه فغانا در مالک
ایران از آن ایق و کتی نیز مستند است فخرانیه داخله طبعی و کتب

فخرانیه

(۱۴۸)

فخرانیه در خارج در ملک با این متن و تکلف مستند به رسد خوانند

بعد
فخرانیه در این عین ایران و فغانا فخر نامه که در بختی ارسال بختر است
فخرانیه در جمیع و دولت مرز و سرس و حال و کتی در هر یک
معدلات اتصال باشد و نیز در این عین اسلام مراد است و در هر یک کتی شرایط
و مضامین ارسال تحریرات فخرانیه قرار نامه بر و کتی و حق با این فخرانیه
مالک فغانا و فخرانیه

فخرانیه که تحریرات فخرانیه از خطوط و این عین نسبت به این همه در و در هر
بجای فخرانیه و در هر یک فخرانیه

صفت اول شهر فغانا بعد از آن تحریرات و از ایران که مالک فغانا با از مالک
فغانا بجای ایران ارسال خوانند

صفت دوم شهر فغانا بعد از آن تحریرات و از مالک خارج با از مالک فغانا
مالک فغانا در مال فغانا و مقامه آنها خارج از مالک و این باشد
فغانا فخر نامه فخرانیه در مالک

و این از فغانا گرفته به مقصود فخرانیه به هر یک فخرانیه به هر یک
بعد از مالک فغانا به هر یک فخرانیه به هر یک فخرانیه به هر یک فخرانیه
میزان فخرانیه به هر یک فخرانیه به هر یک فخرانیه به هر یک فخرانیه
فخرانیه از برای هر یک فخرانیه به هر یک فخرانیه به هر یک فخرانیه
خلفه رسد

(199)

فقد عظم علوه و تحذرات صنف دوم از دور قرارند بر دیگر و بهین قرارند
حاضر محلی که می باشد باشند رساخت خطوط مالک ایران و دشت
اسب و تنوع رسوم فقر فوق عطفه و بنایم قرار رسوم تحذرات صنف دوم
مرکب خواهد بود از رسوم ایران و دشت از اول منازل ایران و اول اسلامبول
و بعضی از آن و عذرش حب خواهد شد و از رسوم فرنگستان و از اسلامبول
تقصید خواهد شد و بعضی از رسوم نیز در آن مالک
باشد مالک اسلامبول و حجر خواهد بود

فهرست دقیق عین هند میسر بنده جمیع حرات غزانیه معناه در ایران
 بهر جا که سبزه رویا از خاک برزوا بخت ان ارصال شود به قیمت مساوی
 نقش و نگار قیمت از از خط غزافه فایق و ایران و قیمت دیگر را از خط
 مزاد و صرفه عور میسند

فقره مهم تحریرات غفرانیه حاجی ملک ایران و نمایان فارسی و وزیر و رئیس
وزارت فرهنگ

[illegible]

(iv.)

والتابع جواد نصر بن ابی جابر المازنی برقرار خطه است
فخرا دارم این خطه را از جابینی در این عین نصر بن خطه است و نصر بن
جابر طایف از تابع اردو المازنی که حکم بر سر خود کرده است
معلوم خواهد گردید

فانته اینج که از ده نضر و ده دره و ده لاله و ده قرصه است اینها را
الحکام السلام در حدیث مینویسد که اینها را در حدیث مینویسد که اینها را
چندین خفیه میبرد و کله در شارب و این حدیث مینویسد که اینها را
این حدیث مینویسد که اینها را در حدیث مینویسد که اینها را

مؤلفه من رت علیه ابران
مؤلفه امره فارجه رت علیه ابران

مولو محمد نامہ مستفادہ فیما بین محل خستہ در سال و ستر ۱۲۷۳ ہجری
مطابق ۱۸۵۶ مسیح

[illegible]

(۱۸۳)

بابت معتدلتی و سلطنت است

چهارم باید در حالیکه (تو یعنی) یعنی استن با سر راهی کج بر پا کرده کوه امرا
و بزرگان این یاست را رشوت داده در دیانت و ادراکشان خلل می افتد
و در نزد (سک) لشکر و اطباء و مشتمل هر طور در بهشت در دلتان باید گذاشت
و اگر به سبب از سلاطین دیگر امداد کرده یا فتنه و فساد بکنند او را هم از کائنات
دلتان قهر و بطریق اسکوت باید داد و بزرگ کم جان رفتن باید راه سازند
بهم افزوده آن حسنه در راه از دلتان باو محبت داده شرف عزت بخند باید
در او در و سلطنت خود را کاه باید کرد

پنجم از کج سوید و زریح هر قدر که است بقیعه خود باید آورد و آنرا تیر سیدی
باید اندیشید و اول و الا ان لایات بر ناما حد پادشاه را برادر استیج
و تخمین یاست کج بماند است بیاید و بر احوال این مفسد و کج (و این کج)
را از (تو و زریح) باید جدا کرد و فانی دایان این مملکت تخم عداوت
و نفوذت باید گذاشت

ششم شایسته از کج و دس را لازم است همیشه در خزان و ایلان و سلاطین
و بزرگان (الامنا) در صاحب مراتب اعلا باشند و بزنجیر می درند و در ضعیفان
غایب و غلبه معهود است

هفتم به سلطنت اهلقتان انکار و ارتباط و در امر تجارت اتفاق باید داشت
چون ایشان جیره یا فنی گشته فتنه و جوب بخوازد این حالت مزید خواهد بود که لهذا
منفعت کثیر حاصل می شود و نیز باید داشتن ارتباط با قوم اهلقتان وقت را غنی

چهارم

(۱۸۴)

چهارم بابت کج سوید و سلطنت است

اشاره می کند بابت کج سوید و سلطنت است
دو کس را که بکریه دلت باید داد

نهم خرد اهلقتان اینان کوشش باید که همیشه اهلقتان و قرب جاران دلت
دلس حاصل شود و هر کس در صاحب اهلقتان و قرب جاران دلت
لهذا ضرورت است در میان ایران و نمایان همیشه جنگ و جدال باشد و باید همیشه
کو کون بکار برد و مملکت ایران روز بروز بول و کم تجارت بزرگ کند
همیشه در بی منزل ایران باید همیشه از آن قصه بماند و آن باید کج سوید که
ان کج سوید و وسیع و تجارت بزرگ است هرگاه در آنجا تسلط پیدا کرد
پس هر قدر بول و بر سلطنت اهلقتان حاصل می شود آن را احاطه تصدیق
کرد و دولت او نیز باطله و مستر باید داشت و آنجا تیر سیدی باید اندیشید
که (چراغ و اوستر) رفته رفته در قبضه و پیفته و باید و شریک اوستر
گردیده و نمایان از کج سوید و باید که کج سوید و در این

اوستر و اقایه و حاصل شود و آن بر هر طریق است

چهارم اوستر را در طرف دیگر منزل باید نهاد

و اگر آن اوستر را از کج سوید نمایان کج سوید و پس در چند روز
بر قبضه نمایان

و هم سیراد (و اینان) صلح و اشراف و ارباب و کج سوید و کج سوید
و نمایان باشند

خارجی که همیشه از همه خواستار و مورد اعتماد هستند در همان مواقع می دانند

فصل دوم

شبه دولت میر ایران مریض است و مصولات ملک غنا را در دستهای
ملک غنا و بجزایر و دیگر ملک خارج که خواهند چه از رویا و چه از حقیقت
چه بواسطه کشتار خود و چه بواسطه کشتار غنا و خارج هر دو نقل غنا به ارادگی
مریض حقوق و رسوم ملک خارج خواهند بود که آنکه در میان نقل این است
بنا بر این فقط صد شش کرگ خواهند داد و از دست خود این صد شش هم کرگ
را گرفته باشند بگوید و هیچ نقطه ملک غنا هیچ قسم حق و رسوم دیگر
عطا بکنند و اگر خواهی مزبور در دست صاحب اولایغ و خواهی است
دیگر انتقال یافته باشد و هر اختیاری است و این صد شش هم کرگ در
مراسل صد یک منزل خواهی یافت تا آنکه بعد از پنج سال به صد یک فرس

فصل

چون قرار اخذ کرد که ادغلیه از مال التجاره حاصله در مالک طریقی از عذر
سابقه بکمال بطریق سادات بجاست لهذا کم این عذر سه حاصله نیز سببه
و تقنین عتبی ایران و ثلثا هرنوع استه ارضیه و صنایع حاصله مالک طریقی
و داخل خاک به بجز ناسیه بطریق سواد صدر شست رسم ادغلیه بمرکز
اولان دولت کار ساز خوانده نموده و در آنکه از استه مزد و صدر شست حق

ادعا به لکر که گرفته شد خواه حق مزبور که در آن جا برود و در وقت سرود
و خواه بهر جا دیگر و اخذ مالک طرفین نقد کرده در هیچ صورت نه از بیع
و نه از شتر ریاست و نه مزبور با هیچ اسم و در حق مزبور مالک نگرفته

فصل ہفتم

و این سابه بی شبهه خود اجازه تجارت و تکلیف بار و ط و بار است
 حریه و مالک طرفین گواهند داد و در صورتیکه اجازه این تجارت سوابه شبه
 که از سابل خارج داده باشند و تکلیف و ط به سابل ابرار حاضر بها
 در برابر سابل استعمال خصوصی باشد از این سبب مستثنی خواهند بود

فضل مستم

دولت عظمیٰ عراضہ نقدی دہندہ سرخابہ دولت عوایران کا مجد ازا
خواہد بود و قسم اللہ و اسباب عواید از قید رب و تعفف و غیرہ و عی
برنی ایضا و دستور بہتہ معروف و لای کجاہ از مالک عظامہ برآ و
محرور بہ ہر بلا اسکے از ایضا و زوہا کجہ بیغ و رسوم مطاہرہ بود و بلا
اکثرہ زجابت کار کز اران دولت علیہ عظامہ در عوایرانہ اسلمہ خدمت
و انکلاطی مرشد

فضل

شبهه اول علیه ایران در زیارت و در جمیع معادلت خود با مالک مرتب
والصدق و غیر آن در وصف نماز از هر حیثیت آن حقوق و آن زیارت و
فرمانه داشت که کمال از جانب دولت علیه نماز به شبهه اول انکار انکار

(۱۹۷)

داده شد است بجز از این داده شود

فصل دهم

کشیته حرارت علیه ایران و کشته تر شدن دولت و جمیع دریا و بنادر و قوه
فغانا و بحر و کجرت ملک فغانا خواه در هر و نقد است و عزاء در رسوم تجارت
از هر جنبه مال حقوق و استیارات سو خوانند داشت و از جانب دولت
بیک از هر طرف خارج فغانا کمال داده شود است بجز از این داده شود

فصل دهم

است ملک خارج کمال از ادوات خوانند و در هر طرف و از تمام دولت ملک
فغانا ملک خارج مجبور نمایند دولت علیه فغانا هر اینه مستند سر شده
که در مجور این است چه از ایران ملک خارج و چه از ملک خارج باری
اقدام هیچ ارز نایه و موجب هیچ یا باید اشغال هر و نقل است مزبور که در آن
شد و از این است نفقه در خاک دولت علیه فغانا هیچ تم کرک و رسم ملک
نماید شده کو هر و نفقه و بجز از نفقه پنج سال آنگاه هیچ انصار این چند
درم مزور فقط هر یک قرار خواهد گرفت و نیز مقررات در رفع است
ارضیه و فضا حیه اصوله در ایران و در ملک فغانا رسم او خایه صدی
بیش سو ادا نموده باشند و بخواهند است مزور به سو تجارت خاک فغانا
هر فغانا است مزور با ملک تجارت نفقه فغانا و در هر صورت بستان
کرک دولت علیه فغانا به در بعضی خرج است مزور که از ملک فغانا مقدار
فغانا و فغانا و کم کرک هر وقت درم کرک تجارت نفقه باشد بجا

است

(۱۹۸)

است مزبور که بجز از این داده شود

فصل دهم

تبعه ایران و در ملک فغانا منزل تجارت است ملک خارج بستانه جان
رسوم خواهد خوانند که در مال حقوق سو خوانند داشت که از بر این رسم و
خارج و منزل تجارت است ملک خود مستند مقر باشد است و اصوله
و از ملک ایران به ایالات عراق حب و کرکستان فغانا و ایالت
از هر طرف و قریه داخل فغانا از است و اصوله مزور در این است ایالت
فغانا فقط صد شش کرک خواهد گرفت است و اصوله که یک دفعه این
طرح کرک داده اند و هر یک هر چه بزرگتر خواهد بود و از آن است و اصوله
بسیار هم درم حق و کرک ملک به ناسبند و در مشنری و نه از بیج و در
مقام این قرار است و اصوله که از این ایالات مذکوره در فوق
ملک ایران هر و نقل فغانا کرک اخراجیه آنها از روز نقدی این چند
فقط در صد هر یک فقط

فصل دهم

چون دولت علیه فغانا طالب این است که تجارت و خان و ملک و ملک
سلطان از سایر است که را منزل بستان دولت علیه ایران نیز بجهت ایران
ایالات چه به در هر طرف و هر طرف است مال دولت مرا فقت باین خواست
مزور و از این است که حفظ فغانا بجهت هر سو نیز از هر طرف و مانده و تبیه
ایران بطور ابروده به تجارت و خان شده اند که اگر یک است به هر طرف

(۲۰۳)

مالک محبت بر بنی اعظم و ایرانه و بر سر مستند و رویتان بره غفرانه عینی
ارده و نه و گشتن را که از خاک ایران عبور نماید و بر حسب عهدنامه های
قبلی قرار شده و معروف نفوذ کرده به اوست و نه

لکن اسطر فرموده اند و قرار نامه بکتابه جدول این مقصود صورت انجام
پذیرد و بر این تقسیم این امر از جانب نژاد است و گویا و قیام
ای حضرت بگشتن و کل ملک ایران جانب برزاسیه خان و وزیر ابراهیم
خواجه بگشتن و قیام و یون و کل ملک و اس و حجاب حایر ای و در آرای
شرا به جواهر و مقاصد و اس و حجاب بگشتن و سر نیز اول و حایر نفس
ان و دار بگشتن اول و مقاب سفید و حایر ای و حجاب بگشتن است
مصلحت ایس از درجه اول و گشتن و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و قیام
این و گشتن اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول
مردیس و از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول
و از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول

و از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول
و از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول
و از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول
و از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول

مصلحت اول

حالت بگشتن بر سر مستند و ایرانه و بر سر مستند و ایرانه و بر سر مستند و ایرانه

نیز

(۲۰۴)

مالک محبت بر بنی اعظم و ایرانه و بر سر مستند و رویتان بره غفرانه عینی
ارده و نه و گشتن را که از خاک ایران عبور نماید و بر حسب عهدنامه های
قبلی قرار شده و معروف نفوذ کرده به اوست و نه
لکن اسطر فرموده اند و قرار نامه بکتابه جدول این مقصود صورت انجام
پذیرد و بر این تقسیم این امر از جانب نژاد است و گویا و قیام
ای حضرت بگشتن و کل ملک ایران جانب برزاسیه خان و وزیر ابراهیم
خواجه بگشتن و قیام و یون و کل ملک و اس و حجاب حایر ای و در آرای
شرا به جواهر و مقاصد و اس و حجاب بگشتن و سر نیز اول و حایر نفس
ان و دار بگشتن اول و مقاب سفید و حایر ای و حجاب بگشتن است
مصلحت ایس از درجه اول و گشتن و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و قیام
این و گشتن اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول
مردیس و از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول
و از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول

مصلحت دوم

چون بر حسب مصلحت از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول
و از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول
و از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول
و از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول

مصلحت سوم

و از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول
و از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول
و از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول
و از درجه اول و حجاب به از درجه اول و گشتن اول و حجاب به از درجه اول

(۲۰۵)

مقرر شده و مجری خواهد بود

فصل چهارم

پس از آنکه او بیستم ثانی است رئیس اداره خزانة العقیس اهدان اتمام آن را بدست
ایران خواهد داد و تقسیم رشتہ کرگانه را بدین قرار خواهد بود
بیم اول میزان رشتہ در رشتہ ۱۲۸۱ است و با تقسیم خازنه و امانه فقهی
در رشتہ کرگانه و ثانی برابر خازنه (انظر اسیر غالی) خواهد بود به استثنای آنچه
مرحب فضل ششم میباید شد

فصل پنجم

بجهت رنج هرگز نه انتشار در کار کردن این رشتہ و سر فسخه خزانة ایران دولت
ایران بیستم اول منزلت خواهد بود و در رنج دولت العقیس بیستم ثانی
ثالث خواهد بود و در رنج دولت ایران برابر برادرین العقیس اطلق می
باشد که در خزانة خازنه بیست و هجده اداره غائب می باشند حاضر خواهند
کرد

فصل ششم

هرگاه بیستم اول یک و قریب که یک رشتہ از سایر سیمای مرقه برابر خازنه
ایران عاریه داده می شود تا نزد بیستم اول بهای خازنه بازگشت نماید
مشروط بر آنکه هر چه رشتہ ثانی و ثالث در تمام است و در خزانة غائب که بیست و
و فارغ از دود و هر یک بیست و یک بیستم اول بیستم ثانی و ثالث و هر یک بیست و
و فقط یک بیستم بیست و یک بیست و یک بیستم اول بیستم اول انتقال یافته است
مقرر

(۲۰۶)

مقرر خواهد شد که در رنج ایران تا یک سال و شش ماه انتقال یافته است
به دولت بیست و یک بیستم اول خازنه و بیست و یک بیستم اول بیستم ثانی و ثالث
انتقال یافته و در حاکم بیستم ثانی و ثالث و بیست و یک بیستم اول بیستم ثانی
و ثالث و بیست و یک بیستم ثانی و ثالث و بیست و یک بیستم اول بیستم ثانی
اداره های ایران و العقیس یک رشتہ بیست و یک بیستم است و در رنج دولت
از خزانة بیست و یک و در رنج خازنه و در رنج ایران و العقیس قرار
ساخته و رنج به طبعی که در رنج خواهد بود

فصل هفتم

حاصل کل خازنه و بیست و یک رشتہ بیست و یک بیستم ایران می شود تا
اختصاص به دولت ایران خواهد داشت و بیست و یک رنج خازنه و بیست و یک
مقرر است و خزانة بیست و یک خزانة ایران می شود و در رنج دولت
دکتر ایران نمی شود

فصل هشتم

چون دولت ایران قدر از وقت و در خصوص حاکم که در رنج دولت ایران
و بیست و یک رنج و بیست و یک خزانة اردو و بیست و یک رنج دولت است
العقیس قرار می برد و در رنج که در رنج است و در رنج دولت
ایران در رنج بیست و یک بیست و یک بیست و یک بیست و یک بیست و یک
علاوه از دود و بیست و یک بیست و یک بیست و یک بیست و یک بیست و یک

(۲۰۷)

ادعای خود را بر قمر از سوس و از خازنه اردو و بنده بر مط خطیم از مغا
 بر حد دولت و کسالت بنده بر سوس و از خازنه اردو و بنده بر مط خطیم از مغا
 کمال اردو و بنده بر سوس و از خازنه اردو و بنده بر مط خطیم از مغا
 خوانده که و حاجات آن را به ولی سرافراز دولت ایران باین خود تفریق
 خوانده نمود در خصوص تحریرات (انظر بمیزانی) که در ایران شروع
 یا ختم می شوند دولت ایران متعهد می شود در هر سال تمام حق (طریقی)
 خود را بر این قسم تحریرات به دولت انگلیس واکتدار کند و دولت انگلیس
 هم در ضمن آن در سال مسیح هر هزار قان به دولت ایران کارساند و هر
 پس از انقضای هر سال دولت ایران حق خواهد بود به مسیح سالانه
 در روز و در وقت حاصل توسط تحریرات (طریقی) سپید شده و به قبول
 نماید و با اینکه هر وقت رسم تمام تحریرات (طریقی) حقیق را مطابقت
 کند دولت ایران بعد از دولت انگلیس و امر که از او مشتق و سپید نماید که
 کرامت تحریرات و اتمام (طریقی) می باشد و کرامت تحریرات به (طریقی)
 دانست که با بران می رسند و حال آنکه بطریقین معلوم است در بعضی ارسال
 مالک خارج است و امر این عداوت در وقت یا در وقت دولت ایران
 بر عهد بگیرد و در مجلس (انظر بمیزانی) خوانده می گرد که تحریرات در وقت
 تحریرات (طریقی) و غیره جاری شود و امر آنرا که در عهد می باشد قبل از وقت
 به دولت انگلیس فراری داده باشد

صن

(۲۰۸)

فصل ششم

چون اداره انگلیس بر ارسال مسیح تمام تحریرات (انظر بمیزانی) و تفریق حاجات آن
 مسأل می باشد نسبت به این تحریرات و از در وقت و در وقت (انظر بمیزانی)
 تحریرات آنوقت در آن تحریرات و حصول خواننده که کمال تحریرات (انظر بمیزانی) که
 ایران کشور می شود و به اندر آن می رسد و از جانب دولت ایران می رسد و به
 قبل از ارسال بمقتضای تحریرات (انظر بمیزانی) در هر سال تمام
 می شود و به بنده در هر سال به امرین به حاجات آن می رسد و به امرین می رسد که
 بر این تحریرات اداره انگلیس قضیه به بنده تحریرات و به امرین می رسد و به امرین
 بخازنه (انظر بمیزانی) است به وقت برار رجوع و کفایت اداره ایران در هر سال
 در وقت تحریرات (انظر بمیزانی) است از آن می رسد و به امرین می رسد و به امرین
 از خاک و در وقت به امرین می رسد و به امرین می رسد و به امرین می رسد

فصل هفتم

کمال در هر وقت و تحریرات و در وقت آن به امرین و به امرین می رسد و به امرین می رسد
 در وقت بر این اداره انگلیس و به امرین می رسد و به امرین می رسد و به امرین می رسد
 دولت ایران از جانب این تاریخ به امرین می رسد و به امرین می رسد و به امرین می رسد
 انگلیس می رسد و به امرین می رسد و به امرین می رسد و به امرین می رسد و به امرین می رسد
 ایران به امرین می رسد و به امرین می رسد و به امرین می رسد و به امرین می رسد و به امرین می رسد

فصل هشتم

کفایت صاحب به امرین می رسد و به امرین می رسد و به امرین می رسد و به امرین می رسد و به امرین می رسد

(۲۱۱)

فصل پنجم

این قرارداد سه روز پس از قرارداد خواهر لاجورد امضا نامه های ایران باید در شش ماهه و غیره
شش ماهه سحر است و خواهد بود در این تاریخ اراده انگلیس نام خط کشیم
هر چه از وقت باشد و نظام رسته است و در نهایت به دولت ایران
و اگر از خواهر نموده پس از آن هر نوع مدفیت خود را در عرفان دولت ایران
نک و موقوف قطع گو

فصل نهم

پس از استراحتیم ثلث دولت انگلیس در خطه لاجورد و قمار و اوقات قدر
از انقضای مدت این قرارداد سه روز پس از تاریخ به اخبار خط کشیم را به آن حالت
که مدت به دولت ایران و اگر از نامه و در حجب نفع و و در این خود را از ملک
ایران بر دارد و از آن تاریخ به بعد دیگر به عرفان دولت ایران هیچ ربط
در غیرت نه است باشد

فصل دهم

امضا نامه های این قرارداد سه ماهه در مدت پنجاه و یک ماهه که در مکرر خود زود تر
طهران در روز شنبه شانزدهم خرداد و در وقت و شش و نه بجری

مطابق ۱۰ فروردین سنه ۱۲۷۲

محمد اردو ششم و همکار

و در مکرر رسته

نوشته شد

عمر

(۲۱۲)

صورت قرار نامه منعقد در باب راه این فایده دولت غیر
ایران و کنگره انگلیس مورخه روز شنبه نوزدهم خرداد
مطابق بیست و چهارم آذر سنه ۱۲۷۲
کنایه ها بود ایران و انگلیس

کجته راه این و ای انگلیس و عماره در ایران

مطابق شش ماهه از حقوق از جانب انگلیس و ایران شش ماهه ایران به بارون
پرس در دست

فایده دولت شش ماهه ایران و بارون جولای پس در دست و در تمام فقرات
ذیر منته و بر قرار است

فقرات اول دولت ایران حکم این قرارداد سه ماهه به بارون جولای پس در دست
احازه و جنبه تمام مرد و در فرستادن بهر اسم فایده شرایط که خود شش
ماهه یک یا چندین کیلومتر پس و اصدات کند و در تمام خاک ایران به کار
بعضی که در این ایام نامه مذکور است اقدام کند و اینها مقرر می شود

فقرات دوم دولت علیه ایران از برابر است مقرر است انگلیس از قرض و فایده
و نظریه راه این بحر خزر را اطلاع فایده به بارون جولای پس در دست و در تمام
به کار و اگر از مکرر و کجایی به آن حق قرض و انحصار و نظریه
در شش ماهه این که در باب بهر منته خواه کجته اقصای دلیات و شش
در دوازدهم خاک ایران خواه کجته اقصای راهها مراست ایران بر اینها
خارج از هر نقطه از نقطه طرک سه است ایران و در هندوستان و فرستادن

این مجری خواهد بود

فرض در قسم و باب حفظ بر دو بار که در کتب و پانین آوردن با رانند و این
مال ابقاره و ادلک و باب ق این و ق را مدسوله بکشت در هر عصبه اند
قوله و در کتب و قوله و دیگر قوله ها بکشت هستند و نظم و ادله کثرت
فرضان را حفظ نمایند پس در این صورت قضا را که فی الجمله کما قبل
در صحت بماند و در همان کثرت اتفاق مرافقه خاصه را که در آنجا
و اجر حقوق قرضه در عده باشد حفظ و در هر مورد و حفظ می کنند
که اگر اراکین می بیند هستند و ادله خاصه که در هر یک از حالات و در هر
که اتفاق افتاد نظم بند و سایر موارد منقوش کنند و یا یک کثیر از امور بکشت و یا اگر
که در هر جزء و حالت کثرت است که از زمان گذشته باقی
در سایر مقامها تعقیف که اگر اراکین در این قرار بود که اگر قرضه یا در کتب قرضه
و دیگر قرضه و باب کثرت یا حسن کردن و منفرد و کثرت است و اینها را
لذا هم داشته باشند تعقیف لازم را کنند

اگر لازم بود که حسن اشیاء مزبوره طریقه باشد از قرضه و قرضه و در کتب قرضه
بر هر دو طرف هر یک باشد بموجب اهل و علم و کذا اراکین علیه السلام به هر
فرض و از هم اگر که از عده است کثرت قرار نماید
اگر در هر خاک که از قرضه است هر یک هم باشد خیرال قرضه و قرضه و در کتب
قوله و دیگر قرضه و مرافقه آنها را که در هر کثرت است و در کتب
و خواه بکشت فرضان در این باب لازم است که مودین مزبور را بر است

بکار گذار

بکار گذار می آید که در ده و در اثبات اینکه اشیاء مزبوره یا بکشت از عملت
کثرت هستند یا در کثرت یا بر حفظ یا بر بسته اند که قرضه مزبوره اثبات
می کنند اراکین باشند و اگر کثرت حرکت کرده باشند مواد صحیح ذکر باشند
فرضی که در این ن به اینها بماند که اگر اراکین در هر مورد از آنکه بکشت
ادامه مودین مزبور را بر این مصلحت تعقیف که در هر قرضه هستند در دادن قرار می
فرد که از هر حالت نمایند

فرض لازم است که اگر اراکین در هر مورد مزبور و باب تعقیف و دیگر قرار
لذا در حالت و تقویت را کنند بموجب اهل و علم در هر مورد مزبور را
بخرج قرضه و دیگر در هر یک نگاه دارند تا اینکه کثرت آنها از عملت اولی
برسد یا وسیله فرستادن آنها بکشت خودشان اتفاق بیفتد اگر از در هر یک
فرد یا اراکین و وسیله فرستادن معقد شده یا اینکه خارج آنها منقضی
مصادیق قاده داده شده اند وقت که اگر اراکین در هر یک هستند قرار می
مزبور را از حسن بردن کنند چنانکه فرد یا مزبور دیگر قرضه و بکشت تعقیف
مزبور قرضه هستند و دیگر در هر یک

اگر قرار در هر حالت و یا یک از امور جنایت شده باشد وقت
که اگر اراکین در هر یک باشند فرستادن از آنکه در هر یک از عده که را و ده
دیوانه تمام و قوا می در این که کلاه و بکشت در حق او محضی
کرد

و این معاینه در این ماله متفق هستند اگر قرار می یا عملت دیگر کثرت که از بسته

(۲۳۳)

مکمل شود که در آنجا که اگر ده است از وقت نفس مزبور در وقت معقول این نفس
سنتز و معاف می باشد

فصل بیستم در ذکر کربان و کشتن و کشته شدن و کشته شدن و ان اختلافی
باشد قطع و نفس عبودیت را که کشتن رسیده به کشتن مزبور چیست را در آن
نمایند و این شود و خواهد بود با ما مرید قنول خواهد بود که کشته شدن یک
از آنجا که این ملک که هر نفس قنول است یا منفعت شرفیه و است یک
در من باشد از وقت قطع و نفس آنها با که از آن می خواهد بود

فصل بیست و یکم در ذکر کربان کشته شدن و است یا کشته شدن قنول عرق برده که از آن
هر چه رود تر است را با کشته شدن قنول یا قنول یا و کشته شدن
که از کشته شدن و کشته شدن باشد با به رسیده آنها می که در باب کشته شدن کردن
کشته شدن شده و به زنی نشسته روس و ادب فراموش می شود با تمام از جانب
خبرال قنول و قنول و دیس قنول و و کشته شدن قنول روس معول خفته
شد و چینی با کشته شدن است که فراموش در برابر روس از جانب و می
فراموش خواهد بود

حاجت که از آن هر دو ملک یکدیگر فقط در این باب خواهد بود که بقولها
حاجت نماند و نظم را حفظ کنند و حقوق فدا می کنند که اگر کشتن را که جز
عقبت کشته شدن است نماند و در این باب و خواهد بود در باب و کشته شدن و
بیرون بودن اموال نفس شریف و شریف مزبور نماند

در صورت نیت خبرال قنولها و قنولها و دیس قنولها و کشته شدن و کشته شدن

(۲۳۴)

انها و به مرید آنها که از آن هر دو ملک یکدیگر فقط در این باب خواهد بود که بقولها
حاجت نماند و نظم را حفظ کنند و حقوق فدا می کنند که اگر کشتن را که جز

فصل بیست و دوم خبرال قنولها و قنولها و دیس قنولها و کشته شدن و کشته شدن
و کشته شدن قنول در ملک و کشته شدن متعین در کشته شدن آنها از آن
حقوق و اقیانوس و کشته شدن که با مرید هر دو ملک است به در ملکین داده شود
به مرید خواهد بود

فصل بیست و سوم خبرال قنولها و قنولها و دیس قنولها و کشته شدن و کشته شدن
اگر که از هر دو ملک یکدیگر فقط در این باب خواهد بود که بقولها
حاجت نماند و نظم را حفظ کنند و حقوق فدا می کنند که اگر کشتن را که جز
عقبت کشته شدن است نماند و در این باب و خواهد بود در باب و کشته شدن و

فصل بیست و چهارم خبرال قنولها و قنولها و دیس قنولها و کشته شدن و کشته شدن
از مجموع قنولها و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
به کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
خبرال قنولها و قنولها و دیس قنولها و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن

نزد که در بطور و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
نزد که در بطور و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
نزد که در بطور و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن
نزد که در بطور و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن

نزد که در بطور و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن و کشته شدن

(مطابق با راجع آن)
(۱۹۸۷)

(۲۳۵)

سید فضل

فغانی خا جسته خان و ز بر فراغ عاتق دولت علیه ایران و جانب میرزا ای خان
ابن الملک و ز بر فراغ خا جسته خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
از کسوف و جانب خا جسته کن ز زوال و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
و کس از طرف دیگر فضل آیه دین سبب خا جسته راه اهر از کن را رس تا به شهر
تبریزی و مقرر گردید

فضل اول

فغان کن ز زوال و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
که راه اهر از زوایا جسته خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
و کس از زوایا جسته خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
اهر را بر اهر از زوایا جسته خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
سردار از دولت ای حضرت امیر اطر در کس و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
تغییر از سر راه ایران در قیام خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
نشد و زوایا جسته خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
اهر از راه اهر و کس و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
که بر دور رود و کس و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته

فضل دوم

فغان کن ز زوال و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
ای حضرت شاه بر خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته

(۲۳۶)

فغان کن ز زوال و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
و کس از زوایا جسته خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
اهر را بر اهر از زوایا جسته خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
سردار از دولت ای حضرت امیر اطر در کس و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
تغییر از سر راه ایران در قیام خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
نشد و زوایا جسته خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
اهر از راه اهر و کس و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
که بر دور رود و کس و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته

فضل سوم

فغان کن ز زوال و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
که راه اهر از زوایا جسته خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
و کس از زوایا جسته خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
اهر را بر اهر از زوایا جسته خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
سردار از دولت ای حضرت امیر اطر در کس و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
تغییر از سر راه ایران در قیام خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
نشد و زوایا جسته خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
اهر از راه اهر و کس و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته
که بر دور رود و کس و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته و ز بر فراغ خا جسته

(۲۳۷)

که راه تقطیع بجای رود ترشوع مزده با تمام برسد و از برابر فاضل اینک که بنا
 شود از حدود تعهدات عقب را به زوال فاعلم کن مرکز اینک که بنا چهار ماه
 از امضاء و باده این استیفاء را به مسیح کعبه در مزده با بقدر اینک از
 بهنگار دولت روس که دولت ایران سبب نماید موافق فراموش در روسیه نیست
 و شقیه مرکز از دو ایند و شقیه نسبت باخته شدن راه اینجاست بن تقصیرت که بر سر
 خواهد شد

برادر شقیه راه	برادر که این جرمها	برادر تقب کردن میرا را
و عیال باقی	و عیال باقی	و عیال باقی
برادر راه از این جمع	و عیال باقی	و عیال باقی

نصف چهارم

اینکه که ساخته می شود به یکم و موافق قرائد عالیته محاسن و بنده می شود که در راه
 این دولت روس می رسد است ساخته شود و اخطاط و انحراف راه به به قضا
 آنکه در ده انگشت و در کار کردن راه ظاهر نشود راه به یک تبخیر و فاصله
 عین و میر این از طرف اندرون به به عقبه رنج فوط انگشت شده طول شیب
 که از برابر نشان حسن و عاده احتیاط و در شدن عاده از کار از یک که
 می شود به موافق اقتضای آنکه از برابر کار کردن راه باشد و کعبه به یک که از
 مسیح طول تمام راه باشد و زن سبب اگر این باشد هر یک یا در انگشت این بنا
 کمتر از این و چهار که در انگشت شده چهار و در کار به به از انگشت به اجر

بفرار

(۲۳۸)

بفرار از مسک و در برابر این باشد و در ده کار به به اصطلاح فرانسه (کاف)
 مرکز سبب و این را از برابر چهار کار به به کار فاعلم به به از انگشت به اجر
 سبب این را از زوال که (تست سبون) مرکز سبب و این که در حوض راه واقع
 می شود از مسک سبب و بطوریکه در آن مکان سه اول است ساخته شود منزل
 می شود به موافق قاعده و اب داشته به به دست زوال کمتر از این باشد و در قاطع
 راه به سبب و در کار به به راه به به موافق اقتضای مکان باشد در عین اقتضای
 راه به به سبب و کار از قدر تقصیرت

جمع چهار	عاده سبب و این از سبب	عاده باقی
در آن راه حاضر باشد	به به سبب و این از سبب	به به سبب و این از سبب
سبب و عاده و در کار به به راه	به به سبب و این از سبب	به به سبب و این از سبب
اینکه سبب و در کار به به راه	به به سبب و این از سبب	به به سبب و این از سبب
و یک به این حاضر باشد	به به سبب و این از سبب	به به سبب و این از سبب

فصل پنجم

طال حقیقه و قاعده راه این سبب خواهد شد بعد از طراح راه این از روی
 تقصیرت و عاده

فصل ششم

اینکه حق خواهد داشت که پول و میر خود راه این بر زیر استوفی می شود
 می شود که در دوسیم از بر این سبب شده است و هم در مدت چهار

(۲۳۹)

مال بغیرم فرما از وقت نخست حرکت از دور راه اهر بزبور

و فصل هشتم
سرمایه اهر گمانا که به اصطلاح فرانسه (کاپیتال) مرکب از سبده میباید و چهار
دو هزار و چهارصد و سی و سه تن است و در اصطلاح استخراج و اعداد است
موسوم به (اکسپن) متعده می شود و در خشت رگبنا فقه و دیگر قدر از است
اکسپن را به اهر موسوم به (اوجی قاسون) بنده می نماید

و فصل نهم
حالت اجماعت شاهنشاهی که بر یکسان خاستی بر آنکه غیر آن (کامرانجی) مرکب از روز
انجام راه اهر نیز و است و حرکت آن و افاق آن راه اهر از تقسیم حلقه
الانقضای است اینها قیاسا به صنعت فاضل سالی از قرار ستر از حد از سر
اهر گمانا که در فصل پنجم ذکر شده است بنسبت سبده و از اهر قان را با
ایران قیاس ده عدد معبران که هر صحران عبارت است از سرب و یک کاسیک
و یک کاسیک نقد و بنای فرانسه (متاللیک) مرکب سده راه دولت ایران
مجموعه سبده دیگر که خود به به بنز قیاس ده عدد معبران مقصود است
که اگر معاف فاضل سالی نه راه اهر نیز بر سبده که خود به به بنز قیاس ده عدد
ایران هر یک در سبده به به وادار این پول در سبده که خود به به بنز سبده یک
روز به از نقدیم محاسبات گمانا که آن نقدیم به به بر سال در سبده نوزده که هم
دست و یک ماه و سبده است بنود

و فصل دهم

(۲۴۰)

و فصل یازدهم

دولت اجماعت شاهنشاهی که بر یکسان خاستی بر آنکه غیر آن (کامرانجی) مرکب از روز
انجام راه اهر نیز و است و حرکت آن و افاق آن راه اهر از تقسیم حلقه
الانقضای است اینها قیاسا به صنعت فاضل سالی از قرار ستر از حد از سر
اهر گمانا که در فصل پنجم ذکر شده است بنسبت سبده و از اهر قان را با
ایران قیاس ده عدد معبران که هر صحران عبارت است از سرب و یک کاسیک
و یک کاسیک نقد و بنای فرانسه (متاللیک) مرکب سده راه دولت ایران
مجموعه سبده دیگر که خود به به بنز قیاس ده عدد معبران مقصود است
که اگر معاف فاضل سالی نه راه اهر نیز بر سبده که خود به به بنز قیاس ده عدد
ایران هر یک در سبده به به وادار این پول در سبده که خود به به بنز سبده یک
روز به از نقدیم محاسبات گمانا که آن نقدیم به به بر سال در سبده نوزده که هم
دست و یک ماه و سبده است بنود

و فصل بیستم

دولت اجماعت شاهنشاهی که بر یکسان خاستی بر آنکه غیر آن (کامرانجی) مرکب از روز
انجام راه اهر نیز و است و حرکت آن و افاق آن راه اهر از تقسیم حلقه
الانقضای است اینها قیاسا به صنعت فاضل سالی از قرار ستر از حد از سر
اهر گمانا که در فصل پنجم ذکر شده است بنسبت سبده و از اهر قان را با
ایران قیاس ده عدد معبران که هر صحران عبارت است از سرب و یک کاسیک
و یک کاسیک نقد و بنای فرانسه (متاللیک) مرکب سده راه دولت ایران
مجموعه سبده دیگر که خود به به بنز قیاس ده عدد معبران مقصود است
که اگر معاف فاضل سالی نه راه اهر نیز بر سبده که خود به به بنز قیاس ده عدد
ایران هر یک در سبده به به وادار این پول در سبده که خود به به بنز سبده یک
روز به از نقدیم محاسبات گمانا که آن نقدیم به به بر سال در سبده نوزده که هم
دست و یک ماه و سبده است بنود

و فصل بیست و یکم

بروز انقضای است که به جهت تعرف گمانا در راه اهر در فصل ششم معنی شده است
دولت اجماعت شاهنشاهی که بر یکسان خاستی بر آنکه غیر آن (کامرانجی) مرکب از روز
انجام راه اهر نیز و است و حرکت آن و افاق آن راه اهر از تقسیم حلقه
الانقضای است اینها قیاسا به صنعت فاضل سالی از قرار ستر از حد از سر
اهر گمانا که در فصل پنجم ذکر شده است بنسبت سبده و از اهر قان را با
ایران قیاس ده عدد معبران که هر صحران عبارت است از سرب و یک کاسیک
و یک کاسیک نقد و بنای فرانسه (متاللیک) مرکب سده راه دولت ایران
مجموعه سبده دیگر که خود به به بنز قیاس ده عدد معبران مقصود است
که اگر معاف فاضل سالی نه راه اهر نیز بر سبده که خود به به بنز قیاس ده عدد
ایران هر یک در سبده به به وادار این پول در سبده که خود به به بنز سبده یک
روز به از نقدیم محاسبات گمانا که آن نقدیم به به بر سال در سبده نوزده که هم
دست و یک ماه و سبده است بنود

(۲۳۱)

و یا برضای طرفین بکنایه خواهد کرد و چنین بکنایه مسیح تا اوقات سوست
مصلحت دیگر را به دولت محضرت نشانها و اگر در خواهر کرد وقت آنها تر از طرفین
بیا بیا زود به مقول بکنایه خواهد شد

نظر برهم

بکنایه حق خواهد داشت که نوح محضرت را در برابر اموال را از راه این سبب
مراقب تحقیقات تجارت و محضرت نقل اموال و انکس را مراقب قوام و نظر کند
و اما در این روش و سایر راهها را از نظر محضرت برقرار دارد

نظر برهم

بکنایه محضرت است و در ششیم فزونی که از این نظم و حفظ محضرت در حرکت
راه لازم است از بول محضرت در پیور راه این محضرت

نظر برهم

بکنایه حق است که بیرون محضرت هر چه در ذکر انکس را که لازم داشته باشد
خواهد از دست این محضرت نشانها بر خواه از رعایا رخا که در بشرط و
انکس که در ذکر بکنایه را خواهد که بشرط و از انکس شود و از انکس
مژده داشته و در ذکر که از انکس در انکس محضرت به هم حسیم و غیره نشسته
و اگر اتفاقا بکنایه چنین نفر را بگویم خود قبول نموده به بکنایه بعضی بکنایه کار
که از انکس است و اوله را بنامه انکس را از انکس که در انکس خواهد

نظر برهم

و از این محضرت نشانها بر قصد گرفته که بکنایه از زمین ما و هر که در سوسه

ان

(۲۳۲)

انرا از زیر راهها اس واقع است زمین که در برابر راه این بکنایه و سوسه
ان لازم است بکنایه به عرض این را از هر طرف میله را به این سبب
فرانسه و ما در بکنایه که انرا در سوسه بکنایه سوسه سوسه عرض در بکنایه
سوسه سوسه سوسه

و اگر لازم بود از سبب این راه این سبب را که یک طرف بکنایه سوسه سوسه
ان باب هم محضرت است و اگر در بکنایه از برابر راه این و سوسه انکس
لزم بود که انکس باشد و اگر خود در بکنایه از بکنایه سوسه سوسه سوسه
حزب سوسه در بکنایه از بکنایه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه
بکنایه عرض وقت ملاکه انرا را به هر بکنایه سوسه سوسه سوسه سوسه

هرگاه احدی در فراموشی از این سبب این سبب سوسه سوسه سوسه سوسه
انکس را بکنایه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه
کرد سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه

نظر برهم

بکنایه حق خواهد بود که در سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه
هر سوسه سوسه که در برابر سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه
و از سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه
بکنایه از راه این سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه
بکنایه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه
نمایه و بکنایه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه سوسه

و اگر چه جان الله که مانع کار کردن کائنات در آن معنی نبوده است و این حضرت
نیز این هر چه که از آن حق در باب تکیه بر او افاضه از بر او راه انداخته و تقویت یافته
و صاحبان آنها را در امر خود اهرار

مضربہ

دولت مجتهدان تا آنکه مقتدر است بلکه در وقت ساقی و کار کردن راه
لذات خود اندر و تربیت نمودن لایق و داکتران را به اگر خود دولت چنین باشد
داشته باشد و دیگران که از هر دو عاجز و از جانب کسب با مصروف
باشد و احداث (از تیر بزرگ) نیز به مصروف به تقیه و احداث قنات
کنند قبول اهل الک که بقنوات مردم بهیچ جهات حاصل ضرر نداشته و از برای
خواهان تصدایه آن وقت آن

قصرون

الذات داد و است و مصالح مخصوصه راه انهم چه در وقت ساقی و چه
در وقت کار که در راه انهم از ادرا و جوه کرک و سایر رسومات
مستحق جزا و عود

قصه

از طرف و جوجه ده افل راه ابریز از ادار رسوم و منافع می باشد
و نیز گنجینه از ادار رسوم و مستندات معتقد فتنی و کارگردان
راه انهم منافع است از ادار رسوم و نقلی منافع و انچه را که از
راه انهم مملکت بر خور از جانب گنجینه منافع است بنا به امر خواست

منفرد و خواستگاران دولت و خواست خود دولت هیچ رسوای و معنی سرگردان
منفرد و مسلط و طالع و دیگر دیناقت نایب

وَصَدَقَ بِمِ

کجایا اداره امور سقعه بر ترتیب دکار کردن راه انهم و دختر دار و محاسبات
مخبر دار و محاسبات و راه انهم و محاسبات سفره بر که بخواه (دبر کنور) و
و دکار سر غایب و این اداره و دکار که بخواه است هم در دوا و در دوا و محاسبات
شاهنشاهی ایران و هم در دکار که از آن امور و در دوا و هم در دوا و محاسبات که بخواه
و دکار دار و محاسبات که از آن امور و در دوا و هم در دوا و محاسبات که بخواه

فصل دوم

از ابرار رسیده که قطع و فصل هر دو کشند و گنجایت که در امور دیگر که در احسن احوال
مغایب اینجاست زیرا که خواه از باب قطع و فصل و گنجایت ابران در کس و خواه
از باب تمیز ایشان و خواه از طرف گنجایت ظهور رسیده که بعضی قبایل و اقوام
نحوه ترک باشد از یک نفر رئیس اجتناب و از بعضی ابران از باب دولت
ایمان و یک نفر صاحب از زوال قدر کدر و کس متعبر بر باد و بعضی
از باب گنجایت که در صورت اتفاق آراء امر و اتفاقه را قطع و فصل نمایند
در صورت اختلاف و گنجایت در صورت قوت و در بعضی ابران و گنجایت و زوال
قدر کدر و کس رجوع نمایند اگر اینها مأمور بزرگ کار آراء و بیان قطع و فصل
کردند و به والد طرفین رجوع کرد و گنجایت کشند

فصل ششم

(۲۳۵)

اگر دولت این حضرت را بداند که این راه را از هر چه که در این راه است
 بهر چه باشد که این راه را از هر چه که در این راه است
 از هر چه که در این راه است
 صد سال بعد از این که این راه را از هر چه که در این راه است
 دولت این حضرت را بداند که این راه را از هر چه که در این راه است
 بهر چه باشد که این راه را از هر چه که در این راه است

فصل سی و چهارم

اگر که این راه را از هر چه که در این راه است
 غایب نماید و از هر چه که در این راه است
 بقیه و قیام و حیات و مرگ و زندگی و این راه را از هر چه که در این راه است
 که در این راه است
 بپای بردن این راه را از هر چه که در این راه است
 انعام و انقیاد و این راه را از هر چه که در این راه است
 اگر که این راه را از هر چه که در این راه است
 این حضرت را بداند که این راه را از هر چه که در این راه است
 شش ماه بعد از این که این راه را از هر چه که در این راه است
 که این راه را از هر چه که در این راه است
 که در این راه است
 خداوند تعالی و این راه را از هر چه که در این راه است

کجاست

(۲۳۶)

کجاست حق دارد و این راه را از هر چه که در این راه است

فصل سی و پنجم

چون بر طبق این راه را از هر چه که در این راه است
 فاکتور این راه را از هر چه که در این راه است
 ساقی فصل سی و پنجم این راه را از هر چه که در این راه است
 مرکز سید و ساقی این راه را از هر چه که در این راه است
 شاید هر قدر که این راه را از هر چه که در این راه است
 دولت و کس که در این راه است
 نوشته شود و این راه را از هر چه که در این راه است

فصل سی و ششم

این راه را از هر چه که در این راه است
 حاضر نماید و این راه را از هر چه که در این راه است
 سید و کس که در این راه است
 برسد و این راه را از هر چه که در این راه است
 نوشته شود و این راه را از هر چه که در این راه است
 دولت ایران را بداند که این راه را از هر چه که در این راه است

فصل سی و هفتم

کجاست حق دارد و این راه را از هر چه که در این راه است
 بهر چه باشد که این راه را از هر چه که در این راه است

(۲۴۷)

دیکه از نالی جابر خازن نشسته

قصه ششم

وقت آن حضرت شاهی بنام محمد حسن که بعد از امضا و بهار از این جهان
بودن تا خبر وفات آن حکام لازم شد و حال را بداند که حکام و باستانه بنام
بهمن کی و داور بنام که با آنکه برادر بزرگ و کندی است و تعیین خط را
راه انداخته و دست آن امر را می نوشته لازم شد تعزیت به او

قصه ششم

فالکن کن ز زالی ما در مهنه کس روس خستید و در هر جمیع تدابیر
لازمه احوال را می این است و نامه به او میبرد و دولت را حضرت
شاهی بر قول می نماید که به فالکن کن ز زالی ما در مهنه کس و کمال
و او شغفه خواهد کرد کمال تعزیت را در هر وقت و از هر دست خیر الله

در حق و در این نزدی راه این شبیه به میبرد

تاریخ ثبت شده در از رسم در قیام کلم ۱۲۹۱ هجری مطابق بهشت

زاد به ۱۸۷۵ هجری شغفه و مفروضه

تاریخ

(۲۴۸)

مرا تامل

بر کوه نامه شاه سلطان حسین صفور پناه هفتم از صفوریه خطاب شد
به الک می اوچ بطر کبر اول سنه ۱۱۰۸ هجری مطابق
۶۹۹۶

بطرا الکسای اوچ اولونی ای خان

ای اردنیل و مسکونیل و کباد نیک و لا دهر مینک و نوراد
نیک و غار ان نیک و حاجی رخان نیک و نوراد نیک و یوسف
نیک و اسلان نیک و نور نیک و نور نیک و نور نیک و نور
نیک و یلغار نیک و اور که افتد ای بولغان نوراد نیک و نور
نیک و وزان نیک و راستو نیک و براسلا و نیک و ای کول
نیک و او و در نیک و او و در نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
طری نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
و کوب و کوب و کوب و کوب و کوب و کوب و کوب و کوب و کوب
و اینها نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
صکوه جیابلیک و نه موند ای اند و رعای بیکم جنن بر نیک
خان و او جان نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
بر هانه حضرت و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
کوند و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک
کو خلیق باید باز غای او شون و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک و نیک

(۲۵۵)

وز حدیقه عظمی و اقبال و زمره قدس سلطنت و ابدل سلسله بر تو محض شهادت ری
چنان صیقل بخش بگویم ناماری صاحب جاد و کلک بارگاه پادشاه و سره سپه و خزینه
مکمل و زینت و بهر سرور و برآزنده اختر برتری شرف و حال دل پریشان چو
بر چرخ عالم تاب و خداوند عالم بود و میراد کند و اگر کند اراد و جود کرمی
سازد که بر عاقلان رموز دانش و جوهریون کنیز عینش در حجب خفا کز آیه
که دنیا چون دجیان بوقلمون را بقایا بنزد معبرین صدق شمرن کل نفس فاعلم الله
هر قدر از افراد برین ایام شراب ناکو و مرگ سوز دست ساقی ابر خواجه
چسبید و در مجلس جهان زبون از کلام رنکها رنگت بوقلمون چسبید و روز دایم
ایمان و ایمان پرت خسته از این ایام بیجا میسر بیرون خواجه خراسان
و در دربار دایم ایام ارکسته در ویند از هر چه برخواست در از این بگزینام
ز و بگو در این بیرون خرام صورت این حال مسیح قضیه مرحوم پادشاه و یکا و جده
خسرو و خورشید کلاه است هر چند از این امر که دست از جان که از بر این خاطر
از انوار پادشاه که شریک غایب غبار گفت نشسته لیکن از استماع مجلس
ان پادشاه و الامتقام بر تخت ابر عظام دل فیه سالی کشفین آغاز بهار عروس
ان پادشاه داد امتیاز بر او رنگ ابد و اجداد فرخنده و مبارک و معبود اگر
سلطنت پر از ابراهیم که نواب پادشاه از آنکه با هر نواب کامیاب
مکمل و تقابل و سپید شده در قزوین مجلس فرمودیم جایز شد و پادشاه عظام
نامدار و طریقه خزان و الامتقام کامیاب است که احوالهت خود را در هر حالت
یکه بود و گشتان خود را میسر نمایند چو کجا احوالهت خود را به پادشاه و صاحب

(۲۵۶)

رحم امیر اطراف و ان پادشاه و خورشید کلاه و این حضرت خاندان کار و دم
نور و محبوب ایمن خود ارسال فرموده و حفظ این بودیم که از هر طرف که پادشاه
عظیم الشان و دست قریب این نیازمند درگاه و فکر پادشاهان بودند و فکر که مراد
و سر و دین پادشاه و بزرگ استانی بهر خواجه که محبت و احسان پادشاه
دشمنان خود را دفع و یا سخت قریب خود را تصرف نماید بعد از رسیدن ایچون
پادشاه با کجاست پادشاه و مرحوم سرور سردار پادشاه با سپاه دارد و دارالمر
شهر توقف نموده و چون انکه با محبت خواهد که رسید از راه انکه دوست
و اخراجنده این سر را دست او زد و جبر از انکه خود را با سپاه داران کمر حزن
و ایرودان و انکه و تعیین نموده با نفا و انوار که دیده نه و مستجاب
ان و شکست که از چند از انکه ان که است نمائند بر سرش و توچ مایه
که چو سپاه پادشاه و کس را که در شرف پادشاهان الی عثمان است و ولایت
خود او در در قریب جبار ما جاده و دان و ولایت ممکن ساخته است و اد
و استقامت کرکینه هر چند از این طرف معاذ بر حسب مرقوم پیشه متفاده
نیز بهی دولت او در مقام محنت برابر تصرف و ولایت ایران پادشاه
و از جانب مرحوم پادشاه و مرز و نیز از شرفه هنوز رسیده بلکه روز و رسیده
این نیز قریب پیش نمائند بر و رفته به معبر از ولایت و تصرف نموده
و این نیز بهی دولت ایران و محنت محنت افغان که طایفه محنت
زاده اند که در قریب انکه هرگاه انچه پادشاه و عظیم الشان این نیز از منته درگاه
محنتی را در ان زمان که در اصفهان کجا حاکم ایران در تصرف او را این

مهرنم خواهد بود که معالجه اسرار و کلمات با اخلاص از راه خوف و محبت
و خلدت فاسد و از کار بسته و دالیه کجایش دارد که چنانچه او الزام
چنین که درین باب کانی طاق و منور افاتی بسته به بعد از این طاعت
و محنت و کمران و با آنکه از آن حالت بین قوتش به به مزه
به در حقیقت طریقه صیقل و صلاح که طریقه صلاحین حجت این است بیان
آورده و در راه در ملک پرستان کانی شسته و نقیض عهد و ستان قهرم خود
به چنین طایفه سازش نماید در این صیقل و غراب به برین و بر خود لازم فرمودیم
که طایفه و تراب این باشد و تراب کلاه دست به به و صورت و انحراف
مشکوک و خسته و صورت و خاسته و در تراب و انحراف و دالیه
بزرگ و این طایفه ثابت قهرم بعد در و تراب و صفت به به آورده و به تراب
اولی و اولی انحراف و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
خانه ای بر دارنده که در مقام و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
به به و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
انها امر و ادوات و دشمنان و رافضی نموده با تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
ایران که در تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
دارنده و از این تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
به به و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
رفته به به و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
خودت خباب انحراف و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب

موقوف به به و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
ال عمران به به و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
و از راه و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
فایم که در عالم محبت و یار و بر این جسم به به و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
در شان و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
انتها و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
بیکدیگر و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
که در تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
بزرگ و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
همه امر و ادوات و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
مالک و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
خود و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
بصلاح و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
خود و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
که به به و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
تا به تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب
به به و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب و تراب

بس از حرکت از قدیم محمود ایان دان کم گشته تب منهدت و طبعان
خست بر گشته و فریغ از بسید و بسید جزر با سر که دکان نر که داشت
بر دنیا قدین فرختم جز بر دود و غوغ راه بسع کار که از ان عرش
اشبه و سید و هم از کفر و زور و زور در کباب انفس حاضر بوده
عجانه طبع واقع ان نیزه خیزان و سر و دهنه ابر و نه دار و اللات
و فغان و مغفان در کلاه منهدت مکان یکسان از یکسان بهفت فرخیم
که در ان بی سران سرچ ابر خیزان نه که سید از تقابل جز در مسود
باید و سرود و یکم قادر چون گفتن خاص عین گفت از ان سرود
افتخار میگزیند و بقیه السیف ایان از سر کرده ایان از سر که
بزر خیزان فرزند زاده قاتل مغفان که دینه و سید از دود و زور ایان
و لفظ طبعان غازیان لغت نشن مسعود در جهان ادا که در احوال
و جابت از دود که دشتن که سید لغت و سید زاده و لاله لکیمه
خفته فرشته که خاصیت نهاده حرفا گفت و نه سید و در احوال
که دشت جز در کتب سرود و سید سیدت با زور واقع و فرغ لغت
فرخیم حال سرود طبع و سید فرخی و ایان ان قدوة است بر السیوة
و انبر و دود و اللات با بر از لفظ مغفان لغت که از جابت ان با رسته
فرشته لاله ایان سید و بر عقلت و بر سیدت ابر و سیدت ذات
سیدت ایان و سیدت با رسته و دود و دود و دود و دود و دود
ادان که ادان ایان که دود که دود که دود که دود که دود که دود

اطلع که هر یک نسبت حالت آنطرف بنمودند و بعد از آن هر طرف قریم آنطرف
بیش و دستراغ کرد و در نظر بیکدیگر قریم جانبی و آنکه طرف قرینی که از دربار
فناجی استوار و پایه زر بوده دست از راه در سر زبانه الله جبر و الله
(دری بود حنا کا بر چینی بیج شمع) حبه الله هم جلوس جان و در سینه
خبر از بیخ نیست مفرد نیست کینه الموبت ارمالی فرمود که هر اوقات
قرینی را که جانبی آن حضرت سینه بود از آن تاریخ اما الدن الکفام و
دارد و نظر در نفس شناس فرموده از احوال دشمنان اینهم و دستن آنهم
بنموده و بعد از آنقریم و سرقریم و سرقریم و سرقریم و سرقریم و سرقریم
بنام اله الموبت و نبات و حرمت پائیده
دسته ام بوده است

[illegible]

(۲۷۳)

عبدالله القاب

برادر محبت اژده سلطان عبدالمجید خان حضرت خیر السبک اکبر و رئیس برهمن
 بویس برادر محبت اژده سلطان عبدالمجید خان که در کمال دارنیا پیش او له
 نفیسه ان اسیر و قد موله به ذات فی سمت است شایسته ایش را ایدر بار
 بودند عاصد اولان حواری و سفیران جناب شاهانه از یک دفعه حقه شده اوله
 حضور بیرونه فارش را ایدر حضرت لای طفره و ده کار اولان افشار و دودیه
 از یک جنس فاشانه به در خرسید رنج طریقه خبر موال ابرم جناب رب
 الله ملک اراده البیدر و سلطنت سینه ترک اصله سر و حیدر سر او زده
 اعدا و عطا فرطاب را هم حضرت اکت تخت سلطنت لایه به التوارث وقوع
 بولان جوکس میانه از جنتیلر با کج و مر و جمود و از دولت علیه مراد دولت
 قبیله از بر جنبه به تنه موجود اولان حقیقه جامع دینی و مناسبت و روالط
 و داد و یک ناکیه و نایبینه و ذات فاسد سات شایسته در کار اولان
 مودت خالصه و حرمت فائده ملک دله نظر ارا و مقرر و معروف اوله
 حقه بهر حاله ذات محکم را از جناب حقه مودت صمد آیتیننده
 بولمندری الطوف البیه

قنا در شهر

دیکجه

کتابخانه
 اسناد و کتابخانه
 مجلس شورای اسلامی
 تهران

(۲۷۴)

نام است از طرف عبدبضرت سلطان عزیز خان با عیوضت
 شاهن هرجی، روح فراده ۱۲۷۷

عبدالله القاب

جناب خیر محبت و ملک اراده لم یزید سید برادر محبت اژده سلطان
 عبدالمجید خان حضرت ترک مرزا خان کاش مراجه خان اولش حیدر
 علیه ترک قاعده مزوده و منته سر او زده به التوارث اعدا و عطا فراسید
 به دارالیم حضرت اکت تخت بولان بخت سلطنت جوکس میانه مر و جمودیه
 و سلطنت سینه مراد دولت قبیله از بر جنبه جمع زنده موجود اولان حقیقت
 جامع اسلامیه و مناسبت خیر و موال الله ملک بر فاشانه ناکیه و فاشانه
 قبیله البیاد اوله قبیله به ازلت غیره از فاشانه او به اتمیک حیدر اینه نزد
 حکم اسیر زده اقامه مامور اولوب مراتب دیوانیه مزون رتبه اوله
 به وجهیه یث ملک و در بخیر رتبه سر فاشانه اولان حیدر افندر کمال کان
 عزوان نکرده ایدر ابقا ایدر بخیر و ان افندر سر و رایه بودند بویه و خرافانی
 امور مامور رسیده مظهر حسن نظر و اتمیک ناکیه از اوله سر و رایه و جلالت
 اتمیک ادمینه کنه و ملک دولت غیره از فاشانه و با کاشانه ناکیه
 موالدت دولتی از ده اولان از نور زده اینه دار و جاب و رسانه
 مزون و قریه لحن کانه افادته حواله شمع و رقی و افکار اولش
 اناس ایدر ذات نهامت شایسته اولان حقیقت کانه و مودت فاشانه

(۲۷۷)

صبر بر برادران دولت فینه مبدت کرده اندا جاب فیت لغاب عمر کرانی
 العظم مقرب القان محمد مجسم خان محمد الله ولد در ازاد که چکران سده سینه
 و اعظم سینه ان عقبه علیه است محبت ابرگر کر مران در درونک خرا فرمود
 و اقبی داریم در خباب مشرایه بعد از در در حضور حق نور سلطان
 بطور شایسته از عهد موردیت خود بر اید و ملت مرایان انجست
 را در اینج نوک و سرور با مقربان ان در کاه بطور اکر سینه و حاضر مودت
 سلطان مران انجست خواه داشت چینه شایق بقار ذات خجاست
 حکمانه دار تقی در ارج عزو اقبال ان ان حضرت را از الطاف
 بکرانه از دقتال شمر چاییم هر در سب فخر ۷۸

نام است و از طرف علی حضرت سلطان عزیز خان با حضرت
 کبودان رفت شاهر و رخ فراه زشته شمر ۱۲۷۸

بعد از لغاب

اجداد عظم مرطاب ترام حضرت سکت لینه و قی بولدان
 جوکس جبه نه زدن طولانا ترک و تهنیز و باده مله را له محمد مجسم
 فاک مر و تر مقصن خان سمرایه واسطه سید ارسل ققان نامه
 می دشت مله نامه نامه مر و نامر و فاهانه ز اوله و در است
 علیه ز لولت فینه کر چینه و یمنه جابر اولان مناسبت و تر و فاک

مان

(۲۷۸)

بمان تا به رخت اهل مجانه مزدات محاسنات شایسته شکر
 انوار صفوت شاد ابرکت مودت مخصوصه انکساک اخلاص مطاب جز
 خزان نه مزاد لر خاله حق فاهانه مرده بود جمله ابراز دلاییش
 واقع اولان است حکم اسیر شوالف در دستانه زده رفات و کفوت
 در سس و کمال منوینت جبه نه مزاد رجب اوله در خان سمرایه سرور
 عظمه در بر اولان تیفات در سب حسن سبج امین اوله سید
 موردیت مر و نه بر او بر متا بز دقت انتباه و خرقه چه طو طینر شند
 انیش اوله ترک و خرقه و مننه مملکت قفس ای و کاسه قلا معلوم
 مزدم نامه کر اوله قده بر حاله و مر و انجلی بقار شاهر خجاست لوبه
 منت دار و در خجس و حق مست فاهانه هر در خجایه العرب ۷۹

نام است و از طرف علی حضرت سلطان عبدالعزیز خان با حضرت
 شام شاهر و رخ فراه زشته شمر ۱۲۷۸

اجداد عظم مرطاب ترام حضرت سکت لینه و قی بولدان
 جوکس جبه نه زدن طولانا ترک و تهنیز و باده مله را له محمد مجسم
 فاک مر و تر مقصن خان سمرایه واسطه سید ارسل ققان نامه
 می دشت مله نامه نامه مر و نامر و فاهانه ز اوله و در است
 علیه ز لولت فینه کر چینه و یمنه جابر اولان مناسبت و تر و فاک

(۲۷۹)

دست خالصت کادر او شده رومر الیک خدش آنه لریه و مطهر اوله من
 حسن انما واد بر بار مورینه و القاسر سلطنت سینه مرده دست خینه لری
 و ذات خالصه نه از جانب قاسر ماب کور ایند سینه و انرا در قسم
 اولی ان خالصه و فایه نه منصف و یه لرا او سینه و لیر قرا اوله فینه
 محظوظت خالصه نه سر انرا ام ایله کجا و ایچ رومر الیک و سینه و ن سب است
 خالصه نه سینه کیه راز سینه و قی بود حق س عینه و دولت عید خاز فینه
 سادست کور و طیکه و سینه اوله یه یه سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
 فینه نه لریه سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
 و خرا ارا لریه سینه کادر و خالصه سینه و سینه و سینه و سینه و سینه

مرد ۱۹ هزار ۷۸

نامه است در از طرف محضرت شاه ابرو و خ خرا و محضرت
 سلطان عرب زخان نوشته مشرق ۱۲۸۲

بر الدلقاب

الفت و انکار و در کت است خداوند متعال باین کید لکان کجاست ثابت و سینه
 و حکم در خرا است افتخار ان دارد که در سراج سلوت و دایع و سواره
 بیست توله انرا در که حکایت از کون خرا و در دایع از خرا و سواره
 و لریه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
 و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه

دعای

(۲۸۰)

و سهرات بطینه را بنه و جان سینه و در این زمان محبت او ان سطر سیه
 مطهر و کانه و جان رسید و علامت و انکار و سینه و سینه و سینه و سینه
 و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
 و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
 و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
 و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
 و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه

ایم سلطنت و جاده و سینه ام ۸۲

نامه است که از طرف سیرا کو است محضرت شاه ابرو و خ خرا و
 سلطان عرب زخان نوشته مشرق ۱۲۸۲

بر الدلقاب

نامه سهرات بر ایه کور سلطنت و ایدر ایچ خرا و سینه و سینه و سینه
 و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
 و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
 و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه
 و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه و سینه

(۲۸۱)

جوابت باید از دایره روابط مروت و تقدیم شرایط ان همراه کنیزان
 مسالت تا خبر ملک است و بهت غلبه شایسته را دایم تعبیه براسم مروت
 و تشبیه با حضرت معصومه فرموده ایم و از لوازم این بارک مظهر
 میبایم که امر موع و مقام نواب حسن مروت را بطور اجماع برشته
 و سیار را که موجب فراش مقامات و راد است حسنه فایز و بی
 عین ترانه بگو و در نظر ملکانه قراریم معین است در مروت ملکانه
 عینه شمره لاجب حراسته اخذ میروند و برقرار در این خصوص ان تغییر
 بوده در حضرت هادی با برادر حسن و شاه مایه خواهر گزیده و اسبیه
 جانب مشایخ را بر این مروت مظهر را که دلیر مروت و کمال این است
 معسوم کرده با اطلاع گمانا که از بیانات خالصه میانه است حضرت
 و لافیت تا چه از خود دارد و اظهار ارادت و غرض عقیدت را به
 با سبقت خود را در این حضرت هادی و در ان دولت روز افزون
 عمل و توفیق و اعلا خواهر نمود و بر سر مروت و وصول باجرات مروت
 مات بوده هم دانستواران این حضرت را در این مروت و قدرت
 منبر است مولا المظفر ۸۳

نامه است در از طرف علی حضرت سلطان عزیز خان علی حضرت
 طهر الهی روحی فراموشه ۱۲۸۳

بر اندک

(۲۸۲)

عبدالله القاب
 ذات قیامت است شایسته و کار اولاد مروت جنبه ترک از تقاضا
 اولاد آورده حق خالصه مزده بر کمال و لایان محبت مخصوصه است با
 لایک با کار اولاد در اول برادران شایسته و برید برادر اولاد
 نامه و مظهر ملکانه در روز مروت ایضا اولاد شایسته و فرزند برادر
 اولاد را بطور مخصوصه و دایره یک قیامت میانه مزده که ان با اولاد
 قدان و یک قدر و اعتبار یک کار در دخی یک سو که در لایق شکل
 دو نفر جنبه و کار اولاد شایسته است و سبب الله به نایب ای یک اتفاق
 حلیت و تفکر بر این سبب که در یک نیکون نوار اسبیه و مزده کاسید
 محظوظ اولاد یکت و در حال تزیان ایم مروت سعادت فیتا از شایسته و ای
 کنیزان سبب حق خالصه مزده بر وجه مروت و کلان از مروت شایسته
 لایق طلالا مروت قیامت مزده مزده شایسته اسبیه و مروت خالصه
 فرزند و تشبیه قیامت مزده قیامت مزده مزده اولاد قدده مزده از این
 دغری و دغری ای اثر خالصه مروت دارد و حق مروت خالصه

نسخه ان ۸۳
 نامه است در از طرف علی حضرت سلطان عزیز خان علی حضرت
 شایسته بر روحی فراموشه ۱۲۸۳
 ذات مروت شایسته و کار اولاد مروت و مروت خالصه مروت

(۲۸۷)

بر اسطوخارست حرکت ما مقیم است قبول شد و با تخیل و کرم قبول شد
 بخش کرم حضور و بهجت افزای خاطر مودت معطر گردید از این که کو نفع
 اسیران نماید مستان و الله تعالی و الله تعالی برایت ان ای حضرت و الله
 و معوض گشته و بهیم جنت در ضمن نامه مودت ختم است که مراد است از کلام
 این را با این حرکت علیه قایم و استقرار نموده بودند چنانچه در این
 تمام و غیر این مراد است که کور و تشبیه بهای انکار شده و در این
 و صراحت بر قبول است. فایده این مراد است مراد است و در این
 تشبیه و تمثیل و تشبیه به این در مالک کلمه که در این و تمثیل
 از خداوند مراد است و بهیم جنت و بهیم جنت ان ای حضرت که کلام
 و اقتدار و مصلحت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 در عمارت از کرم است و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت

۱۲۸۵

مولو نامه علی حضرت پادشاه بجهت مراد صحر المظفر

۱۲۸۶

برادر مراد علی حضرت صاحب جاه و فرزند و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 او را که فرزند و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 کرم مراد و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 مودت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت

(۲۹۰)

زخیر نامه خان جن با عجم حضرت کلمه انیس مراد صحر المظفر
 ۱۲۹۱ مصلحت ۱۸۷۲

(و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت)
 ساد و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 در و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت

و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت

مراد و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 کرم و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 طرف و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت

و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت

و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت

و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت

و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت
 و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت و بهیم جنت

(۲۹۱)

مستفید شد و یک قطعه از قطعات لطف و معرفت فرستاد که کتب علم
و معرفت و اخلاقیات
به بنده (طوفان) امر کرد که از کتب ثابته خانه (ادرس)
و از کتب بیهوده (سازدن) جویند و در کتابخانه
بجای بیاورد که در بسم سوغات کتب جمیع اعیان فرستاد
از مدار خاتم زلفت کم شده و بابت رفته رفته که یک بشود و در حق
مطوف و مراحم شایسته ام در وجه کمال است

طوفان
امر در این
خانه است
مستفید شد و در این
مطوف و مراحم شایسته
ام در وجه کمال است

رساله
میزان المقادیر
فی تبیان النقاد
تصنیف قدی الامام الافاضل
رضی الدین القزینی صنفها
رئیس فقهاء عصره سلطان
العلماء خلیفہ السلطان
طاب ثراه

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي هدانا لهذا
 ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
 والحمد لله رب العالمين
 في يومنا هذا
 نذكر الله ربنا
 ونهمل أنفسنا
 والحمد لله رب العالمين
 آمين

٥
 الحمد لله الذي هدانا لهذا
 ما كنا لنهتدي لولا أن هدانا الله
 والحمد لله رب العالمين
 في يومنا هذا
 نذكر الله ربنا
 ونهمل أنفسنا
 والحمد لله رب العالمين
 آمين

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خاتم الانبياء والمرسلين
محمد وآله الطاهرين صلوة دائمة الى يوم الدين **وبعد**
حسن تدبير الله في خلقه ما لا يحيط به العقل واللب لا يشترط في القلوب
عالميان ما لم يكن بينهما رتبة فيكون قلبك قلبك ملك
قلت كائن صالح الامم محمد وآله الصالحين في القلوب ما لا يشترط
الملك بالارواح الصالحين على الوجوه الامم محمد وآله الصالحين في القلوب
انما ران انما سائر ان سائر رتبة الله على الامم ما سائر
صالحين في صفات الامم سلطان اعظم الامم
شرفا وغنا مطاع انما ران انما ران انما ران انما ران
انما ران انما ران انما ران انما ران انما ران انما ران